

השופט בן-צמרת

המאבק

הסמוי

בצמרת

הביטחוניית

מרדכי
ציפורי

מילחמת

הגנרלים החדשה

חדש! חדש! חדש! חדש! חדש!

גומי לעיסה

קונטקט 2

עלית

אריאלי

עד שנגיע לנוו-יורק

גומי לעיסה
קונטקט 2

קח מסטיק

המרענו הכפול של עלית

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: ת"ג אכ"ב, רחוב גורדון 3, טל. 03-2322621/3/4. תאריך: 136 • מוען מכרמים: "עולםפרם" • העורך הראשי: אורי אכנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בנות: יוסי שגון • עורכת כיתוב: לילית בוארון • צלמי מערכת: ציון צפריר וגילה רזין • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונזי • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס בהדפוס החדש "בע"מ, תדאכ"ב, רחוב בני אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גזופות: צינגוגרפיה "בספי" בע"מ.

קיא ירי

איפשרה הגדלה רבה של שטח המערכת, ריבוי המדורים ושיפור השרותים המערכתיים השונים. התפתחות טיבעית זו הופרעה בשנים האחרונות, כאשר האינפלציה התחילה לדהור והפכה לתהליך קובע במשק. השתדלנו להדביק את האינפלציה על-ידי שיטה של העלאות וזחלות תכופות. אך תמיד השתדלנו למתן העלאות אלה.

אני מרגיש צורך לשתף אותך בבעיות שאיני נוהג לכתוב עליהן במדור זה בדרך כלל: בעיות כספיות. מדור זה מוקדש לבידור בעיות מערכי כתיבת ולתיאור חוויות מערכתיות. אל התיפקוד הכלכלי של העיתון אנחנו מת-ייחסים כאל דבר מובן מאליו. עוסקת בכך מינהלה, בניצוחו של אברהם סימון, מנכ"ל חברת העולם הזה בע"מ. נפיליון אמר פעם כי "הצבא צועד על קיבתו". הוא הדין, כמובן, לגבי עיתון. אף זהו מיפעל ציבורי, הממלא תפקיד חב-רתי חשוב מאין כמוהו בחברה הדמוק-רטית, מתנהל העיתון כעסק. כושרו לתפ-קד כראוי, לעמוד בפני לחצים, להקדיש את האמצעים הדרושים לאיסוף מידע — כל אלה תלויים בחוסנו הכלכלי. עיתונים רבים בעולם — ואולי רובם המכריע — מתנהלים כעסקים מיסחריים לכל דבר. בעליהם מעוניינים קודם כל ברווחים, הם מכריחים את העורכים להת-חשב בכך בעת קביעתה של המדיניות המערכתית.

בהעולם הזה אנחנו משחררים מצורך זה. מכיוון שהבעלות על העיתון ועריכתו נתונות, פחות או יותר, ביד אחת, משוחי-ררים העורכים מכל לחצים מסוג זה. אני עצמי מתייחס אל העיתון כאל מוסד ציבורי שאינו קיים כדי להפיק רווחים, ועל כן מנעתי במשך שלושים השנים האחרונות כל חלוקה של רווחים או דיווידנד. כל הכנסות השבועון שימשו לשיפור שרותיו — וכך זה יהיה גם להבא. יחד עם זאת מוטלת עלינו החובה לדאוג למצבו הכלכלי התקין של העיתון, כדי שיוכל למלא את תפקידו כראוי. הדבר הכריח אותנו בשבוע שעבר להעלות את מחירו באופן ניכר.

כמו כרטיס קולנוע

כאשר קיבלתי לידי את העולם הזה, באפריל 1950, היה מחירו 75 מיל — שיבעה גרוש וחצי. מחיר זה מתנוסס על שער העולם הזה (651), הראשון שהופיע בעריכתי, תמונת השער: ילד הרוכב על סוס-עץ בלונה-פארק. זה היה אז מחיר נכבד. הוא היה דומה למחירו של כרטיס-קולנוע בינוני. המש-כורת הגבוהה ביותר בשבועון הייתה בסך 70 לירות לחודש — כמחירים של פחות מאף גיליונות של העיתון. מאז עלה המחיר בהתמדה, בהתאם ל-ירידת ערך המטבע ועליית עלות-הייצור. השתלנו לשמור על היחס בין המחיר לבין מהירות האינפלציה. לפעמים פיגרנו, ואז נאלצנו להעלות את המחיר לפתע במידה ניכרת. לפעמים הקדמנו קצת את האינ-פלציה, ואז יכלנו למתן את העלויות לאחן מכן.

באותן שנים גם גדל בהתמדה מיספר העמודים, מ-20 עמודים עד 74, 80 ואף 100 בשבוע. אך עובדה זו לא השפיעה על מחיר העיתון. התרחבותו המתמד תשל השטח המוקדש למדעות המיסחריות

באופן ניכר, כאמצעי חדישעמי. מעתה והלאה שוב נתקדם לפי קצב האינפלציה השוטפת. נקטנו צעדים דומים לגבי מחירי ה-מודעות, שגם הם החלו מפגרים אחרי קצב האינפלציה. אני מקווה כי תתייחס לצורך זה בהבנה, כשם שעשו קוראי העולם הזה במשך כל השנים — מאז שלגרוש היה חור.

לדווח או להעלים?

איך להתייחס אל היורדים הישרא-ליים ברחבי העולם, ובעיקר בארצות-הברית? האם הם "נפולת של גמושות", שעלינו לגער מהם את חוצננו בכוז ובזעם, לנתק עימם את הקשרים. להתעלם מהם כליל? האם לראות בהם בנים טועים, שיש להיאבק על נפשם, לחוק את הקשרים עימם ולשכנע אותם לחזור למדינה? לאיש אין דיעה נחרצת על שאלה זו. כולנו מתנדדים בין שני הקצוות.

לגבי מערכת העולם הזה, שאלה זו מתעוררת בכמה מישורים. הראשונה היא לגבי הדיווח. האם ל-הקדיש ביכלל מקום לירידה, ליורדים, ל-חיייהם ולבעיותיהם? יש הטוענים כי לפחות במדורים החב-רתיים, עלינו להתעלם לגמרי מקיומם של היורדים, לא להקדיש להם תשומת-לב, לא להזכירם כלל. "כל אינכור של יורד ב-פאריס או בניו-יורק", כותב הקורא חיים שפירא מרמת-גן, "בייתור בהקשר של הצלחה, רק הגביר את תאוות-הירידה."

אלפי גליונות של העולם הזה מגיעים מדי שבוע לגולה הדווייה. חלקם בצורת משלוח למנויים. חלקם מוטסים במרוכז ונמכרים בקוסקים מסויימים בניו-יורק, בלוס-אנג'לס ובערים אחרות. אך נדמה לי שהכמות העיקרית נשלחת עליידי בני-מישפחה בישראל, הקוראים את גליון השבוע ושולחים אותו אחר-כך ליקיריהם בחו"ל. אין אפשרות להעריך את מיספרם של אלה.

העניין הוא שמישלוה של העולם הזה עולה בכסף רב — סכום העולה על מחיר הגליון עצמו. ככל שגדל מיספר העמודים כן גובר גם המישקל ומחיר המישלוה. מכאן הרעיון, שאנו מתחבטים בו כבר מזה זמן רב — להטיס לארצות-הברית רק עותק אחד, ולהדפיס בשיטה של הדפסת-צילום מהדורה אמריקאית נפרדת של העולם הזה. שתהיה זהה למהדורה הי-שראלית בכל — מילבד במדור המוד-עות, שיאפשר למוסדות ישראליים, למשל, פנייה ישירה לציבור זה.

התלבטנו לא מעט, אך בסופו של דבר העננו למסקנה כי עקרונות יש לחייב רעיון זה. הנסיון מוכיח כי אין כמו העולם הזה כדי לשמור על קשר בין הישראלי בחו"ל ובין המדינה. קשה ל-ישראלי לקרוא מדי יום עיתון יומי ישר-אלי, וגליון אחד של עיתון יומי בסוף השבוע אינו גותן תמונה שלמה של ה-מתרחש בישראל. לעומת זאת מתאים לכך דווקא העולם הזה, המסקר את כל ה-מתרחש בישראל במשך השבוע, על כל השטחים, החל בעניינים המדיניים ה-חשובים ביותר וכלה בחיים החברתיים, באפנות וברכילות. אנו מקבלים לעיתים קרובות מיכתבים

"העולם הזה" 2245 — ספטמבר 1980 10 שקלים

"העולם הזה" 651 — אפריל 1950 75 מיל

מקוראינו באמריקה, ביניהם יורדים מוב-הקים, המודים כי העולם הזה הוא ה-שומר על הקשר לחי שלהם עם המדינה. וכל עוד קיים קשר חי — יש תיקוה שהיורד ימצא את דרכו חזרה. אין בכוחנו לעסוק בעצמנו בהפקת המהדורה האמריקאית, ואינו רוצים להי-כנס לעסקים שם. זאת צריכה להיות יוזמה מקומית שם. אך אנו שוקלים בחיוב כל הצעה רצינית בכיוון זה. אם תתגבש ה-אפשרות המעשית, יוכלו מאות אלפי ה-יונות העולם הזה באופן סדיר, מהיר ו-במחיר הרבה יותר נמוך.

לעומת זאת יש לקורא הישראלי עניין מוצדק בקורות היורדים, הצלחותיהם ו-כישלונותיהם. אין טעם להניח נושא זה לשמועות, המגזימות את ההצלחות והמע-לימות את הכישלונות. אי-אפשר גם לשכוח לפתע אנשים שעמדו במרכז החיים ה-חברתיים בישראל. אמן חשוב, למשל, ש-עבר לארצות-הברית — האם אפשר ל-התעלם מהמשך דרכו? ארי סאן, למשל, או ריקה ורזאי? לדעתי, על העולם הזה לדווח על ה-יורדים בצורה שקולה, מבלי לפאר אותם, תוך תיאור המצב לאשורו. הוא הדין לגבי הירידה עצמה. זוהי תופעה, התופכת יותר ויותר חשובה לגבי עתיד המדינה. אין טעם להמעיט בתיאור ממדיה. ככל שנראה את מלוא עוצמתה, ואת מלוא היקף הסכנה הכרוכה בה, כן ייטב וכן ייקל עלינו להתמודד עימה. יש לבעייה זו גם צד אחר.

לוי אשכול

מדים
בנימיני

הקשר בין

קריאה בכף היד

לאסטרוולוגיה

„כאיזה מזל אתה?!” שאלה זו נש-
מעת לעיתים-קרובות, השואל מעוניין
לשיוך אותך לקבוצה כלשהי. אם תענה
למשל: „מזל בתולה” מייך מצטייר אדם
מחושב, צנוע, חרוץ, בעל מצפון, ומקפיד
על קטנות. פעמים רבות מתברר לאחר
מכן שתכונות אלה ואחרות, האמורות
לאפיין את הנשאל, לא באות אצלו לידי
ביטוי, ותכונות אחרות שמשייכים אותו
למזלות אחרים, דווקא הן מאפיינות
יותר את האדם שבו מדובר. ידוע שלא
רק השמש (שמש) במזל בתולה במקרה
(זה) משפיעה על אישיותו של האדם. גם
הירח ושמונה כוכבי לכת, וההיבטים
הנוצרים ביניהם, משפיעים על התמונה
הסופית של האישיות.

לכל מזל כוכב השולט בו, למשל
מרקורי — שולט במזל בתולה, וכאשר
מרקורי אכן ממוקם במזל בתולה ביום
הלידה, הרי ששם הוא מופיע במיטבו.
לפעמים קורה שבאדם מופיע הכוכב
באותו מזל שאתו הוא מאפיין, אך
מזל ניצב כוכב אחר שהשפעתו קשה,
וגורמת לתכונות החיוביות להשתנות.
למי שלא מתמצא באסטרוולוגיה קשה
להבין מה קורה במפה האסטרוולוגית,
יש דרך פשוטה יותר לגלות אם מופיעים
הכוכבים במפה בצורה הגורמת לקשיים
ובעיות, או ההיפך, כישרונות ומזל טוב.
פעמים רבות קשרי את כף היד עם

אסטרוולוגיה, והעוסקים בחכמת-היד ראו
את כף היד כמבטאת את המפה האסט-
רולוגית.
הקדמונים חילקו את אזורי כף היד
לפי התכונות של הכוכבים, וכאן אשתדל
לתת הסבר קצר שלפיו יוכל כל אחד
לבדוק את כף ידו, ולהיווכח מהן ה-
תכונות המאפיינות אותו.
חכמת כף היד — עתיקת יומיו, וכמוה

גם השמות שהועתקו מאסטרוולוגיה ליד.
שבע גבעות בחלק הפנימי של כף היד,
כנגד שבעה כוכבי לכת שהיו מוכרים
בתקופות עתיקות.
גיבעת ונוס — מבטאת אהבה,
תאוה, חושניות ומקור אנרגיה, משפיעה
במיוחד על ילדי מאזניים ושור.
גיבעת ירח — מבטאת רומנטיקה,
דימיון, הרפתקאות-אהבים, אהבה לנטי-

עות, ופחד מכישלון. משפיעה במיוחד על
ילדי מזל סרטן.
גיבעת יופיטר — מבטאת כוח, שיל-
טון, גאווה ושאפתנות. משפיעה במיוחד
על ילדי מזל קשת ודגים.
גיבעת סטורן — מבטאת רצינות,
שמרנות, איפוק ונטייה למרה שחורה,
משפיעה במיוחד על ילדי מזל גדי.
גיבעת חמה — מבטאת הצלחה,
ברק, שנינות וטעם טוב, משפיעה על בני
מזל אריה.
גיבעת מרקורי — מבטאת זרי-
זות-מחשבה, פיקחות בענייני מיסחה,
ערמה, נטייה למדע, יכולת ביטוי טובה
בכתב או בדיבור. משפיעה במיוחד על
בני מזל בתולה ותאומים.
גיבעת מרס — מבטאת אומץ-לב.
כומר לחימה, חיוניות, מרץ ויוזמה,
כישרון פדגוגי והתייחסות לזולת. משי-
פיעה על טלה ועקרב.
גיבעת נפטון — מבטאת אינטר-
איציה, מוסיקליות, ולפעמים „החוש ה-
שישי”. משפיעה במיוחד על בני מזל
דגים.

גיבעת ונוס — היא הכדור הברשני
בבסיס האגודל. כשהיא רחבה, מוצקה,
מעוגלת ובשרנית, היא מלמדת על ברי-
אות חסונה וטובה, ועל טיפוס בעל לב
חם וסימפטי, לא ביקורתי במיוחד, רחי-
מן, נעים ומתחשב ברגשות הזולת, אוהב
לחיות בסביבה מלאת יופי, נמשך ל-
צבעים פסטליים, בשמים טובים ומוסיקה
שהמלודיה שלה פשוטה. לאמנים בכל
שטח שהוא, עדיף שתימצא גיבעה כזו
בכף ידם.
נשים וגברים עם גביעה גבוהה
ומוצקה הם בעלי תודעה מינית
גבוהה, הצד הגופני של האהבה חשוב
להם מאוד.
גיבעה כזו בדיוק אך רכה ולא
מוצקה — מוכיחה שבעליה נוטים
להתרגש התרגשות ממשית, ובקלות נתי-
פסים ל„שיגעונות” של התאהבויות
רבות. הם הפכפכים והרומנים שלהם
נעלמים באותה קלות שבה הם מופיעים.
(המשך בעמוד 46)

בזמן האחרון נשמעות באזניכם הצעות
בלתי-שיגרתיות, עדיין קשה להתייחס ל-
הצעות מוזרות אלה.
ההיסוסים הרבים גור-
מים לעיכובים מיותרים
בדרך אל עתיד בטוח
ומרגיע יותר. אם ברגע
זה נראה לכם שנחלתם
בחובה בעניינים הקשור
רים לעבודה, זיכרו ש-
בסופו של דבר הצדק
יוצא לאור, וההערכה
אליכם תחזיר את ה-
ביטחון-העצמי המעורר מעט ברגע זה.

התקדמותכם נעצרת בזמן האחרון כתי-
צאה מעבודות והתחייבויות שונות כלפי
אנשים רבים מדי.
מיקרים קטנים וחסרי
חשיבות גורמים לעצ-
בנות והתמרמרות, וסו-
להתייחס לכל זה ב-
קלילות, תוך זמן קצר
תווכחו שיש לכם יד-
דים בכל מקום, ולאן
שאתם פונים שמחים
לקראתכם, ומוכנים ל-
להקל עורה, ולהקל ל-
מעליכם את העומס המצטבר. יומיים
התבודדות עם עצמכם עשויים להועיל.

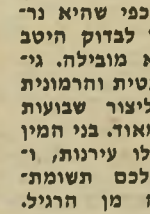

במקום העבודה מתברר שרבים מחבבים
אתכם, מוכנים לשתף
פעולה, ולהגן עליכם ב-
כל הודמנות. יחסים
טובים עם בני המין ה-
שני עשויים לקבל משי-
מות שונה, להתהדק
ולהוסיף מצב-רוח טוב.
ענייני הכסף משתפרים,
מצויין להציע דעיונות
ותוכניות לאנשים, או
אפילו לבקש העלאת
במשכורת. חיי החברה מהנים, ואתם
הופכים שוב להיות מאוד פופולריים.

מאבקים פנימיים מצוינים תקופה זו,
צריך לפתח גישות חדשות, ולנטוש רע-
יונות מיושנים. יתכן
שהבעיות יורפרו כדי
להביא את הבעיות ה-
עמוקות לפרספקטיבה
יכולה. תקופה טובה
להתחיל לימודים או
עבודה חדשה שתקדם
אתכם בעתיד. ידידיכם
הרבים לא מבינים את
התרחקותכם הזמנית,
כדי הוא ידוד. בעניינים
רומנטיים דווקא ידידים ייחלצו לעזרתכם.

תקופה חשובה ומלאת אירועים, כדאי ל-
התכונן למיקרים בלתי-צפויים ומלהיבים,
שתוצאותיהם ימשכן
זמן רב. ידידיות חד-
שות מסנוורת, אך יש
להזהר. השפעתם עלולה
להיות אחרת ממה ש-
אתם חושבים. ראייה
חדה, מקוריות ויחמה
גורמים להתקדמות
מצויינת, אם כי קצת
מזרה, נסו לרסן התי-
פרצויות כעס פתאומי
יות, ואם אינכם מצליחים, לפחות הסבירו
לאחר מכן שהשד אינו נורא כל כך.

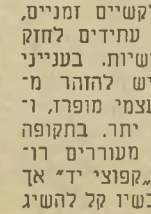

האירועים לובשים כיוון חיובי ומלא
חיים בדרך-כלל. התקדמות בלתי-צפויה
אך זו אינה כל-כך
בטוחה כפי שהיא נר-
אית, יש לבדוק היטב
לאן היא מובילה. גיי-
שה רומנטית והרמונית
עוזרת ליצור שבעות
מהנים מאוד. בני המין
השני יגלו עירנות, וי-
יחלקו לכם תשומת-
לב רבה מן הרגיל.
מופעי בידור וספורט
ימשכו אתכם במיוחד, והכסף יבוצב ללא
מעצורים באופטימיות קשתית מוכרת.

ענייני הכספים משתפרים, אנשים העוב-
דים איתכם יגלו תושייה, ובזכותם תוכלו
לחסוך כסף נוסף, ול-
הרגע מהמתח שבו
אתם שרויים. פגישה
מיקרית עם אדם שגרם
לאכזבה תהיב אתכם,
ותרצו להתחיל הכל
מהתחלה. כדאי לבדוק
היטב, ולהתעניין אצל
מכרים משותפים של
מצבו האמיתי של
המאכזב המיועד. בני
מזל סרטן נמשכים במיוחד לצילום ב-
תקופה זו, ההצלחה בשטח זה מובטחת.

לאריות תקופה רומנטית ומבורכת, למ-
רות שעדיין קיימת רגישות גדולה, התי-
נהגות פזיזה בעניינים
רומנטיים יכולה להביא
לביבל, אך בעתיד
תתגעגעו לתקופה, ותי-
זכרו בה בנוסטלגיה.
התלהבות פיתאומית
מכל הקשור לאמנות,
תמשוך אתכם לקוני-
צרטים, תערוכות וחגי-
ות-ספרים. האריות
שהיפי מושך אותם
בעיקר — יבלו בחנויות לתכשיטים, ל-
בגדים ולמוכרות. המצב הכספי משתפר.

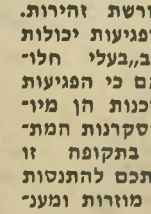

תקופה קריטית שבחיי עימה הזדמנות
לקידום הקריירה. אחריות נוספת תוטל
עליכם, והיא עלולה
לגרדם לקשיים זמניים,
אך אלו עתידים לחזק
את האישיות. בענייני
כספים יש להזהר מ-
ביטחון-עצמי מופרז, וי-
מנדיבות יתר. בתקופה
זו אתם מעוררים רו-
שם של „קפוצי יד” אך
דווקא עכשיו קל להשיג
מכס כל דבר, ידידים
שיבקשו עזרה ייענו בחיוב, הכסף יחליק
מבין אצבעותיכם לכיסיהם של המנצלים.

אתם ממשיכים להשקיע מאמץ רב ב-
עבודה, אך לפחות הננים מהתוצאות.
אנשים מאירים לכם
פנים, ולא מסתירים
הת התפעלותם מתו-
צאות עבודתכם. מבחי-
נה בריאותית אינכם
בשיא פריחתכם, הטי-
רדות שונות ומשונות
בענייני בריאות יכולות
לגזול מזמנכם היקר.
למרות זאת אל דאגה,
תוך זמן קצר תגיע
תקופה שבה תרגישו עצמכם חזקים ו-
בריאים. זו תקופה נפלאה להרפתקות.

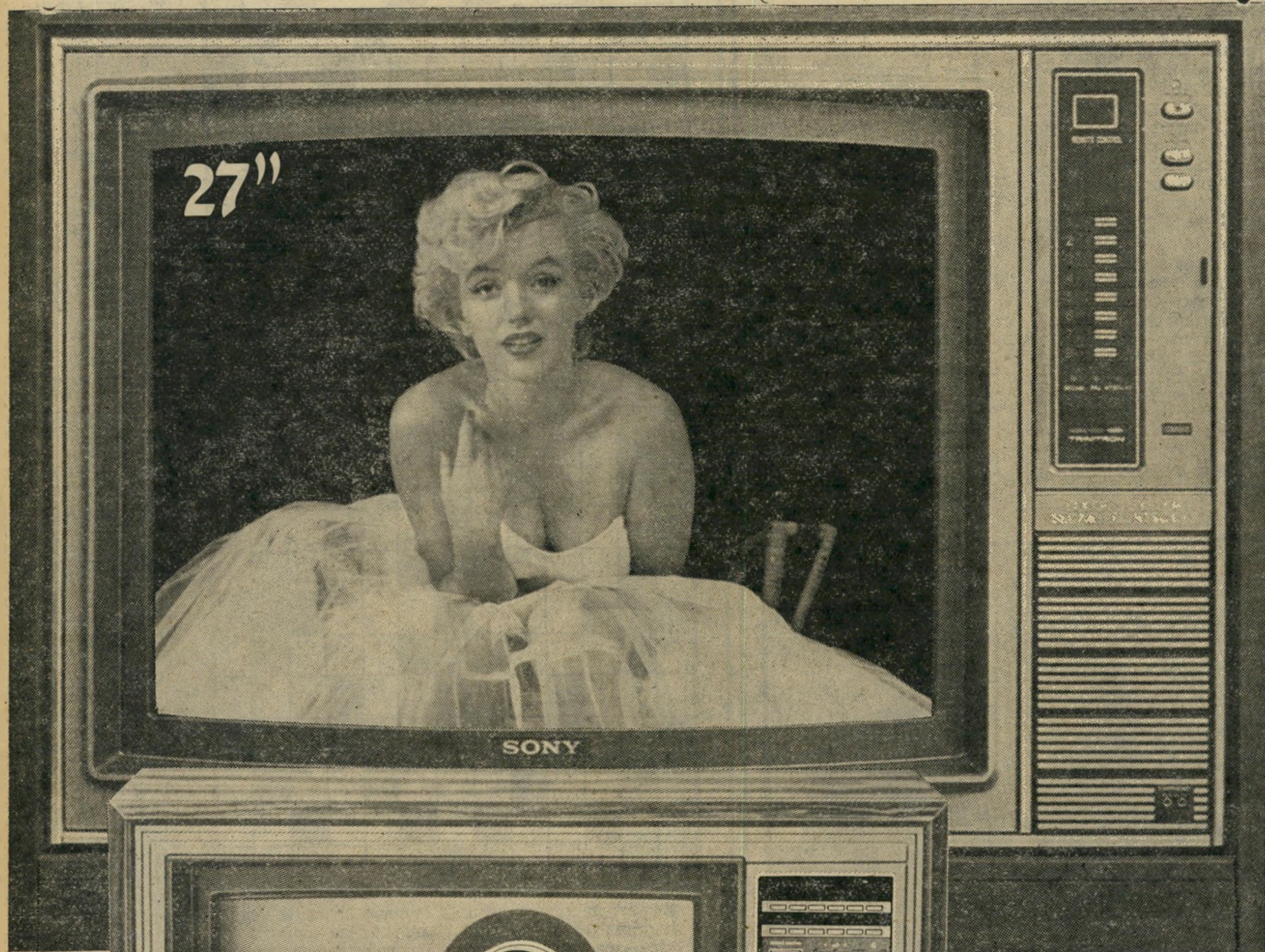
בתוך תקופה מרגינה ומלהיבה צצות אכי-
זבות קטנות, אם תתייחסו להן חשיבות
רבה הן עלולות לגדול
ולהתנפח מעבר לפרז-
פורציות המתאימות
להן. שוורים אמיתיים
נהנים להתחלם מדבי
רים קטנים, המפריעים
ומעכבים התרחשויות
חשובות. תקופה זו ב-
החלט כדאי לנצל ל-
הנאה, בילוי, ובעיקר
לקשר רומנטי חדש או
מחדש. כדאי להשאיר „ראש נקי” עבור
התחלה טובה, ואל תתלמנו מהדמניות.

פזיז-דעת וחלומות בהקיץ יכולים לסכן
אתכם בתקופה זו, גלו עירנות בעיקר
בשעת נהיגה, או עבוי-
דה הדושת והחירות.
חבלות ופגיעות יכולות
לפגוע ב,בעלי חלוי-
מות”, אם כי הפגיעות
לא משכונות הן מני-
תרות. הסקרנות המת-
עוררת בתקופה זו
תביא אתכם להתנסות
בחוויות מוזרות ומעני-
ינות. תיתכן התאה-
בות נוספת, פרט לזו שכבר קיימת.
התנהגותכם עלולה לפגוע במין השני.

למישהו מיוחד, משהו מיוחד...

רק בטלוויזיות הציבעוניות של SONY תמצא את TRINITRON, השיטה הבלעדית המקרינה את התמונה בעזרת תוחת חדיקנה וטכניקת מסך משוכללת, המאפשרת קבלת תמונה חדה ובעלת בהיקות גבוהה בצבעים טבעיים.

לבחירתך מספר דגמים חדישים בגדלים שונים ובעיצוב מרהיב:

CVM-2711 PS-27"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM אוטומטי
- אוטומטי להקרת סרטי ודיאו מארה"ב בשילוב מערכת ודיאו ביתית SONY דגם SL-T7 Betamax
- יחידה בקרה משוכללת.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.
- כניסות ויציאות ודיאו ואוריו.
- מגבר פנימי בעל עוצמה של 8 וואט המאפשר חיבור רמקול חיצוני.
- יחידת בקרה מרוחק רבת-כלתית, כעלת אפשרות לקליטת 12 תחנות, צבע, בהירות, עוצמה, השתקת קול, כיוון אוטומטי, הדלקה וכיבוי.

KV-2032 ME-20"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM/NTSC אוטומטי.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.
- רמקול Two Way
- יחידת בקרה מרוחק רבת-כלתית.

KV-2020 ME-20"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM - אוטומטי, NTSC - ידני.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.

KV-1842 E-18"

- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- אפשרות התאמה אוטומטית של בהירות המסך בהתאם לתנאי האורה בהדר בו נמצא המכשיר.
- יחידת בקרה מרוחק.

KV-1400 E-14"

- מכשיר נייד.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- אנטנה VHF/UHF

בוא לראות ולשמוע הדגמה באולמי התצוגה של סוני: תל-אביב: מגדל שלום, רח' אחד העם 9. חיפה: קרית אליעזר, ככר מאיריהוף 35. ירושלים: קרית משה, רח' ימין אבות 6.

Trinitron
Sony Color TV

... אין כמו סוני.

פוסט-טלוויזיון | יסאל טלוויזיון

אנור היקר, אף שרבים סבורים שאני מסוגל לחשוב. אלהים אדירים, חשבתי לעצמי... כל עוד המשאבה הזאת פועלת, האדם — כוונתי לעצמי — מרגיש, חושב, מדבר, כותב, אהב את עלייה, מחבק את יגאל ידן, בוכה ומחייך אל אריק שרון, מתרגז על ברונז קריסקי, דוד הלוי, אריה דולצין, נהנה מחייו (אני מנהל עתה שני משרדים וכמעט זכיתי גם בשלישי, הלא הוא משרד המישפטים), מתיידד עם גאון לה כהן, מאיר כהנא ו-6 גיבורים עלומי-שם של גוש-אמונים. מתפלל עם החכמים האנטי-ציוניים של אגודת-ישראל, חולם על יש-ראל גדולה יותר, מקאהיר עד בגדאד...

אבל כשהמשאבה הזאת — כור נתי ללבי — תחדל לפעול, חסל סדר מנחם! ואז — אומללים יהיו בני ישראל האבודים, השכוחים! לכן, מחובתי הברורה, כראש-ממשלה, לשרת את בני עמי — או לפחות את 20 האחרונים שעדיין סבורים שעלי להמשיך לכהן כ-ראש-ממשלה (לפי סקרי דעת-הקהל האחרונים) — ולסייע להם להשיג את 200 אחוזי אינפלציה, השיג עור הגבוה והמרשים ביותר שנרשם אי פעם במדינה מערבית כל-שהי.

גונאר יארינג ויוסף תקוע המוציא מן הכלים

במיטב האיחולים לך ולגברת סאדאת, שלך, מנחם בגין. נ. ב. זהו מכתב זהה כמעט לזה שמר בגין שלח לנשיא אל-סאדאת, כדי להסביר לו את חוקי ירושלים הגאוני של גאולה כהן, אשר השפיע על אויבינו וריפה את ידי ידידנו, יוסף שריק, תל-אביב

שיא חדש

של שרירות לב

על הנסיון לנשל מישפחות ערביות מבתיהן במיזרח-ירושלים.

מינהל-מקרקעי-ישראל יום פועל לה עצמאית: הוצאת מיכתב-הפק"ע וצווי-פינוי למישפחות הדרות בסמוך למישרד ראש-הממשלה בשכונת שיח' ג'ראח. אם נכונה הודעת מישרד ראש-הממשלה, כי "ידו לא היתה במעל" וכי אין לו חלק בפעולה שאותה כינה "טיפשות או כוונת זדון", אזי יש להעניש את שולחי המיכתבים ואת האחראים למעשה בחומרה רבה.

(המשך בעמוד 8)

לקראת תשנ"א

איחולי קוראים לקראת השנה החדשה, שנת תשמ"א.

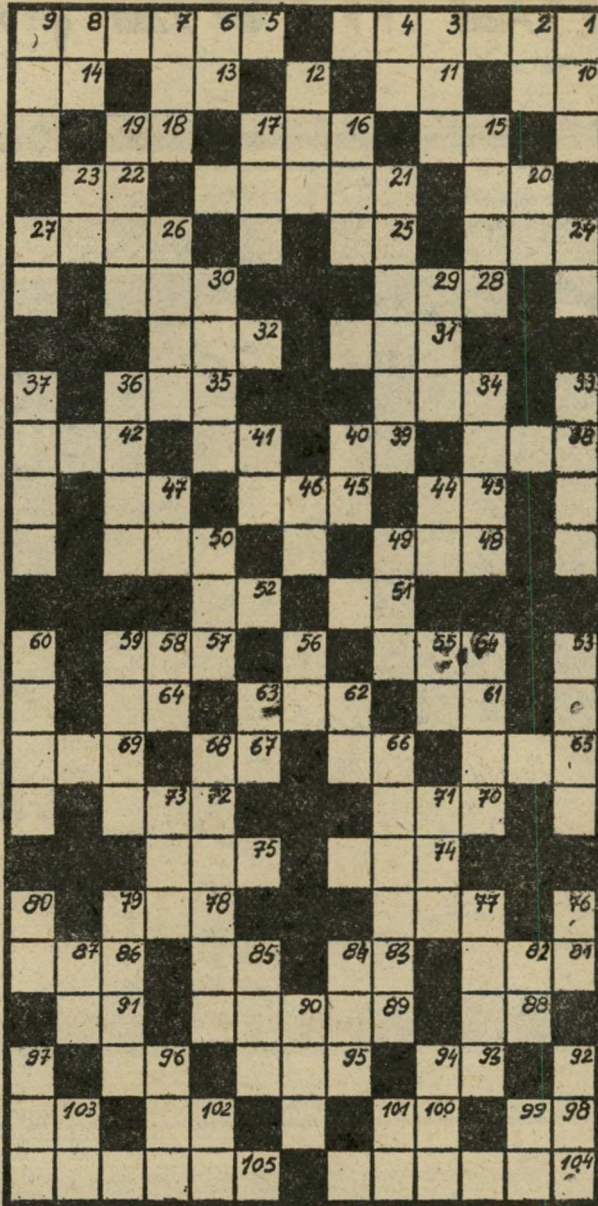
עליכם לצבור כוחות, נפשיים ופיסיים, לקראת השנה החדשה. אין ספק שזו תהיה שנה של הכרעות היסטוריות בחיינו — שנה של ליכודים, של לחצים, של מאבקי-כוח גסים, של לאומנות משהתוללת ועצבנית... בקיצור: שנה הרה לי בריאים השנה; מחכה לכם הרבה עבודה. מודה, קיקי, יאקי ואבי, תל-אביב

מיטב האיחולים לכל חברי העמרכת... ראובן אדר, ניר-יורק

המחונך לא המוכ"ל

טעות בזיהוי אישי האו"ם, בכתבה על יוסף תקוע "המוציא מן הכלים" (העולם הזה" 2244).

בתמונה שפירסמתם רואים את תקוע בחברת איש הדור בלבשו, על רקע מטוס הנושא את סימני האו"ם. בטעות כתבתם, כי זהו ה-

במאוזך:

- (1) יער ליד ירושלים;
- הלבוש הנהוג ביום-הכפורים;
- (10) אל-נא; (11) הגיע; (13) זה אשר; (14) עלה בספר; (15) חוג; (16) סכך שוחטים; (18) ידיעה, הבנה; (20) ככה; (21) המדרגה השישית בסולם הקריות; (22) ניקה, חנך; (24) תקווה, מיבטח; (25) סוף ה"שלוש"; (26) יין אדום; (28) אדרימים; (30) שם מקראי נדרף; (31) למול; (31) המרחק שהכדור, הפגז או החץ מגיעים אליו בכוח היריה; (32) אשפת הציצים; (34) צי, שיירת אניות; (35) חר-ה-אפו; (38) קלות-דעת; (39) היסוד החומרי של תופעת התרששה; (41) ילדה; (42) שם מבצע במלחמת השחרור — להרחקת האיום הירדני מעל תל-אביב; (43) בעבר בלתי מוגדר; (45) פשר, הוראה; (47) אביהם על שם, חם יפת; (48) בימאות — מצב של חוסר רוח על פני הים; (50) בתמורה; (51) סופר, מחבר ונבלות צר-פתי גודע (ש"פ); (52) סופר אדי גדול — מוזיאון של שמו בבתיים; (54) נאבק; (57) הספיק, היה די; (61) להיכן; (62) סגר, סתם; (64) תוך; (65) בקר החי בהודו ובאפריקה כבהמתיבית; (66) מוטב שלא להזדקק לשירותיו של בעל חיים זה; (67) כלי קיבול קטן; (69) רעיה; (70) שיללה מחד לטת; (72) משרתת ישראלית בת שמונים (ש"מ); (74) העלה מליבו דבר שלא היה; (75) היחידת כוח במנועים (ר"ת); (77) גילה; (78) נעקר; (81) דוד גדול לאגירת נוזלים; (83) סוג גנעול; (85) סימון מוסיקלי; (86) סידן גפריתני — שימוש ברפואה ובפיסול; (88) כינוי מיליטרי לשמים; (89) מכשיר עיניים עתיק; (91) בשבילך; (92) אות הנצחון במלחמת ה'עולם השני; (95) חוב שהגיע מן פרעונו (מלכים ב' ד' ז'); (96) תר כסולם התווים; (98) גזו; (100) ילדי סקטנים; (102) נפוף; (103) אחד מבני יעקב; (104) גיטריסט ספרדי נודע ש-קבל עיטור בימים אלה; (105) זופר ומורה עברי — אביו של הציר נחום גוטמן (ש"מ).

במקצת; (26) סודות. מסתורין; (27) בת-קול; (29) מעמקים. תוך; (30) בריכת מים לרחיצה; (33) נחש-ארסי; (34) שם משפחת העט של פאבל פבלוביץ' בעל "כל החיים לפניו"; (36) החלק הקדמי של הגולגולת; (37) ארץ דרום-אמריקאית; (40) בר-אדם; (41) תבואה; (44) דפנות הפעמון; (46) שמו של אחד מראשי האלילים בבבל; (47) אינו עובד; (49) סלנג; (50) רפה, נחלש; (53) כינויה של כל אחת מן האלות האחיות, שהגנו על האומנויות והמדעים במיתולוגיה היוונית; (54) בן-קיש; (55) שר; (56) מצב במשחקי-מלכים — נחשב כי תיקו; (58) תם; (59) כתב-בעלות על קרקע; (60) גבול, קץ; (62) הוכר בהורים; (63) עדי, צעיר; (66) צמח-בר

נשיא יקר

בעיקבות החלפת האיגרות בין ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים.

אני מודה לך על מכתבך מן ה-2 באוגוסט, בו עינתני בקפידה את מול בערב.

בריאותי טובה, תודה לאל. ה'רופאים והפרופסורים הטובים שלי החליטו להראות לי תצלום של לבי (שנעשה עליידי מכונה מתחדמת, יחידה-במינה, שאותה אנו אפילו מייצאים לארצות-הברית. אני מניח שיוכל גם לקנות אחת לשימושך האישי, חסר-חלילה).

מהו לבו של אדם, אני שואל את עצמי, אין הוא אלא — האמן או לא — משאבה! כן, משאבה! ואני חושב... אני תמיד חושב,

ה"טיילת" אווהקיים... לאכול

הרבט סמואל 80 תל אביב. טל. 652309

„ויקטורי“ ספינת הדגל של נלסון בקרב טרפאלגאר.

NELSON FILTER

Virginia

„ויקטורי“ ספינת הדגל של נלסון בקרב טרפאלגר שנערך ב-21 באוקטובר 1805. נלסון, שפיקד על צי של 27 ספינות התגבר על ציין המשותף של צרפת וספרד שמנה 33 אניות קרב, בפיקודו של האדמירל וילנב, וטיבע 19 מאניותיהן.

כשאתה מעשן נלסון פילטר וירג'יניה, זה הסיפור שהיא מספרת לך. קח אחת...

נלסון פילטר וירג'יניה - הטעם הנועז של המרחבים הגדולים...
פרסום וימר יעקובסון

מכתבים

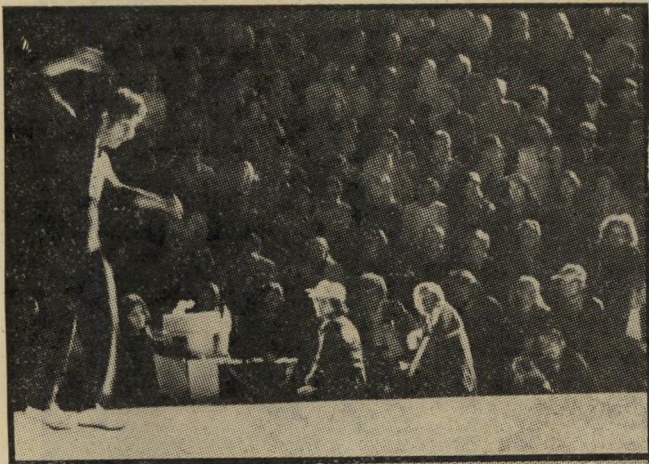
אשטה בו. מיספרי מיקוד? נה!
ג'ני גורודב, חולון

סבלותיה של יורדת

ישראלית המתגוררת ב-
לוס-אנג'לס, סובלת מ-
אורחים ישראלים לא-
קרואים.

אני רוצה לחלק אתכם כמה מתסכוליהם של הישראלים בגולה. קודם כל חס פה, ודבר שני האוויר העשפילי (יש מילה כזו?) מקשה על הנשימה, אבל מה שברצינות חונק אותנו, זו מכת הישראלים המבקרים. אני יודעת שכל הישראליים היושבים בארץ מתים מ- קינאה בכל אלה שהצליחו לקבל ויזה והצליחו לנוע לארץ העשייה רה והנחשקת — אבל אנחנו רחוי קים מלהיות עשירים במידה כזו, שנוכל לפרנס את כל הישראלים האומללים, שבקושי יש להם קצת כסף לחרוש את העולם. אני כמ- עט לא מכירה ישראלים יורדים, שטיילו כל כך הרבה כמו הישראליים האומללים ההיים בישראל.

משום מה הישראלים עדיין חוש- בים שהם עליונים — הישראלי יודע שכל העם היהודי בעולם פשוט משוגע עליו ומעריץ אותו ואת גבורתו. ולא רק היהודים, הישראלים ההיים בחוץ-לארץ פשוט צמאים לחברה ישראלית (בגלל זה הם עברו ללוס-אנג'לס) והם מוכנים לשלם יומית לכל מי

יורם בוקר בהופעה במינכן
בשפיל שטרסה — באולימפיאדה

שרק יבוא וישיב איתם כמה ימים, לרפואה. הרשו לי לפוצץ את הבלון ה- נפוח של כל אלה שיושבים ב- קונסוליה ומחכים לוויזה. אם יש לכם כסף — תכינו עוד 15 דולר ללילה למוטל, אנחנו פשוט שבי- עים מכל אלה שחושבים שקל לע- שות כאן כסף, והאוכל פה הוא בחינם, ואף אחד בעצם לא אוהב פרטיות, שהרי כולנו התחכנו על ברכי רעיונות הקיבוץ. יותר מזה: מי שיש לו 1000 דולר לכרטיס, שיוציא עוד 0.32 סנטים לבול ו- ישלח מיכתב-הודעה שהוא מגיע, וכשיגיע (למורת רוחם של בעלי- הבית) — שילך פעם ביומיים לסופר-מרקט ויקנה חלב. נכון ש- שני דולר לחלב זה קצת הרבה, אבל זה גם מה שאנחנו משלמים, ועוד דבר: שאף אחד לא יספר לי שיד רחצת יד. אני לא מת- כוננת לבוא לישראל ולחיות אצ- לם. יש לי מישפחה שאני אוהבת ושאוהבת אותי, ורק אצלה אני מתארחת. ואגב — כשהמישפחה שלי באה הם מודיעים לי עשרה חודשים מראש, באים עמוסים ב- מתנות ולא נותנים לי להיכנס למטבח או לסופר-מרקט עד שהם נוסעים. טוב, אבל זו המישפחה שלי. אנחנו פשוט שונאים לנצל. י.מ.

(המשך טעמוד 6)
לאחר חוקירושים והדיבורים על "העתקת הלישכה", יש יותר משמץ של אטימות-לב ושרירות ביורוקרטית בסניון לנשל מיש- פחות מאדמתן ומביתן, בניגוד לרצונן.
זוהי בעיה רגישה וסבוכה גם ב- עתות רגיעה, והשכל הישר אינו זמנס. מדוע אין אפשרות לשכן את משרדי-המשלה בשכונות וב- כפיפה אחת עם האוכלוסיה הר- מקומית. ההסבר היחיד המתבקש: מאחורי הפעולה של מינהל-מק- קעי-ישראל מסתרת כוונה לנגוש באוכלוסיה המקומית, לנשלה, ל- חוק את רגליה, כדי לייהד את ירושלים.

אם סבורה הממשלה, או אחד מ- משרדיה, כי בפעולה זו תביא את הגאולה, טעות חמורה בידה — היא הקרב רק את השואה.

מירון להב, תל-אביב

אירוויזיון ואולימפיאדה

מי הקים את הלהקה ומי ביים את התוכנית? בי- עקבות רחל המרחלת, ש- כתבה על עזרא דגן ו- חברתו (העולם הזה" 2243).

רחל המרחלת כתבה בין היתר, כי עזרא דגן הקים את הלהקה ל- אירוויזיון וביים את תוכנית הפני-

טמימה. טעות בידה. באירוויזיון, וכן בעיתונות, פורסם, כי הפנט- מימאי יורם בוקר הקים את הלה- קה והוא שצירף אליה את תלמי- דיו, עזרא דגן וחברתו, וכן ביים את תוכנית הפנטומימה.
עמית גילבוט, תל-אביב
● יורם בוקר בעת הופעה ב- שפיל שטרסה, באולימפיאדת מינ- כן — ראה תמונה.

מיספרי מיקוד? נא!

אמרו לו: "תבוא מחר... תבוא מחרתיים..." והוא כעס.

כבר לפני עשר שנים הכריז ה- דואר על הנהגת שיטת המיקוד, אבל רוב הישראלים ציפצפו על הרעיון. עכשיו שוב הוכרזה חובת ציון מיספרי המיקוד על גבי ה- מיכתבים, והציבור התבקש לקנות מדריכי-מיקוד בסניפי הדואר.
אני יקה. הלכתי לדואר שלוש פעמים וענו לי שהיו מדריכים, אבל אולו. תבוא מחר. אולי מחר- תיים... אילו הייתי במקומו של מנהל שירותי-הדואר, מר שלמה אמבר הנכבד, הייתי דואג שבכל סניף יהיה מלאי של מדריכי-מיקוד — עד התיקרה. אחרת מהרהר האזרח: אם הדואר משטה בי, אני

גברים של

יום ראשון

נהנים מ-15% על חשבון הבית.

כל יום ראשון באפרופו. (... כי לאפרופו יש יומהולדת.) גבר, זכור, ארוחת בוקר או ארוחת צהרים תעלה לך פחות כל יום ראשון באפרופו, מ-9.00 בבקר עד 3.00 אחה"צ.
* נשים תהנינה מהנ"ל, בפרט ובכלל, כל יום רביעי.

גן-קפה אפרופו,

ב"גן-יעקב", בין "היכל התרבות" ל"הבימה", פתוח כל יום מ-9.00 בבקר עד 2.00 בלילה. טלפון: 03-280143.

נפגש באפרופו.

נשים של

יום רביעי

נהנות מ-15% על חשבון הבית.

כל יום רביעי באפרופו. (... כי לאפרופו יש יומהולדת.) גברתי זיכרי ארוחת בוקר או ארוחת צהרים תעלה לך פחות... כל יום רביעי באפרופו, מ-9.00 בבקר עד 3.00 אחה"צ.
* גברים יהנו מהנ"ל, בפרט ובכלל, כל יום ראשון.

גן-קפה אפרופו,

ב"גן-יעקב", בין "היכל התרבות" ל"הבימה", פתוח כל יום מ-9.00 בבקר עד 2.00 בלילה. טלפון: 03-280143.

נפגש באפרופו.

תן טרמפ לחייל

טאפול

כמה מילים אפשר להרכיב מאותיות השם:

הגרלת ענק 101 פרסים כספיים כל 10 ימים. "כל מילה שווה כסף"

אתה קובע את גובה זכייתך

יש לך סיכויים טובים מאוד לזכות במאות, באלפי ואולי ברבבות לירות במבצע הפרסים הענק של "טמפולי". אסוף 10 שקיות ריקות של "טמפולי" (ענבים, פטל, תפוזים או אשכוליות); הרכב — כמה מילים בעברית שאתה יכול — מאותיות המילה "טמפולי" (אפשר להגיע לכמה מאות מילים).

המילים (בנות 2 אותיות עד 6 אותיות) חייבות להיות מורכבות אך ורק מהאותיות המופיעות במילה ומערכים המופיעים במילון א. אבן שושן.

אין לחזור על אותה אות פעמיים במילה. צרף את רשימת המילים שהצלחת להרכיב, אל השקיות שאספת. הכנס למעטפה ושלח בציון שמך וכתובתך אל: "טמפו", איזור התעשייה, חולון.

101 פרסים כל 10 ימים:

כל 10 ימים תיערך הגרלה. 100 מעטפות יועלו בגורל, ייבדקו ויזכו את שולחיהן ב-5 לירות לכל מילה נכונה. מעטפה אחת נוספת שתעלה בגורל תזכה את שולחה ב-25 לירות לכל מילה:

הגרלה סופית

בתום המבצע תיערך הגרלה סופית, של כל משתתפי המבצע מאז תחילתו, ללא יוצא מהכלל. הפרס הגדול:

"מרכז המוסיקה" מערכת סטריאו משוכללת מתוצרת **PRIME**

(המערכת כוללת פטיפון, טייפ, רדיו אמפליפיייר, 4 רמקולים).

ותקליטי C.B.S בערך של 10,000 ל"י לפי בחירת הזוכה.

כל ההגרלות ייערכו בנוכחות נציגי: הנהלת טמפו, קל"ע (קרן הלשון העברית) רואה החשבון של החברה ומשרד הפרסום.

שמות הזוכים יפורסמו במודעות בעתונים. הודעות תשלחה לזוכים

זכרו: ככל שתשלחו יותר מעטפות (עם 10 שקיות בכל מעטפה) — ואתם יכולים לשלוח כמה פעמים את אותה רשימת מילים — אתם מגדילים את סיכויכם לזכות בהצלחה!

* ההשתתפות במבצע אסורה על בני משפחת עובדי טמפו ופרסום וימר יעקבסון.

ההגרלה הראשונה: 23.9.80

מבצע - "כל מילה שווה כסף"

משקה אהוב שלך

טאפול

תנו את ההגה בידין של פרס

עיתונכם יודע כמתנגד חריף לשימרון פרס. למעשה נלחמתם בו מאז עלה האיש על הבמה הפוליטית הלאומית שלנו. היות ולאחרונה שימשתם אכסניה למאמרים וכתבות בזכותו של יצחק רבין, בהקשר להתמודדות על ראשות-ממשלת-המערך, אכיר לכם תודה על פירסום הדברים שלהלן. אני חש כי האובייקטיביות שלכם תעמוד במבחן, בעיקר לנוכח העובדה כי היססמה, "ללא מורא..." אך גם, "ללא משוא פנים" הינה נר לרגליכם.

פרס אכן חזה את המצב לאשורו. והאם לא בחזון ובמימושו נבחן מנהיג אמין!
בלתי אפשרי, בגלל המכלול הכביר, לאמוד את

יצחק רבין ושימרון פרס

תרומתו והשפעתו של פרס לתהליך הרכש ולשיקום צה"ל, לפני ואחרי מילחמת יום-הכיפורים.

מהר מדי וחלק מדי, ללא גימוגום, ללא היסוס, משיב פרס על שאלות בתחומי התמחותו — ואלה, לטענת מתנגדי פרס, עושים אותו, "בלתי אמין". מי שזוכר את הצורה והתוכן של התבטאויותיו של יצחק רבין, עת כיהן כראש-הממשלה, קשה לו להשתחרר מעומס כבדות הפה שאפיינו את הופעותיו. עם זאת ראוי לציין כי מאז חדל רבין להיות ראש-ממשלה הפכו הופעותיו הציבוריות קולחות ואפילו נעימות. אך ממה נפשך, האם בלתי-אמין ולא אמיתי הוא אדם שניחן בכושר ביטוי מעולה, אשר גם כשר בכיר (ביטחון) היה

דיבורו רהוט וקולח? למי שמפריעה מהירות המענה של פרס אפשר לנחמו — ייבחר הלה לראשות-הממשלה וכובד העול ימתן, שכן האחריות יש לה אופי מעיק ומרסן.
מדוע אין עובדת היותו של פרס בר-שיח מבריק, מקובל ומוערך בבירות עולם רבות, עומדת לזכותו? פרס משמש מזה שנים כיו"ר מיפלגה, שבימיו אוחז כמעט כל קרעי עבריה. האיש שקיבל מיפלגה שהיתה בבחינת אודיס עשנים, הן מבחינת מעמדה בציבור והן מבחינת מצבה הפנימי, שיקם אותה (לא לבד כמובן) וביצר את מעמדה. היום אנו, חברי העבודה, והרבבות שהצטרפו לשורותינו, גאים בשייכו-תנו לקולקטיב זה. פרס (עם יהושע רבינוביץ ז"ל ואחרים) הוציא את עגלת המיפלגה מביצת החובות הסמיכה והמעיקה. אגב, האם התיאור שלעיל לא מזכיר לכם מצב של מדינה מסויימת במיזרח התיכון? ! מה עם האמינות? אם כאן צלחה דרכו ומנהיגותו של האיש, מדוע שלא תצלח בשלב הבא?

רבין כבר עמד בעבר בראש ממשלה ולא השכיל להנהיגה כצוות מלוכד — למרות הישגים חשובים

הבלתי-אמין, התלוש, היה מעורב בעוריו בענייני הביטחון

שהיו לממשלתו. פרס, לעומתו, מנהיג מזה שנים צוות הפועל כהלכה. בצוות היו וישנם יריבים פוליטיים. אלון ורבינוביץ ז"ל ואחרים לא ראו תמיד עין בעין עם היו"ר, אך הצוות פעל ללא חיכוכים מיותרים. כיצד נהג רבין במי שהתנגד לו — אבא אבן למשל? הוא פשוט מחק אותו מהמפה הפוליטית שלו. שימרון פרס מייצג דרך, המקופלת במצע המיפלגה שסביבו מאוחדים כל חבריה. ועידת המיפלגה הבאה (בדצמבר) תאשר מצע חדש שיאחד שוב את כולם ויחייב את מי שיהיה המועמד לראשות הממשלה. נסגור, איפוא, את המעגל במשל קניית המכונית. מוצעת לכם מכונית שנהג אותה נהג מנוסה, ללא בעירות תנועה; נהג שלא נטש את ההגה לאחר, משום שהוטל עליו לשלם בירות קנס; נהג שרשונו לנהוג לא הופקע ממנו ושמכיר היטב את חוקי-התנועה. הוא אמין וראוי בהחלט לעמוד בראש ממשלת-ישראל הבאה.

מיכאל לפידות*, תל-אביב

* הקורא לפידות הוא חבר לישיבת מיפלגת העבודה.

מתנגדיו של שימרון פרס נגחוהו תמיד במשוואה הפופולארית שמהותה מיבחן לאמינות אישית. "אם לקנות מכונית משומשת מרבין או מפרס — עדיף לקנותה מרבין". ואכן בסיימא נשוב למשוואה זו. "לא אמין" — זו למעשה הטענה העיקרית שמטי-חיס בפרס מתנגדיו. טענה חמורה זו אינה נפרטת שלות ישראל, כשקודם לכן שימש שנים ארוכות כ-

מי ראוי יותר לאכזר-לך מכונית משומשת

לפרטים (כי כנראה אין כאלה). הטענה קשה גם משום שקשה להפריכה, שכן הרוצה לעסוק בכך חייב לפרט מנכ"ל משרד-הביטחון. במשך שנים ארוכות אלה, של עשייה ללא אלות, הניח את אבן הפינה לתעשייה פרטים רבים, רובם פרקים שלמים בתולדות עמנו בעת החדשה וקורות תקומתנו. רוב הפרטים הללו הינם חיוביים מאוד ונראים כל כך טריוויאליים, עד כי אין בהם עניין לקורא.
בכל זאת, מי הוא האיש, "הבלתי אמין" הזה? — איש, "תלוש" זה היה כמעט מנועריו מעורב ראשו ורובו בבעיות ביטחון ישראל. לשיאה של "אי אמין נותן" מגיע כשמונה לכהונת סגן-שר-הביטחון במגזר הצבאית ולתעשייה האווירית. בשעה שהתעשיות הללו נחשבו לחזון מגלומני-שרלטני כמעט — האמין פרס בחיזיונותו ועתידן. כיום תעשיות אדירות אלה הן מצוי-אות רגילה.
לשיא חסר-תקדים בחריפותו הגיע המסע נגד פרס, בשנות החמישים,

סיבוב, סיבה ומסובב

מבלי לגרוע מכוח החזון-לעתיד של אורי אבנרי — פרס, כמובן, לכתובתו, שרבים, במשך שנים, הצביעו עליה כעל ייחודית, מעניינת, מושכת, חדשנית ומבריקה — הרי יש לזכור את ה"רקע" לכתובתו. אין דברים — גם מחשבתיים או חזוניים — הצומחים בחלל ריק. הרוצה, איפוא, להעיד, מן הראוי, כמאמר הפתגם "להרחיק עדותו".
במה דברים אמורים?
ה"רקע" לצמיחתו של הסיפור, "הסיבוב החמישי" — כמו, "פרשת קזאנצאקיס" שבאה אחרי כן — היא "פרי" אותה שנה, שנת 1954.

לכן, כשמדובר בפצצה אטומית — לא פלא שהסיפור על, "הסיבוב החמישי" נכתב זמן קצר לאחר מכן, ב-1955. אך, כאמור, אין הדבר בא לגרוע מן ההב-רקתיות-המקוריות שבסיפור.

מה יש לנו כאן, פרט לעצם הסיפור, "כפשוטו"? יש לנו היבטים איסטרטגיים, כלכליים, פוליטיים, * הסיפור של אורי אבנרי פורסם לראשונה לפני 25 שנה, ב"העולם הזה" (931), מה-18 באוגוסט 1955. הוא פורסם שוב ב-13 באוגוסט השנה (ה"העולם הזה" 2241).

אבנרי את בן-גוריון באור אחר (בעניין החזרת השטחים, פרט לירושלים, דיעה שהביע בן-גוריון).

ומכאן לבעיה סיגנונית. כיום הסיגנון הערבי אינו כזה של 1955, הבא כאן בדברי הרמטכ"ל הסורי: "גיבורי האיסלאם מאז ימי הנביא קמים לעיני רוחנו. נבקש דרכים ונחפש פתרונות לבעיות המכאיות של הדור. בעזרת אלה הרחמן והרחום" (ההדגשה שלי).
יכול להיות — בדור האיסלאמי הזה של החומיי-ניזם — שכיום כן מדברים בארכאיות כפי ה"סיפא" בדברי הרמטכ"ל הסורי (ה"בעזרת אלה הרחמן ו-הרחום"), אך זה נאמר — פרט, אולי, לאשר, "הולך באיראן" — די בדרך שיגרה ולא בדרך של אמונה. אך אי-אפשר לומר כי הערבים כיום, מתגעגעים לתקופת הג'אהלייה וימי ראשית הופעת האיסלאם (אם כי היה מיקרה של כיבוש מיסגד בריאד, לפני כמה חודשים, הרי הדבר אינו אופייני).
במובן זה של דיבור, סיגנון — השתנו הערבים, ככל אומה. אין רצון להשליט את הסיגנון הארכאי-כולם שואפים עתה לסיגנון מודרני. אם כי, על צד האמת, נשארה הווייתם העיקרית של הערבים, למרות הכל — קרי: למרות ה"פצצה" בסיפור, "הסיבוב החמישי" — האמונה במונותאויזם.

מעניין האקסולאלי (עד עתה!) ביותר, כמובן, הוא סוף הסיפור: "לתהארות בירושלים המשוחררת!" ואלה גם הדברים ששמענו ברדיו ובטלוויזיה יומיים לאחר הופעת "העולם הזה" (ב-13.8.80), כחד רחוק של מלך סעודיה, הדורש ג'יהאד ערבי כולל, בירושלים המשוחררת!"
אין חדש תחת השמש?

זמיר בן-דוד, נהריה

מה עושה את "ג'נרל אלקטריק" למקרה האמריקאי הנמכר ביותר בישראל?

**יבוא אחריות ושרות —
"ג'נרל מהנדסים"**

בקנותך מקרה "ג'נרל אלקטריק"
מהנציג הבלעדי בישראל,

"ג'נרל מהנדסים", מוענקים לך:

- ★ אחריות מלאה של היצרן.
- ★ 15 שנות ביטוח-שרות של "ג'נרל מהנדסים", בתום שנת האחריות הראשונה. ★ 5 שנות אחריות למערכת הקירור.

הקפד לקנות את מקרה "ג'נרל אלקטריק" מ"ג'נרל מהנדסים", חברה אמינה ומבוססת שתעמוד לשרותך לאורך שנים. כך תבטיח לעצמך מחיר ריאלי, אספקה מיידית מן המלאי, שרות אמין ואחריות. בוא עוד היום לאולמי התצוגה שלנו, או לסוחרים המורשים, ודרוש תעודת אחריות מקורית של "ג'נרל מהנדסים". קנה את המקרה הנכון במקום הנכון.

ג'נרל מהנדסים בע"מ
נציגים בלעדיים של ג'נרל אלקטריק
ארה"ב משנת 1951.

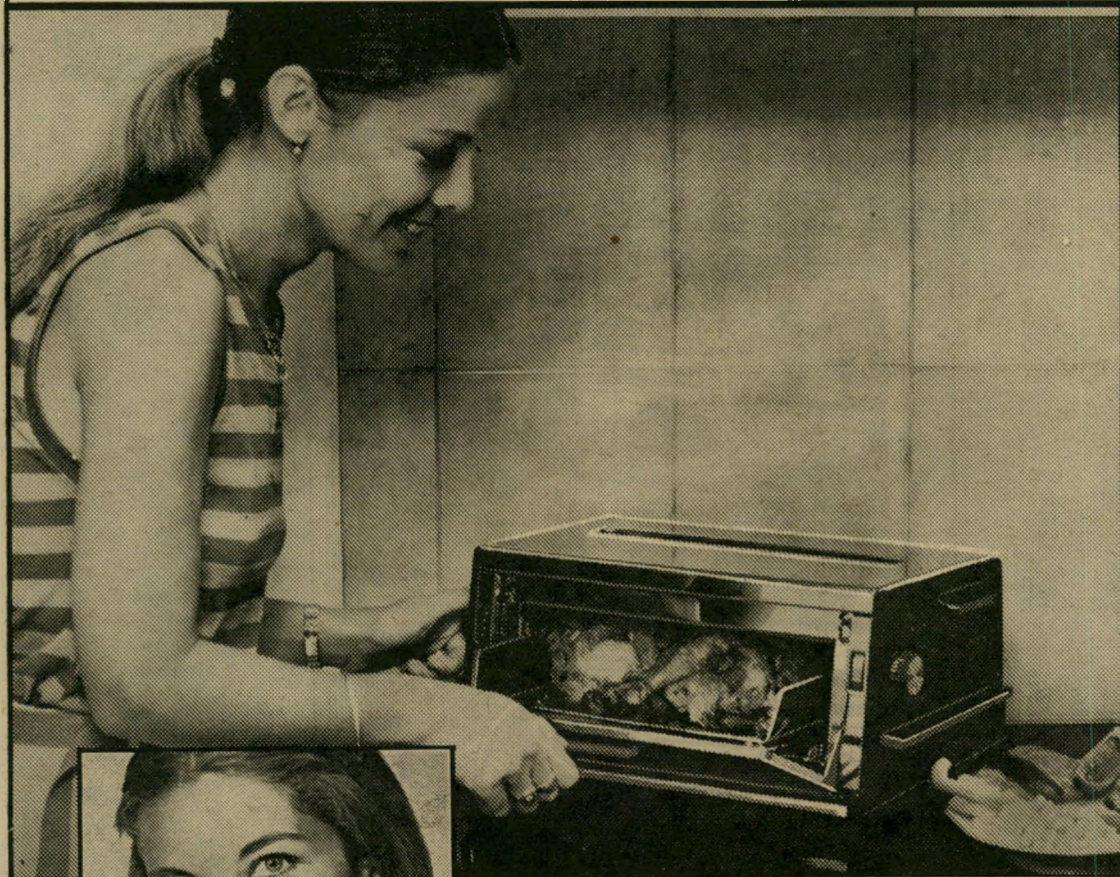
יבוא אחריות ושרות —
ג'נרל מהנדסים בע"מ חברת בת של
P.E.G. ISRAEL ECON. CORP.
מקבוצת חברות בנק דיסקונט.
אולמי תצוגה:
תל-אביב, רח' אחד העם 11,
טל. 653143
הרצליה ב', אזור התעשייה,
רח' משכית, טל. 77691-052
ירושלים, רח' הלל 24, טל. 227381
ואצל סוחרים המורשים מטעמנו.

מבין כל סוגי המקררים המיובאים לארץ, (אמריקאים ואחרים), מקרה "ג'נרל אלקטריק" הוא הנמכר ביותר. שנה אחר שנה הוא תופס מקום ראשון במשאל דעת הקהל, כמקרה המיובא הנותן את התמורה המלאה ביותר למחיר. אין זה פלא, מקרה "ג'נרל אלקטריק" מיוצר ע"י הקונצרן הגדול ביותר בעולם לייצור מוצרי אלקטרוניקה והוא גם המקרה הנמכר ביותר בארה"ב. הוא מצטיין ביתרון שכולו NO FROST (ללא כפור), מגוון גדלים וצבעים לבחירתך — ושיכלולים רבים אחרים, עושים אותו למקרה הטוב בעולם.

GENERAL ELECTRIC

סאדחון

תנור מצננס Toaster Oven אופה, צולה, קולה, מחמם.

וגם חוסך לי אינסוף חשמל.

אני קוראת לו "הכל בו קוק הקומפקטי שלי". ובמחיר הקומפקטי שלו, תופתעי עד כמה הוא מסוגל להעניק:

- * תא אפיה ענקי עם שני משטחי אפיה נרחבים.
- * אפשרות לקלות פרוסות לחם בהקפצה.
- * קליה בתנור בשיטת Select-Ronic להשגחה על החום.
- * הוא כבה מעצמו בהגיעו לטמפרטורה הדרושה ונדלק שוב בעת הצורך.
- * משטחי האפיה והמגשים ניתנים לפירוק בקלות לשם ניקוי יסודי. ה" Toaster Oven מיוצר ע"י הקונצרן הידוע Proctor-Silex במיוחד עבור אמקור.
- * גם את יכולה להשיג אותו, בכל סניפי אמפא ואצל סוכנים מורשים.

תנור מצננס של אמקור

טוב להיות בבית.

שרות
אמקא
שרות ללא תחרות

טל-ארויו

סדרת רגשות אדירה

לפעמים, מי שרוצה לחוש בסערת רגשות אדירה של הפתעה, שימחה, חיבה, חרטה, מרירות, כעס והשלמה, מספיק שיסתכל ב"מבט לחדשות". לי זה קרה שבוע שעבר.

העובדים בעיריית תל-אביב הודיעו שישבתו, בגלל שלא קיבלו משכורת. סיבה קצת מזוהר, אבל כשרוצים להתבטל ולא לייצר כלום מוצאים סיבות גם מתחת לאדמה. מה עשה "מבט"? הביא לטלוויזיה את ראש העיר שלנו, מר שלמה להט. תגידו על ציצ' מה שתיגדו, אבל נעים להסתכל עליו. כמה מצוחצח הוא, יפה, צבע העיניים מתאים ל- צבע החולצה, השיניים בלי חורים, ו- ממש אפשר להריח את האפטרי-שייב שלו נודף מהמירקע. ואו, איך שציצ' מתחיל לדבר, נעמדות. לי האוזניים! הצעצוע הזה טוען שהשובתים צודקים! שהוא בעד השביתה! ואלה העובדים שלו! אלה שבגללם יסריחו הרחובות! אלה שרק הכסף מעניין אותם! שפעם אחת לא מקבלים משכורת, וכבר לא עובדים! עוד לא היה דבר כזה אצלנו במדינה!

מייד חשבתי לי שאני מוכרח לכתוב על הנושא הזה בשביל לקדם את ה- אובייקטיביות שלי בעיני הקוראים. כידוע, אובייקטיביות במדינה שלנו זה אחד שכותב שני מאמרים בעד הצד שלו, שני מאמרים נגד הצד השני, ואחר כך מאמר אחד נגד הצד שלו ומאמר אחד בעד הצד השני. זה נקרא אובייקטיביות. כמובן שהפתיחה שלי הייתה צריכה להיות מהוורתו כמו: "אני בעד ציצ' לא הצבעתי. אני פשוט לא אוהב את ה- סיגנון שלו. אבל הפעם, אני מוכרח להיר- דות..." וכאן באות כל המחמאות ה- אובייקטיביות על ההיגיון, הגבורה, הו- הצדק, יחסי האנוש וגם הפיקחות ש- גילה במפתיע ראש העיר שלי. נו, ואיך שאני מבשל לי את כל זה בראש, ניגמרת תחזית מזג האוויר, ומה מודיעים לי? מודיעים לי שאותו צעצוע בצורת ראש עיר הספיק בינתיים לפנות לעבודתו שלו בתביעה לא לשבות, עם כל מיני הבטחות משונות, שרק חצי שעה לפני זה אמר שהן לא שוות כלום. וזהו. ככה הלכה האובייקטיביות שלי עוד פעם.

מאורת פריצים

במיסדרונות האפלים של הוועד-המנהל של רשות-השידור כבר מתכוננים לעידן החדש שיבוא בעיקבות מינוי המנהל החדש של החדשות. עכשיו כבר מותר ל- גלות, שמה שמטריד את הרוב בוועד-המנהל הזה, זה לא רק זה שמחלקת-החדשות מלכלכת את ממשלת הליכוד ואת המדינה בכלל. רק פתי יאמין ש- אנשים רחבי אופקים ונאורים כמו פא- פו, ירון, זינדר וגם וינשטיין מטרידים את עצמם בזוטות כאלה. "ממשלת הלי- כוד, ואפילו המדינה, יכולות להתגלות כתופעות חולפות בהיסטוריה האנושית, ועם כל חשיבותן - לא זה העניין, מסביר מקור בכיר בוועד-המנהל. "לא, לא, לא זה מה שמדאיג אותנו. מדאיגה אותנו תמונת העולם שיוצרת מחלקת-החדשות אצל האדם הישראלי. בוא נעזוב לרגע את החדשות המקומיות. נר- אה מה קורה בחדשות החוץ. מה מבי- אה לנו מחלקת החדשות? שום דבר חיובי. מהומות ורצח באל-סאלוודור. טני- קים סובייטיים בהרי אפגניסטאן, שביתת הדייגים בצרפת, שביתות גם בפולין, שחיתות במישפחת כבוד הנשיא בארצות-הברית. אז אני שואל אותך, מה חושב הישראלי, כתוצאה מזה, על העולם שבו

דייג צרפתי יושב בשקט ורג דגים

פה טוב. אנחנו נראה לישראלי שישראל לא בודדה בעולם, ומעשים חיוביים נע- שים בכל מקום."

יפים אברמוביץ רבינוביץ עושה עבודה משגעת בשביל הק.ג.ב.

אנו חיים? הוא חושב שזו מאורת פרי- צים שלילית, מלמעלה עד למטה. הוא נתקף יאוש עמוק, כי מחלקת-החדשות חוסמת לפניו אפילו את נתיבי הבריחה העיקריים. כל העולם גנבים, רוצחים, מחבלים, חוטפים ושובתים, זה מה שהם רוצים שנאמין. כל זה הולך להשתנות. למה שהטלוויזיה לא תביא סרטים חיו- ביים על הקורה בעולם? האם ידוע לך, למשל, שבצעם הימים האלה נערכו ביום ראשון אחד - יום ראשון אחד ויחיד - 270 התנוות באל-סילוודור! למה ל- הראות רק את השלילי? ואפילו באפג- ניסטאן קורים עכשיו דברים חיוביים, עונת הבציר בעיצומה, והענבים השנה מוצלחים במיוחד. ואפילו ברית-המועצ- צות בעצמה: רק דיכוי התגלות סיפור שם!! לא! הנה, עכשיו התגלה סיפור מרתק על יפים אברמוביץ רבינוביץ, ש- עשה עבודה משגעת בשביל הק.ג.ב. וקי- בל את פרס לנין. והדייגים הצרפתיים הם רק שובתים! אין דייגים צרפתיים שיושבים בשקט ורגים! "כן," מסכם המקור הבכיר, "אנחנו הולכים ל-

שיר קטן

לואלסה ולמשל

"אני לא מבין מה פה קורה,"
אומר הפועל בסרבל הכחול,
"ממשלתנו העלתה את מחירי הקפה,
ובשר מי בכלל יכול לאכול?
אבל האיגוד רק פתח בשיחות
וטוען שצריך לסיימן במהירות.
המשכורת שלי זה פחות ופחות,
המחירים מנצחים בתחרות."
"אני לא מבין מה פה קורה כאן,"
אומרת פועלת טכסטיל צעירה,
"אי לי כסף לשים את הילד בגן,
אין לי כסף לשכר הדירה.
אבל המזכ"ל הרי נָאם ואמר,
שהעובדים הם הרוב במדינה.
ואם זה נכון, אז כמה מזר,
שהאיגודים לא עושים מהומה."
"אני בכלל לא תופס איך ומה,"
סה שוב הפועל בסרבל הכחול,
"שאם אהנו הרוב באומה,
ויש לנו איגוד כה חזק, כה גדול,
המחירים, הרווחים וההון השחור,
עושים חגיגה מבוקר עד ערב,
ואני, מהגרשו נשאר לי רק חור
וחרו יש לי גם בגרב."
וכל זה, חבר, תאמין לא תאמין,
אמרו לא אצלנו, אמרו בפולין.

אני רוצה להסביר את זה. אין שום בושא בלהיות עבד, אפילו לפי המסורת היהודית. עבד הוא אחד שהסתבך בחור- בות ומשלם בעבדות את חובו, או אחד שנילכד במלחמה, ונמצא בעבדות עד שיברח או עד שימות או עד שישתחרר. אבל יש מושג שלו קוראים "עבד נרצע". זהו העבד האהוב את אדונו, ונשאר ב- עבדות מרצונו. הוא עבד נרצע, משום שרוצעים במרצע את אדונו, לאות קלון. בדרך כלל הופך העבד הנרצע, הנאמן כל כך לאדונו, למפקחם של העבדים האחרים, אלה שאינם אוהבים את עבדותם ומנסים להתבטל קצת. המופללים שלנו הם העבדים הנרצעים. בדיוק אלה.

מופללים נרצעים כאלה ממלאים את כל המיפלגות, כמעט. "עסקנים ערתיים" קוראים להם, והם בדיוק כאלה. הם מביאים למיפלתם קולות מהצד המופל- מיה, כדי ששליטי מיפלתם, הנמנים עם הצד המפלה, יוכלו להמשיך באפלייה באין מפריע. הדוגמה הטובה ביותר ל- עבד נרצע כזה הוא, כמובן, מר דויד לוי. הוא נמצא לליכוד קולות מרוקאים. הוא אורח כבוד במינונה. הוא מהווה הוכחה חיה לזה, שאפילו מרוקאי יכול להגיע רחוק, וגם דוגמה לאהבת המרוק- אים של מנחם בגין. כשמועמים שבמערך מחפשים מישקל-נגד לדויד לוי, אפשר להבין שלליכוד אין פנטז על השיטה. מדויד לוי או מהממשלה-שכנגד אף פעם לא תשמעו שיש בארץ אפלייה ערתיית מכוונת. תשמעו, אולי, שיש "תופעות", אבל יש. "עם ישראל אחד", וזה מה ש- חשוב.

גם למפד"ל יש את המופללים הנרצ- עים שלה. למה לא? היא לא צריכה את קולות של הצד המופלה? ומה שקורה עכשיו הוא כמעט פראדוקס לוגי. זהו מרד העבדים הנרצעים. מרד המופללים. אותו עבד, שכל מה שיש לו יש לו בזכות נאמנותו המוצהרת, פתאום מורד. כל מיני עסקנים ערתיים, פתאום היום, פתאום עכשיו, גילו שיש אפלייה ערתיית. הסיבה לזה פשוטה מאוד. החקירה המישטרתיית סביב השר אבו-חצירא ו- הצרו מאיימת על עצם קיומם של המופללים הנרצעים. הרי אחד היסודות החשובים של המופלל הנרצע היא ה- מכובדות שלו. למופלל הנרצע אף פעם לא הפריעו שתשעים אחוז מהזונות, מ- הטרסורים, מסחרי הסמים, מהפורצים הקטנים שיושבים בבתי-הסוהר הם מ- העדה שלו. הרי עצם העובדה הזאת היקנתה לו עצמו את מעמדו המכובד. אבל מרגע שהמשרה מתעסקת עם מי שמופללים הנרצעים רואים כניצגם, כאי- לו היה פתם אחד מהמופללים, אז בש- ביל מה צריך אותם בכלל?

המופללים הנרצעים חשבו שמעמדם המיוחד והקשה - נא לא לקנא בהם, אני אומר שוב - מקנה להם חסינות. הסרת החסינות מהמופלל הנרצע עלולה לקעקע את מעמד המופללות הנרצעת כולה, ויתכן שבקרב יצטרך הצד המפלה לחפש תחליפי-שיכנוע, אם ירצה להמ- שיך את האפלייה כמו שצריך.

המופלל הנרצע

אם יש דבר אחד בטוח בארץ הזאת, אז זה זה: יש בישראל אפלייה ערתיית. מי שמטיל ספק בזה שם בכיס הקטן ספקנים דגולים מאוד בהיסטוריה כמו דיקארט ויום. לקביעה שיש בארץ אפי- ליה ערתיית יש כל כך הרבה הוכחות, עד שכמעט חייתי אומר שמדינת ישראל היא הוכחה בלתי-מהלכת לקיומה של אפלייה ערתיית. המבט על הפרוצד של ההורים הפולנים, שהבן שלהם מביא להם כלה תורכית מצד אחד, והניסיון של מנחם בגין להכתיר את הפרופסור שוה לנשיא מצד שני הם שני הקצוות של האפלייה הזאת. באמצע יש הרבה עושר מצד אחד ועוני בצד האחר, בתי- ספר עם בריכת-שחיה מצד אחד ובתי- ספר שהם מרחץ זיעה מהצד האחר, אני- שים ששםם הולך לפנייהם מצד אחד ו- אנשים שמתביישים בשמם מהצד האחר. זאת ועוד, כמו שאומרים: מי שלא מאמין שהכל בא אמהוהים, או שהחב- רה מבוססת על חוקי-טבע בלתי-משתי- נים, או שהכל סתם מיקרה, יצטרך להיר- דות גם שהאפלייה הערתיית הזאת בארץ היא מעשה ידי אנשים. אנשים מצד אחד, אנשים מצד אחר. לפעמים לא זוכרים את הנקודה הזאת, אבל בשביל שתהיה אפלייה ערתיית פעילה, צריך לזה הסכמה בסיסית משני צדדים - מהצד המפלה ומהצד המופלה. בדרך כלל אנה- נו מוצאים בהיסטוריה, שהצד המפלה מסכים לעסק ביתר קלות, ואילו הצד המופלה צריך שיכנועים מסוגים אלה ו- אחרים כדי לתת את הסכמתו למצב. אחד השינועיים המקובלים הם, אני- שים מהצד המופלה, ההופכים בני-ברית של הצד המפלה. האנשים האלה ממל- אים תפקיד מסובך, אז נא לא לקנא בהם. מצד אחד הם צריכים להיות מכובדים בצד המופלה, אחרת אין בהם שימוש רב. מצד שני, המעמד הרם ש- נותן להם הצד המפלה צריך להיות הוכחה לזה שאין, בעצם, אפלייה ער- תית. הנה, אתם רואים, גם אחד מהצד שאתם קוראים לו הצד המופלה הצליח ועשה זאת, אומר הצד המפלה. בקי- צור: אם יש משוה מוכער בפוליטיקה, זה התפקיד שממלאים האנשים הללו, המופללים-מפלים, או בקיצור: המופללים.

ניסויים בריחוף

וזה מה שאני מבין ממה שקרה במוסמוס: במוסמוס אין תוכניות-מיתאר, ולכן אסור לבנות בתים. תושבי מוסמוס, שלפני עשרים גולושים שנה לא תיארו לעצמם שהיום לא יהיו תוכניות-מיתאר, עשו ילדים. הילדים גדלו והיום רוצים לגור בבתים שלהם, עד כמה שזה נשמע מזוהר. אבל אין תוכנית-מיתאר, ואסור לבנות. ומה? אפשר להסיק שהממשלה רוצה לעשות סטאז' על עניין האוטונומיה. כידוע, רוצה הממשלה שלנו לעשות בגדה-המערבית וברצועת עזה אוטונומיה, כאשר אזרחיה הערביים מרחפים באוויר, מעל הקרקע. ובכן, במוסמוס והסביבה עושה הממשלה ניסוי בשביל לראות איך זה הולך, ואם הערבים באמת יכולים לרחף מעל הקרקע שהיא גם שלהם וגם לא בדיוק שלהם.

מה עוד אתם יכולים לעשות בשבילנו?

תכנית „יתרון לחיילים” עם הצמדה מלאה כבר אחרי 3 שנים.

כבר בעוד שלוש שנים יוכל ללמוד באוניברסיטה, לטייל למקומות שרצה לראות, ולהגשים חלומות ישנים.

„יתרון לחיילים” של בנק דיסקונט – דבר אחד שאתם, ההורים, חייבים לילדכם.

בבוא היום הוא יודה לכם על כך.

ובבואכם לסניף – שאלו את הדיסקונטאים על חשבון עו"ש צעיר עם השיק הצעיר לבני 16 – 18 (שישרת אותו גם בתקופת שרותו הצבאי) ועל „עד 18” חוג הצעירים בבנק דיסקונט.

הובלתם אותו לגן, לבית הספר... מתי זה היה?... עכשיו הוא חושב על עצמאות; הלימודים שלו, המקצוע ומה לא. יש לו תכניות משלו...

אבל יש עוד דבר שאתם יכולים לעשות בשבילו: אם הוא כבר בן 16 – חסכו עבורו ב„יתרון לחיילים” של בנק דיסקונט.

תוכלו להפקיד סכום חד-פעמי או לחסוך בהפקדות חודשיות, במשך שלוש עד חמש שנים – לפי בחירתכם.

ב„יתרון לחיילים” של בנק דיסקונט יש הצמדה מלאה של הקרן והריבית כבר בתום שלוש שנים כן יזכה החוסך בשי נאה – מתנת בנק דיסקונט.

טוב לעבוד עם

בנק דיסקונט

הצד האנושי של המטבע

בריטניה: 2,001,208 המובטלים של תאצ'ר

רווחה המצומצם והאבטלה מלבים עתה את האש הכבד ערת במוקדי המצוקה החברתית כבריטניה. סוציולוגים בריטיים רבים סבורים, שהמהומות, אלימות ואולי גם התלקחות המוניות על בסיס של שינאת מהגרים וגיוז ענות, יהיו את השלב הבא בהדרדרות בריטניה תחת תאצ'ר.

מיפלת העבודה הבריטית מנסה עתה ללכד את שורותיה, כדי לזכות בבחירות הבאות. אך גם לה אין תוכנית לשינויים מיבניים אמיתיים במשק הבריטי. התיכנון הלאומי המאטיבי של 1945 לא יחזור על עצי-מו. יתכנו, בכל זאת צעדים של ממש לפיחות הליסי"ט ולהעלאות שכר, שיעודדו את הצריכה הפרטית ויחזירו לתעשייה משהו מהתנופה שאיבדה בתקופת תאצ'ר. מני-היג מיפלת העבודה, גיימס קאלהאן, כינה את האבטלה טלה משה ירי תאצ'ר, "כתם בל ימחה". יש בהגדרה זו לא רק גינוי לראש המשלה השמרני, אלא גם רמז עבה למדי שאין בידינו שום קאלהאן תרופתי פלא לאינפלציה ולאבטלה.

"שילמנו לעצמנו יותר מדי" טוענת תאצ'ר, וברי-נתיים היא מקצינה יותר מדי על רווחיהן. את המחר משלם העם הבריטי, שסוחר לימיו הקודרים ביותר בתקופה שבין שתי המלחמות.

אוסטרליה: עסק הביש של C.I.A.

שורה ארוכה של מעשי-רצח מיסטרליים הסבה את תשומת-הלב הציבורית באוסטרליה להתמוטטות בנק פרטי, שעסק במימון הברחות הירואין בקנה-מידה ענקי. שני בעלי הצעירים של הבנק, פרנק ניוגאן ומייק האנד, סולקו מהדרך על-ידי כוחות נעלמים. ניוגאן נרצח ואילו האנד נעלם ולא השאיר כל עקבות. אנשים אחרים שהיו קשורים בפעילות הבנק, בהם אנשי העולם התחתון, נרצחו. המישטרה האוסטרלית שלחה עשרות

בנוסף שנות ה-20' מדיניות ממשלת תאצ'ר הביאה לשינוי מיבני בולט במשק הבריטי. הפגיעה העיקרית היא בתעשייה, בשל היבוא הגדול הזה. קיימת נהירה לשירותים, אך מעמד הפועלים הבריטי עתיר המסורת מתקשה לסגל עצמו לשינוי במיבנה, מה גם שכורש הקליטה של השירותים הוא, כמובן, מוגבל ביותר.

איזורי התעשייה המסורתיים כבריטניה נפגעו באורח המור במיוחד. באיזור וסט-מידללנד, במרכז אנגליה, הגיע המשבר לשיאו. בשיא פריחתו, לפני שנים אחר-דוח, לא היתה באיזור אבטלה בכלל, וממוצע ההכנסה היה ב-10 אחוזים יותר מכפי שהיה בארץ כולה. עתה מתקרבת האבטלה באיזור ל-11 אחוזים, וההכנסה הממוצעת נופלת בשלושה אחוזים מהמוצע הלאומי! שר-התעשייה הבריטי, נאמנה של תאצ'ר, אדם באט-לר, אמר אמנם בציניות אופיינית, שהתעשייה הבריטית הפכת רזה יותר, ולכן עולה כושרה להתחרות במיש-חקים הבינלאומיים. קשה להניח שהברקה זו תשכנע את עשרות אלפי המובטלים או את הנשים בווסט-מידללנד, ששיעור האבטלה שלהן עלה ב-570 אחוז מאות שבעים) אחוזים! המעבידים אמנם מנצלים את המצב, ומצ-ליחים לשמר על שכר נמוך, שאינו משיג את שיר-עורי האינפלציה. אך רווח נקי זה אינו פותר את בעיית הנוער, המובטל באלפיו. מישפחות רבות באיזורים התעשייתיים עוברות עתה משברים טראומתיים בנוסף שנות העשרים. ראשי-משפחה מובטל, ובניו הבוגרים חסרי כל סיכוי.

"כתם בל ימחה". לכל אלה מתלווים הקיצוצים המשמעותיים בהוצאות הרווחה שהנהיגה תאצ'ר. מרכזים קהילתיים, בתי-הזקנה למיעוטי-יכולת ומוסד דות לטיפול בנוער עברייני נסגרים בהמוניהם. למרבה האירוניה לא חלה ירידה משמעותית בסך-הכל של הוצאות הממשלה.

תאצ'ר הסופר-ניץ אף הגבירה את ההוצאות הצבאיות ואת ההשתתפות הבריטית בתקציבי נאט"ו. תקציב ה-

אינך יכול להימנע מתוצאות מעשיך שלך. אם אתה משלם לעצמך יותר מכפי שאתה מייצר, תהיה אבטלה גדולה יותר".

כך מרגאט תאצ'ר, נציגת איזור פיננסי (שמחצית בוחרו יהודים) בפרלמנט הבריטי, וראש ממשלת ברי-טניה.

יש להם כסף. ההטפה הזו מוכרת לקורא הישר-ראלי, הרגיל לקינות בנוסף "אין לי כסף" הנשמעות מפי אלה שיש להם. באורח אישי הרבה מאוד, תאצ'ר עצמה מגלגלת אמנם את עיניה לשמיים. איש אינו אשם

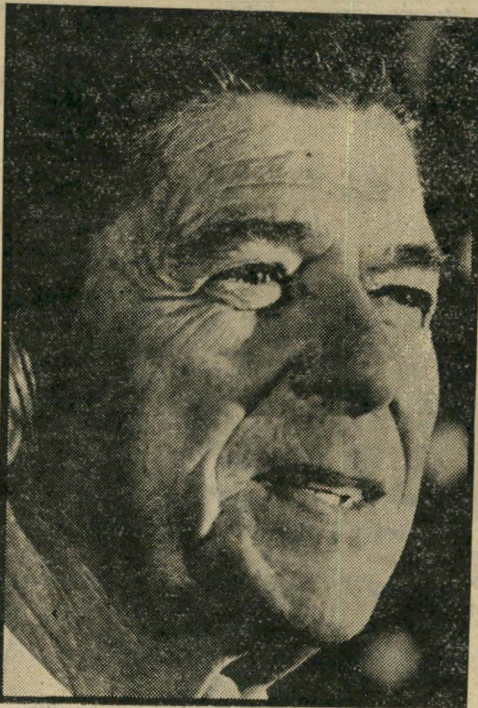

ראש-הממשלה מרגרט תאצ'ר
אין לי כסף

המאפיה השמאלנית

נגד רגן

בתקופה האחרונה מרבים להקרין ברשת ה-טלוויזיה הממלכתית כבריטניה, סרטים ישנים בכיכוב-מישנה של רוואלד רגן. הוא היה שחקן די גרוף, וגם רוב סרטיו הישנים לא היו בדיוק יצירות-מופת. צופים בריטיים רבים התלוננו על "שיטפון רגן", ואחדים מהם אפילו האשימו את ה-"בי.בי.סי" בתעמולת בחירות לטובת המועמד

מכוכבי-שעבר רוואלד רגן
חביב השמאלנים

הרפובליקאי. את התעלומה פתר קורין רדרייב, אחיה של ונאסה, פעיל בקבוצה מארכיסטיט ובעל קשרים ענפים בתוככי המאפיה השמאלנית בניי-סיי. "הם מקרינים את רגן מסיבה אחת בלבד", חידק קורין, "הוא פשוט נחרג בכל סרטינו".

לתשומת-ליבו של יוסף (טומי) לפיד: אין גבול לערמוניות של השמאלנים.

באבטלה העצומה, בהיעדר כל סיכוי לעשרות אלפי בוגרי כתיספר חיכונים ומקצועיים כבריטניה למצוא תע-סוקה כלשהי. תאצ'ר דואגת לכלכלה בריאה, המודרכת על-ידי כוחות השוק. העובדה שכלכלני קיימברידג' חרי-זים בביטחון גמור, שמיספר המובטלים יגיע לשלושה מיליון במרוצת 1980, מטרידה אותה רק מתוך שיקר-לים אלקטוראליים. לה ולעמיתיה יש שני תירוצים מר-כנים-מראש, המשוקים לצריכה המונית על-ידי העתונות הפופולארית, שהיא ברובה שמרנית: ראשית, יש מגמת מיתון בעולם כולו, ושנית, האבטלה נגרמת על-ידי העלאות שכר מופרזות.

הנקודה היחודית. הצהרון הישראלי מעריב הצי-ליח למצוא גם במצב הזה את הנקודה-היהודית-הכרונית שלו. כתבו הסופר-שמרני בלונדון, י. פינלסטון, טוען שמתנגדי תאצ'ר מטילים את האחריות למדיניותה על שני יהודים: הפרופסור מילטון פרידמן, וידימינה של תאצ'ר, סר קית ג'ורף. פינלסטון, התומך בגבירת-הברזל לאורך כל החזית, רואה בהתנגדות לתאצ'ר משום אנטי-שמיות. הניתוח שלו על האבטלה כבריטניה כולל פנינה הראויה לא רק לציטוט, אלא גם לשינון בעל-פה:

"המגמה האנטי-שמית משקפת גם את עמדתם של שריה המתנגדים לקו המוסק בידי ראשי-הממשלה. מר-גארט תאצ'ר, והידועים באהדתם לערבים".

"מגמה", "אנטי-שמיות", ואפילו "ערבים". מי זקוק עוד לדיון רציני בפילוסופיה מדינית-חברתית המביאה במכוון לאבטלה המונית, לפגיעה בצלם האדם, ליצירת מוקדי-יאוש וחוסר תוחלת בעריה-תעשייה, לעלייה בר-עבריינות, בעיקר של נוער חסר כל תעסוקה?

לכללנים בריטיים בכירים, ואפילו מנהלי-חברות פרטיות מתייחסים בביטול להעמולה של תאצ'ר, כאילו נגרמת האבטלה בערעור של תביעות שכר. רובם מייחסים את האבטלה, הפיטורים ההמוניים וסגירת המפעלים לאר-בעה גורמים עיקריים: שער ריבית גבוהים, הליסי"ט החזקה מעבר לכל פרופורציה, היבוא הזול והירידה בצריכה הפרטית, כתוצאה מהיעדר אמצעי-תשלום בידי הציבור.

מסביר דובר החברה העלילאומית פיליפס, שפיטרה זה עתה 390 פועלים במיפעל שייצר כלים מוסיקליים חשמליים: "בתנאי האינפלציה הנוכחיים, מגוחך לומר שהעלאות שכר של 17 אחוז מהוות גורם של ממש. שכר העבודה מהוות רק 30 אחוז מכלל הוצאות המיפעל. הבע-יות שלנו נגרמו מחוסר יכולת להתחרות עם יפאן והונגקונג, בגלל החשיפה והליסי"ט היקרה, וכן בגלל הירידה הגדולה בצריכה הפרטית. אנשים קונים פחות כבריטניה — לכן יש אבטלה".

עולם קטן

זיגלים לחקירה מקיפה של מיסמכי הבנק. החוקרים הנדהמים מצאו שבנק ניוגאן-האנד חייב כשישים מיליון דולר, אך ההפתעה העיקרית נעוצה בעובדה, שכמעט שלא הופיעו נושים לדרוש את כספם.

המישטרה האוסטרלית סבורה, שהבנק עסק במימון עיסקות הירואין רק כענף מישני. עיקר עיסוקו היה הפניית קרנות חשאיות, ללא פיקוח הקונגרס, לפעילות הסי-אי-אי בררום מזרח אסיה.

היועץ המישפטי. העיתונות האוסטרלית, שאינה חדלה מלעסוק בפרשה, אף גורסת שסכומי כסף גדולים קועברו למימון חדירות החמר רון' מגבול תאילנד לתוך קאמבודיה. פעילות כספית מסוג זה אינה זרה למסורת המפוארת של הסי-אי-אי. עם זאת, החשדות לגבי "בנק הירואין" של ניוגאן והאנד אינם מבוססים רק על שמועות ורכילות. מייק האנד עצמו, שהגיע לאוסטרליה ב-1967, עבד בשורות הסי-אי-אי והחזיק במניות רבות של חברת-התעופה של השירות החשאי, איר אמריקה. כל סוכניו במזרח הרחוק, רוי מאנוס במנילה, ארל ייטס בהונגקונג וג'ורג' פארוס בטאיוון הם אנשי הסי-אי-אי "לשעבר".

אבל הדג השמן ביותר בתפעל אפילו את החוק-רים האוסטרליים הקשוחים ביותר. על גופתו של פרנק ניוגאן, השותף האוסטרלי בבנק, נתגלה כרטיס-ביקור של ויליאם קולבי, ראש הסי-אי-אי בין השנים 1973 ל-1975. קולבי טוען, שהוא שימש את כיועץ מישפטי לבנק ושאין כל קשר בין הקשרים הביטחוני שלו לבין קשריו עם ניוגאן. הכחשה כמעט שיגרתית בנסיבות כאלה. האוסטרלים סבורים, שלא יכולה להיות מיקריות כה רבה בפרשה אחת. 23 ארגוני המיסמכים שהוחרמו על-ידי המפקח רוד האל ממישטרת אוסטרליה, מכילים הרי-בה חומרי-נפץ. העיתונות הצרפתית מדווחת על להצים אמריקאים על אוסטרליה להפסיק את החקירה. בשלב זה קשה יהיה להשתיק את השערוריה בארץ דמוקרטית כמו אוסטרליה, ובחוגי סוכנות הביון האמריקאית שוררת מבוכה קשה.

זוהי מודרנה בשחור לבן לטלוויזיה הצבעונית שרצית:

"קורטינג" היא טלוויזיה צבעונית המיוצרת כולה במערב גרמניה, ע"י קונצרן המתמחה בפיתוח מוצרי אלקטרוניקה מתקדמים עוד משנת 1925. יש בה את כל היתרונות שאתה מצפה למצוא בטלוויזיה גרמנית. ל"קורטינג" מנורת מסך משוכללת 30AX HiBri IN LINE, המבטיחה לך צבעים טהורים ומקוריים. יחידת "אכרון" אוטומטית מאפשרת לך לקבוע מראש את מיקומם של 16 ערוצים, בנגיעה קלה. מתקן מיוחד מתאים אוטומטית את ה"קונטרסט" של התמונה לכמות האור שבחדר. לבחירתך "קורטינג" עם מסך "20", "22", או "26", עם או בלי "שלט רחוק".

יבוא אחריות ושרות —
"ג'נרל מהנדסים"
טלוויזיה צבעונית של "קורטינג" מעמידה לרשותך יתרון חשוב נוסף: שרות אמין ואחריות של חברה מבוססת ורצינית — "ג'נרל מהנדסים" — יבואני "ג'נרל אלקטריק" ו"קורטינג" הבלעדיים בישראל. צרף עובדה זו לשאר היתרונות של "קורטינג" ותבין מדוע היא נותנת תמורה מלאה לכספך. בוא לראות אותה עוד היום. זו הצבעונית שרצית.

ג'נרל מהנדסים בע"מ
נציגים בלעדיים של ג'נרל אלקטריק ארה"ב משנת 1951.

יבוא, אחריות ושירות —
ג'נרל מהנדסים בע"מ חברת בת של
P.E.C. ISRAEL ECON. CORP.
מקבוצת חברות בנק דיסקונט.
אולמי תצוגה:
תל-אביב, רח' אחד העם 11,
טל. 653143
הרצליה ב', אזור התעשייה,
רח' משכית, טל. 77691-052
ירושלים, רח' הלל 24, טל. 227381
ואצל סוחרים המורשים מטעמנו.

 körting

אנשים בעולם

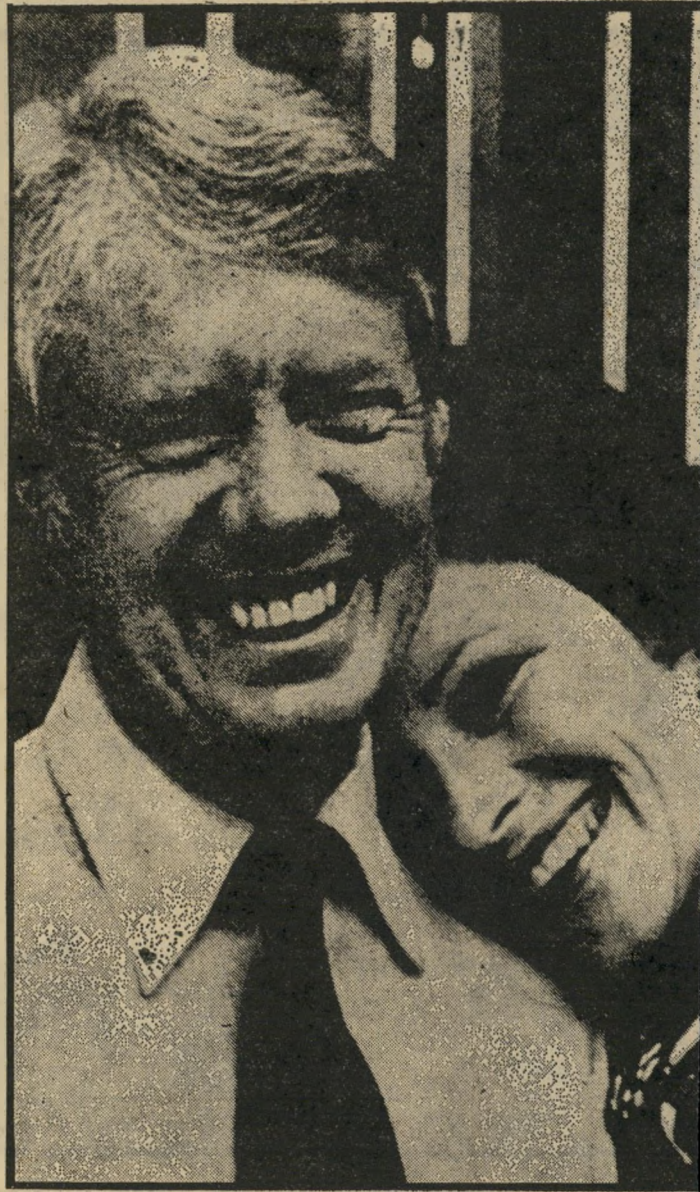
קארטר-דגו:

תחרות כושר

במרוץ לאושר

עמוד זה אינו מדור שידי-כים חדש לנשיאי מדינות עתידים. זהו פשוט ניסיון להשוות בין תרבויות, באמצעות תמונות המועמדים השונים משני צידי האוקיינוס ובנות זוגן. הנה לדוגמה החלום האמריקאי מנסה להתחרות בעצמו: מצד שמאל, הווג המאושר ריי נאלד ונגסי רגן. המועמד הרפובליקאי לנשיאות ארצות-הברית מרים את אשתו עליפי מיטב המסורת של ג'ון ויין או של רוק האדסון בסירטי פורד או הוואקס. כובע בוקרים תלוי לו מצווארו על גבו, ונערתו צוהלת בזרועותיו הבטוחות, הגבריות. מוסר השכל: תנו לקאובוי, העשוי ללא חת, להרים את אמריקה. ותראו כמה טוב יהיה לה!

בתמונה הימנית: האגדה לבית גימי קארטר. הלאה עסי קיו של האח הרחוק, בילי, עם בן-דודו המאומץ מארץ לוב. זה לא חשוב כל זמן שבשובך היונים הווגי שוררת האידיליה. הפעם זוהי רזואלין המניחה ראשה בחיך חלומי על כתפי אביר נעוריה כרעייה נאמנה וצייתנית. זהו עתידך אמריקה אם תקשרי גורלך במשענת בטוחה כגימי. אך מה יהיה אם נכונה השמועה שרזואלין היא הצלע החזק כסלע? לא מוזמן הצהיר נשיא ארצות-הברית, כי הוא "בעלה של ג'אקי"!

פרנץ יוזף שטראוס ורעייתו, הלזום שמידם ורעייתו: הסיגנון הנכון בדרך לבון

להיות בחירה מוטעית. באחד התרגילים לקראת העתיד אירח הווג שטראוס (בתמונה) את סילביה, מלכת שוודיה, ומאריאנה הגישה לה זר של שלושים וחמש שושנים, כנהוג במחוז בוואריה. לעומת הווג שטראוס, שהעיתונות רוחשת לו איבה מפורשת, מתקבלים שמידם ורעייתו, האנגלורה, המכונה לוקי, בקצת יותר סימפטיה. את האידיליה בבית הקאנצלר מגדירים הגרמנים: "בכל מקום יש מקום שמור ללוקי."

גם גרמניה המערבית מתכוננת לבחירות, וישנם החרדים לסכנה השחורה המאיימת עליה למיקרה שמושל בוואריה, פרנץ יוזף שטראוס, ייבחר לקאנצלר. כבר הוכח בעבר שכל מעללינו של הנ"ל לא הצליחו לחסל סופית את הקאריירה הפוליטית שלו, וכי הוא שב וניצב על רגליו האחריות כמו "נחום-תקום". שטראוס מכין את רעייתו מאריאנה להיות קנצלרית לפי הסיסמה: מי שיש לו אשה נאה כלי-כך אינו יכול

אנשים בעולם

מריל סטרייף וג'סטין הנרי: התמונה שלא פורסמה

כבר ראו את ג'סטין הנרי, הילד שזיכה את הוריו הקולנועיים, מריל סטרייף ודאסטין הופמן, באוסקר, בוכה וצוחק, עם דובון ובלעדיו, עם אביו האמיתי לעומת אביו הקולנועי, עם אמו ועם אחותו "מארי שרים לנצח" וכו' וכו'. אבל הפעם זוהי תמונה שונה לחלוטין, שלא פורסמה עד עתה אולי משום שמפיצי הסרט לא רצו להטיל בספק את רצינותם של כל השותפים לדרמה המישפחתית. קרמר נגד קרמר. כי בצילום זה, שתפס את מריל ואת ג'סטין, "על חס", בעת הפסקה בצילומים, נראים השניים משתור ללים ועושים פרצופים להנאתם. וכך לא מתנהגים אם שבורת-לב, וילד אומלל שאמו עזבה אותו...

לך ואלסה: מגדה הקטנה

זהו מנהיג הפועלים הפולני לך ואלסה עם הקטנה בילדיה. מגדה, המצפה לאח (חמישי במיספר) אם יקיים ואלסה את הבטחתו להביא לאשתו מתנה, ילד נוסף. ואלסה, שטען כי מישד פחתו יקרה לו מאוד, אבל גורלם של 36 מיליון פועלים פולנים יקר לליבו יותר, זכה לתמיכתה המלאה של אשתו דאנוטה, שעודדה את בעלה לאורך כל הקו באומרה: "כך צריך להיות".

בריז'יט בארדו:
רחוק מן הזוהר,
קרוב אל הטבע

ככל שהיא מתבגרת, מגלה הכוכבת הצרפתייה בריז'יט בארדו יותר נטייה להפנמה ובריחה מן הזוהר החיצוני. היא מעדיפה חיות על בני אדם, אוכל צימחוני על בשר, ובני-זוג שונה מאילי העבר. ב.ב. הנראית בסירה עם ידו זה החדש, עיתונאי בשם אלן בורגרנד-דובורג, כבר היתוותה לעצמה את חמש השנים הר באות: עד שתדיח בת המיי שים. בכונתה לסיים את כתיבת זיכרונותיה, ולהקדיש את כל זמנה לחיות האהובות עליה. אין ברעתה להופיע או לעלות לכותרות, והיא מעדיפה, לשמש עקרת-בית לאהובה החדש, שאינו יפהפה ואינו פלייבוי, ואפילו אינו אמן (כחברה הקרי דם מירוסלאב ברוזק). ומי יודע, אולי בשקט רב יצליח אלן, הצעיר מבריז'יט בשתיים עשרה שנים, להיות האחרון בסידרה, לפחות בספר הזיכרונות שלה (כרך א').

בט מידלר ואנדי וורהול: מי יקדים את מי, הוא יצייר אותה או היא תכתב אצלו?

אתם בטכניקה המיוחדת שלו. תערוכת הפורטרטיים של שנות השבעים, שהציג בראשית השנה בגלריה וויטני, הגישה שורה ארוכה של דיוקנים של אנשים ידועים בעולם בכלל, ובקולנוע בפרט. כשפניהם מודגשים לפי תפיסתו וגישתו המיוחדת בתחבולות צבע וצילום. ואם לשפוט לפי ההתלהבות שבפניה של מידלר, דיוקנה עשוי להיות תערוכה נוספת של וורהול.

קשה לזמן לשלחן אחד שני פגזים אקטואליים יותר בזירה האמנותית האמריקאית מבט מידלר (רוו) ואנדי וורהול. בתמונה נראים השניים סועדים אחרי שורהול באי לחנות בהופעת היחיד של "האלהית", ולחלק לה. אישית, את כל המחמאות. אנדי וורהול, במאי מה שנקרא בשעתו סרטיו מחתרת, וצלם-צייר בעל סיגנון מיוחד במינו, אינו מחמיץ אף הזדמנות כדי להיראות בחברת כוכבי קולנוע, אבל גם מנציח

פישא: גם

הטבע מושה

לכשמים

זהו המאייר-במאי בלגי פישא, בין שיניה של אחת החיות המצויירות המאכלסות את סרטו החדש החוליה החסרה. סיפור הסרט מתחיל בעשרים וחמישה במאי 1963 לפני הספירה, וזהו סיפורו של האדם הראשון לפי דימויו ה-פרטי של פישא. כמובן שלצד רכיו אימץ הקריקטוריסט הבלגי את תורת-דרווין רק בחלק קה, והוא המציא לעצמו, בהשראת דמיון חסר גבולות, חיות שונות ומשונות, אותם ביטא בשלושת אלפים איורים. בעוד שבסרטו הקודם של פישא לבש האדם הראשון "סליפ" כדי להסתיר את בור שות הג'ונגל, הרי כאן הוא עירום וערייה, ומיספר המעמדים הפורנוגרפיים והאלימים, אם כי המצחיקים ביותר, עושה את הסרט לקטלוגי ביותר באשר לעולם בכלל ולאדם בפרט. פישא שבמשך זמן ארוך צייר קאריקטורות לניו-יורק טיימס, מצטיין בהומור מאקאברי, הי עושה את סרטיו "למבוגרים בלבד".

רוד סטיוארט: הולכים לקנות כדורגל

כוכב-הפופ רוד סטיוארט ואשתו אלנה חוגגים את הולדת בנם הראשון. זה קרה שעה שרוד נמצא באיי הבאהאמס, עסוק בהכנת תקליטו החדש, ומשודע לו כי אלנה נתקפה בצירי לידה, "תפס" טיסתייחיד לעצמו, והגיע ללוס-אנג'לס בדיוק ברגע הנכון, והביאה לבית-החולים. "אבל היה כדאי", הודיע רוד, הידוע בשגעונו אחרי כדורגל. "הדבר הראשון שאני הולך לקנות לו זה כדור!"

יש דלתות שפורצים נמנעים מלגעת בהן.

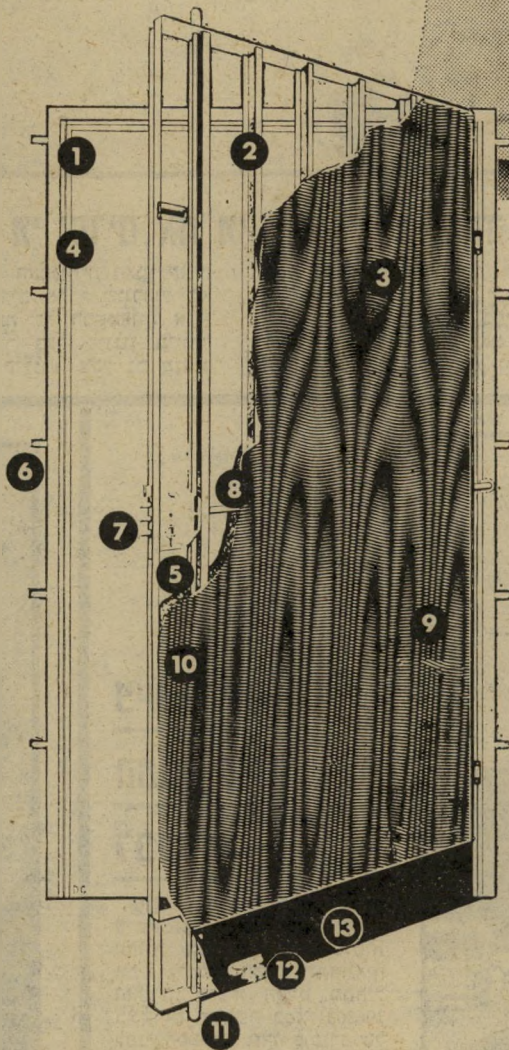

כי במקצוע שלהם צריך לפעול מהר.

הנסיון מלמד שכל פורץ מחפש לו קרבן קל יחסית. מהירות הביצוע מהווה שיקול חשוב ביותר בבחירת היעד של הפורץ, פורץ נבון לא יהיה מוכן להקדיש יותר מחצי דקה כדי להתגבר על מנעול או על דלת — לכן, אך טבעי הדבר, שפורץ הרואה בדרכו דלת בטחון או מנעול בטחון, ימשיך הלאה ויחפש לו קרבן אחר. הסטטיסטיקה מצביעה על 100 פריצות בממוצע מדי יום. חשוב על כך.

הפלדלת כוללת:

1. משקוף פלדה בעובי 1.5 מ"מ המותקן על המשקוף הקיים.
2. צלעות חיוזק לאורך כל הדלת.
3. עיגול טלסקופי.
4. שרשרת בטחון.
5. צילינדר מתוחכם גמא עם פינים טלסקופיים, מופעל ע"י מסתח המיוצר ע"י קוד מחשב.
6. מוטות פלדה בקוטר 9.5 מ"מ לחיוזק המשקוף לקיר.
7. מנעול בטחון רב-בריה עם צילינדר מתוחכם הנועל בנעילה גיאומטרית 6 בריחי פלדה אל תוך משקוף הפלדה.
8. מנעול הבטחון של רב בריח, היחיד בהשגחת מכון התקנים.
9. חומר בידוד טרמו-אקוסטי הממלא את נפח הדלת.
10. ציפוי וינוריט בגוויניעץ לפי בחירה.
11. 2 לוחות פלדה בעובי 1.25 מ"מ כל אחד.
12. כופת פלדה מחוסמת בקוטר 15 מ"מ.
13. מעצור אל הרצפה.
14. מברשת שיער לאטימה בתחתית הפלדלת.

חתי פלדלת

**המשבחה שלך-
לפני הכל.
הקדם תרופה למכה.**

פלדלת של רב-בריח יוכיה מסתיר את עוצמתה

מבצע פלדלת נ-4 תשלומים
לתקופה מוגבלת

אל תמתין עד שיהיה מאוחר מדי פנה היום אל:

תל-אביב	רח' סוקולוב 45, חולון.
חיפה	רח' האיצטדיון 40, ק. חיים.
טבריה	השוק העירוני החדש, טל: 067-92969, 20024.
השרון	רח' הכרם, איזור התעשייה, נתניה. טל: 053-34688.

ר"ג גבעתיים
פתח-תקה
ירושלים
אשקלון
באר שבע
אילת

רח' כצנלסון 123, טל: 03-733284.
רח' ההגנה 17, טל: 03-919383.
רח' עזריאל 28, בית וגן, טל: 02-422767, 423769.
רח' צה"ל 5, (בנין סולל-בונה) טל: 051-24515.
רח' הפלמ"ח 22, טל: 057-76840.
רח' צופית 4, טל: 059-2750.
או למפיץ המורשה הקרוב לביתך.

..לא חשוב אם זה יהיה בן או בת..

אמר מנחם בגין. "העיקר שתהיה ברית-מילה!"

לקראת ביקורה הקרוב במצרים עסקה רעיית-הנשיא אופירה נבון, בבחירת מתנת לגייהאן אל-סאדאת, רעיית הנשיא המצרי. את המתנה שאני לוקחת עימי הרעם עיצבתי ותיכננתי בעצמי. סיפרה אופירה. אתן או תה למפעל ישראלי לביצוע.

בין שני העמים נורמליזציה של יחסים רעים. פעם, כאשר הייתי בנמל-התעופה באירופה וראיתי שם קבוצה של ישראלים. הסתלקתי מיד מן המד. קום. הפעם אני בטוח שהגנר-מליזציה של היחסים הטובים תבוא לאיטה.

הממשלה מנחם בגין, ניגשה אליו הבמאית ורדינה ארז ותקנה את עניבתה. אמר בגין ורדינה, הנמצאת בהריון מתקדם: "גם אני שמנתי מאוד בזמן האחרון. אחר-כך הור סיף: "לא חשוב אם יהיה זה בן או בתהיה זאת בת, העיקר שתהיה ברית, ואל תשכחי להזמין אותי."

שוקד על הכנתה של תוכנית מיוחדת לזיכרה של פורת. כי אשר תושלם התוכנית ותשור דר, יישמע לראשונה קולו של אהוד ברדיו.

ח"כ אורה נמיר חזרה השבוע מחופשה בדרום-אפריקה, שם הייתה אורחת שגריר ישראל, יוסף הרמז, לין, ואשתו שריקה. "השניים האלה הם המלך והמלכה הבלתי-מוכתרים של דרום-אפריקה." סיפרה אורה עם שובה. "אין אירוע חשוב שה זוג איננו מוזמן אליו." עם שובה לישראל נכונה לה הפי תעה — חבריה וידידיה עלכו לה מסיבה לרגל יום-הולדתה ה-50.

בפרס יצחק שדה לספרות צבאית זכתה השנה גיבורת גיטו ורשה, צביה לזבטקיין ז"ל, בזכות ספרה בימי כיליון ומרד. בקבלו את הפרס סיפר בעלה, אנטק צוקרמן, כי היא סירבה ב משך שלושים שנה להוציא לאור את עדותה. שאותה הש מיעה במועצת הקיבוץ המאוחד ב-1946, מפני שהיתה כלור לה בה תביעה לנקמה לאומית. תביעה זו נראתה בעיני צביה, כעבור זמן, כבלתי-יהודית ובלתי-אנושית.

מישלחת אנשי שלום

תפקידי כמוכ"ל מאפשר לי להזדהות עם אחד המחנות היריבים.

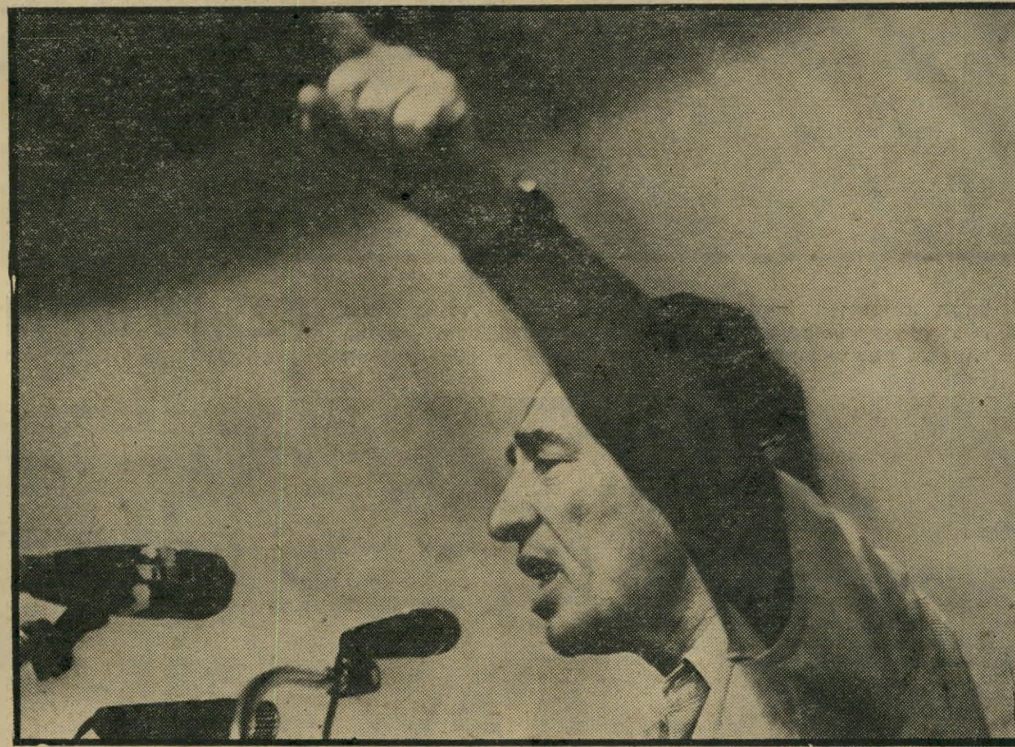
ח"כ מרדכי יורי שובסקין שואל "מדוע התחיל מנחם בגין ללכת בחולצות משווצות?" ועונה: "הוא פשוט ירד מן הפסים."

ביחה טריה: הממשלה החליטה להנפיק מטבע חדש, שרכו שבע-עשרה וחצי צי לירות. ולמה דווקא שבע-עשרה וחצי? שכן זה קרוב לשמונה-עשרה, שסימנם ח"ה והרי הליכוד כמעט חי.

ח"כ גר יעקובי אמר, שעם מותו של שימון דויגאן תם תיאטרון האידיש מן הארץ. הציע המשורר היים חפר: "צריך להקים תיאטרון חדש בשם בגין ושושן אחר, שיהיה תיאטרון באידיש לדוברי עברית." שומאכר היה בן-זוגו של דויגאן במשך עשרות שנים.

מוכתר כפר-האמנים עין-הוד, איצ'ה ממבריש, שחגג בימים אלה את יום-הולדתו ה-60: "הזיקנה היא מכה מתחת לחגורה."

בתוכנית הרדיו כל צבעי הרשת ראיון יוסי גר, בר את הזמר צביקה פיק. הוא שאלו מה הוא רואה מבעד

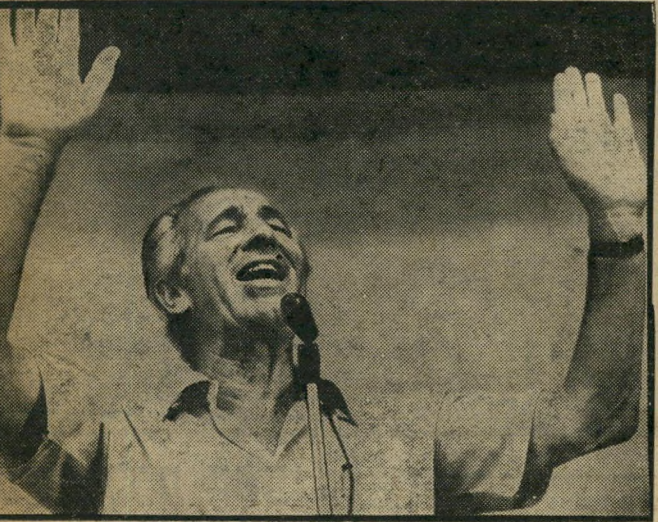
שימון פרס היה מתוח ועצבני במיוחד בכינוס של מרכז מיפלגת-העבודה שנערך בשבוע שעבר. עוד לפני ישיבת המרכז היה ברור לחברי המיפלגה כי הקרב הגדול בין פרס לבין ח"כ יצחק רבין נפתח כמעט רשמית. פרס ורבין, ידעו שמועמדו של פרס לתפקיד מוכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, יביס את מועמדו של רבין, אך מה שעיצבן את פרס היה בלוויית כמה מידידיו הקרובים, ובבית הורמו כוסיות, כאילו היה זה ניצחון בבחירות הארציות. הספק: באיזה אחוז הוא יגבר על רבין. "אם הוא יקבל 40 אחוז, זו מפלה בשבילי", התבטא פרס, אולם רבין קיבל רק 35 אחוז. פרס, שלפני ההצבעה כמעט ולא שוחח עם איש, מיהר אחר-כך לביתו בתמונות נראה היטב המתח על פניו של פרס. בתמונות למעלה ומשמאל נראה פרס בעת נאומו, כשהוא מנסה לשכנע את צירי המרכז להצביע עבור משל. בתמונה התחתונה נראה פרס כשהוא מנסה לבלום קריאות ביניים שהוטחו לעברו על-ידי חסידיו של יצחק רבין בעת נאומו בכינוס.

בניגוד למה שפורסם בעיתון גים, לא היה עולה בדעתי לקיחת למצריים בגדיים. "כאשר ביקרה גייהאן בישראל, נתנה לה אופירה תליון, שאף אותו חיכננה בעצמה.

נשיא מצרים, אי-זור אל-סאדאת, שלח בריכת-הגאון היומון על ה"מישור. בין היתר כתב: "לפני שהתחיל תהליך-השלום, שררה תלוזיזה, בהשתתפות ראשי לבלות את ההג בקיבוץ שלו. כברי. אך תחת מנוחה מצא עבודה. הוא התחיל בתורנות של הורדת-כלים מן השולחנות, בתום מסיבת ראש-השנה. הוא המשיך בתורנות של שמי-רתלילה, עבר למחרת לתורנות של חליבה, וסיים בתורנות של הגשה בחדר-האוכל.

לפני תחילת שידור בי תלוזיזה, בהשתתפות ראשי

למישקפי-השמש שלו, בצורת מיקי מאוס. השיב פיק: "אני רואה עוד מיקי מאוס." אמר לו יוסי: "אם אתה רוצה להעליב, אשאל אותך מה הרקשר שלך עם ח"כ שמואל פלאטי-שרון." צביקה חדל מעקיצותיו.

השנה החדשה התחילה ברגל שמאל אצל פועלי-הבמה השוויי, גונאר צטרברג, העובד בתיאטרון הקאמרי. אשתו, ג'יין, שעבדה כמנהלת לתחזוקת בלהקת המחול בתשבע, נטלה את שני ילדיהם והמריאה עימם לקנדה. מסתבר שהחילופים המינהליים בלהקת בתשבע לא מצאו חן בעיניה של ג'יין, והיא החליטה לנטוש את עבודתה. בני הוג שהו בישראל כארבע שנים.

העיתונאי רם אורן יצא בשבת עם בני משפחתו לשחות בימה של הרצליה. בצהרי היום, כשעלה מן הרחצה, גילה שמכוניתו נגנבה וכל תכניו עימה. כעבור כמה ימים נמצאה המכונית מפורקת לחלוטין. אורן מתרוצץ עתה במוניות ומחפש בקדחתנות מכונית אחרת.

עכשיו שנפגשה לשיחה עם ח"כ שימון פרס בכנסת, בחדרו שבקומת הממשלה כל לה חברים שנעלו סנדלים. הסדרנים סירבו להתיר את כניסתם. למולם חלף במקום ח"כ היים בר-לב, שקיבל על עצמו לרכך את לב הסדרנים. "נעליים אין להם, אבל מצפון יש להם וזהו הכיסוי האמיתי," אמר בר-לב.

בכנס ארכיטקטים ואדריכלים הציג מוסה הרין, מזכיר איחוד הקבוצות והקיר בוצים, שהוא בעצמו ארכיטקט. את המרצה האורח, יושבראש מיפלגת העבודה, במילים אלה: "זהו הקולגה שימון פרס. שהוא אדריכל השיקום של מיפלגת-העבודה."

בטכס שבו השיאה מזכרת הקיבוץ המאוחד, מרים ירדני, את בנה, היא תבעה לקבל נשיקה מח"כ פרס — ונענתה. אחר-כך ביקשה לקבל נשיקה מיריבו, ח"כ יצחק רבין — ונענתה. ואולם כאשר שר ביקשה נשיקה מח"כ היים בר-לב, השיב זה: "אני צריך להיוועץ בעניין עם יושבראש ועדתי-החוקה של המיפלגה, אם

אירוע השבוע

חוליו בא וכבש בסערה את הנשים

רואים את כל הפרטים האלה, הסבירה אחת הנשים המתמחה כי חיזור אחרי כוכבים זרים בארץ. חוליו איגלסיאס, שבא ישר מ־פאריס, כדי לתת הופעה אחת בלבד, עמד במרכז האולם, כשהוא מושיט יד לכל אשה מוכרת ולא מוכרת, ממהר לנשק, לחבק, לספר על הרגלי השינה שלו ולרמוז „עוד מעט אני עולה למעלה לחדר שלי.“ הצהרה חגיגית זו הותירה את רוב הנשים באולם כשהן אדישות לגמרי.

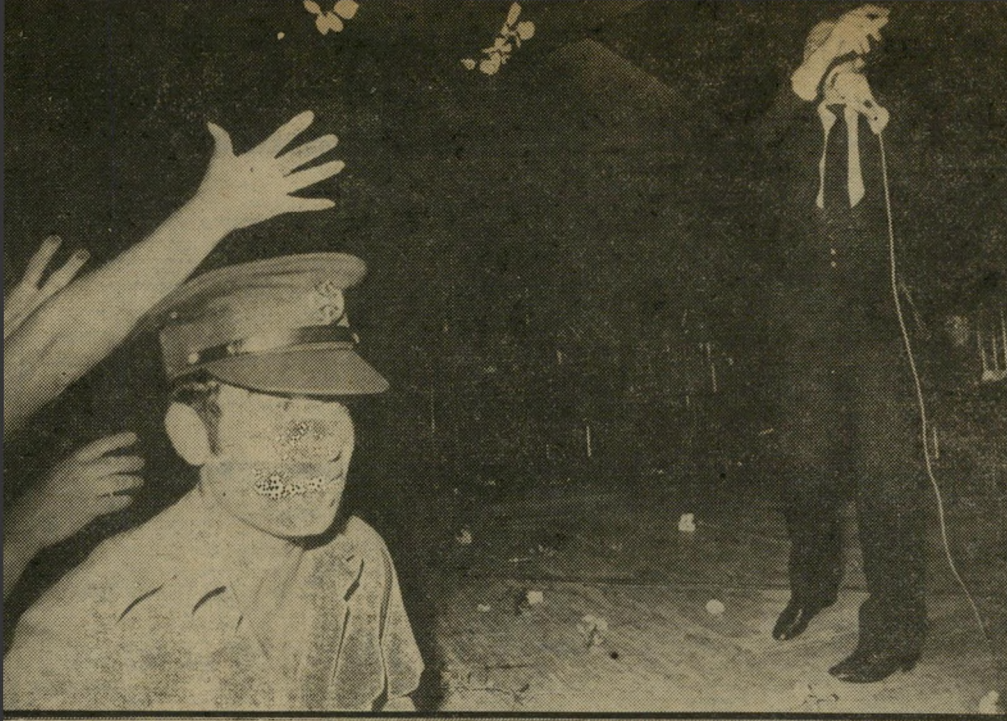
„זהו זמר עולמי, הוא מצליח בצורה לא רגילה בכל מקום, לכן אנן רואים זאת כהישג גדול ש־הצלחנו להביא אותו לארץ להופעה אחת בלבד. כל הכרטיסים בוודאי ייחטפו.“ טענה עדנה שנקמן, ידידתו הישראלית-יורדת של חוליו שהביאה אותו לארץ.

כל כרטיס עלה יותר מאלפיים לירות, ובערב הופעתו התאכזבו האמרגנים מרה כשגילו כי כרטיסי סים רבים בכל זאת לא נחטפו. אך על חוליו כל זה לא השפיע, הוא בא למסיבה במלון כמו כוכב בינלאומי המורגל לכך שכולן רבות על חסדיו.

המסיבה נמשכה כשעה, בסופה היה חוליו הראשון שעזב את המקום — קצת שתוי אך בהחלט לבדו.

„אני רגיל לישון לבד בכל לילה,“ הזהיר הזמר המלוק והיפיוף כל אישה שניגשה אליו כדי להיביט בעיניו מקרוב, ולראות למה בעצם יש לו שם כזה של כובש לבבות משגע.

„הוא מרח את השיער הדליל שלו בשומן, הוא הבליט את שיניו התותבות בחיוך מאוון לאוון, הוא לא הסתיר את הכרס הקטנה ש־הוא מגדל, ואני עדיין מתקשה להבין מדוע כל אחת נכנסת ל־היסטריה כשהיא רואה אותו. אבל אולי מרחוק, כשהוא על הבמה לא

פרחים מעופפים נראו באוויר, מאלס היכל הספרדי חוליו התרבות בתל-אביב, בעת שהזמר הישראלי-יורדת של חוליו שהביאה אותו לארץ.

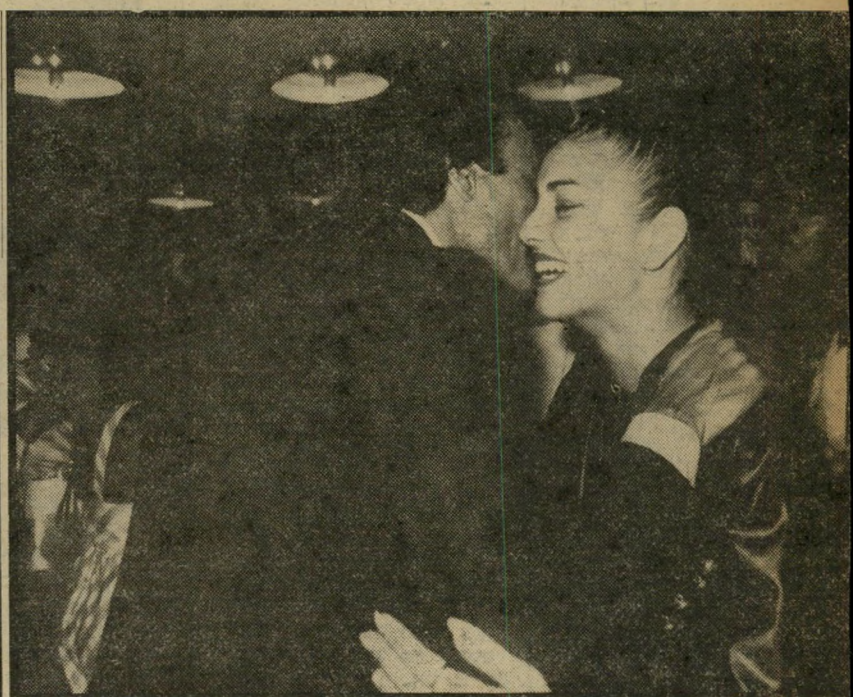
עם השחקנית ענת עצמון (משמאל) ועם הזמרת אביבה פז (מימין) נפגש חוליו בפעם הראשונה בעת המסיבה שנערכה לכבודו. הוא פלרטט עם כל נערה, וניסה את מזלו גם עם ענת, אך ללא הצלחה.

עם מלכת היופי רינה מור, אותה הוא מכיר עוד מניו-יורק. למרות שהתנשק עם כל אשה שניגשה אליו, מוכרת ושאינה את רינה מור, ושוחח עמה באיפוק במשך הערב.

עם אשת הכוכב שלי ברקוביץ, אשתו של כוכב הכדורסל מיקי בר־קוביץ, התחבק הזמר בחיבה. „אני מעריץ את מישחק הכדורסל,“ אמר לשניים. אך הודה שיותר מכל הוא אוהב להיות מוקף נשים.

עם חברת הזמר דון מקליו, אורלי צרפתי, נפגש חוליו בנשיקה חמה. כאשר סיפרו לו שאורלי היא חברתו של מקליו אמר לה חוליו: „דון הוא בחור מוכשר מאוד,“ וחיבק אותה. אורלי הודתה לו על מחמתו.

לפני שמחילים את החוק הישראלי על רמת-הגולן צריכים להחיל אותו על מדינת-ישראל

זה נגע לליבו של שריד, והוא החליט אז שלעולם לא יפעל נגד ספיר באופן פוליטי.

שריד סיפר גם על ה- צורך שלו לנצח בכל מישחק שבו הוא משחק. "פעם ניצח אותי בני במישחק פינג-פונג, ואחרי זה לא עצמתי עין כל ה- לילה." הודה שריד.

מפקד גלי צה"ל לשעבר, **מרדכי** ("מוטקה") **נאור**, שפרש מתפקידו לפני שנה, הוציא השנה חמישה ספרים, שכולם דנים בארץ-ישראל. ב- אחד הספרים האלה, סיפורי ארץ אהבת, הוא מתאר כמה

שאנשי מכוני-ייצמן עסוקים עתה באיסוף ערלות. לתדהמת המראיין הסביר קציר שבמכוני- וייצמן גילו שאפשר לייצר נסיוב רפואי מערלות, ומאו פושטים אנשי המכון על בתי- חולים, ונמצאים בקשרים עם מוהלים בכל רחבי-הארץ.

המשרד **דויד אבי-רן** נשאל אם הוא תומך בהח- לת החוק הישראלי על רמת- הגולן. השיב אבידן: "לדעתי יש להחיל את החוק הישראלי קודם כל על מדינת-ישראל." בערב החג טילפן הרקדן הרוסי **אלכסנדר גורנוב**

הזמר האמריקאי **פרי קומן**, העומד לבקר בארץ, הודיע למפיק תוכניתו כי הוא שותף רק יין בשם **בלו נאן** (הנוירה הכחולה). המפיק **עומרי מרון** ביקש מהנהלת בית-המלון בהרצליה להשיג לקראת ביקור הזמר את היין, הנמכר רק בצרפת.

לפני ארבע שנים שוד- רה בטלוויזיה תוכנית בשם הימים הנוראים בשכונת אותה הינחה הנשיא **יצחק נבון**. עותק מהסרט נשאר ברשותו של נבון. אנשי הטלוויזיה, בראשותה של מנהלת מחלקת

הגרפיקאי המכונה **בניכל**, "טרטר", פתח סטודיו חדש. לכבוד הפתיחה ערך מסיבה לכל ידידיו. "כל מי שנכנס אלי לסטודיו זוכה בצילום במצלמה שלי," הודיע וצילם בין היתר את הצלם הוותיק, מיכה בר-עם. בר-עם וטרטר עובדים ביחד במוסיאון תל-אביב, טרטר כיועץ לעיצוב ובר-עם כיועץ לצילום של המוסיאון.

דויד טרסקובר

במצלמה שלי, הודיע וצילם בין היתר את הצלם הוותיק, מיכה בר-עם. בר-עם וטרטר עובדים ביחד במוסיאון תל-אביב, טרטר כיועץ לעיצוב ובר-עם כיועץ לצילום של המוסיאון.

שרלוט מורמן

הצ'לנית האמריקאית שבאה אר- צה לקראת מיפגש האמנות, "תל- חי 80", הופיעה שם כשהיא לובשת חזיית-טלוויזיה לפסל חי. שני מוניטורים קטנים של טלוויזיה היו מונחים על שדיה. בהופעתה פנתה לקהל ואמרה: "אני חולת סרטן, אינני יודעת כמה שנים עוד נשאר לי לחיות, אך אני נהנית לחופי." במחלת הסרטן לקחה לפני שמונה שנים, ובכל הופעה היא מספרת זאת.

קוריוזים מלפני 50 שנה ב- ארץ. נאור מגלה שסבו של השחקן הבריטי **פיטר יוסף טינזוב** חי ביפו במשך שנים רבות. הוא היה בארון רוסי בשם **פון-אוסטינוב** ובא ל- ארץ בראשית שנות השמונים של המאה הקודמת. אחרי ש- גורש מרוסיה. הסב התגורר ב- יפו בשכונה הגרמנית וטיפח שם גן מיוחד-במינו עם זנים נדירים, שבו היו גם תוכים וקופים. בנו אביו של השחקן, **יונה אוסטינוב**, נולד כבר בלונדון, ושם נולד לו פיטר, הידוע כיוסטינוב. הברון הזקן התחתן עם אחת הנסיכות של בית-המלוכה האתיופית. פיטר מספר בספר-הביגורפיה שלו כי סבו היה קציר-רואי אך אהב לקרוא בתנ"ך, ונעזר תמיד במסרגה כדי לעקוב אחרי ה- שורות בספר. ביתו של הבא- רון אוסטינוב עדיין נמצא ב- יפו, ברחוב בר הפומן, ויש בו 24 חדרים.

נולד לשחקן אברהם מור ואשתו דליה. ל- בריית-המילה, שערכו לתינוק, באו אמנים רבים, כדי לברך את התורים המאושרים. מור, שזה לו ילדו הראשון, הסתובב נרגש ביותר וסיפר לכולם כמה חכם הוא בנו הצעיר. היודע כבר להודיע להוריו מתי הוא רעב ומתי הוא מרוצה. "הבעיה היחידה היא שמעכשו לא נוכל לצאת מן הבית מבלי לארגן קודם שמרטף, דבר שלא הטרד אותנו עד עכשיו," אמר.

לבייתה של אשת-הבהמה **נעמי ארוזה**, כדי לאחל לה שנה טובה. נעמי סיפרה לו כי קראה בעיתונים שהוא עומד לחזור ארצה תוך שבוע ולקנות בית בשכונת קרית-שמואל. ליד ב- תו של האמרגן שהביא אותו לארץ. גודונוב הכחיש מיד את כל הסיפור, ביקש ממנה ל- לוח לו תירגום רוסי של ה- קטעים שנכתבו על כך בעיתור- נים וסיפר לה שהוא עומד לשוב לארצות-הברית, ואין לו שום תוכניות לקנות פה בית או לבקר בארץ בקרוב.

בדורשיה בין מנכ"ל רשות-השידור לשעבר, **יצחק ליבני** ובק ח"כ **יוסי שריד**, שוחחו השניים על פחד-הקהל בעת הופעות צבוריות. ליבני סיפר שבשנה הראשונה, כשא- התחיל לראיין, הוא פחד כל- כך מפני הקהל, שהיה כותב את המלל שלו וקורא אותו מן הנייר. אחרי שנה קיבל יותר ביטחון, ומאו הוא מדבר באופן חופשי לפני אנשים. שריד, ל- עומת זאת, סיפר כי בהופעתו הראשונה לפני קהל פחד כל- כך, שלפני ההופעה רץ לשי- רותים והקיא.

עוד סיפר שריד על קירבתו לשר-האוצר לשעבר, **פינחס ספיר**. ספיר הציע לעזור לשריד להגיע לכנסת, אך שריד סירב, קודם כל מפני שפחד שמא ראש-הממשלה דאגה **מאיר**, שלא אהבה אותו, לא תעזור לו. שריד החליט לנסות בכוחות עצמו, וכאשר נבחר כח"כ ב- פעם הראשונה, מיהר לטלפן ל- ספיר ולהודיע לו על-כך. ספיר כליכך התרגש, שפרץ בבכי.

התוכניות. **אפתר סופר**, טלפנו אל הנשיא ואמרו לו כי היו רוצים לראות קאסטה של התוכנית כי יתכן שירצו לשדר אותה בשידור חוזר. הנשיא הומיץ את סופר לביתו, וכאשר היה באה לשם הקריין הנשיא בעצמו לפני את ה- תוכנית. הוא החליף סרטים בעצמו, ועם תום ההקרנה הלך למטבח, הביא אוכל, והגיש לה אותו בעצמו. "לא האמנתי שאני נמצאת בביתו של ה- נשיא. הוא לא רק שימש כ- טכנאי, אלא הגיש לנו את האוכל בעצמו." אמרה סופר.

בתוכנית הרדיו שאלות אישיות ראיין **יעקב אגמון** את הנשיא לשעבר **אפרים קציר**. קציר סיפר לאגמון כי אנשים רבים במדינה משתמ- שים בכל מיני תאודיות במקום לעשות מעשים. כדוגמה, סיפר קציר על יהודי שהיה לו לול של תרנגולות שהתחילו למות. רץ היהודי אל הרב ושאל אותו מה לעשות. אמר לו הרב שיתן למה אורז. כעבור שבוע חזר היהודי ואמר שזה לא עזר, הן ממשיות למות. "תן להן תירס," אמר לו הרב. כעבור שבוע חזר היהודי ואמר שגם זה לא עזר. "אם כך תנסה לתת להן פירורי לחם," אמר לו הרב. אחרי שבוע שוב חזר היהודי ואמר לו שגם זה לא עזר, והן ממשיות למות. "כמה תרנגולות עוד נשארו לך?" שאל הרב את היהודי. "כולן מתו," השיב לו זה. "הבל, היו לי עוד כמה תיאודי- יות שרצית לנסות עליהן," השיב לו הרב.

באותו שידור סיפר קציר

המפיקה
מהטלוויזיה, אחת הנשים הידועות בירושלים, מירי הלוי, באה אף היא במיוחד לפתיחת הדיסקוטק. בתמונה מירי עם שדר הספורט אלכס גילעדי.

דוגמנית
אחת החתיכות התל-אביביות, ש' הובאו במיוחד עלידי מלון "קיסר" לפתיחת הדיסקוטק, היתה הדוגמנית טלי גולדברג, שהביאה עימה לאילת צעיר מזוקן בשם חיקא.

מלחמת עולם באילת

העיר קרבות. מיבצע סיני פסח על אילת, את מלחמת ששת הימים לא הרגישו בכלל, וגם מלחמת יום הכיפורים לא הכירה באילת. כל זה היה נכון עד ליום השישי לפני שבוע, עת פרצה באילת מלחמת עולמית של ממש: מלחמת בר-המצוה בקיסר.

אלי ("פאפו") פאפושדו הוא דמות ידועה באילת, כמעט כמו רפי נלסון. פאפו הוא בעל בית-מלון בעיר, קבלן, בעל מכבסה — ידו בכל ויד כל בו. אבנר, בנו של פאפו מנישואין הראשונים, הגיע לגיל המצוה, ופאפו החליט שכל אילת תהיה שותפה בשימחה. הוא דיבר עם החבר שלו רפי נלסון, והחליט לערוך מסיבת לפידים וזי-קוקי דינור כדי שגם בעקבה יחגגו את הבר-המצוה.

אבל עם איש אחד לא דיבר פאפו. היה זה אבי אלה, בעל מלון קיסר שבוער. היריבות בין השניים היא גדולה, אם כי כלפי חוץ הם מכריזים על עצמם כ ידידים. מלון קיסר לקח את הבכורה ממלונגו של פאפו. עכשיו איים מלון קיסר לקחת את הבכורה גם ממסיבת הר פתיחה בקול תרועה רמה דיסקוטק

המישפחה
"קיסר" הציפה מישפחתו הענפה של בעל המלון אבי אלה, שהגיעה מכל קצווי הארץ. שניים משבט אלה ספק רוקדים ספק מתנשקים.

ב איהת אין מלחמות. זאת יודע כל מפקד זוטר בצה"ל. מאז מלחמת השיחרור לא ידעה

ראש העיר
גדי כץ החליט לכבד את דיסקוטק מלון "קיסר" על בר-המצוה של פאפו. הופעתו נתנה גושפנקא רשמית למקום.

של אבא שהתפעלו מהלפידים ש' הציפו את הים המיוחד של הכפר של נלסון. השתגעו ממש מויקוקי הדינור, והתטפלו על האוכל שהיה בשפע. אולי בגלל ההמון העצום לא היה מיפיק וויסקי, וזה כפי הנראה היה המזל של אבי אלה מ' הדיסקוטק של קיסר.

הכביש בין טבה, המקום בו שוכן הכפר של נלסון, לבין אילת היה מוצף באורות המכוניות שמהירו עם בעליהם לשתות ויסקי בקיסר. כשהגיעו האורחים למקום הם ראו שבעצם לא רק ביגלל הוויסקי כדאי היה לבוא.

הדיסקוטק, שנפתח לפני שבוע, הוא המילה האחרונה בעולם הדיסקוטקים. אורות מרצדים בכל פינה,

מיתוס, הדיסקוטק החדש של מלון קיסר, וכמובן שכל המי ומי מאילת ומחוצה לה הוזמנו.

מטוסי ארקיע היו מלאים בחורגים התל-אביביים הידועים. עוד באוויר התחלקו הכל לשתי קבוצות: אלה שהולכים לבר-המצוה ואלה שהולכים לדיסקוטק. רק מאוד מאוחר בלילה, או נכון יותר, מאוד מוקדם בבוקר, התברר ששתי הקבוצות היריבות התאחדו: מרבית האורחים של פאפו הגיעו בסופו של דבר לדיסקוטק.

אבנר הנרגש, מלווה עלידי אבא שלו, אמו דליה, שהגיעה ל-אילת אחרי שלא ביקרה בעיר שנים רבות, ואשתו של אביו, אביה, אמר שלום לכל החברים

האילתית
אלגרה, אחת מבנות אילת, התחרתה בהצלחה במדלן הצרפתייה. אמנס אלגרה אינה חטובת רגליים כמו מדלן, אך הופעתה האקזוטית גרמה לכך שרבים ימתינו בתור עד שהיא תתפנה לרקוד איתם. אלגרה כמעט ולא הצליחה לנוח.

הצרפתייה
מדלן, צעירה שהתאהבה באילת ונשארה לגור בעיר במשך כמה חודשים, הפגינה יכולת ריקוד בנשף הפתיחה של דיסקוטק "מיתוס", כשלא רקדה, חשפה זוג רגליים שביישו אפילו את הדוגמניות שהובאו במיוחד מתל-אביב.

כשאלוהים רוצה גם מטאטא יורה -

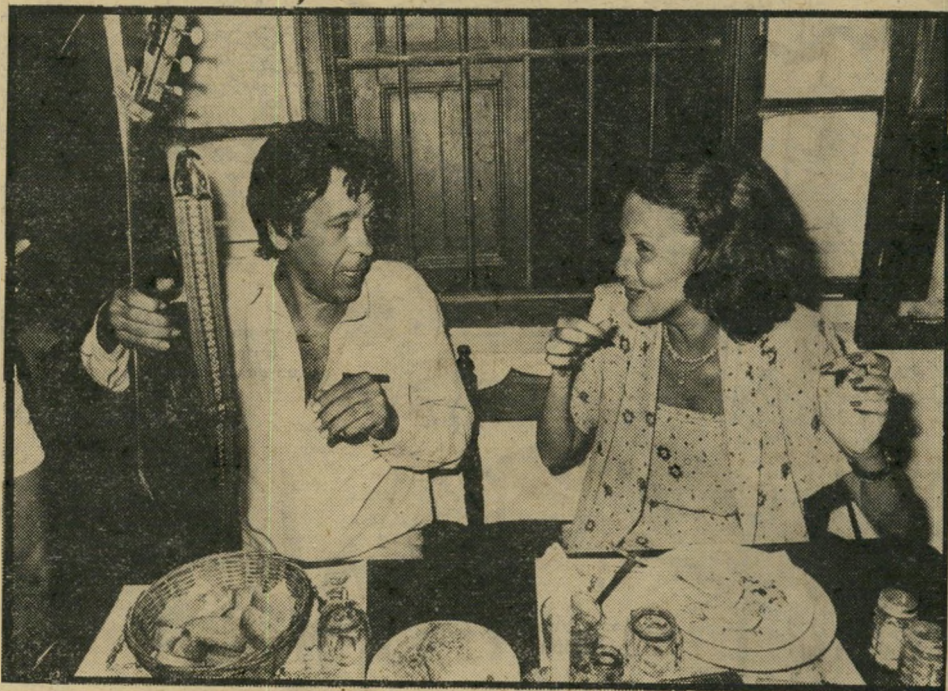
אבל אין הוא מבצע מעשיי סדום

בסביון נערכה לפני זמן מה מסיבת חתונה של צלם הטלוויזיה של טי-בי-אס, אמ"ן נון אבן-טוב, והכרתו אי"לנה הירש. זה היה הערב היחיד במשך השנה שבו מכי שיר האיתורית של אבן-טוב לא אותה לו. החוגגים נותרו במקום עד השעות הקטנות של הלילה ואמנון, תחת לבנות את לילה-הכלילות עם רעייתו הסריה, סעו לנמל התעופה בן-

צה, כי קשה לשלב זאת עם מיקצוע מישטרתי. כל אחד מן השחקנים חושב שהוא כוכב-עליון. בתקופתי היה כוכב בחור המד בשם של ברורי. הוא היה אמנם קפטן הנבחרת, אבל לא מנהיג הקי-בוצה. ברסן המנהיגות החזיק אז המושבניק בועז ינאי. ומה שאמר, עשו כולם.

מחמירות במיקרה זה. הפסנתרנית פנינה זלצמן ערכה בביתה מסיבת ברי-מצוה לכבודו של דני גלייזר, בנו של עורך היר-חון האנגלי ווג, ברן גלייזר. במסיבה השתתפו, בין היתר, דודתה של זלצמן, הי-שחקנית הקשישה דבורה קספולדניץ. לחתן המסיבה הביאה שי: תמונה של עצמה, עם חתימתה.

פרקליטות מחוז תל-

פאקו איבנוז הזמר הבסקי, שהגיע ארצה לראשונה ב-1963 ושיצר קשרים ידידותיים מאוד עם אמנים ישראלים, בא ארצה לחופשה קצרה. הזמר בני אמדורסקי ערך לו מסיבה במיסעדה שלו ביפו, "החצר", ואליה באו אמנים-ידידים שרצו לחלץ את ידו ולשמוע אותו שר. פאקו נטל את הגיטרה לידו ושר ביחד עם ישראל גוריון, בני אמדורסקי וחנן יובל את כל שיריו הספרדיים, ששר לפני שנים רבות בארץ (למטה). "אני עדיין מדבר קצת עברית", הודיע לידידיו. (למעלה): פאקו משוחח עם אילנה רובינא, שאותה הוא זוכר מהופעתו במועדון "האמס".

גוריון כדי לצלם את בואו של סול לינהביץ, השגריר הא-מריקאי לשירות האוטונומי.

בראיון פומבי עם איתן דנציג אמר ראש מיפלג הנר-על של המישטרה, סגן-ניצב אברהם חמו, מי שהיה בר-עבר מאמן קבוצת הכדורסל של מכבי תל-אביב, "אני לא רוצה לחזור ולאמן את הקביר

אביב האשימה קטין בתקיפה ובמעשה-סדום. לטענתה עשה זאת בנסיבות מחמירות, כיוון שנעזר בנושק קר. בכתבי-האיר שום הוסבר, כי הנשק היה מקל של מטאטא. השופט המי-חוזי חיים שטיינברג קרא את כתבי-האישום, חייך ואמר: "שמעתי על כך שגם מטאטא יורה, כשהאלוהים רוצה, אבל אינני סבור שאלה הן נסיבות

הפסנתרן אלכסיס וייסנברג בא לישראל להור-פעתי-אורה. לפני שנים הוא התגורר בארץ ונחשב ילד-פלא. יחד עם ילדתי-הפלא פנינה זלצמן הפליאו הש-ניים את מאזיניהם כשניגנו בפסנתר. אלכסיס, שבזמנו נקי רא זיג, מתגורר בפאריס ונח-שב לאחד הפסנתרנים הטובים בעולם. אחרי שסיים את אחד

הקונצרטים שלו בארץ פגשה בו פנינה מאחרי הקלעים בחי-בוקים ובנשיקות. "טוב שלא שניתי את התיסרוקת שלי מאז שהייתי ילדתי-פלא. לכן כל אחד מצליח לזוהת אותי" הו-דחה הפסנתרנית הידועה.

בהצגת הרובע העתיק, מאת טנסי וויליאמס, כי-תיאטרון הבימה, רצתה הבמי-אית ערנה שביט שהשחקי-נית סנדרה שדה תתפשט באחת הסצירות. חבריה-להיים של סנדרה, מוני מושינצוב, אחד המנחים של מגזין הנר-על בטלוויזיה הלימודית, זהו זה הטיל טו, וסנדרה לא הת-פשטה. סנדרה ומוני, המתגור-רים בצוותא תקופה ארוכה, עומדים להינשא בקרוב.

בשבוע שעבר, בחצות הלילה, צילצל הטלפון בביתה של העיתונאית ערה הוז. על הקו היתה העיתונאית הר-הולנדית אינס פולאק, שי-ביקשה לשמוע את תגובת מיפלגת-העבודה על העברת שגרירות הולנד מירושלים ל-תל-אביב. פולאק, שהיתה בי-ישראל לפני שנתיים, בעת הלווייתה של גולדה מאיר, זכרה את עדה, שהיתה אז דוברת מיפלגת העבודה. עדה סיפרה לה כי אינה משמשת עוד כדוברת המיפלגה וקיש-רה אותה עם שימרון פרס.

השבוע התקיימו בירר-שלים חגיגות למלאת 120 שנה להולדתה של הנרייטה סולד, ממקימות ויצ"ו העולמית. לי-חגיגות באה גם רחל כגן, הראשונה. כגן, בת ה-92, הי-מתגוררת בחיפה, העדיפה לני-סוע באוטובוס לירושלים. שם פנתה למארגני החגיגות ואמרה להם: "מדוע איש אינו מוחה על כך שביטלו את שטר הי-כסף היחיד, בן חמש לירות, עליו מוטבעת תמונתה של הנרייטה סולד. זה השטר הי-יחיד שעליו התנוססה תמונה של אשה".

הסופר עמוס קינן ערך בביתה מסיבה לזמר הבאסקי פאקו איבנוז. פאקו נטל את הגיטרה וביחד עם הזמרת-שחקנית חנה רוט שרו הי-שניים. הוא שר שירים ספר-דיים בעוד היא שרה שירים באידיש. אחרי ססימו השניים לשר, נטל קינן את הגיטרה, ושר להפתעת כולם את השיר החסידי שיבנה בית-המקדש.

לצילומי הפירסומת של ההצגה החדשה הריון משותף, הביא הבמאי שתי בובות כדי לצלמן עם השחקנים. השחקן אבי יקר, המשתתף בהצגה, בא לצילומים עם בנו בן הי-שמונה החודשים. עומר, ו-כאשר ראה הבמאי את התינוק, החליט לוותר על הבובות. ו-לקחת את עומר הקטן לצילומי הפירסומת. רק מפני שלא הצלחתי למצוא שמרטף עושה עומר קאריירה של שחקן, הו-דיע אביו.

מזוג כרמליטה בכוסות עם קוביות קרח, הוסף פלחי לימון ומעט קינמון לפי הטעם. אתה תהנה ואורחך יודו לך.

כרמליטה סנגריה עם קרח, היש טוב ממנה בקיץ?

כרמליטה עם קרח - זרקו אותה לים

כרמליטה

אולימפידת הפרסים לשנה החדשה

לקראת השנה החדשה סוכנויות קופמן עורכות את אולימפידת השנה. פרסים יקרי ערך וסיכוי לכל אחד להיות במקום הראשון מובטחים לכל המשתתפים באולימפיאדה שאף אחד לא יחרים. ועד לפתיחת האולימפיאדה נאחל לכולנו שנה פוריה ורבת השגים.

איך תשתתף באולימפיאדה?

כל מוצר של סוכנויות קופמן (מעל 300 ל"י) נושא מהיום בול. ככל שערך המוצר גבוה יותר יש לו בול בצבע אחר לפי הסדר הזה: ירוק, כחול, אדום וצהוב. הבול הידוק ישתתף פעם אחת בהגרלה, הכחול פעמיים, האדום שלוש והצהוב ארבע. בנוסף לכך לצהוב ולאדום תינתן הזכות להשתתף בהגרלה הכללית שהפרס בה הוא: טיסה ל"לונדון".

פעלולן - אלוף משחקי המעטים של משר פריס, המפתח את זמיונם וחשייהם.

שלושה משחקי שיפטי משחק המחשבה והאילתור לאסטרטגים הקטנים המתכננים את נצחונם.

גלגליות ROLLERSKATES הלהיט האחרון למחליק המהיר.

כדורגל שולחן "ארקופלק" - משחק כדורגל ביתי מרתק לאלופי הליגה שזכו בגביע.

"מסלולי מטשבוקס" אלוף מרוצי המכוניות בגמר הגדול.

5 משחקי בול פגיעה אלוף משחקי "אורדע" בקליעה למטרה.

פרס ראשון

אופני ספורט SUPERSTAR עם 10 מהלכים הראשונים שחצו את קו הגמר.

פרס שלישי

אורגן בונטמפי (5) B האורגן האלקטרוני המשובלל המשלב בתוכו צלילים של קלרינט, כינור וחצוצרה.

פרס שני

לגו 744 - המתוחכמת ביותר במערכות לגו אוניברסל (כולל מנוע) לבונים בלגו שהגיעו לגמר.

שעון מירוצים - השעון המדויק המודד את זמני המתחרים באולימפיאדה.

קידו קומפיוטר - אלוף אולימפיאדת המתמטיקה, לשיפור הידע בחשבון.

סוכנויות קופמן בע"מ

ת"א, החשמונאים 105. מחסנים ומרכז מכירה: מגרשי התערוכה סוף רח' דיזנגוף. טל: 257451

3 זוגות נעלי ספיד המגפר הלהיט האופנתי לצעירים.

3 תיקי קמפוס מטרפים לטיול ולביה"ס.

5 משחקי תשבצת - משחק המחשבה המרתק.

טיסה ללונדון

בכרטיס קבוצתי סופר פרס בהגרלה המסכמת של מבצעי סוכנויות קופמן.

משחק כדורסל אלקטרוני BASKETBALL

ועוד פרסים יקרי ערך לאזכים באולימפיאדה

מערכת לגו 918 - ספינת חלל.

מערכת לגו פבולנד 338 - תחנת מונית.

בונשת באוויר

סותהשכר כדי לנסות להציל את אל-על. עליפי החלטת בית-המישפט-הגבוה-לצדק, בבג"צ שהגיש גדיש לפני כמה שנים, אי-אפשר לאסור טיסות-שכר לארץ, לכן החר- (המשך בעמוד 44)

עילה להתנכל לחברות טיסות-השכר, כדי לנסות להציל את אל-על. בשבוע שבער עוד לפני שפרקליטי בתי-המלון בניו-יורק הספיקו להגיש את התביעה שלהם, נחתה המכה על טיסות-השכר: משרד-התחבורה

השכר, הצ'ארטרים, ידע שהאשמה זו על-י- לה להוביל לפתיחת המלחמה הגדולה בין אל-על לבין חברות-השכר — מה ש- אמנם קרה.

על-פי התקנות של משרד-התחבורה, חייבות חברות-השכר לכלול במחיר הכר- טיס שלהם גם לינה ושירותי הסעה מנמל- התעופה למלון וחזרה. כוונת משרד- התחבורה בתקנה זו היתה לגרום לכך ש- מחיר הכרטיס בטיסת-השכר לא יהיה נמוך בהרבה ממחיר הכרטיס באל-על.

אולם חברות-השכר התחכמו לתקנה. הם הגיעו להסכמים עם בתי-מלון בני שלושה כוכבים, ולא במקומות המרכזיים בניו- יורק. רוב הטסים ויתרו על שירותי המלון- נות של חברות-השכר, והעדיפו להוסיף על המחיר, ולגור במלון בן חמישה או ארבעה כוכבים, או לוותר בכלל על המלון- נות שהוצעו להם.

יצחק גדיש, מנכ"ל חברת מעוף, המפעיל- לה את טיסות-השכר של נשר לארצות- הברית, החליט בזמנו שלא להגיב על האי-

מיתקפה
בומה שביט יוצא למיתקפה נגד טיי- סות-השכר כדי להצדיק את הפסדי החברה שלו, במקום לנסות ולשפר את השרות.

חרדה
דיילת קרקע של חברת „מעוף“ במל-התעופה בן-גוריון חרדה בינתיים שהכל „ידפוק כמו שטון“, ומטוסי החברה יצאו בזמן. אולם אם תצליח מילחמתם של לנדאו ושביט בצ'ארטרים, תהיה דיילת זו וחברותיה בחרדה לעבודתן.

הודיע על שורה של תקנות מחמירות חד- שות, אשר יש לשער שתהרוסנה את ענף טיסות-השכר בישראל.

להתחכם לבג"צ

ה תקנה הראשונה היא לגבי בתי- המלון חברות-השכר חוייבו לתת בי- מחיר הטיוול מלונות בני ארבעה כוכ- בים. פירושו של דבר שחברות טיסות- השכר תאלצנה להעלות את מחיר הכר- טיס בשיעור ניכר, ולהתקרב למחיר אותו גובה אל-על עבור כרטיס מתל-אביב ל- ניו-יורק וחזרה.

אך המכה השנייה היתה חמורה עוד יותר. מיספר הישראלים הרשאים לטוס בכל טיסת-שכר הוגבל ל-15 אחיו. טיסות- השכר מבוססות על ניצולת מלאה של כל מושב. חברות-השכר מצליחות להגיע ל- מחיר כרטיס כל כך נמוך רק משום שהן מחשבות את ההכנסה מכמעט כל מושב במטוס. ברגע שטיסת-שכר אחת יוצאת חצי ריקה מיעד אחד למישגהו, מקיץ הקץ על הקו כולו.

לאיש אין ספק שמישרד-התחבורה יחד עם חברת אל-על החליטו לחסל את טי-

תפילה
שר-התחבורה חיים לנדאו החליט להצטרף למלחמת „אל-על“ בטיסות-השכר, ומישרדו עומד להוציא תקנות חדשות אשר תהרוסנה את חברות טיסות-השכר. לנדאו לא יכול היה לאסור את הטיסות בגלל פסק-דין של בית-המישפט הגבוה לצדק, לכן החליט למרר את חייהן של חברות טיסות-השכר.

ה מיסמך שנשרח למנכ"ל משרד- התחבורה, אריה גרוסברד, בישר את פתיחת הקרב האמיתי. יצחק שנדר, מנכ"ל אל-על ועושה דברו של יושב-ראש מועצת- המנהלים של החברה, אברהם („בומה“) שביט, לא חשש כלל שתוכן המכתב ל- גרוסברד יודלף. כשראה שהמכתב לא הגיע לעיתונים, דאג שהם יקבלו אותו. שנדר האשים את חברות טיסות-השכר, בעיקר את החברות נשר ומעוף, המפעילות טיסות-שכר לניו-יורק, שהם משגרות את הטסים בהן לבתי-זונות. התאשמה נראית פרועה, אך מי שהכיר את נושא טיסות-

מי-אגונה
מנכ"ל חברת „מעוף“, יצחק גדיש, לא התפעל מהאשמות „אל-על“ בדבר בתי-הזונות.

המציבא במוצב הפיקוד

מאז ששמעתי על חוויותיו של מנחם בגין במוצב הפיקוד של פעולת צה"ל בלבנון, וראיתי אותו מצולם אני פוחד.

אין דבר מפחיד יותר מאורח הרואה את עצמו לפתע כמצביא. מכל ההתמכרויות — לסמים, לאלכוהול, לסכנה — זוהי ההתמכרות המסוכנת ביותר. אי אפשר להיגמל ממנה. היא גוברת בליבו של אדם, והיא זקוקה למנה הולכת וגדולה לסיפוקה.

ואכן, התייחסו סעעיה יתור לגבר מאשר

זו — ההרגשה שאחזק מפיקוד על צעירים נעזים ושאתה מכוון את גורלם של בני אדם; קבלת הדיווחים על הצלחות וכישלונות ואבי-דוט; ההשתתפות מרחוק בגעש של מתח עליון, כי אשר הכל מונח על כפות המאזניים?

חיל מיקצועי מורגל לי כך משחר נעוריו. לגביו זהו מיקצוע, הוא עבר שלבים רבים עד שהגיע לדרגת הפיקוד העליונה. הוא מתייחס לזה כמו רופא לניתוח. ההרגל המיקצועי יוצר אצלו חיסון, אם כי גם הוא חש בחווייה.

אך אורח. המגיע אל החווייה המסעירה הזאת מן החיים המיפגתיים הפוליטיים, ששום דבר לא הכשיר אותו לכך — חוויית חזקה יותר לאין ערוך, ובמילא התמכרות מסוכנת הרבה יותר. מחלתי לידות רבות מסוכנות הרבה יותר כשהן חוקפות גברים מבוגרים.

לכאורה רגיל בגין לאחריה על חיי אדם בקרב, מכיוון שיהיו כמפקד האירגון הצבאי הלאומי בימי המאבק, אבל אין זה דומה. מכיוון שחי או בהסוואה של אורח פשוט, לא היה במוצב הפיקוד. הוא היה מפקד פוליטי, לא צבאי. אמנם קיבל החלטות קשות — אני מניח שהחליט בעצמו על תליית שני הסמלים הבריטיים — אך לא היו אלה החלטות קרבות ממש. ויש הבדל עצום בין שיגור חוליות-מתחרת ובין הפיקוד על עוצבות גדולות של צבא.

ההיסטוריה מלאה בדוגמות של עסקנים פוליטיים, שהחלו מתחילים — כלפי עצמם, קודם כל — כמצביאים. השפעתם היתה, בדרך כלל, הרסנית. באחד מספריו סיפר וינסטון צ'רצ'יל באירוניה על התערבותו של לוד ג'ורג' או ראש ממשלת בריטניה, במהלכי הצבא במילי-חמת-העולם הראשונה. כך עלה על דעתו כי מיליוני חיילים מושבתים בחזית הצרפתית בימי החורף, ביגלל השלג והבוץ, דווקא בעונה המתאימה ביותר ללוחמה במרחב שלנו. על כן החליט לשגר בסתיו כמה אוצרות מחזית המערב למצריים, להטיל עליהם לכבוש את ארץ-ישראל וסוריה, ולחזור לצרפת בעוד מועד לחידוש הקרבות שם באביב. היה קשה לשכנע אותו כי דרושים כמה חודשים לביצוע עצם ההעברה של כמה אוגדות מחזית חזית, ובחזרה.

תיאור זה לא הפריע לצ'רצ'יל עצמו להתערב על כל צעד ושעל במהלכים הצבאיים של מלחמת-העולם השנייה, מטר העצות וההוראות שירד מלישכתו על קציני המטכ"ל, ועל המפקדים בשה, היה מיטרד בלתי-נסבל. צ'רצ'יל הגדיל או ללבש מדי-צבא בכל הזדמנות. כמוהו עשה — להבדיל אלף הבדלות — אדולף היטלר, שמינה את עצמו כמפקד העליון של הורמאכט, ושהתבקש לקבל בעצמו את כל ההכרעות הצבאיות החשובות. (אגב, פרשנים צבאיים רבים סבורים שהוא, בניגוד לאזרחים אחרים, היה דווקא בעל כישרון בשטח זה, ושלא פעם צדק בוויכוחיו האינסופיים עם הקצינים המיקצועיים.) דויד כוגוריון לבש באטלדרס כשהופיע לפני חיילי צה"ל ונוער, ולא פעם התערב במילחמת-העצמאות בניהול הקרבות בפועל (כמו במערכת לטרון).

ועכשיו גם בגין? נסיגנו הצבאי היחיד היה כטוראי בצבא הופלני של הגנרל אנדרס. שחם שימש בתפקיד מתורגמן פולני-אנגלי. לשבת במוצב-פיקוד ולהיות שותף מקרוב לביצוע פעולה שהוא עצמו החליט עליה כראש-ממשלה וכשר-הביטחון — זוהי חווייה עמוקה, ואין זה פלא שהוא הירבה לדבר על-כך לאחר מכן, ומכיוון שכל אדם אוהב חוויות חזקות, עלולה לגבור בתת-ההכרה שלו התשוקה לחזור עליה שוב ושוב, ובממדים גדלים והולכים.

איוה ילד לא ראה את עצמו, בחלומות-ירבהקין, כמצביא דגול, המפקד על גייסות, הזוכה בתהילת-ניצח בספרי-ההיסטוריה? אלוהים ישמור!

מה אתה רוצה?

במקרה שלנו חל קילקול, טילפנתי למחלקת-השרות של החברה המייצרת. גברת צעירה ענתה לי. "גברתי, יש תקלה במקרה שלנו והייתי מבקש..." "שם?" שיטעה הגברת את דברי בגסות. "מסרתי את השם, רציני לבקש..." "כתובת?" שיטע אותי הקול. "מסרתי את הכתובת, תסלחי לי העניין הוא..." "מה אתה רוצה?" שיטעה הגברת, שיהתה את עצמה

בגין

לאחר-מכן, לפי בקשתי ובאירצון בולט, בשם "אמ"י". אמריקאית היתה פותחת בשיחה בשאלה: "במה אני יכולה לעזור לך, סר?" את שלוש המילים, "מה אתה רוצה?" פשוט אי-אפשר. להגיד באנגלית, בצרפתית, בגרמנית — או בעברית של בני-התרבות.

כעסתי על "אמ"י האלמונית, אך כעבור כמה דקות נרגעתי ושאלתי את עצמי: "במה היא אשמה? איך היא יכולה לדעת איך מדברים בני-התרבות?"

יתכן מאוד כי מעולם לא שמעה בבית שיח תרבותי, נראה כי גם לא שמעה סיגנון מעודן יותר מפי המורה, ובודאי לא מפי המפקדת בצבא.

וזהי הצרה. איכות-החיים מורכבת לא-מעט מעניינים קטנים שכאלה: שיחה בטלפון, התנהגות באוטובוס, יחסים במקום-העבודה. זוהי ריקמת החיים היומיומיים, ואנחנו חיים יום-יום.

פעם נתקלתי בניו-יורק בצלם-עיתונות ותק, אשר ירד מן הארץ. שאלתי לסיבת הדבר, "זה ביגלל האוטור בוס", השיב, וכאשר ראה את התמיהה על פני הוסיף: "הגסות של האנשים, הרחיפות בתור, אי-התחשבות הכללית בנוכל, לא יכולתי לסבול עוד."

מה לעשות? בשעתו היה לי שיגעון, לא יכולתי לסבול את קטעי-השירה האידיטיים של הלהקות הצבאיות ושאר הלהקות.

אורי אבנרי

ששודרו בסוף כל שעה בטלוויזיה. תוכנית-טלוויזיה רגילה בארצות-הברית וארצות אחרות אורכת 55 דקות, כדי להשאיר זמן לפירסומת. לנו אין עדיין, ברוך השם, פירסומת על המירקע, או סתמו את הפירצה באותם קטעי-זימרה מופקקים.

זה נראה לי כביזבוז משווע. במשך שנים הטרדתי את יצחק ליבני, שהיה אז מנכ"ל רשות-השידור, ואת שרי-התחבורה המתחלפים, בהצעה לנצל דקות יקרות אלה כדי להילחם בתאונות-הדרכים.

אמרתי להם: הגורם העיקרי לתאונות אינו הרצון הרע של הנהגים והולכי-הרגל, וגם לא אי-זהירותם והפקרותם. רוב הנהגים פשוט אינם יודעים לנהוג כראוי, אין הם יודעים כיצד לנהוג במצבים רבים. וגם הולכי-הרגל אינם מבינים את מיגבלות המכונית הנעה בכביש. קחו בכל יום תאונה אחת, תנו למומחה לנתח את סיבותיה בעזרת שירותים ושיחזור, הראו את תוצאות התאונה, ראינו את המעורבים בה, זה יהיה מעניין, זה יהיה חינוכי, זה יועיל.

לישמחתי, התקבלה ההצעה לבסוף. עכשיו אני מציע להכין סידרה דומה של תוכניות על פגישות יום-יום, כדי להראות לצופים כיצד אפשר להשיב בטלפון, להתנהג באוטובוס ובקולנוע, להתייחס ללקוחות, להנמיך את הקול במקום ציבורי, אם זה ייעשה בחן, מבלי להטיף ו"לחנך", בעזרת אנשים מושכים, זה ישיפע.

אם אין הילדים והמבוגרים שומעים שפה תרבותית בבית, בבית-הספר ובמקום-העבודה — הם יכולים לראות זאת בטלוויזיה, ואם יהיו בסידרה גברים ונשים שהצופה ירצה להזדהות עימם, הם יתחילו לנהוג כמוהם.

מחיר הסחורה

יש לי ידיד טוב בקאהיר, לבנוני בשם עבד-אלי-גידי. הוא בן 27, גר בארמון קטן בשכונת זמאלק, והוא אחד האנשים הנבונים ביותר שהכרתי ימי. בפגישתנו האחרונה, לפני כמה חודשים, התגלגלה השיחה אל בעייתם של בני-העירוב האמריקאיים בטהראן, הם ישוחררו ערב הבחירות בארצות-הברית, אמר ירידי הצעיר בביטחון, ולגם בנחת מן הוויסקי שלו. "איך אתה יכול להיות בטוח?" תמהתי. "אה", אמר, "אתה אינך סוחר. זהו המיקצוע שלי." ירידי הוא איש-עסקים גדול, ועסקיו משגשגים בכל רחבי צי-הארץ הערבי.

ביקשתי הסבר.

"סוחר מוכר את סחורתו כשהוא יכול להשיג את המחיר הגבוה ביותר עבורה", פירט. "מחירם של בני-העירוב עולה בהתמדה. הוא יהיה גבוה ביותר בחודש האחרון לפני הבחירות. הנשיא קארטר יהיה מוכן או לשלם כל מחיר כדי להשיג מרשים. שיתרו בני-העירוב יהיה שווה לו הון, ואין גבול למה שנשיא אמריקאי יכול לשלם, כשזה כדאי לו.

"לעומת זאת, יום אחרי הבחירות לא יהיו בני-העירוב שווים אף עשירית ממחירם הקודם. הנשיא החדש — יהיה מי שיהיה — לא יהיה זקוק להישג מידי, והוא יהיה מוכן לשלם רק מעט. חומייני יודע זאת כמוני.

"לכן ימשכו האיראנים את העניין, הם סוחרים טובים מאוד, הקנאים האלה בעלי הזקנים, ימצאו כל מיני תירוץ פורמליים, אך ערב הבחירות יסתבר כי כל העניינים הפורמליים הסתדרו."

עכשיו אני עוקב בסקרנות אחרי הידיעות מטהראן. מסתבר כי יש פרלמנט חדש, והוא המוסמך להחליט בעניינם של בני-העירוב. שרי-החץ האמריקאי הודיע כי הוסרו כמה מיכשולים חשובים בדרך לפיתרון, נותרו עוד כמה שבועות.

לסקול את הנואפות

מה היה קורה במדינת-ישראל אילו השתלט בה מישטר של כפייה דתית מוחלטת? לא קל לדמין זאת. גם הפסימים שבינינו מתקשים להעלות על דעתם שילטון שבראשו יעמדו הרבנים משה לוינגר, חיים דרוקמן, מאיר ו/או קלמן כהנא והדרווישים המרקדים של גוש-אמונים.

אך מה היה קורה אילו קמה בארץ דיקטטורה של אריאל שרון, למשל, והוא היה מחליט, מטעמים לאומיים, כי יש לחזור אל המקורות ולהקים מישטר דתי? הן כבר ראינו את "אריק מלך ישראל" מרקד בחגיגה של גוש-אמונים, כשהוא חובש כיפה ונושא בזרועותיו ספר-תורה, ובכן, יש, יש דוגמה.

לאחרונה החליט הדיקטטור הצבאי של פאקיסטאן, מוחמד זיא א-חאק, להקים במדינתו מישטר כזה. זיא נראה כקציני-צבא בריטי לכל דבר, במהדורה מיוזרית, הוא מדבר אנגלית, מגדל שפם אנגלי, נושא מקל-מפקד אנגלי, ולא במיקרה — הוא חונך בבית-ספר בריטי, עכשיו הוא החליט לחזור אל המקורות. תוך כדי כך נתן זיא לה"ה שרון, לוינגר ושות' דוגמה לביצוע רפורמה כזאת. לנוחיותם, הנה כמה מן הצעדים של זיא (אני מעביר אותם למציאות הישראלית, כדי שהמועמדים המקומיים יוכלו ללמוד את הלקח, מבלי להתאמץ:

השילטון יפרסם אמנה בת 15 טעמים, כדי להחיש את הגשמתו של "אורח-חיים יהודי".

אחד מסעיפי האמנה יקבע כי תבוצע רפורמה יסודית בחינוך, תוכנית-הלימודים תשונה, ספרי-הלימוד יוחלפו, תקומנה אוניברסיטות מיוחדות לנשים, האוניברסיטות הקיימות תישמרנה לגברים בלבד.

תקים ועדה יהודית עליונה לביצוע רפורמה בתוכניות הרדיו והטלוויזיה.

יבטלו כל החוקים שמקורם במסורת המישפטית הבריטית, במקומם יבואו חוקים מעוגנים במישפט העברי, בכנסת, במועצות האזוריות וברשויות המקומות יינתן ייצוג קבוע לרבנים, שימונו על-ידי הרבנות הראשית.

מכריע בפקיח על הרפורמה החינוכית והמישפטית.

ממרכת השיפוט הרבנית תהיה מקבילה לבתי-הדין פט האורחיים, כל ישראל יוכל לפנות אל בתי-הדין הרבנים ולתבוע את ביטולו של כל חוק הנוגד לדעתו את המישפט העברי, בית-הדין הרבני העליון יהיה מוסמך לבטל חוקים כאלה, לימוד השפות הזרות ב-בתי-הספר יבטל, מכיוון שזן פותחות פתח לתרבות זרה.

יונהגו העונשים הקביר עינם במקורות, כגון סקילת נואפות והומוסקסואלים, יוטל מעשר על כל הרכוש וה-הכנסה, לימיון המוסדות הדתיים.

חיי החברה והכלכלה יותאמו למיצות התנ"ך, למשל, ייאסר על הבנקים לגבות או לשלם ריבית, הבנק לא ילווה כסף בריבית, אלא יקנה מניות במיפעל הזקוק לכסף, האורה לא יפקיד את כספו בבנק תמורת ריבית, אלא יקנה בכנס מניה, אם זו תעלה בערכה, ירוויח.

קידום של פקידי הממשלה יהיה בהתאם לשיטה של ניקוד, שתתבסס על הערכת נאמנותם לארצות-החיים היהודיים ומסוריים.

אם זה אפשרי בפאקיסטאן — מדוע לא אצלנו? אחרי ככלות הכל, אצלנו לא יהיה צורך להתחיל מהתחלה, כבר צעדנו כיבדת-דרך לקראת ביצוע כמה מן הרפורמות האלה.

זיא

קירקס המיליונרים - זעקת הרבנים - חנינת הגנבים

השחיתות החדשה

א קי היה לעבור את שיאי השחיתות. שהושגו עלידי שילטון-המערכת. שילטון הליכוד הצליח בכך. אינו מתכוון לשחיתות של פלוגיאלמוני בשילטון. שגנב או שקיבל שוחד. אני מתכוון לשחיתות של השילטון עצמו.

אחד הצעדים הראשונים של הליכוד בשילטון היה מעשה של שחיתות מוגומנטלית: שיחרורו של יהושע בן-ציון.

כדאי לחזור לפרשה זו, שלא עוררה בשעתה את תשומת-הלב הראויה לה. הכל סברו אז שהו מעשה חד-פעמי, טעות-בישקול של מנחם בגין, שנענה מתוך חולשת-הדעת להפצרות של ידידים, מבלי להבין את משמעות המעשה.

אך למעשה היתה פרשת בן-ציון מעין גשר, שחיבר את השחיתות הקודמת, זו של המערך, לשחיתות החדשה, זו של הליכוד.

פרשת בן-ציון היתה פרשת-השחיתות הגדולה ביותר בתולדות המדינה. האיש הורשע בינואר 1975 בגניבת 74 מיליון דולר מכספי בנק ארץ-ישראל-בריטניה, שהוא עמד בראשו. בערכים של היום, זהו סכום של כארבעה מיליארד לירות.

על חוקרי המישטרה - שבראשם עמד גם אז בנימין זיגל - הופעלו לחצים כבירים מצד חוגים פוליטיים - החל במפלגת-העבודה, עבור במסדרל וכלה באנשי ארץ-ישראל השלמה. בן-ציון היה אחד מבני-טיפוחיו של פינתס ספיר. זה מנע פעולה נגדו במישור הבנקאי, כשעוד אפשר היה להציל חלק מן הכסף.

בן-ציון נדון בבית-הדין המיוחד ל-12 שנות מאסר. בית-הדין העליון הוסיף על כך קנס של 25 מיליון לירות - סכום שלא היה כדוגמתו בתולדות המדינה.

ערב ראש-השנה 1977 זכה בן-ציון בחנינה מידי מנחם בגין. היה זה מעשה אישי של ראש-הממשלה, שפכה את רצונו על הכל. האמתלה היתה בריאותית - והיא הופרכה לאחר-מכן.

כסף הכסף ישב האיש קצת יותר משלוש שנים, מתוך 12 השנים שנגזרו לו. את הקנס לא שילם כלל.

בימים ההם התהלכו בארץ שמועות רבות על מניעיו של מנחם בגין. היה ידוע כי בן-ציון היה תורם לקרן תל-חי, אותה שערוריה כלכלית מתמשכת של תנועת-החרות. היה ידוע גם כי הוא נמנה עם ראשי התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, וכי תרם לתנועה זו, לגושי אמונים ולאבות תנועת-התחייה. יתכן כי חלק קטן מן המיליונים הגנובים זרמו אל היעדים האלה.

החנינה היתה, אפוא, מעשה גלוי של שחיתות פוליטית ממדרגה ראשונה, פרוטקציה מיפלגתית ורעיונית לפרשע הכלכלי מס' 1 של מדינת-ישראל, תוך ניצור צינור של אמתלות הומניטריות שיקרורות.

אולם הדבר לא הניק לבגין. הדבר קרה בירח-החדש של שילטונו. בגין עמד אז מעל לכל חשד. שום רבב לא יכול היה להידבק בגלימתו הוזהרת. הוא זכה כאמנם של בוחרים רבים מפני שאסא בשחיתות של המערך. אלה רצו בשינוי, במהפך, באווירה חדשה, במורס חדש.

הם לא היו מוכנים להאמין כי נפלו מן הפח אל הפחת.

יום, ממרחק של שלוש שנים, נראים הדברים אחרת.

מעשה-השחיתות הראשון של שילטון-הליכוד כוד היה מונומנטלי, אך הוא לא נשאר יחיד, ולא האחרון.

יש אימרה דרום-אמריקאית המסבירה מדוע אסור לחולל מהפך בשילטון. השישפשים הישנים, כך נאמר, כבר מצצו את כל הדם שהם מסוגלים לבלע. אם נהרוג אותם יבואו במקומם פישפשים חדשים, טריים, צמאים, שלא הספיקו עדיין למצוץ דם. עד אשר ימצצו את המנה שלהם מן המוח.

משעה שזמן זה קרה תחת שילטון הליכוד, חבורה של "יוזמים", מאנשי השילטון החדש, התנסלה בתאוותנות על הגוף הכלכלי. הם זכו בוכיונות ובהחיים של אספקה ותובלה, שהכניסו להם מיליארדים.

כמה מן העסקות האלה נודלו ברבים, אך הן לא עוררו את הציבור מאדישותו. אחרי השנים האחרונות של המערך, שבהן שערוריה רפה שערוריה, היה הציבור עייף. הפרשות החדשות לא הקפיצו אותו. הן לא היו אישיות ופוליטיות, כמו פרשת ידלין, למשל. שררה הרגשה כללית שיש להעניק לליכוד אשראי, הזדמנות להוכיח

את עצמו, ודי זמן כדי לטהר את השילטון מנוהגי השחיתות של השילטון הקודם.

כך עבר הציבור בשתיקה על תופעות מוזרות שונות. למשל: הקירקס הנודד של המיליונרים, שאת חבריו לקח עימו מנחם בגין בכיקורים ממלכתיים בארצות-יחזק, שם ביקשו לעשות עסקים בדימומלכתיים מאוד.

מיליונר אחד הפך יועצו של בגין, מיליונר אחר - בעל בתי-קאזינו בשווייץ - זכה אצלו בכבוד-מלכים.

כל זה יצר אווירה מוזרה בצמרת השילטון. אמרתי פעם בכנסת שזהו "שילטון המיליונרים, בשם המיליונרים.

אברהם צירא וגורן: יד רוחצת יד

למען המיליונרים" התכוונתי למדיניות החברתית והכלכלית של השילטון. אך היתה לכך גם השלכה אישית. המיליונרים שיגשגו בשילטון הליכוד, לא רק כמעמד, אלא גם כפרטים.

מדוע, אם כן, לא היתה במשך כל השנים האלה אף פרשה מסוג של פרשת-ידלין או פרשת-עופר? הסבר אחד לכך טמון באווירה הציבורית. כדי ששערוריה תקבל את הממדים הציבוריים של "פרשה", דרושה אווירה מסוימת. כל עוד היה הציבור סלחני, כל עוד היה מוכן לתת לשילטון החדש אשראי, פשוט לא היה מוכן לקלוט פרשה חדשה.

הסבר אחר הוא מעשיו לפישפשים החדשים דרוש זמן, עד שהם מספיקים להתמוא. רק כאשר המושחתים החדשים מתכספים, הם משאירי אחריהם עקבות שניתן לעזות עליהן.

ממשלה חדשה זקוקה לשנת-שלוש לפני שהיא נחשפת לעיני ציבור בשחיתות-השחיתות הגלויות הראשונות. כך זה היה בפרשת ידלין, כך זה עכשיו. עברו שזש שנים מאז המהפך של הליכוד. הפרשות מתחילות להתפוצץ. ריח מסוים מתיפשט כמדמנה.

אני בא העוסק באשמתו או חפותו של אהרון אברהם-צירא. זהו עניין לבתי-המשפט. יש דיני ראיות, ועל השופטים לקבוע - כבוד העת - אם יש ראיות קיבלות להרשעה, אם אין. ואם אין, יהיה האיש מוחזק כחף-מפשע. לפחות מבחינה פלילית.

כל זה מובן מאליו. אך שילטון הליכוד לא נמצא במצב כזה. הוא כבר הרשיע את עצמו בפרשה זו.

גרוע מזה: מנחם בגין הרשיע את עצמו. תגובותיו של ראש-הממשלה, ושל כל פמדי יית מהכבייפנכתו, דובריו, משרתיו, מיליונריו ופרוטקציונריו, הן פרשת-שחיתות בפני עצמה, ועליה יש לתת את הדעת.

קיימת הקבלה ציבורית כימעט מוחלטת בין פרשת ידלין ובין פרשת-אברהם-צירא. הקבלה זו מאפשרת שי וואה. איך התנהגה ממשלת רבין או, ואיך מתנהגת. לעומת זאת, ממשלת בגין כיום?

בשני המקרים מדובר באיש מרכזי של השילטון. אמנם, ידלין לא היה שר, אך הוא היה איש חשוב במפלגת-השילטון, וזה עתה התמנה למישרה שאינה נופלת מזו של שר - תפקיד הנגיד של בנק ישראל.

או, כמו עתה, התפוצצה הפרשה כשנה לפני הבחירות. או, כמו עתה, ניהל את החקירה בנימין זיגל. ובוה נגמר הדמיון.

פרשת ידלין נולדה מעל עמודי שבעון זה. העיתונות ליוותה את החקירה המישטרית מאז יומה הראשון. היא דיווחה בהרחבה על כל פרט שהתי גלה, כל עד שנמצא, כל מיסמך שנתפס. גם אז דובר על "שפיטה באמצעות העיתונות", אך לא נעשה דבר כדי להמיד על כלי התקשורת טרור, כפי שנעשה עתה.

אני יכול להעיד על כך אישית. היתה לי או שיחה אישית עם יצחק רבין על פרשות ידלין ועופר. הוא הצביע על השלכות הפוליטיות העלולות להיות לפרשות. מכיוון ששניהם היו שייכים לגוף היוני של מפלגת-העבודה, אך רבין לא ניסה להפעיל עלי לחץ כלשהו, או לפתות אותי בצורה כלשהי.

הטלויזיה היתה חופשית, והיא דיווחה על הפרשות באין מפריע. כלל לא עלה על דעת השילטון להפעיל את מוסדות רשות-השידור כדי להשתיק את הדיווח.

ואילו הפעם נוצרה אווירה של טרור. את המערכה מנהיג מנחם בגין אישית, בדיבוריו הפרועים על "שפיטה בעיתונות" ובדרישתו התוקפנית שהעיתונות והכלים האלקטרוניים לא ידווחו על החקירה.

נרמה לי שגם כשיא התנוונותו הפאראי נואירית לא העז הנשיא ריצ'ארד ניקסון לתבוע כי העיתונות לא תדווח על חקירתה של פרשת ווטרגייט. בארצות-הברית היתה דרישה כזאת מעוררת רעמי-צחוק וגלייזעם.

הסיקור העיתונאי של חקירת מנהיג פוליטי, החשוד בגניבת כספי-הציבור, אינו רק בגדר זכות, אלא גם בגדר חובה. העיתונות חייבת לדווח על כל צעד של החקירה, על כל גילוי, על כל עדות ומיסמך במהלך החקירה המישטרית, כדי למנוע את הפעלתם של לחצים פוליטיים על השוטרים. אילו נפסק הסיקור העיתונאי, היתה נשללת מן החוקרים כל אפשרות לעמוד בפני הלחצים הכבירים, המופעלים עליהם עתה. ההתערבות של אנשי השילטון בחקירה אינה סודית. וזהו אשוריה גדויה - והיא שערוריית-השחיתות הגדולה ביותר מאז חנינת בן-ציון.

מי לא התערב? הרב הראשי, שלמה גורן, ניצל את מעמדו בצורה מחפירה כדי לחזק על החוקרים ולהכריז כי החשוד הוא חף-מפשע.

ח"כ משה עמאר ממפ"ם תבע להחליף את צוות החוקרים - מעשה-טרור פרלמנטרי מדהים. (אני מכיר את עמאר כאיש מתקדם, ואני יכול להסביר את המעשה אלא באובדן ריגוע של שפיות-הדעת הציבוריות).

בגין עצמו הפעיל לחץ בדיבוריו בטלוויזיה. כל מיני עסקנים מפלגתיים ועדתיים ניסו לגרור לתוך קלחת זו גם את נשיא-המדינה.

ולבסוף בא גם קירקס המיליונרים של בגין במטוט פרטי משוויץ כדי להפעיל לחץ גלוי וחוצפני. מה חשב לעצמו בעל-הקאזינו מ'זנבה? מה חשב לעצמו קרובו, המיליונר מבריסטניה, שגולוה אליו, יחד עם המיליונר מאמריקה? שאנתנו רפובליקת-בנות מרכז אמריקאית, או גטו יהודי במזרח אירופה, שכמה גבירים יכולים לבוא ולצוות על הפסקת חקירה מישטרית?

עצם העובדה-שמעשה כזה של מצת נחווה אפשרי במדינת-ישראל בשנת 1980 מזדמ עץ פרצופו המוסרי של שילטון הליכוד יותר מדי אף ניתוחים מדעיים.

תהינה תוצאותיה של פרשת אברהם-צירא כאשר תהיינה, היא כבר הוכיחה שבראשית שנתו הרביעית בשילטון עבר הליכוד את שיא השחיתות. שהמערך הגיע אליו בתום שני דורות של שילטון בייטוב ובמדינה.

זהו שיא אדימפי ממש. יש אלף סיבות דחופות להורדת הליכוד מן השילטון. הנה הסיבה האקריאואחת.

תשקיף

החוליה נחשדה גם

בפיגוע בראשי הערים

חוקיית המחבלים שנתפסה בסוף השבוע שעבר, שהכירה הודו ברצח כבית-הדסה בחברון וכרצח בני הזוג הדסה ואורי ברק, נחשדה גם בביצוע הפיגועים כשזושת ראשי הערים בגדה.

החשד הועלה כשהוקרה החוליה גילו במיצבור הנשק גם חומר-נפץ מסוג חומר-הנפץ המיוחד ממנו הותקנו מיטעני החבלה שהוטמנו במכוניות שלושת ראשי הערים בגדה.

החשודים הכחישו נמרצות האשמה זו, ואחרי הקרה מקיפה, הגיעו החוקרים למסקנה שלא היה קשר לחוליה עם ההתנקשות בראשי הערים בגדה.

זרועות הביטחון

לא רצו בפירסום

ראשיהממשלה, מנחם בגין, רצה לפרסם, מיר כשנתפסה החוליה שהודתה ברצח בחברון, את דבר התפיסה.

זרועות הביטחון שחקרו את ארבעת חברי החוליה, התנגדו לפירסום.

החוקרים חששו שמא פירסום מוקדם מדי יפריע את המשך החקירה.

צעירים יישארו בגדה

מיפקדת יהודה ושומרון אסרת החל ביציאה בחודש עד יציאת תושבים צעירים מהגדה לירדן.

זו הפעם הראשונה שמיפקדת יו"ש מגבילה יציאת גילאים מסוימים. כל תושב גדה, שגילו בין 10 ל-35, המגיש בקשה לצאת לירדן, נדחה על הסף.

שרון מקצץ

בצה"ל

שרהחקיקאות, אריק שרון, עוסק עתה בהכנת תוכנית-קיצוצים בתקציב מערכת הביטחון. לדעת שרון, "המיוזבו ממשך להשתולל בצבא, ואסור לקצץ עוד לפחות מיליארד לירות בתקציב הביטחוני."

שרון עומד להגיש לשרהביטחון תוכנית-פרטית זו, שבה יש התקפה אישית על הרמטכ"ל רביאלוף רפאל ("פול") איתן.

גאון איים

על בגין?

ראשיהממשלה, מנחם בגין, מען באוזני מקורביו כי כשיחתו בשבוע שעבר עם ניסים גאון נדמה היה לו שגאון משמיע דברים בנימה של איום.

יחד עם מנהיגים ספרדים אחרים הגיע גאון לישראל במטוס פרטי לביקור בן יום אחד, וזן עם בגין בפרשת החקירה נגד שרידתות, אהרון אבני-חצירא. מקורביו של גאון מכחישים שאישהכספים איים על ראשיהממשלה.

לנסקי ידרש

להפקיד ערבות

מישרדיהפנים עומד לדרוש מאישהמאפיה מאיר לנסקי להפקיד, לפני בואו לישראל, ערבות כסף שני מיליון דולר, כ-120 מיליון לירות, להכפחת צאתו של לנסקי מישראל כתום ביקור בן חודש.

היועצים המיטפטיים של מישרדיהפנים טוענים כי בדרך אחרת איאפשר יהיה למנוע בעד לנסקי מלהאריך את שהותו בישראל מעבר לחודש.

עבריינים

ירדו למחתרת

מיטרת ירושלים עורכת עתה מצור מקיף על כשמונה עבריינים ירושלמיים ידועים.

העבריינים דרושים למיטרת-ירושלים לחקירה בפרשת רצח עזר, כהן ועמוס אוריון.

לדיפה מצוותהחקירה גרמה לכך שהעבריינים ירדו למחתרת, כדי להימנע ממעצר ומחקירה.

ידיעות מודיעיניות שבידי המיטרה טוענות שהם נשארו בירושלים, ומסתתרים בעיר.

שערוריה במלונות

טקס הענקת פרסי תיירן מצטיין ותיירן מוכר, שעומד להיערך בבית נשיאהמדינה ב-26 לחודש, ילוה בשערוריה צורמנית.

הוועדה להענקת התואר תיירן מצטיין, שבראשה עמד ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("ציצי") להט, לא העניקה את התואר אף לאחד מבני המלון של רשת D. ראשי התאחדות-המלונאים התמרמרו עליכך, משום ששמואל פדרמן, בעל הרשת, הוא נשיא ההתאחדות.

הוועדה התכנסה בשנית, שינתה את הקריטריונים שזפיהם מוענק התואר, וכללה את כתייהמזן שה פדרמן כקבוצת, "התיירן

הגליון הבא של

העולם הזה

יוקדם ביממה אחת, לרגל חגי-הסוכות, הוא יופיע ברחבי הארץ ביום השלישי הבא, ויחיה מצוי למכירה ברחובות תל-אביב ביום השני בערב.

הוא הדין גם לגבי הגליון שלאחר מכן, שיוקדם לרגל חג שימחתי-תורה.

המצטיין". שינוי זה עורר את חמתם של מתנגדיו פדרמן ושל פקידים בכירים במישרדיהתעשייה, המתכווננים לערער על ההחלטה, גם אם הדבר יביא לדחיית הטקס כמישכן הנשיא.

עוד מישרדי

פירסום למערך

יושרדאש מיפלגתהעבודה, ח"כ שימעון פרס, החליט לחתום על חוים עם שני מישרדי-פירסום גדולים נוספים, שיצטרפו לחברת דחף בניהול תעמולת-הבחירות של המערך.

פרס עשה כן אחרי שאנשי ח"כ יצחק רבין האשימו אותו בכך שהוא מיהר לחתום על חוזה עם "דחף" כושם שהמנכ"ל שלה, אליעזר ז'ורבין, הפכים לנהל את תעמולת-הבחירות של פרס נגד רבין בתוך המיפלגה.

פרס הכחיש האשמות אנה. אך כדי להפריך את הטענה, החליט לחק את עוגתי הפירסום של המערך בין שלושה מישרדים.

שווימר מגיים כספים

מי שהיה מנכ"ל התעשייה-האווירית, אל שווימר, עוסק עתה כגיוס כספים עבור

"אל"ף" אירגון-תומכיהם במפלגת העבודה.

בשבועות האחרונים הוציאה אל"ף יותר מ-700 אלף לירות על מודעות בעיתונים.

טיסות השכר

למאבק מישפטי

המאבק בין מישרדיהתחבורה לבין חברות טיסות-השכר עובר למישור המישפטי.

חברת נשר האמריקאית ומנהלה, הרב ויינגרטן, פנו לבג"ץ וביקשו צרימניעה נגד שרידתחבורה חיים לנדא, שיאסור עליו לפרסם את התקנות החדשות וצענין טיסות השכר.

בית-המישפט הגבוה צדק העביר את העתירה להרכב של שלושה שופטים, ונתן ציבויים האוסר על לנדא להתום על התקנות.

במקביל פתחה חברת טעוף הישראלית ליועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, וביקשה ממנו לאסור על מישרדיהתחבורה להוציא את התקנות, המנוגדות, לדעת העותרים, לחוק.

פרקטיי חברת "מעוף" מסתמכים על הודעת היועץ המישפטי אליהם, מלפני שלושה חודשים, שזפיה לא יוצאו תקנות מבני שוועדה מיוחדת תרון בהן.

נאמן לא ייסע

מנכ"ל מישרדיהאוצר, הד"ר יעקוב נאמן, לא ישתתף במישלחת הגדולה של האוצר, בראשות שריהאוצר ייגאל הורביץ, שתצא בשבוע הבא לארצות-הברית, לשיחת בענייני הסיוע האמריקאי.

נאמן יישאר בארץ כיגדל סיבות מישפחיות.

סופר-זול יסגר

החנות של בית-המירקחת, "אלבא סופר-זול" בירושלים תיסגר ב-1 בחודש הבא.

פתיחתה של החנות, במקום שבו שכן קפה אלסקה, עוררה סערה ציבורית כשבעליה, אבי ורוני דן, הודיעו על מחירים נמוכים במיוחד של תרופות ומצרייקוסמטיקה.

חברות מוצרייקוסמטיקה החרימו את החנות, ונאלצו למכור לה כסופו של דבר רק בחוראת כג"ץ. גם מישרדיהכריאות אסר על "אלבא סופר-זול" למכור את התרופות כמחירים מוזלים.

ערוץ 2 "דחה

ישיבת השרים ייגאל הורביץ, יצחק מודעי וזבולון המר בעניין הקמת הערוץ השני, שעמדה להתקיים בתחילת השבוע, נדחתה, מבלי שנקבע לה מועד חדש. כאוצר מעריכים שההחלטה בדבר הקמת הערוץ השני לא תתגשם כמשך כהונתה של ממשלה זו.

פריאל יצא לארה"ב

כתב דבר לענייני כלכלה, יוסף ("יוסי") פריאל, עומד לצאת לארצות-הברית כשליח עיתונו שם, תחת מרדכי ("מוטקה") ברקאי, שישוב לארץ.

פריאל ניהל לאחרונה משאימתן עם שרי האוצר ייגאל הורביץ בעניין מינויו כנספח כלכלי באחת מארצות אירופה. כשלא יצא הרעיון אז הפועל, קיבל על עצמו את שליחת העיתון בארצות-הברית.

מטה עדות

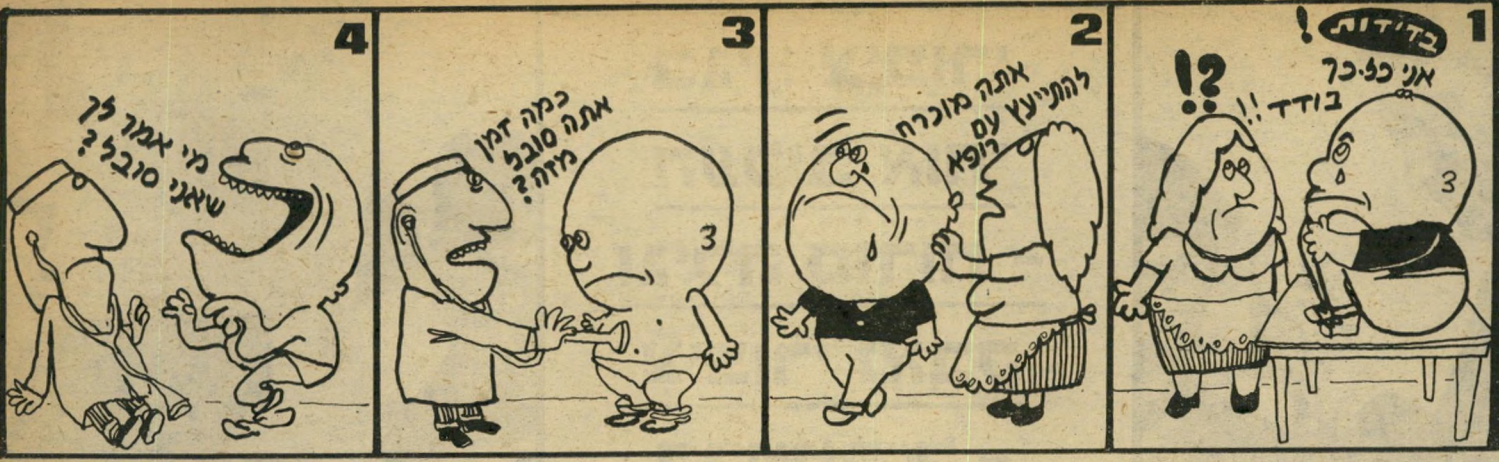
במערך

המערך עומד להקים מטה בחירות מיוחד לעדות.

בראש המטה יעמדו שניים שהיו שגרירי ישראל לאומות-המאוחדות: יוסף תקוע והאלוף (מיל') חיים ("וויוואן") הרצוג.

תקוע, השוכת עדיין במרכז-הקליטה בחיפה ירכז את עוזי ברית-המועצות והרצוג ירכז את עוזי הארצות האנגלו-סכסיות.

קצת: נוואן קנז

העם

בור ביקנעם

מותה של מלכה מרדו היתה אות אזהרה, הוא הטיל את צילו על ראשית השנה בשביל אשה ישראלית אחת

במדינה

מיום הערביים, בלי מצריים, היתה קנן אברן, הסביר זאת בצורך לשים קץ לטרור הפנימי בין אנשי שמאל וימין. ואכן טרור זה הטביע את חותמו על המדינה בומן האחרון. הסיסמה ההיתולית הישנה — "להרוג תור" כי ולנוח" — הפכה נחלת התורר

מיום הערביים, בלי מצריים, היתה קנן אברן, הסביר זאת בצורך לשים קץ לטרור הפנימי בין אנשי שמאל וימין. ואכן טרור זה הטביע את חותמו על המדינה בומן האחרון. הסיסמה ההיתולית הישנה — "להרוג תור" כי ולנוח" — הפכה נחלת התורר

מראש כבדקה אמריקאית. ניהוק מישראל. אילו ביקשו זאת, היו זוכים גם בכרכה נלה בת מצד ממשלת ישראל.

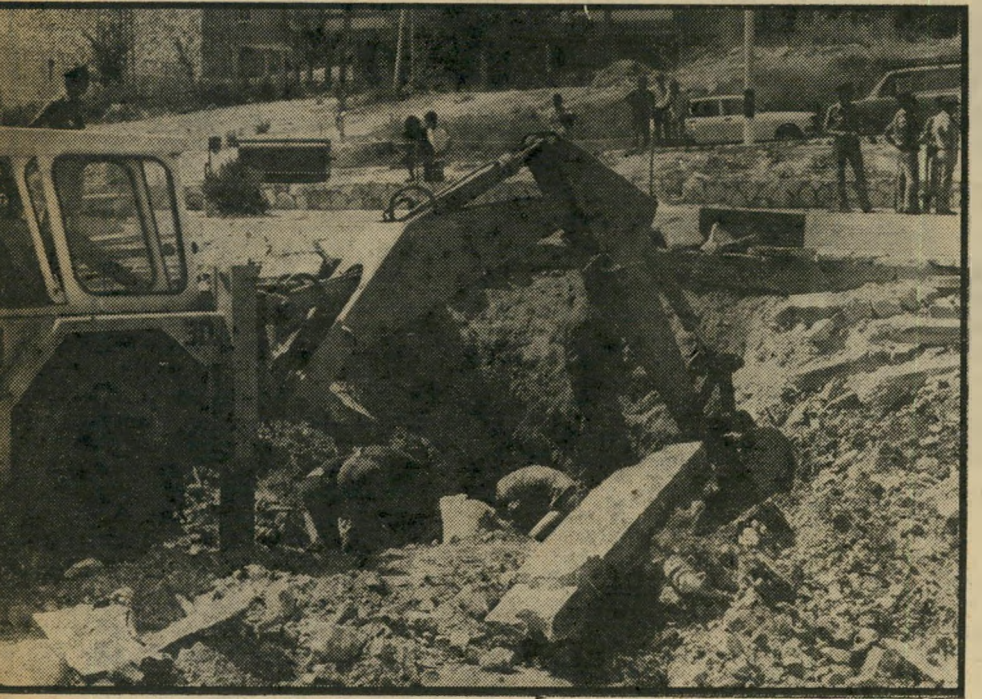
לפני שלושה חודשים העניק אחד מראשי אש"ף, האני אל-חסן, נציג האירגון בטהראן, ראיון ארוך ל"עיתון בירותי. הוא הקדיש בו קטע לתורכיה ובישר: "האדמה רועדת מתחת לרגלי ארצות הברית בתורכיה." הוא ניבא, כי הקשרים בין תורכיה וישראל ינות קו, וכי ישראל תסלק מתורכיה כפי שסולקה מאיראן.

מנחס בגין תרם לכך תרומה חשובה. חקיקת חוקיירושלים עד רר זעם רב גם בקרב התורכים הדתיים. מיפלגה דתית קיצונית, מיפלגת-ההצלה הלאומית, שהיתה שותפה זוטרת אך חשובה בקואליציה הממשלתית, השתמשה ב"כוח-הלחץ שלה, בדומה למפד"ל בניהול הישראלי. היא תבעה את ניתוק כל הקשרים עם ישראל. ממשלה נכנעה במיקצת לחץ זה, הוציאה את ההנציגות שלה מירג' שלים. אך הדתיים הוסיפו לדרוש ניתוק גמור.

יתכן כי ההפיכה הצבאית תסיר לפחות זמנית — את הסכנה של ניתוק היחסים בין ישראל ותורכיה. ה"שאלה היא אם זהו השלב האחרון בהתפתחותה של תורכיה — או ש"גם תחת מעטה הדיקטטורה הצבאית יגבר הזרם הדתי, כפי שקרה באיראן של השאה.

מקום מותה של מלכה מרדו ביקנעם כבדק משמיים כחולים —

המכתש שנוצר עדידי שיברי המטוס — מוות בלב העיירה

בטוח מה תהיה דמותה האמיתית של תשמ"א. כל עוד נמשך מצב המילחמה, כל עוד לא סולקו מוקד דיהאיבה, יכולה כל שנה להביא מילחמת-פתע. בראש-השנה תשכ"ז לא חלם איש על כך שתהיה זאת שנת מיל"חמה — השנה של ששת-הימים. בראש-השנה תשל"ד לא חלם איש שהיא תביא את מילחמת יום-הכיפורים. בשבוע הראשון של תשמ"א — בין כסה לעשור — לא יכול היה שום אדם בישראל להיות בטוח מה תלד השנה.

יחסים מרחביים

להרוג תורכי ולנוח

אילו הזמינה ממשלת ישראל את ההפיכה בתורכיה, לא ימכה לבוא בהנע טוב יותר

באנקרה נשמעה המולת הטנ"קים, שתפסו את הצמתים החשובים. בווינגטון וברושלים נשי מעוז אנחות של הקלה. הצבא התורכי תפס את השיל-טון, פיזר את המיפלגות, אסר ו"היגלה את המנהיגים הפוליטיים

היתה שנת תשמ"א שנה קצרה מאוד. מלכה מרדו עמדה בתחנת-אוויר בוסים ביקנעם. שנתה החדשה ה"חילה זה עתה. שום דבר לא הזהיר אותה מפני אסון פיתאומי.

לפתע, ככרי משמיים כחולים — פשוט כמשמעו — נפל מטוס של חיל-האוויר לתוך העיירה. ה"סייס הצליח לצנוח מתוכו. מלכה מרדו נהרגה.

לחיות בסכנה. היה משוה סמלי ומחריד באטון זה. הוא הב"היר לכל אזרח ישראלי כי החיים נתונים בסכנה מתמדת, ותלויים על חוטה-השערה.

שנת תשמ"א החלה בצילה של תקריט זז. בתוספת כחולים, האירה השמש משמיים כחולים.

בגבול אחד של ישראל שרר ה"שלום, ונשיא מצריים יצא מגידרו כדי להניח את דעתם של אזרחי ישראל שאכן מגוי וגמור עימו להתמיד בדרך השלום. מנהיגים ישראליים, שהתייצבו לפניו כזה אחר זה, קיבלו הבטחות ברורות ברוח זו. בתוספת ה"יכים ידיר" תיים ודיבירי-נועם.

בשאר גבול המדינה שררה אמנם המילחמה, אך היא היתה על אש קטנה מאוד. העליונות הצב"אית של ישראל על פני כל הגורר

בגין: ציפורי
העליב אותי
וגילה סודות -
ציפורי נאבק
ברמטכ"ל -
ואלופים מאיימים
להתפטר

המיישפתה הלוחמת (עוב)

ההצעה וכתומך נלהב בה, בעוד שראש הממשלה נוטה להענות לבקשת הרמטכ"ל לדחות את ההצעה. את האות לקרב האחרון על המכב"ש נתן מנחם בגין בהופעתו בתוכנית מוקד, לפני ראש-השנה. כשנשאל בגין על ה מועמדים שלו לתפקיד שר-הביטחון, הוא לא הזכיר כלל את ציפורי. כשלחצו ה מראיינים והתעקשו על מועמדות ציפורי, השיב בגין בהיתממות המפורסמת שלו: "מדוע אני צריך למנות את ציפורי לשר הביטחון? הוא מתפקד טוב כסגן-שר הביטחון, יותר טוב שהוא ישאר סגן". היתה זו סטירת-לחי גלויה לציפורי, ו אפילו איש האצ"ל הוותיק לא יכול היה לעבור לסדר היום על פגיעה זו מצד מפקדו.

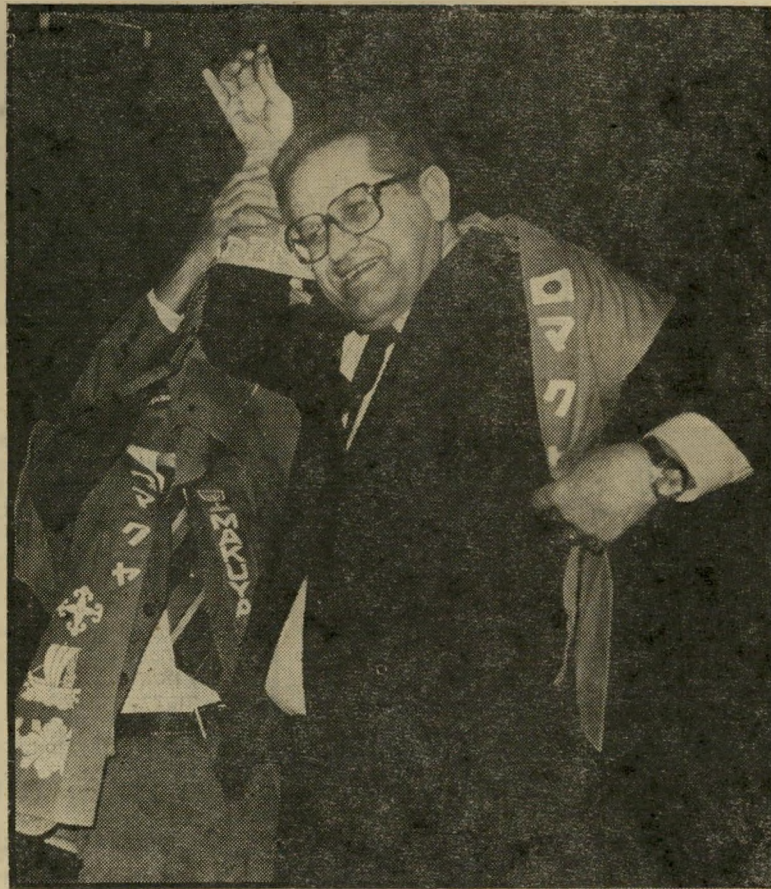
נזיפות
בפורום-שר

א והם ציפורי לא הגיב מיד. הוא חשב, התייעץ ולבסוף החליט שאין לו מה להפסיד. מן הידועות במערכת-הביטחון הוא שבהודשים האחרונים, מאז התפטר עזר וייצמן מהממשלה, התערערו היחסים בין בגין לציפורי. בגין היה רוצה ש ציפורי יתפטר, אין הוא רוצה בסגן. לר עתו הוא מכהן די טוב כשר-ביטחון ואינו זקוק לעזרה של סגן. גם העובדה שציפורי ידוע כנאמנו של וייצמן מפריעה לבגין. בגין החליט למרר לציפורי את החיים. בישיבת-הממשלה הוא מעליב אותו ב גלויה.

לציפורי, העושה את העבודה השחורה במשרד-הביטחון, והנמצא בקשר יומיומי עם אלופי צה"ל, הפך יחס זה של ראש-הממשלה אליו לסיוט.

כשהתברר לציפורי שראש-הממשלה אינו מוכן למנות אותו כשר-הביטחון, למ רות שלבגין אין מועמדים אחרים, ולמ רות הלחץ של ותיקי חירות על ראש הממשלה, הוא הבין שאין לו מה ל הפסיד. ציפורי החליט להשיב מלחמה שערה, ובהר את מיפקדת-כוחות-היבשה כשדה-הקרב שלו.

ערב ראש-השנה הציעו מקורביו של ציפורי לכל מערכות העיתונים לראיין את

בגין-השר ציפורי (בטכס כת מאקווה)
 אין מה להפסיד

וייצמן. לדבריהם, בעקבות בקשה משו רתפת של וייצמן וציפורי, התפנה הבר מכתובת הספר כדי לעסוק בנושא זה, והוא קיבל את הידיעה מציפורי אישית. הנושא שעליו פרצה המחלוקת בין שר-הביטחון לסגנו הוא נושא המפלג את הקצונה הבכירה בצה"ל מזה חודשים רבים: ההצעה להקים את מיפקדת כוחות היבשה (מכב"ש) - הצעתו של האלוף ישראל טל. ציפורי ידוע כאחד מאבות

ראש-הממשלה מתואמת עם שר-הביטחון לשעבר, עזר וייצמן, שציפורי הוא מ נאמניו. לדברי אנשי לישכת-ראש-הממשלה יש להם גם הוכחה לכך. את הידיעה פירסם הכתב הצבאי של ידיעות אחרונות, איתן הבר, בחודשים האחרונים ממלא את מקומו של הבר, בכל הנוגע לסיקור נוש אים צבאיים, העתונאי יאיר עמיקם. איתן הבר עסוק בכתובת הספר של

מ נחם בגין רתח מלעס. פניו הפכו אדומים והוא כמעט צעק: "מה הוא רוצה ממני? מה עשיתי לו? הוא יפגע בי במקומות הכי רגישים?" הכעס היה על סגנו של בגין במשרד-הביטחון, תר אלוף (מיל') מרדכי ("מוטקה") ציפורי. אחד מעוזריו של בגין הביא לו את הקטע שפורסם ביום הראשון השבוע בשמו של ציפורי בצהרון ידיעות אחרונות. ציפורי איים שם שיפגע בבגין בנקודות הכי רגישות שלו.

בדרך כלל מעוניינים עוזריו הקרובים של ראש-הממשלה להסתיר ממנו ידיעות שיריגו אותו. מקורבים אלה חוששים שמא כל התרגויות תרע את מצב בריאותו של בגין. הם יודעים שאין דבר המרגיז את בגין יותר מהתקפות עליו מצד חבריו, אנשי המישפחה הלוחמת. בנוכחות בגין אין איש מעז להשתמש במילים גסות. אולם הפעם לא הסתפקו המקורבים בהכאת קטע העיתון לבגין. הם גם סיפרו לו מה היה הנוסח המדויק שבו השתמש ציפורי, נוסח שעודן אהרי-כך בעיתון. ל דבריהם תאר ציפורי בדיוק באיזה חלק מגופו של בגין הוא יפגע: החלק הרגיש ביותר - בגופו של גבר.

סטירת-לחי
מהמפקד

ב אותה יוהא אמר בגין: "הוא צי טרף ללכת. לא יוכל להמשיך בתפקיד אחרי הדברים האלה, זה חוסר-נאמנות מצידו!"

הכל הבינו שמנחם בגין עומד לסלק את ציפורי ממשרד-הביטחון. בגין החליט שלא להעיר אותו על רקע הפגיעות הר אישיות. הוא ניצל את דרישת שרי הר מפד"ל, בישיבת הממשלה שנערכה ביום הראשון האחרון, לנוף בציפורי. השרים יוסף בורג וזבולון המר טענו שציפורי גילה סודות מועדתי-השרים לענייני ביטחון, בשידור המפורסם שלו בטלוויזיה בעניין מפקדת-כוחות-היבשה. בגין החליט לנצל את גילוי הסודות ככינוח של צי פורי, ועל רקע זה לדרוש ממנו להתפטר. אך ההתפרצות של בגין הגיעה לאוזניו של ציפורי. עוד באותו ערב הוא מיהר לפרסם הכחשה, וטען שהוא לא אמר את הדברים שיוחסו לו. דובריו של בגין אינם מאמינים לצי פורי לדעתם, מתקפתו של סגן-השר על

אביגדור ("יאנוש") בן-גל, אלוף-פיקודי המרכז, משה ("מוישה וחצי") לוי, ואלוף-פיקודי-הדרום, דן שומרון, קיבלו את תפקידיהם חודשים ספורים קודם לכן, ועדיין לא חיממו את כסא האלוף שלהם. אלה לא יכלו להיות איום על רפול.

הפיתרון של וייצמן היה טליק. הוא החליט על מימוש תוכניתו של טליק בעניין מפקדת-כוחות-היבשה, על החזרתו של טליק לשרות-פעיל, ועל הצבתו בראש המפקדה האמורה לקום. לכל היה ברור: טליק הוא הרמטכ"ל הבא של צה"ל, ואם רפול ימשיך להרגיז את וייצמן, יהיה טליק לרמטכ"ל תוך תקופה קצרה ביותר. אולם הסיגנון הווייצמני שבו נתקבלה החלטה זו קומם אלופים רבים בצבא, וייצמן הופיע בשיבת-מטכ"ל, והודיע לאלופים על החלטתו. רק אחר-כך הוא ביקש מהם להתייחס אליה, ולערוך דיון. במהלך הישיבה נודע לאלופים כי עוד לפני תחילתה של הישיבה ביקש וייצמן לזמן את הכתבים הצבאיים לשעת צה"ל כדי להודיע להם על הקמת המפי"קדה. היה ברור לאלופים שווייצמן מביא להם עובדה מוגמרת, ומבקש מהם להיות חותמת-גומי להחלטה שלו.

להרוויח

זמן יקר

שיבת המטכ"ל היתה סוערת. אלוף פי צה"ל התחלקו ביניהם בצורה חדה בין תומכי מכב"ש, טליק ושר-הביטחון, אלוף

קפת-החנינות של רפול, לא היה שלם איתו, אך החליט לתת גיבוי לרמטכ"ל שלו. חוות-הדעת הפוליטית שנתן הרמט"ל כ"ל בבג"צ אילון-מורה, והצהרות בעלות גוון פוליטי של הקצין מס' 1 של צה"ל, ד"ק החריפו את היחסים בין הרמטכ"ל לשר.

מסיבת העתונאים

הרגיזה

וייצמן החליט שהוא רוצה במישהו שינשוף בעורפו של רפול. הוא היה זקוק לקצין שיאיים על רפול. הוא חיפש מועמד לרמטכ"ל הבא, כדי שיהיה ברור

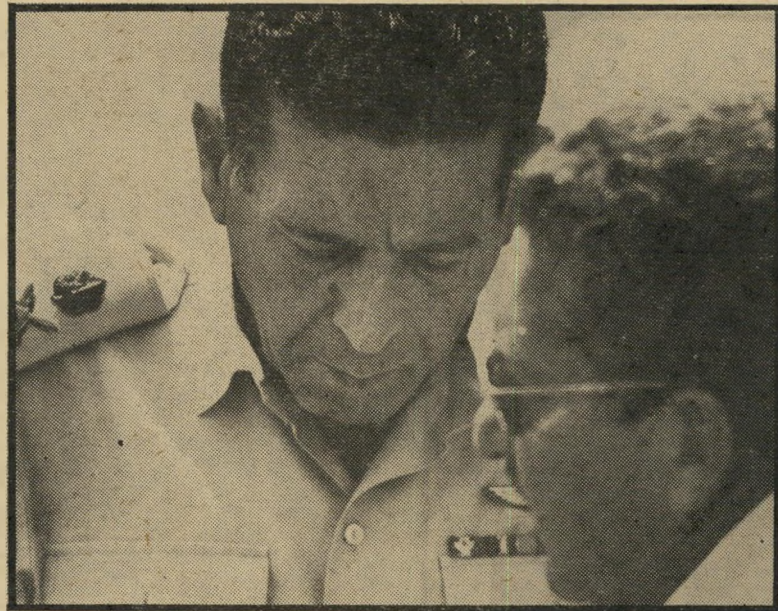
רים האחרים בצה"ל, שהקמת מפקדה כזו עלולה לרוקן במשך הזמן את תפקיד הרמטכ"ל מתוכו. הרמטכ"ל האמיתי של צה"ל יהיה, עם הקמת המפקדה, מפקד מפקדה זו, ואילו הרמטכ"ל יהיה רק מתאם בין הזרועות השונות. הרמטכ"ל נקט במדיניות של השהייה מכוונת של ביצוע מסקנות המיכללה לביטחון-לאומי. אולם טליק לא נח ולא שקט. הוא המשיך להלחם בתוך מערכת הביטחון ובתוך המערכת הפוליטית, לשם מימוש הרעיון שלו. חודשים אחדים אחרי מינויו של רפול כרמטכ"ל הבין שר-הביטחון דאז, עזר וייצמן, שהוא עשה מבחינתו טעות במינוי רפול. האיש שהיה ידוע כשקט,

סגן-השר, המערכות, שהיו מוצפות בראיונות עם אישים, ביניהם נשיא-המדינה, ראש-הממשלה והרמטכ"ל, סרבו כולם, פרט למערכת ג'רוסלם פוסט. רק כשהודלף לכתב-הצבאי של חסלווייה, עמירם ניר, שציפורי רוצה להטיל פצי צה"ל, קיבל סגן-השר את הבמה שבה יכול היה להכריז מילהמה על בגין. ציפורי ידע שבחירת נישא מפקדת-כוחות-היבשה, כעילה לקרב שלו נגד בגין, תדליק את צמרת צה"ל ואת ראשי מערכת הביטחון. בשנים האחרונות חי צה"ל תחת הצל של תוכנית המכב"ש, אשר הביאה לקרע במטה-הכללי.

ישיבת-מטכ"ל

מרתונית

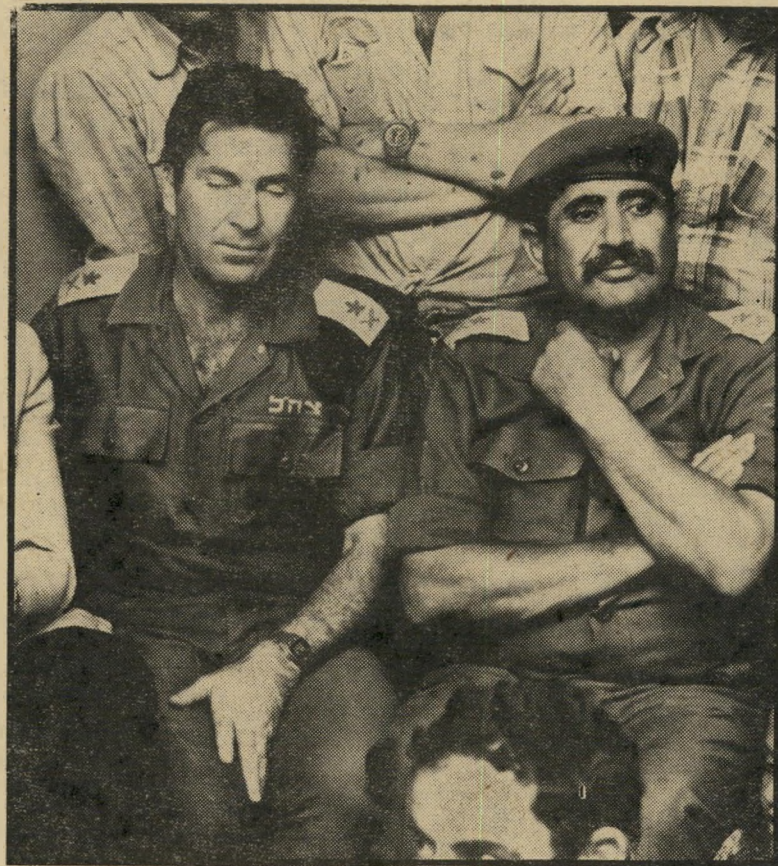
תחילתה של התוכנית אחרי מילחמת יום-הכיפורים. צה"ל היה זקוק אז לשינוי משמעותי במיבנהו ובהרכבו. את הרעיון העלה האלוף ישראל ("טליק") טל. הוא פנה אל הרמטכ"ל דאז, רבי-אלוף (מיל') מרדכי ("מוטה") גור, והגיש לו מיסמך ובו תוכנית מפורטת להקמת מפקדת-כוחות-היבשה. על-פי תוכניתו של טל יאוחדו תחת מפקדה אחת ארבע מפקדות קיימות: מפקדת-קצין-צנחנים וחי"ר, השריון, התותחנים וחיל-ההנדסה. גור קיבל את תוכניתו של טל, והטיל על האלוף שמואל ("גורודיש") גונן, ש-סולק קודם לכן על-ידי ועדת-אגרנט מי תפקידו, לבדוק את הנושא. גורודיש, הר ידוע כידיד קרוב של טליק, ערך עבודה יסודית. במשך חצי שנה הוא חקר את

אלוף טל ועזר וייצמן לנשוף באוזן של רפול

מועמד בן-גל איום בהתפטרות

מועמדים אדם ושומרון וחק לעומת אנטבה

מועמד לוי הרמטכ"ל הבא?

רפול שתק. באופן רשמי הוא היה בעד הקמת מפקדת-כוחות-היבשה, אם כי לכל היה ברור שהוא מתנגד להצעה כולה. לפני ההודעה המפתיעה של וייצמן נפגש הש"ר עם הרמטכ"ל. בצורה הישירה ביותר אמר וייצמן לרפול: "אני הגנתי עליך בכל הפרשות, ונתתי לך גיבוי לאורך כל הדרך. עכשיו אתה צריך לפרוע את ה"שטר". רפול נאלץ להסכים. אמר כמה מילים סתמיות של תמיכה בתוכנית, לא הביע לה התנגדות.

לרפול שאם הוא יגויס, יש במי החליף אותה. המועמד הטבעי לכך היה מתחרהו של רפול על תפקיד הרמטכ"ל, מי ש-מכהן היום כמפקד המיטרה, הרצל שפיר. אולם שפיר פרש מצה"ל בטריקת דלת. ראש אג"ם, האלוף יקותיאל ("קוטי") אדם, היה עדיין חדש בתפקיד, ואי אפשר היה למנות אותו כרמטכ"ל. שלושת אלופי הפיקודים, מהם צומח בדרך-כלל רמטכ"ל, היר אלופים חדשים. אלוף-פיקודי-הצפון,

כלא-דברן, שאינו מתעסק בפוליטיקה וב-עיתונות, התחיל לפתע להפריע לווייצמן. רפול התגלה כנץ קיצוני, כדברן, וכמי שגולם במעשים ובדיבורים על תפיסת העולם הלאומנית שלו. וייצמן מצא עצמו לפתע נאלץ להגן על רפול בעיקבות ה"סערות הציבוריות שליוו את החנינות הר-סיטוגיות שהוא נתן לרוצחי שבויים ו-אורחים. פרשות פינטו, שדה ולדרמן היו רק אחדות מהפרשות שהסעירו את דעת-הקהל ביגלל רפול. וייצמן, שנדהם ממת-

הנושא, בדק את כל האפשרויות, והציע כמה תוכניות אלטרנטיביות להקמת מיפי-קדת-כוחות-היבשה. לכל היה ידוע ש-גורודיש עובד בהכנת התוכנית שלו בר-שיתוף פעולה הדוק עם יוזם ההצעה, טליק.

ישיבת-מטכ"ל, שנערכה בעקבות הגשת תוכנית גורודיש, היתה ישיבת-המטכ"ל הר-ארוכה ביותר שנערכה אי פעם בצה"ל. היא נמשכה שלושה ימים תמימים, מבוקר עד ערב. בסופו של הדיון המרתוני ש-בה מוטה במילים חמות את העבודה של גורודיש, אך הודיע על דחיית ההצעה. אולם טל, שבאותה תקופה היה אורח ושכיהן כעוזר-מייוחד לשר-הביטחון, כש-הוא עוסק בעיקר בענייני טנק המרכבה, לא ויתר. הוא המתין כמה חודשים, והגיש לשר-הביטחון, עזר וייצמן, את מה ש-מכונה בצה"ל ספר טל. היה זה כרך עב-כרס ובו תוכנית מפורטת מחודשת להקמת מפקדת-כוחות-היבשה.

וייצמן הטיל על מוטה לבדוק שוב את הנושא. הפעם לא בחר מוטה בקצין בודד לבדוק את העניין, אלא הטיל על המיכללה-לביטחון-לאומי לבדוק את כל ההיבטים של הצעת המכב"ש, ולהגיש לו הצעות מפורטות. המיכללה חקרה את הנושא לעומק, והגיש מסקנות המחיי-בות את הקמת מפקדת כוחות היבשה. בינתיים התחלף הרמטכ"ל, ורבי-אלוף רפאל ("רפול") איתן קיבל את התפקיד. רפול לא רצה בהקמת מפקדת כוחות יבשה, אם כי אף פעם לא אמר זאת. הוא אדם, כפי שיערו כל הקצינים הבכ"י

(המשך מעמוד 33)

ימים אחדים אחרי אותה ישיבת-מטכ"ל קיבלו מתנגדי תוכנית-טל תמיכה שלא ציפו לה. ראש מה"ד, אלוף אמיר דרורי, לא השתתף בישיבת-מטכ"ל זו. הוא שהה באותו זמן בארצות-הברית.

כשחזר דרורי לארץ הוא מיהר, יחד עם יאנוש ומוישה-יוחזי, אל שריהביטחון, עזר וייצמן, והביע התנגדות חריפה למיפ"ד קדחת-כוחות-הייבשה. כשהבין דרורי ש-וייצמן עומד איתן מאחורי התוכנית ומ-אחורי הגיוס והמינוי של טל, הוא התפטר מתפקידו כראש מה"ד: "במיסגרת של מכב"ש אין מקום למה"ד, או לפחות אין מקום למה"ד כמו שאני רוצה". וייצמן קרא אליו את רפול וסיפר לו על השיחה. רפול הודיע לדרורי שאין הוא מקבל את התפטרותו.

דרורי נחשב כיום כאחד הקצינים המבטיחים ביותר בצה"ל, כאיש-אמונו וזכאיבו של הרמטכ"ל. גם יריביו של דרורי בצבא מודים כי הוא ניחן באומץ-לב, בעקשנות רבה ובדבקות למשימה. לא זו בלבד שדרורי חושש לגורל מה"ד, שבראשו הוא עומד,

השלים צה"ל היערכות חדשה לגמרי, שאדם היה אביה הרוחני ומפעילה. תוכניתו של אדם התחלקה לשלושה

אחרי-כך ביקש ציפורי להכין קודקס של תקנות וחוקים בשם "הוראות שריהביטחון", בדומה ל"הוראות הפיקוד הכללי" בצה"ל. למרות שהוראות כאלה היו מחוקקות את וייצמן, קיבל וייצמן את דעתם של מי שהתנגדו לספר-החוקים החדש.

אז העלה ציפורי רעיון חדש, שעליו הוא לחם בעוז רב. הוא דרש שמבקר מערכת-הביטחון, אלוף-ימישנה (מיל') יהודה נאות, יוסמך לבקר נושאים מיבצעיים בתוך צה"ל. המטכ"ל התנגד, אבל ציפורי ניצח. לנאות, איש חיל-התותחנים לשעבר, ניתנה דריסת-רגל בתחום הנושאים המיבצעיים של צה"ל.

אולם אז נקט המטכ"ל במדיניות של התשה. אטיאט הגובלו סמכויותיו של נאות,

ועדה זו בכרחה. לפני ישיבת הממשלה נפגש רפול עם בגין. היחסים בין השניים ידועים כיתסי-רעות או, כפי שהתבטא פעם רפול, "אני לא יודע מה זה כימיה, אבל ביני לבין בגין יש כימיה".

לדברי רפול אין לצה"ל משאבים וכוחות לבצע עתה את התוכנית. הקיצוץ של שיבועה מיליארד לירות בתקציב הביטחון אינו מאפשר, לדעת רפול, הוצאה נוספת של 300 עד 500 מיליוני לירות להקמת מכב"ש. הסיוע האמריקאי הצטמצם, וגם זה פגע בצה"ל. לדברי רפול, למערכת הביטחון הוצאה כספית עצומה בפיתוח

שרי-הביטחון והרמטכ"ל יחד נגד הרפורמה

קבלת תוכנית המכב"ש מרוקנת מכל תוכן אמיתי את תפקיד הרמטכ"ל, והם היו רוצים להיות רמטכ"לים בעלי סמכויות.

ומיגור הפעילות שלו הפך צר ביותר. בשבועות הקרובים יגלה ציפורי שמאבקו היה לשווא. נאות עומד לפרוש מתפקידו ולהתמנות כמנהל שוקם.

הצעתו האחרונה של ציפורי נדחתה על הסף על-ידי הרמטכ"ל, מבלי שהגיעה כלל לשולחננו של שריהביטחון, מנחם בגין. ציפורי הציע שהג"א יעבור לפיקוד ה-מישטרה, תגובתו של הרמטכ"ל: "המיש-טרה לא מצליחה לתפקד עם השוטרים שיש לה, או ציפורי רוצה שניתן לה עוד 100 אלף איש?"

ציפורי נלחם על מקומו במשרד-הבייטחון. הוא יודע שבגין רוצה לסלק אותו מהמשרד. משום כך משתמש ציפורי בכלי-נשק ובשיטות שלא היו מקובלים עליו עד כה. מילכד מה שאמר על בגין,

המטוס לביא, וההיערכות החדשה בנגב.

כשלא יכול היה הרמטכ"ל להמשיך ולדחות את קיום הדיון בהקמת מיפקדת-כוחות-הייבשה,

חלקים מרכזיים. הראשון, הקמת אגף-תיכנון, שבראשו הועמד האלוף נתי שרוני. הקמת האגף והעמדת שרוני בראשו הביאו תוצאה נוספת שהיו לה לאחר מכן השלכות. האלוף אברהם ("אברשה") טמיר הוצא מהמערכת התיכנונית של צה"ל והועבר למישרד-הביטחון, לשמש כעוזרו של שרי-הביטחון לשיחות עם מצריים.

החלק השני של התיכנון החדש של אדם היה הגדלתו וחזוקתו של מה"ד, בראשותו של דרורי. השטחים, המשימות והאחריות של דרורי הוגדלו במידה עצומה. מעולם לא היה מה"ד כה מקיף. לדרורי ניתנו שורה של תקנים

התוכנית השלישית של אדם, שאושרה לביצוע. היתה הקמת מינהלת-יכוח-אדם בתוך אכ"א. קותי אדם הבין שעם קבלת תוכנית מיפקדת-יכוחות-הייבשה, אין מקום לתוכנית המשולשת שלו.

מוות בשקט

ר עיקבות הכחשות-יור-התנצלותיו של ציפורי ביטל בגין את כוונתו הראשונה לקרוא השבוע לסגנו לשיחת-בירור, ש-בעיקבותיה היה ציפורי מתבקש להגיש את התפטרותו. הוא הסתפק רק ב-בירור והבהרה. אולם המאבק בין שני אישים אלה, שהקצונה הבכירה בצה"ל נגררה אליו בעל-כורחה, עדיין לא הסתיים. ציפורי ימשיך להיאבק בכל דרך אפשרית על הקמת מיפקדת כוחות-הייבשה, ובגין יעמוד איתן מאחורי רפול כדי לסכל את התוכנית.

בצה"ל מעריכים שהמיפקדה לא תוקם, תהיה אשר תהיה ההחלטה. גם אם יאלצו בגין ורפול להיכנע להחלטת ממשלה, אם זו תחליט על הקמת המיפקדה, יצליח רפול להוכיח שוב שלא כל החלטה המת-קבלת גם מתבצעת. וכי החלטות שאינן לרוחו נחקקות באיטיות ובשקט. ואינן יוצאות בסופו של דבר אל הפועל. יוסי ינאי

ציפורי רואה היום בתוכנית את תמצית עבודתו במישרד הביטחון. הוא עומד כמעט בודד מול הצמד בגין-איתן. אין זו הפעם הראשונה שבה הוא נכשל בהשגת תמיכה בתוכניות חשובות.

הצעה אחת של ציפורי, הראשונה שהעלה אחרי שהתמנה כסגן-שרי-הבייטחון, היתה שצה"ל יערוך דיון על מטרות המילחמה, המטת הכללי סירב לערוך דיון כזה, וקצינים בכירים טענו שעל הדרג המדיני לערוך את הדיון. וייצמן קיבל בזמנו את דעת המטכ"ל. נגד דעתו של ציפורי.

קנוניה עם בגין

ה מטכ"ל עדיין דן בתוכניתו טוען כי רפול נוקט שוב בשיטה של מילחמת-התשה, ומושך את הר עד אין קץ.

דיון בממשלה בעניין הקמת מיפקדת-יכוחות-הייבשה, עוד קודם לכן נערך דיון בוועדת-החוקים-והבטחון של הכנסת, ותוכניתו של טליק זכתה ב-

למרות נסיונו של שר הפנים לטייח את העובדות - מכיל הדו"ח של ועדת החקירה בפרשת כלא נפחא האשמות חמורות:

האח לא וידא שהזונדה נמצאת בקיבה לפני שהחדיר את המזון

היה פעור והוא לא יכול היה "לבלוע" ועליידי כך לכוון את הזונדה לזושט ולא לקנה. (2) האח העיד, שהחליט שהצינור הגיע לקיבה על סמך רישושו הנוזל שבתוכה, אך הוא לא שאב תוכן קיבה כדי לוודא. ללא ספק, שהזונדה אכן נמצאת בקיבה, לפני שהחדיר דרכה המזון הנוזלי. (3) יתכן שכמות המזון שניתנה לאסיר היתה גדולה מדי, בהתחשב במצבו של האסיר - מצב צום חלקי במשך שלושה ימים וצום מלא ביום הרביעי, יום ההאכלה. דלקת-הריאות קרתה, קרוב לוודאי, בשעת החדרת הזונדה נגד רצונו של האסיר. הוועדה בדעה שאם הזונדה צריך היה להחדיר דרך האף ולא דרך הפה, וצריך היה לבצע פעולה זאת בנוכחות רופא, ולהאכיל את האסיר בכמויות מזון קטנות יותר.

„תקלה מצערת“

הוועדה ערה לעובדה, כי תקלות החדרת הזונדה לקנה במקום לזושט קורות לפעמים גם בבתי-חולים. במיקרה זה היתה תקלה מצערת, שיש למנוע אותה בעתיד על-ידי קביעת נהלים מפורטים לגבי האכלת שובי-תירעב נגד רצונם, ועל-ידי הדרכה מתאימה לכל הנוגעים עים בדבר, כולל רופאים, אחים ואחיות, חובשים ואף סוהרים, הממונים על אסירים. לאור האמור מגיעה הוועדה למסקנה, שאין להאשים ברשלנות את הסגל שטיפל בהאכלת האסירים. יש לראות במיקרה תקלה מצערת (ההדגשה במקור), שיש להפיק ממנה לקחים על-מנת להימנע ממקרים דומים בעתיד. במיקרה של עלי ג'עפרי, נמסר שהוא הסכים לאכול ואף קיבל שתי מגות, ואחר-כך שכב לישון. הוועדה מתרשמת שבמיקרה שלו דלקת-הריאות קרתה לאחר ששכב לישון, ויתכן שהכמות הגדולה יחסית שאכל לאחר

ה"זונדה" הוחדרה לפיו של אסיר מבלי לאפשר לו לכוון אותה לזושט

הפקודות והנהלים להאכלה בכוח של אסירים שובתי-רעב לא נשמרו

הוועדה מוצאת שהפקודות והנהלים של שירות בתי-הסוהר לגבי שימוש בזונדה* לא נשמרו במיקרה זה. במילים אלה סיכמה ועדת החקירה בפרשת כלא נפחא את הדו"ח שלה, המתייחס למותם של שני אסירים שובתי-רעב. במסיבת-עיתונאים שערך לפני שבוע שרה-פנים, הד"ר יוסף בורג, הוא המתייחס בעיקר למסקנות החיוביות של הוועדה. בורג הדגיש את קביעת הוועדה, כי "מותם של שני האסירים בנפחא לא נגרם כתוצאה מרשלנות" אולם הדו"ח מכיל גם גילויים מזעזעים ודברי ביקורת חמורים על מסכת שלימה של אירועים.

„השימוש בזונדה תרם לכך“

ב-25 ביולי 1980 מינה שרה-פנים את ניצב שמואל איתן, מבקר אגף המיטרה במשרד הפנים, כיושב-ראש הוועדה. חברי הוועדה היו אהרון ארגמן, יועץ לענייני בתי-סוהר באגף המיטרה, וד"ר ישראל לפשיץ, רופא מחוזי בלישכת הבריאות ברמלה. בכתב המינוי נתבקשה הוועדה לבדוק את הנושאים הבאים:

- הנסיבות שהביאו לשביתת-הרעב של אסירי נפחא.
- מיכלול הפעולות שבוצעו בשירות-בתי-הסוהר מאז תחילת השביתה.
- הפעולות הרפואיות שבוצעו מאז תחילת השביתה.
- נסיבות מותם של שני האסירים.
- הפקודות והנהלים הנהוגים בשירות-בתי-הסוהר לגבי שביתת-הרעב ודרך ביצוען.
- הוועדה שיימה את עבודתה חודש אחרי שמונתה.

הדו"ח שהגישה לשר-הפנים סווג כסודי. חרף העובדה שחברי הוועדה השתדלו להשתמש בלשון המעטה, וטיפלו בסוגיות העדינות בכפפות של משי, מכיל הדו"ח האש-

„תקלה מצערת“

צום ממושך היתה בעוכריו. ● **מסקנות והמלצות:** הפקודות והנהלים של שירות-בתי-הסוהר לגבי שיי מוש בזונדה מתייחסים בעיקר לסרבני-אוכל מכל סוג שהוא, ולפי קביעת רופא עלי-סמך מצבו הגופני של השור בת. הוועדה מוצאת שכללים אלה לא נשמרו במיקרה זה וההוראה שניתנה היתה מיבצעית, אמנם על דעת ראש מחלקת-רפואה. ביצוע ההוראה היה על-ידי אחים מוסמכים לכך. מומלץ לקבוע נוהל, שהאכלה בזונדה תיעשה רק לשובתי-רעב המסרב לקבל מזון מרצונו החופשי, ורק לאחר שרופא יקבע שהמשך קביעת הרעב תסכן את חיי האסיר. מומלץ לקבוע קריטריונים והגדרות ברורים לגבי המינוח „שביתת רעב“. הוועדה בדיעה שקבלת נוזל מזון על-ידי האסיר מרצונו החופשי, אינה כלולה בקטגוריה של „שביתת רעב“ ויש לבדוק את כל הנושאים מפני שהצינור מקבל „שתיית אוכל נוזלי“ כשביתת-הרעב, על כל המשתמע מזה, ואילו למעשה יכול „שובת רעב“ כזה להמשיך כך ימים רבים מבלי שייגרם לו נזק רציני. (ידוע על מיקרה שביתת-הסוהר רמלה קיים שביתת-רעב שנים ארוכות בדרך זו.)

על-פי הנהלים אין על הרופא להיות נוכח בעת האכלה בזונדה, בתנאי שהאכלה תבוצע על-ידי המוסים מכים לכך. אולם נראה לוועדה שלאור האכלת האסירים בזונדה לאחר דרך ארוכה ובעזרת הלילה המאוחרות, וכשישנו חשש שמיספר אסירים יתנגדו בכוח, היה רצוי שהרופא יהיה נוכח במיבצע האכלה.

מומלץ נוהל האכלה בזונדה שיקבע בנוכחות רופא, כשקיים חשש של התנגדות אסירים, או כשתנאי ההאכלה חריגים.

קבל עם ועדה. שלושת האסירים היו שפיק דואני, ראסם חלאוה ויצחק מוסא מרגע. קצין של שירות-בתי-הסוהר החזיק בידיו של האסיר מאחוריו, והאח רוימי רפאל החדיר את הזונדה והאכיל אותו. שלושתם חזרו לתאיהם בכוחות עצמם. למחרת נתגלה שראסם חלאוה ויצחק מוסא סובלים מדלקת-ריאה חריפה. הם אושפזו בבית-החולים אסף הרופא. גם אסיר נוסף - עלי ג'עפרי - שלפי כל העדויות אכל חלב ואורז מרצונו הטוב, ואף ביקש וקיבל שתי מגות - נמצא כשהוא סובל מ-דלקת-ריאה חריפה. הוא הועבר לבית-החולים אסף הרופא, אך כנראה נפטר בדרך. האסיר ראסם חלאוה נפטר לאחר שני ימי אישפוז. יצחק מוסא מרגע הבריא. שפיק דואני אושפזו בגלל סיבות אחרות ושוחרר לאחר מיספר ימים. ● **חקירת מחלוקת האחרונה ומותו של ראסם חלאוה:** מעדויות האסירים אנו למדים כי הם מניחים שראסם קיבל מכות מהסוהרים. אך מאחר ואף אחד מהם לא היה נוכח בשעת החדרת הזונדה וההאכלה (פעולה זו נעשתה לגבי כל אסיר בנפרד), אי-אפשר לקבוע באיזה מידה טענות אלה נכונות. הקצינים, כולל הקצין שהחזיק בידיו של האסיר בשעת ההאכלה, וכן האח שביצע פעולה זו מעידים שלא היה שימוש בכוח מופרז. נראה שגם לא היה צורך בכך, כיוון שהאסיר כנראה השלים עם המצב, לאחר שהצהיר על כוונתו לשבות רעב. כעובדה, בנתיחת הגופה לא נמצאו סימני חבלה או אלימות כלשהם... לא הצינורים ולא פנימיים.

עם זאת, הוועדה התרשמה שבפרטי הביצוע של ההאכ-לה, נעשו כנראה אי אילו טעויות:

(1) הזונדה הוחדרה דרך הפה, כאשר פיו של האסיר

מות כבדות לגבי האופן שבו טיפל שירות-בתי-הסוהר בשביתה ולגבי נסיבות מותם של האסירים. ● **הזקן קטעים נבחרים מתוך דו"ח הוועדה:** ב-21 ביולי 1980 נתקבלו שתי הוראות מאת הנהלת שירות-בתי-הסוהר:

- (1) להעביר 26 אסירים לבית-המעצר שבכלא רמלה.
- (2) להתחיל בהאכלת כל האסירים באמצעות זונדה. בו ביום, בשעה 19.40, הוכנסו 26 האסירים שנועדו להעברה, למשאית („פוסטה“) בעלת 38 מקומות ישיבה. הם הגיעו לרמלה בשעה 22.45.

בבית-הסוהר נפחא נותרו 47 אסירים. הם קיבלו את האוכל הנוזלי שלהם באמצעות זונדה ובנוכחות רופא (הדוקטור שרמן). החדרת הזונדה וההאכלה נעשו על-ידי האח קובי יצחק ללא כל תקלות.

● **השירות הרפואי והפיקוח על 26 האסירי ריב, שהועברו לבית-המעצר ברמלה:** כאמור, קבוצה זו הגיעה לרמלה בשעות הערב המאוחרות של יום ב', 21 ביולי. לאחר מיסדר-זיהוי וחילוף הם הועברו כל אחד לתא נפרד. משם הובאו אל השירות הרפואי.

רוימי רפאל, אח מעשי שעלה ארצה בשנת 1965, כשהוא בעל תעודה של אח, בדק כל אחד, כפי שהדבר נעשה גם בנפחא, ולאחר מכן הגיש להם חלב ואורז. לדבריו לא השתמש בכוח. 11 אסירים הסכימו לאכול, 12 אסירים הואכלו על-ידי זונדה, ללא התנגדות פעילה. שלושת הנותרים התנגדו לאכילה בכל צורה שהיא, בטענתם שזכותם לשבות-הרעב ולהתריע על תנאי מעצרם

* מכשיר להזנה באמצעות צינור המוחדר לקיבה דרך הפה או האף.

גירוש

איש הזהב

כותב הכתבה, מוטי רקושט, כשהוא בבגדים הוא מנהל חברת גולדן קרד לכרטיסי הנחה. בתמונה זו נושא על כפיים את יהודית הבלונדית מהרצליה. את חוויותיו ורשמיו מהביקור באי הוא מתאר בכתבה.

הישראלים הציפו את חוף הנוודיסטים באי מיקונוס ביוון - והיוונים גירשו אותם משם לפני שהתפרעו והכריעו

המדריך

שמואליק צ'פ המדריך של הקבוצה, יחד עם יהודית מהרצליה, שחושיותו עזרה רבות.

א תם מישראל? או אין לנו חדרים בשבילכם? זו היתה קב" לת"הפנים הראשונה לה זכינו. קבוצה בח 30 ישראלים, שהגיעה במיסגרת טיול מאורגן לאי היווני הקסום מיקונוס. הדור בר היה פקיד-הקבלה במלון אפרודיטי. נדהמנו. כבר בדרך למלון כעסנו. הבנו שבאי שהומינו לנו חדרים במלון מרוחק מהעיר. 15 קילומטרים ממרכז מיקונוס, וזה לא היה כפי שהבטיחו לנו בארץ. אבל העובדה שגם למלון זה לא נותנים לנו להיכנס, זה כבר היה יותר מדי. המדריך שלנו, שמואליק צ'פ, התווכח

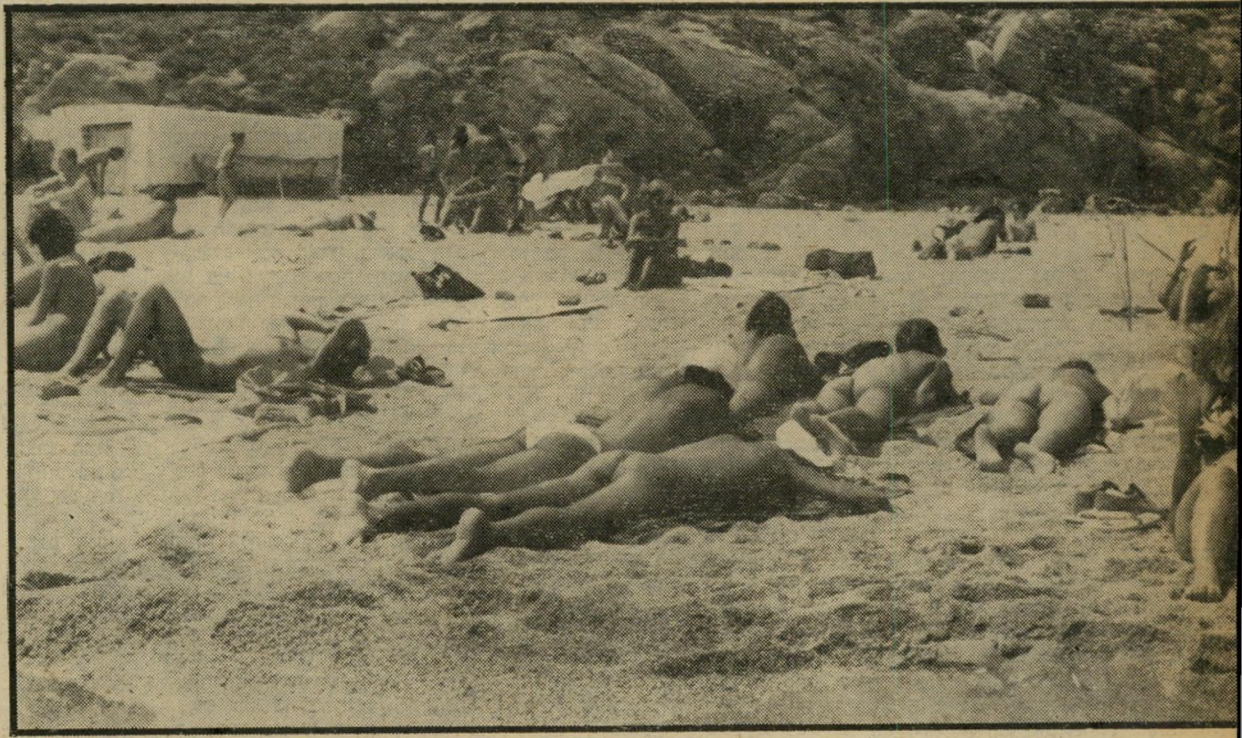

החוף הישראלי במיקונוס המכונה על-ידי

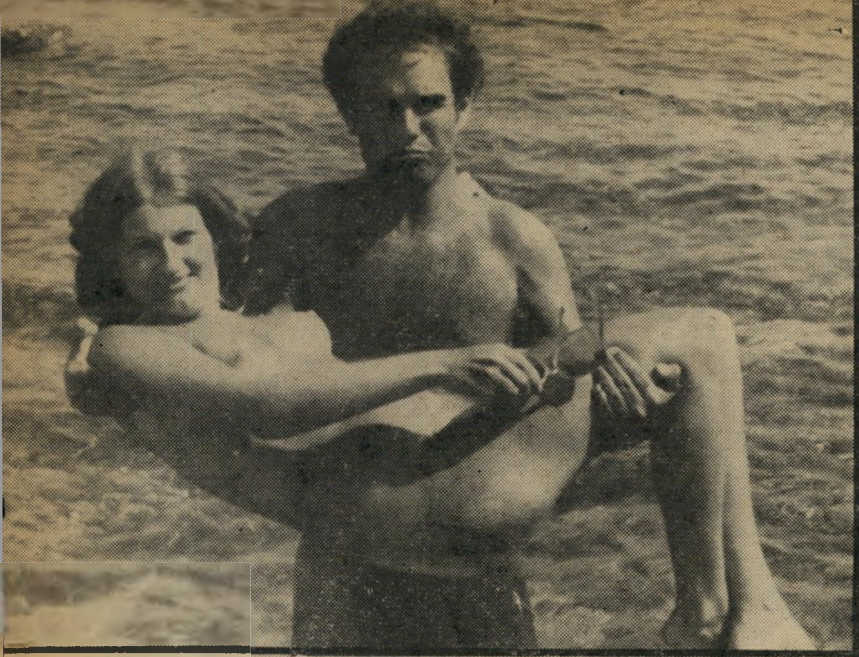
עם פקיד-הקבלה, ואחר-כך עם מנהל-המי לון שהזעק למקום. הוא הוכיח להם, בעזרת קבלות ומיסמכים, שהומנו עבורנו חדרים כמה חודשים קודם לכן. שמואליק ביקש, התחנן, איים ולבסוף הצליח: קיבלנו את החדרים שלנו.

אבל כשנכנסנו לחדים הסתבר שמישהו באמת לא אהב ישראלים במיקונוס. אלה היו חדרים הכי גרועים שהיו במלון. לרור בס לא היו שירותים צמודים, באף אחד לא היה מזגן-אוויר. את מרביתם כבר לא ניקו זמן רב. רק אחרי שבילינו במיקונוס כמה ימים הבנו מדוע קיבלו אותנו בסבר פנים גרועות: הישראלים שהיו לפנינו באי גרמו לכך שהיוונים אינם אוהבים מישראל.

מסתבר שהיוונים אינם אוהבים קבוצות ישראליות מכיוון שאלה מוכרחות להוכיח נוכחות בכל מקום ובכל שעה. אף אחד לא אוהב שמעירים אותו בשעה שלוש לפנות בוקר בשירה פטריוטית. אף אחד לא אוהב שמנסים לעמוד איתו על המקח על כל כוס קפה. במלון סיפרו לנו אחר כך על השיטה הישראלית להרוויח כסף, שניים מחליטים ביניהם להינות את המלון. ה אחד חותם בשם השני על כל הארוחות, ומחייב את חשבון החדר של השני. החרתם מסתלק מהמלון כמה שעות לפני ה שני, ואז, כשמגיע השני לקבל את החשבון, הוא מכחיש שאכל את כל הארוחות המיוחסות לו, ומוכיח באותות וב

גוגו עזרו

לא מתביישת

יהודית, בתמונה זו נישאת על כפיים. מי שזכה בתענוג הוא איש העסקים מפתח תקווה אבנר שבבו. יהודית לא התביישה מאף אחד, היתה במשך כל הטיול לנודיסטית, ואף שמחה להצטלם בעירום. הישראלים מתייחסים לכל בחורה שמתפשטת, כאילו היא קלה לכיבוש.

ובעיקר, הגניבות והרמאויות, הם שהביאו לכך שתושבי מיקונוס, המתפרנסים מתיירות רות ואוהבים תיירים, אינם רוצים בישראלים. הם עושים כל מה שביכולתם כדי לגרום לכך שישראלים ירגישו רע במיקונוס, ולא יבואו יותר לאי היפהפה הזה. יש מיסעדות שאינן מוכנות לשרת ישראלים, ויש בתי-מלון, כמו המלון שלנו, ש"מנסים להתחמק מהתחייבויות קודמות שלהם. ולא לקבל ישראלים.

כמו כל הישראלים, גם הקבוצה שלי, גילתה את האטרקציה של מיקונוס — חופי הנודיסטים. חוף פאראדייז חוף גרעון, הוא הגדול שבהם. מרבית הבאים לחוף זה מסתובבים בו ערומים כביום היוולדם. מישפחות שלמות, מכל רחבי היבשה, מנהלות בחוף הזה את חייהם בצורה הטבעית ביותר. החוף השני נקרא חוף סופר פאראדייז. הוא בדיוק כמו חוף פאראדייז, אך האוכלוסיה השלטת בו היא אוכלוסיית הגברים ההומוסקסואלים. (המשך בעמוד 42)

מופתים שהחתימה על השוברים של ה"ארוחות אינה שלו. כמובן שאי אפשר להיב אתו לשלם עבורן. המלון מפסיד, ואחר-כך, בשדה-התעופה של מיקונוס, כי שנפגשים השניים, הם צוחקים. "איך סיי דרנו את המלון."

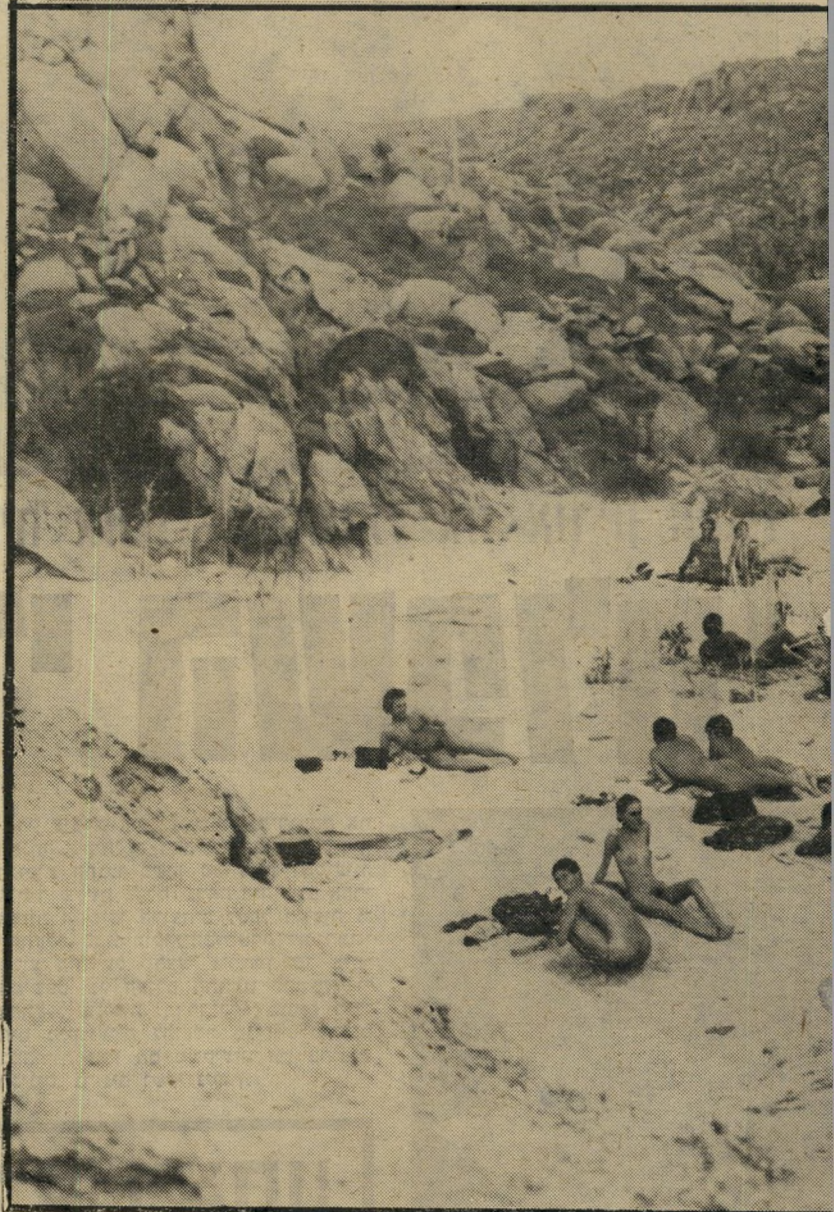
במיקונוס יש הרבה חנויות למוכרות ולתשיטים. אני לא אשכח שראיתי פעם מישהי מהקבוצה שלנו כשהיא יוצאת מחנות כזו עם שרשרת זהב יפה. רצייתי גם אני לקנות שרשרת כזו ושאלתי אותה: "כמה זה עלה לך?" התשובה היתה: "דקה וחצי של פחד."

חוף

של לסביות

התנהגות רעשנית, הוויכוחים, והעובדה שישראלים אינם מכירים כלל במושג ששמו "טיס", הליכוד שהישראלים המכוער משאיר אחריו בכל מקום.

אד הת"י"דים בשם, החוף הנועז" של האי

זועמדת לעליה

אבנר שבבו לא הסתפק רק ביהודית אלא חיזר במרץ רב אחרי התיירות האחרות שהיו על חוף הנודיסטים. בתמונה נראה אבנר כשהוא אורב לתיירות מאירלנד היוצאת מהמים. אך לא רק היוונים אינם סובלים את הישראלים במיקונוס. גם התיירים מתרחקים מהם.

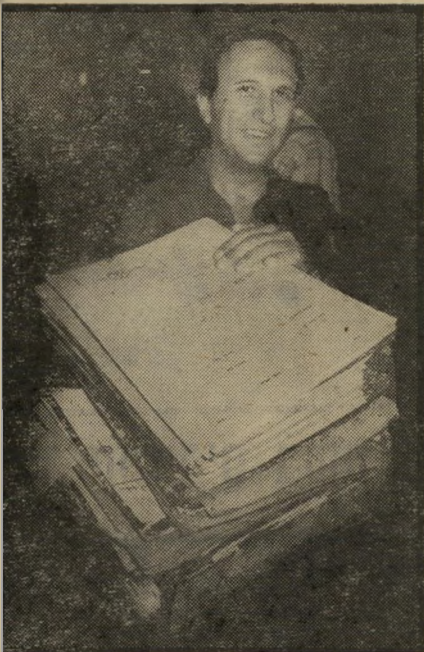
האם רצחו רחמים אהרוני (מימין) וטוביה אושרי (משמאל) את אוריון וכהן?

"מנות אחרים השפלה"

עוד לפני שזוהו שתי הגוויות שר התגלו לפני שישה שבועות בחולות אשדוד, היה ברור לחוקריהמישטרה שרצחו הכפול נעשה בעיקבות פסקדין של העולםהתחתון. מצבן של הגופות לא חותיר מקום לספק, היה מי שהתעלל בהן בצורה מחרידה. המעבדה הראתה סימני שתן על הגוף, פות, עדות לכך שהרוצחים השפילו את הנרצחים עוד לפני שפגעו בהם. תישעת נקביהכדורים, בכל האחת מהגופות, והי

מיקום של הנקבים, הראו שהכוונה היתה להכאיב ולפצוע, כדי שרק המוות יגאל מהיסורים. העיניים שנוקרו, בעוד הקורבנות בחיים, השלימו את התמונה. לפני חוקריהמישטרה ניצבה תמונה קלאסית ואכזרית של "פסקדין מוחת אחרי השפלה" — העונש הנורא ביותר המוטל עלידי בתידין של העולםהתחתון. הר חוקרים גם הבינו מהמצב שהעונש הוטל עלידי אחת הכנופיות הגדולות והחזקות בארץ, שרק לה ביתדין המוסמך להטיל עונש זה.

רק עובדה אחת עירערה במידתמה את ההנחה שהיה זה רצח בעיקבות פסקדין. הגופות התגלו כשהן מבותקות ושטועות, ובתוך שקיות ניילון. נראה היה שגם אחרי המוות המשיכו הרוצחים לטפל בגופות ו להתעלל בהן. חוקריהמישטרה לא הבינו מדוע היה על מבצעי גורדין של בית המישפט של העולם התחתון להמשיך ו להתעלל בגופות. בדרך-כלל מנסים רוצי חים מיקצועיים להיפטר מגופות קורבנם במהירות ואין הם משקיעים זמן בחיפוש סכינים, גרזנים ושקי ניילון.

תיקי החקירה בבית-המישפט ניקור עיניים בעודם בחיים

גירסה אחרת: הירושלמים רצחו!

אילו היו טוביה אושרי ורחמים אהרוני רוצחים את עמוס אוריון ועור כהן, כפי שסבורה המישטרה, היו ראויים למאסר-עולם בריבוע, ביגלל הדרך האווילית שבה נרצחו השניים. אולם אושרי ואהרוני לא הגיעו למעמד שאליו הגיעו ללא כל פגם ואישום. אילו היו נוהגים בצורה האווילית שבה מתארת המישטרה את הרצח, ראשית לכל, ידעו אושרי ואהרוני כי המישטרה עוקבת אחרי שניהם עוקב צמוד ומתמיד. קשה להניח כי יסתכנו ברצח, כפי שהמישטרה מתארת אותו, כאשר שניהם מעורבים בו אישית, בעודם תחת עיבוד צמוד.

בדבר אחד צודקת המישטרה. היה להם עניין ברצח — אולם לא גדול מדי. אחרי שיחרורו דרש עמוס אוריון וקיבל מהם סכומייסוף גדולים, כפיצוי על מאסרו ביגלל פרשת ברינקס, שהם היו קשורים בה. אוריון נעזר בעור כהן, שאותו הכיר בכלא רמלה, לצורכי המשאומתן עם אושרי ואהרוני. המשאומתן היה קשה, אולם במהלכו שולם סכום גדול כפיצוי. סכום זה היה גדול ממה שיכלו אושרי ואהרוני לגייס, והם לוו כספים ממכרים רבים, כדי לשלם לאוריון את תביעתו.

ייתכן, כמובן, כי הסכום לא נראה לאוריון, והוא דרש יותר. יתכן גם כי דרישותיו לוו באיומים, בעזרת עור כהן, וייתכן כי אושרי ואהרוני היו מעוניינים כי אוריון ייעלם. עדיף לא לשלם כסף, בעיקר לטיפוסים כאוריון ועור כהן, ששלוחתם הנפשית לא היתה מן המפורסמות.

אולם בדבר אחד אני בטוח: החיסול, אם נעשה גם בהזמנה של אושרי ואהרוני, נעשה בידי חבורה ירושלמית, הקרויה חבורת הקטמונים.

מנהיג חבורה זו, שנהג באחת המכונות שבהן הובלו גופות הנרצחים לחולות אשדוד, נמלט לחו"ל ביום הראשון לפני שבועיים, מייד אחרי מעצרו של אושרי (בשבת שקדמה לו).

מנהיג זה הוא סגנו של ראש חבורת הקטמונים, העצור בכלא רמלה באגף האיקסים, אליהו (אמסי הקטן) אמסלם. חבורת הקטמונים מרכות את סתר החשיש בירושלים, והתנגשה לפני שלוש שנים בחבורת קריית יובל של עור כהן, שהחלה להחזיר את ההרואין לירושלים. כהן קיבל את ההרואין מחבורה בשכונת התקווה, כאשר השתחרר עור כהן, הוא ניהל במשך כמה חודשים בוטיק בשכונתהתקווה.

עור כהן נעצר על רקע רציחת דודו אנטבי, מראשי חבורת הקטמונים. מאז ועד היום מתנהלת מלחמה בין שתי הכנופיות בירושלים, המלווה ברציחות ובאיומי-רצח. היה ברור לחבורת הקטמונים שעם שיחרורו של עור כהן הוא יעשה הכל כדי לחסל אותם לפני שינקמו בו על רצח דודו אנטבי. על רקע רצון חבורת הקטמונים לחסל את עור כהן ועוזרו, עמוס אוריון, נוצרה ברית עם אנשי אושרי ואהרוני. ייתכן גם כי היו קשרים מיסחריים בין הקטמונים לאושרי ואהרוני, על רקע הסחר בחשיש. לפני כשבע שנים נעצר אושרי במכונת, בדרך מירושלים לתל-אביב, כאשר בה קילו אופיום. מכאן כי היו קשרייתחור כאלה.

לחבורת הקטמונים היה אינטרס ברור ומייד לחסל את עור כהן, לאושרי ולאהרוני היה עניין עקיף לסלק את אוריון. האיניטרסים התחברו, אולם הביצוע היה של הירושלמים.

אם נעשה הרצח במיפעלהבשר, הרי שנעשה כאשר אושרי ואהרוני לא היו בו, כדי להרחיק מן המקום את עוקבי המישטרה. עובדה היא כי העיקוב היה אחרי השניים, ולא אחרי המיפעל. אחרת קשה להסביר כיצד לא הבחינה המישטרה במה שקרה במיפעל.

המקורות בירושלים טוענים כי אוריון וכהן הובלו במירמה מירושלים לתל-אביב, ושם נרצחו. לא ברור אם הרצח היה במיפעל הבשר או בדרך מירושלים. עובדת ביתרון של גופות הנרצחים אינה מצביעה על שימוש במתקני המיפעל. ניתן לבחור גופות גם בגרון ובמשור.

למישטרה אין, למעשה, כל ראיה לכך שאכן נעשו הרצח או הביתור במיפעל, ובדיקות המעבדה שנעשו בקירות המיפעל לא הראו כי נורו שם יריות.

למעשה, אין למישטרה כל ראיה הקושרת את אושרי ואהרוני לרצח, ויקשה להוכיח כי הרצח נעשה במיתקן בכלל.

גם אם משהו יהפוך עדיהמדינה, אין הדבר מספיק. אושרי ואהרוני כבר היו די במעצר כדי דעת כי עד כה סיחררה אותם המישטרה בחירוקשיניים בסוף המועד, כאשר אין לה תומר להגשת כתב-אישום.

יש בפרשה צד פיקטני: סניגורם של אושרי ואהרוני הוא אליהו קידר. קידר היה גם סניגורו של עמוס אוריון.

יגאל ליביב

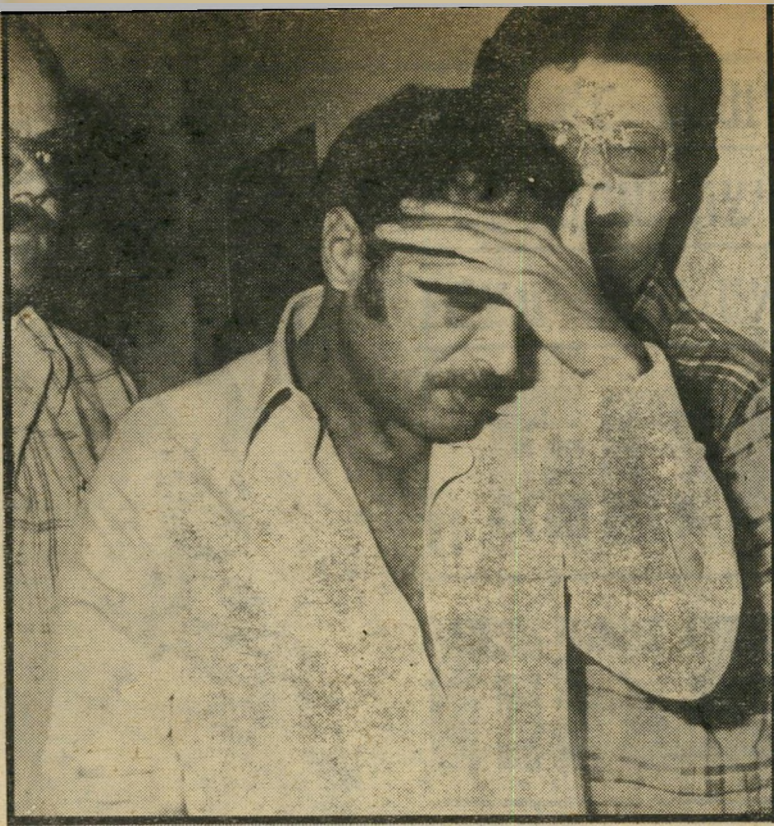
כאשר התבררה זהות הנרצחים, עור כהן ועמוס אוריון, הועמד בראש הר חקירה החוקר מס' 1 של מישטרת ישראל כיום, סגן-ניצב אלכס איש-שלום. שלא כקצינים אחרים, אין איש-שלום אוהב פירסום. אין הוא נעזר בעיתונאים ובלחץ ציבורי בחקירות שלו, אלא עושה עבודת-שדה שקטה, שבמרבית המקרים הביאה לתוצאות. איש-שלום גם אינו חסיד של מעצרים לצורך לחץ, כפי שנהוג לאחרונה במישטרה. הוא פונה לבית-מישפט ומבקש לעצור חשוד רק כשיש לו ראיות מס' פיקות, או רק במקרה שהוא משוכנע כי אשמת החשוד שלו, וחושש שהלה יפריע להמשך החקירה או יצליח להסתלק מ-הארץ.

הידעות על הקשרים שבין עמוס אוריון ועור כהן לבין רחמים (גומאדי) אהרוני וטוביה אושרי זרמו למודיעין הר מישטרה עוד לפני הרצח. כשהתחיל איש-שלום לחקור בכיוון זה, הוא גילה שמיידי

אני רוצה להתגרש מבעלי. עבר עלי סיוט גורא. לי אין שום קשר לכל העניינים האלה. אני רק רוצה שכולם יעזבו אותי במנוחה, ושגם בעלי יניח לי. כבר תקופה ארוכה שטוביה ואני מסוכי סכים. כשהוא חוזר לפני שבועיים מחוץ לארץ, זרקתי אותו מהבית. פשוט לא נתתי לו להיכנס. הריבים שלנו הם מפני שטוביה מסתובב עם בחורות אחרות. זאת מחלה אצלו. הוא לא יכול בלי זה. דיברתי איתו הרבה, אבל זה לא עזר. הוא עושה מה שהוא רוצה. במשך לילות שלמים הוא לא הורר הביתה. אני לא מוכנה לסבול את זה. אף אשה לא יכולה לקבל, שבעלה ישן בלילות עם בחורות אחרות. לכן לא הסכמתי להכניס אותו הביתה. לא עניין אותי יותר מה הוא עושה. רציתי רק שיסתלק מהבית. ולא לראות אותו יותר. ככה עברו השבועיים, עד שנגמר לי הכסף. טוביה לא דאג לשלוח לי כסף להוצאות הבית ולילדים. ידעתי שהוא נמצא בדירה של מימון בירושלים. את מימון אני מכירה כחבר של טוביה. לי אין שום קשרים איתו. בליט ברירה נסעתי לירושלים כדי לדרוש כסף מטוביה. הטעות שלי הייתה שנסארתי לישון בדירה בירושלים. לא תיארתי לעצמי איזה סיוט צפוי לי. למחרת באה המישר טרה ועצרה את כולם. מנו הבנתי בכלל מה הם רוצים ממני. הייתי המומה לגמרי. בחיים שלי לא היו לי שום עניינים עם המישרה ואף פעם לא עצרו אותי. השוטרים אפילו לא אמרו לי למה עצרו אותי. לא היה לי שום מושג במה אני חשודה. במישרה בכלל לא דיברו איתי. לא חקרו ולא שאלו דבר. פשוט עצרו אותי, וזהו. ביקשתי לדבר עם עוררדין, להתקשר הביתה ולהודיע לילדים. לא נתנו לי. השוטרים אמרו שאני לא צריכה עוררדין ושהם כבר ידאגו להתקשר הביתה.

„הוא לא היה מסוגל לרצוח“

החזיקו אותי במיגרש-הרוסים מיום שיש עד יום ראשון. רק כשהביאו אורחי לבית-המישפט, וביקשו להאריך את המעצר שלי, נודע לי לראשונה על מה אני עזרה. כששמעתי שאומרים שאני חשודה בסיוע לרצח לאחר מעשה, כימעט התעלפתי, אין לי שום קשר לכל הדברים האלה. למולי השופט הבין שאני פשוט נפלתו לעניין שאין לי חלק בו והחליט לשחרר אותי. אבל המישרה החזיקה אותי במעצר עוד יומיים. יצאתי רק ביום שלישי. אני רוצה שכולם ידעו שאין לי שום מושג מהעסקים של בעלי, הוא אף פעם לא מספר לי מה הוא עושה. אכחזו חיים כבר יחד עשרים שנה והוא אף פעם לא גילה לי דבר. אחרי שהתחילו הפירסומים, שבעלי שייך לפשע המאורגן, שאלתי אותו כמה פעמים אם זה נכון מה שאומרים. הוא תמיד ענה לי שזה שטויות ואמר לי לא להתייחס לדברים האלה. לפעמים, כשהייתי שואלת אותו שוב, הוא פשוט לא היה עונה. אני באמת לא יודעת אם בעלי הוא כזה פושע כמו שמספרים עליו או לא. אני מכירה את בצלאל מורחי, את גומדי,

סיפורה האישי של יוכבד, אשתו ל טוביה אושרי (בתמונה למעלה, בעת המעצר)

„אני רוצה להתגרש!“

ואושרי להסתלק מהארץ. במטוס הראשון את מגשש ואת כל אלה שמקשרים אותם לפשע המאורגן. אין לי שום מושג אם הם באמת כאלה או לא. אני יודעת שבעלי היה עצור כבר בעבר ושחיו לו עניינים עם המישרה. יותר מזה לא שמעתי ולא ראיתי כלום. עד עכשיו יכולתי לחיות עם כל הפירי סומים האלה. בזמן המישפט של הארץ היה אמנם קשה, אבל התגברתי. אני תמיד הייתי מחוץ לעניינים האלה. אף פעם לא כתבו עלי שום דבר והמישרה עכשיו זה הרס מוחלט של המישרה. לא הטרדה אותי. אבל מה שקורה יש לי בן גדול בצבא ושתי בנות קטנות יותר. למולי, בזמן שהייתי במעצר

דיות מוחלטת. הוא החליט שלא לעשות צעד בלתי-מחושב. גם כשחזר אושרי לי ארץ, לא מיהר לעצור אותו. במשך חודש תמים אספו איש-שלום ואנשי פרט לפרט, עקבו אחרי אושרי ואחרי עובדים אחרים של מיפעל-הבשר שלו, עד שלדעתם היתה הקרקע בשלה לבצע את המעצרים.

הימור מסוכן

אושרי נעצר בביתו של מימון לוי, קבלן ומלונאי ירושלמי. הידוע כחבר קרוב של בצלאל מיזרחי. יחד עם השניים נעצרה גם אשתו של אושרי, יוכבד (ראו מיסגרה), אך היא שוחררה בינתיים. כעבור ימים אחדים נעצרו גם אחיו של אושרי, יצחק, קרוב מישפחה, אבנר (כוש"י) מעודו, ועוד שני עובדים של בר-בקר, החשודים בכך שעזרו לרוצחים לשפץ את מקום הרצח, המישרד של בר-בקר, ולמחות את כל העיקבות. גומאדי נמצא בפורטוגל ומאיים, באמצעות פרקליר טו, להגיע בכל יום לארץ כדי להוכיח את חפותו.

אורי וגומאדי ידועים לעולם התחתון כבר מזה שנים רבות. המישרה חושדת שהם עומדים בראש „הפשע המאורגן“ בישראל, והם נמצאים בין ה-11 המפורסמים — היעדים המודיעיניים של המישרה הי חוקרת את הפשע המאורגן.

במישפט בצלאל מיזרחי נגד הארץ הפך שם של השניים נחלת הארץ כולה. דברי הביקורת החמורים של השופטת שולמית ולנשטיין על אושרי וגומאדי לא הותירו מקום לספק בלב איש: השניים הם פושעים ערמוניים ומסוכנים. למרות כל אלה לא הצליחה המישרה עד כה לשים את ידיה עליהם, וראשי המישרה ידעו

פגיעה במישפחה שלו. אני לא מוצאת הסבר אחר למה שהם עשו. הם פשוט רוצים להרוס אותו ואותנו יחד. זאת השיטה שלהם. אם לא מצליחים למצוא הוכחות נגד בעלי, אז הם הורסים את הילדים ואותי.

עכשיו המישרה טוענת שטוביה הוא רוצח. אני לא יכולה להאמין בזה. טוביה הוא לא כזה. אני לא יודעת ים היה לו קשר בכלל עם עמוס אוריין ועזר כהן, אבל אני בטוחה שהוא לא היה מסוגל לרצוח אותם. אפילו לא לתת למישהו אחר הוראה לעשות את זה.

„הוא לא טלית שכולה תכלת“

למרות היהסוס הגרועים שביני לי בין טוביה, אני יודעת שהוא אדם טוב. בסך הכל הוא אדם שקט, שאהב את המישפחה ואת החברים שלו. הוא גם דאג תמיד לשמור את העניינים שלו מחוץ למישפחה. אף פעם הוא לא הביא הביתה אנשים שלא היו מתאימים. הבית היה תמיד מחוץ-לתחום.

אולי טוביה הוא לא טלית שכולה תכלת, אבל הוא לא כזה כמו מה שעשו ממנו. אני יודעת שהוא לא מסוגל לפגוע באנשים. זה לא מתאים לו. לדעתי המישרה טרה נפלתו אליו. אני בטוחה שבעלי הוא לא רוצח.

אם טוביה לא היה מתעסק עם בחורות אחרות, היינו יכולים לחיות יחד בסדר. אבל אני לא מוכנה להשלים עם ההרגל הזה שלו. רציתי להתגרש ממנו כבר מזמן. אילו רק היה נותן לי גט הייתי עוזבת אותו. אבל זה לא כל כך פשוט. טוביה לא מוכן לוותר עלי כל כך בקלות. ואני בהחלט מבינה את זה. אפיה הוא ימצא אשה כזאת שמטפלת בילדים, דו-אנת תמיד שהבית יהיה נקי ומסודר ומור-תר לוי?

אבל הפעם אני לא מוכנה לוותר. החל-טתי להילחם ולהוציא ממנו את הגט. טוביה הבין שאני נחושה בהחלטה שלי וניסה לנחם אותי. הוא היה מתקשר אלי בלילות מהבחורות שלו ושואל מה שלומי. כל כך התרגלתי לזה, עד שהייתי שואלת אותו מה קרה כשפעם אחת הוא לא היה מתקשר. בכלל לא שאלתי יותר למה הוא לא בא הביתה. הסתפקתי בטלפונים.

עכשיו זה הסוף. לא מעניין אותי בכלל מה יקרה לוי. לא הולכת לבקר אותו ולא רוצה לדעת מה איתו. אני לא רוצה יותר שום עניינים איתו. להעיד נגדו אני לא אעיד, וגם אין לי מה לספר עליו. אבל החלטתי לעזוב אותו סופית.

הייתי צריכה לעשות את זה כבר מזמן. במשך עשרים שנה סבלתי את השיגעונות שלו. הכרנו בקיבוץ חפציבה. אני ילידת כרם-התימנים וגם טוביה. עברתי לגור בקיבוץ ויום אחד טוביה נכח לבקר שם. הוא זכר אותי מהשכונה וככה התיידדנו והתחננו. במשך השנים הוא תמיד דאג שלא יהיה חסר דבר בבית. מהבחינה הזאת הוא היה תמיד בסדר. אבל עם העניינים האחרים שלו אני לא מוכנה להשלים. היום אני רוצה ממנו רק דבר אחד: שיתן לי ללכת.

קציני המישרה, ובראשם המפקח הרצל שפיר, שאישרו את המעצרים לפני שנערכו, יודעים כי במאבק בין המישרה לבין הפשע המאורגן בישראל, שבו היתה עד כה ידה של המישרה על התחנות, יש חשיבות מכרעת לפרשה זו. אם תצליח המישרה להוכיח את אשמתם של העצור רים, ובעיקר את אשמתם של גומאדי ואושרי, היא תכה מכה אנושה את עולם הפשע המאורגן בישראל, שיתפורר לגמרי. הרישעות של שניים אלה יביאו להת-מוטטות בניין הפשע המאורגן כולו, ולי-מעצרים נוספים, בעניינים אחרים, של אנ-שי שהתפרסמו באחרונה בהקשר לפשע המאורגן.

אולם ראשי המישרה ידעו, עוד לפני שלקחו על עצמם את סיכון המעצר, שאם תיכשל מישרת-ישראל גם הפעם, יהווה הדבר נסיגה עצומה במאבק בפשע הי מאורגן, ואפילו התוכנית הבומבסטית תירוש לא תצליח את המישרה משקיעה נוספת.

יוסף לב נחשד על ידי המישטרה
לפני שבוע הציג לעיני העולם הזה
נפצע קשה כאשר פוצצה מכוניתו

"התפוצץ" התפוצץ!

לנצל. נראה כי המפוצץ המתין להזדמנות זו במשך זמן רב. בכל יום המחרת לא עזב אברטום את ביתו. רק בשעה 8.30 בלילה יצא יחד עם אשתו ועוד זוג למסיבה. הוא אמר לנו לחכות עלייד פתח הבית והלך להביא את המכונית שחנתה ממול. סיפרה זיזט, "הוא לא ספיק לפי תוח את הדלת ופיתאום שמענו פיצוץ עז. שהרעיד את כל השכונה. אני איבדתי לגמרי את העשתונות. למזלי הזוג שהיה איתי פעל במהירות. הם משכו את בעלי מהמקום. ואז נישמע עוד פיצוץ. זה היה מיכל הדלק שהתפוצץ."

יוסף לב נפצע קשה בראשו, בחזהו וביסטנו. הוא סובל גם מכוויות חמורות ב"חלקים שונים בגופו. הרופאים בבית החולים בתל-גיבורים, שם אושפו, הודיעו, כי יעברו עוד ימים רבים עד שיוכלו לקבוע סופית את מצבו הרפואי.

קבלן

פיצוצים

פי הגדרת המישטרה נחשב לב לאחד מגדולי סוחריהסמים ביפו. ה"מישטרה מייחסת לו תפקיד בכיר בכנוף פייה המפיצה כמויות עצומות של הירור אין בכל האזור. אולם עוד יותר הולך שמו של אברטום לפניו בענף פשיעה אחר. שקנה לו לאחרונה דריסת רגל ב"עולם התחתון: לטענת המישטרה, הצעיר בעל פני הילד אינו אל "קבלן הפיצוצים מט. 1 בארץ". המישטרה מייחסת לו חלק ניכר מפיצוצי המכוניות שאירעו באזור.

ל זה לפני שנפצע קשה כתוצאה מ"פיצוץ מיטען חבלה ממולכד במכוניתו. תו, התראיין יוסף לב, המכונה "אברטום", להעולם הזה. במהלך הראיון סיפר אברטום כי הוא חושש שמנסים להתנקש ב"חיו. הוא גילה, כי בכל פעם שהוא נכנס למכוניתו ומתניע אותה, הוא מקפיד קר דם-לכן לוודא היטב אם היא ממולכדת. אך למרות אמצעי-הזהירות שנקט לא הצ"ליח אברטום להינצל.

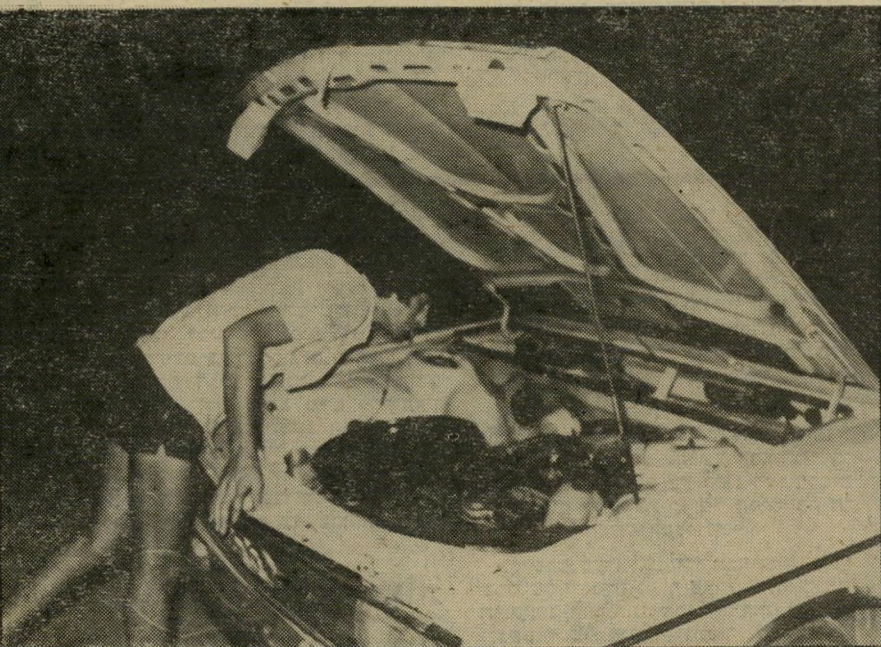
ליוסף לב, המתגורר ברחוב קדם 128, בסמוך לבית-החולים דונולו ב' ביפו, היה סוד שאותו לא גילה כימעט לאיש. סוד זה היה הסכם עם שומר בית-החולים, ש"לפיו שילם לו אברטום שכר תמורת שמיר רה על מכוניתו. בכל לילה היה אברטום, בן ה"30, מתנה את מכוניתו ברחבת ה"חניה של בית-החולים, וכך יכול היה ל"ישון בשקט. השומר פקח עין על כך שאיש לא ימלכד את המכונית הצהובה מדגם אאודי 100 שלו.

לילה לפני שאירע הפיצוץ חזר אברטום לביתו בשעה 2 אחר-הצות, יחד עם אשתו, עליזה ("זיזט"). מחמת עייפותו ההנה את המכונית, שלא כהרגלו, מול הבית. "אמרתי לו שיחנה ברחבה של בית-החולים, שם השומר יכול להשגיח עליה," סיפרה השבוע זיזט, "אבל הוא לא רצה לשמוע לי. אני לא מבינה למה הוא עשה את זה. במשך חודשים הבית מחנה באיתה רחבה. הוא ידע שממול הבית השומר לא יכול לראות את המכונית, ובכל זאת הוא חנה שם. זה היה מן שטן שנכנס בו."

את טעותו של אברטום היה מי שידע

יוסף ("אבו טום") לב

כך יש לבדוק מכונית: יוסף לב בודק את תחתית הכנף ואת חיבורי החשמל במנוע

שהוא „המפוצץ מס' ו" של העולם התחתון -

כיצד יש להיזהר מפני הפיצוץ - אך השבוע

בצורה שהוא לא חזה אותה: פצצה מתחת למושב

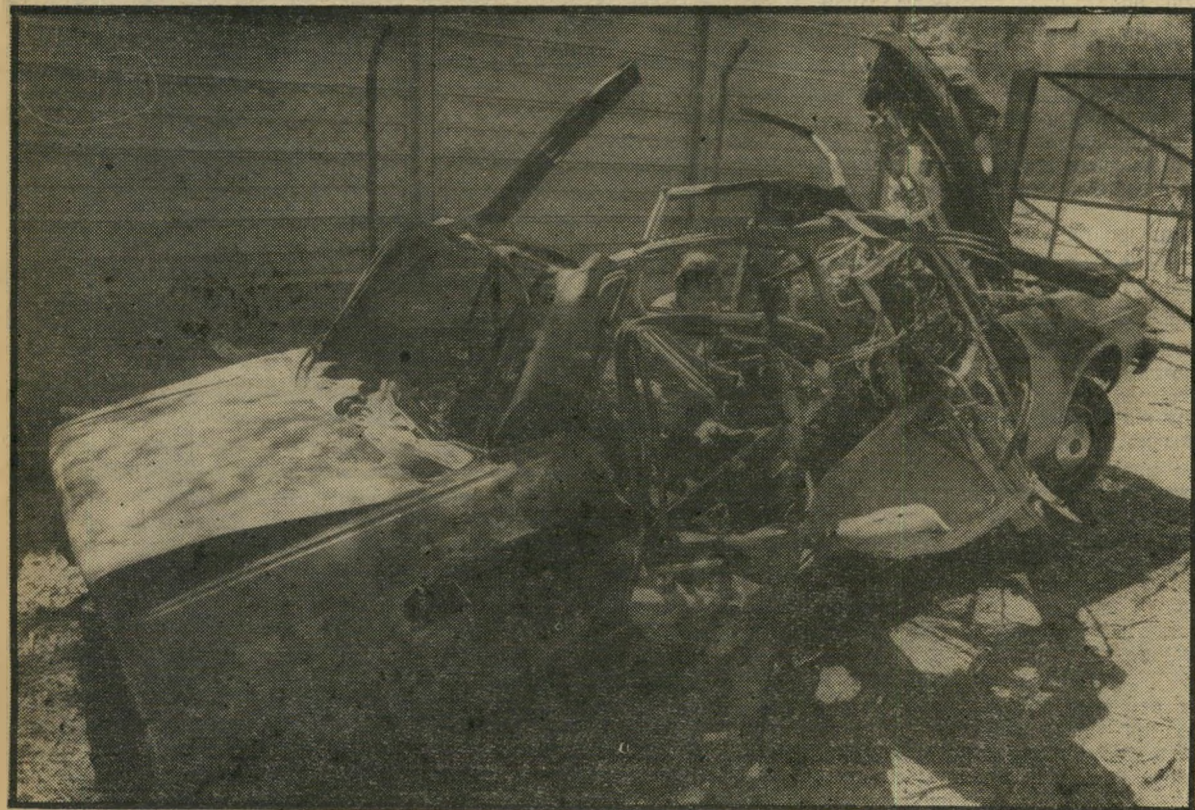

הברקס. אליהם קל לחבר את מיתקן ההפך עלה.

אם הכל בסדר אפשר להיכנס למכונית. בפנים צריך לבדוק שוב את החוטים. חשוב לוודא שאין חוטים זרים המוליכים החוצה. אם לא מוצאים שום דבר חשוד, אפי שר להתניע ולנסוע.

אני לא חושב שיש לי שונאים. אבל עם שם כמו שהמישטרה עשתה לי אי אפשר לדעת. סבלתי הרבה מהמישטרה. אחרי כל פיצוץ שקורה באים ועוצרים קודם אותי. ככה הייתי עצור אחרי כל הפיצוצים שאירעו מאז הפיצוץ במכונית של דויד שולמן. גם אצל שולמן המישטרה חשדה בי. תמיד הם מחזיקים אותי כמה ימים במעצר ומשחררים אותי. לא רק בקשר לפיצוצים עוצרים אותי. הייתי עצור על עבירות רצח ושווד ועוד עבירות שונות. אף פעם אין למישטרה שום הוכחות נגדי, אבל תמיד היא עוצרת אותי. המישטרה טוענת שאני סוחר סמים גדול, וגם בעניין הזה השוטרים מציקים לי.

המכונית הצהובה מדגם „אאודי 100" של יוסף לב: לפני הפיצוץ ואחרי

אני רוצה שכולם ידעו שאני חף מפשע — טוטאל. גם בעבירות שהרשיעו אותי ושישבת עליהן במאסר אני חף מפשע. פעם אחת הואשמתני בפיצוץ בכית של עד מדינה ויצאתי זכאי. אבל גם בכל הדברי רים האחרים אני זכאי. המישטרה נטפלת אלי סתם.

למישטרה פשוט נוח שיש לה אחד כמוני. כל דבר שקורה אומרים שאביר

מכרו בגלל זה את המכוניות שלהם. אני בודק את המכונית שלי לפני שאני נכנס אליה, ואני מציע לכל אחד לעשות את זה. לפני שנוגעים במכונית צריך לבדוק טוב אם לא מחובר גוף זר לתחתית האוטו. צריך להתכופף, להסתכל גם מתחת לי כנפיים וגם מתחת לקבינה. בשלב השני צריך לבדוק את חיבורי החשמל במנוע. החוטים החשובים גם של הסוויץ ושל אור

יוסף לב הסכים להדגים כיצד הוא בודק את מכוניתו, כדי שגם אחרים יוכלו לנר קוט באותם אמצעייהירות. לפני שנפצע אמר, כי הוא ממליץ לכל אחד לבצע בדרי קה לפני שהוא נכנס למכוניתו. **סיכור אבירטום לפני שנפצע:** היום אי אפשר לדעת מה יקרה כשמתניעים את האוטו. להחזיק מכונית הפך להי יות עניין מסוכן. יש לי הרבה חברים שי

לפי הסיפורים זכה יוסף לב לכינוי אבו טום כאשר עסק לפני שנים בדיג, שהוא מיקצועו הרישמי עד היום. באותה תקופה החלו הדייגים ביפו להשתמש ב"חומרי נפץ לצורך הדיג. לפי שיטה זו, האסורה על פי החוק, מטילים מטעני נפץ למים והורגים כמות גדולה של דגים בבת אחת. הרבה מעבר לכמות שהדייגים מצ"ליחים לאסוף. לפי הסיפורים התבלט כבר אז יוסף לב בידע שלו על חומרי נפץ. מספרים כי הוא היה מכין עבור הדייגים את מיטעני הנפץ, הנקראים בפיהם „טור מים". מכאן הכינוי „אבירטום", שהוא בערבית אביהטום.

במשך השנים התפרסם יוסף לב בזכות הכישורים המיוחדים לו, עד שכיום כל ילד ביפו יודע מיהו אבירטום. פירסום זה, יחד עם מילכודייהמכונית שיוחסו לו על-ידי המישטרה, גרמו לו לחשוש לחייו.

הוא ידע כי ינסו להתנקם בו ולחסל אותו, ואכן, לפני שנה וחצי נורק רימון לחדרהשינה שלו. אבירטום ואשתו נפצעו אז קל.

בראיון שהעניק להעולם הזה הדגים אבירטום כיצד הוא בודק את מכוניתו. הוא הצביע על מקומות שונים שבהם ניתן להטמין את המיטען, אך פסח על מקום אחד — מתחת לכיסא הנהג. דווקא במקום זה, שאותו לא חזה אבירטום, הוטמנה הפצצה שהיתה מיועדת לו. הקירת הר מישטרה העלתה כי המיטען, שהיה במיש קל הצי קילוגרם, הוטמן מתחת למושב הנהג. הוא הופעל באמצעות מצת משיכה, שהיה קשור על-ידי חוט לדלת המכונית.

יוסף לב ריצה בעבר עונש מאסר של ארבע וחצי שנים, בגין זריקת רימון. בתיק אחר נשפט לשנה וחצי נוספת. הוא הועמד פעמים רבות לדין, והורשע בעבירות שונות. המישטרה גם עצרה אותו פעמים רבות, בקשר לפיצוצים שונים שייחסה לו. אולם חסרו ההוכחות והוא שוחרר מבלי שיוגש נגדו כתבאישום.

(המשך מעמוד 41)

טום עשה. ככה המישרה מחפה על ה' כישלונות שלה. השוטרים חושבים שכל אחד שחי ביפו הייב להיות עבריין. אבל זה לא נכון. גם הסיפור שקוראים לי אביר טום בגלל שהייתי דג בעזרת חומרי-נפץ הוא שקר. זה נכון שאני דינג אבל אף פעם לא השתמשתי בחומרי-נפץ, ואני גם לא יודע להשתמש. קוראים לי אביר טום בגלל שכשהייתי קטן גנבתי שום מהשכנה שלי. בערבית שום זה טום וככה נוצר הכינוי.

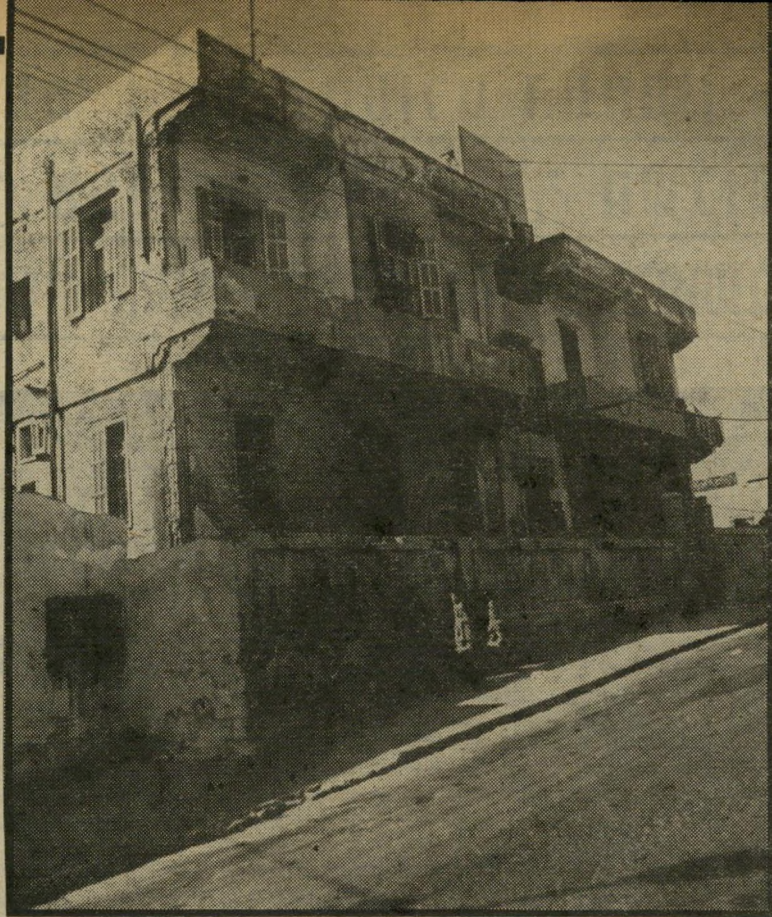
המישרה הרסה לי את החיים. לא נותנים לי מנוחה. קיבלתי מהשוטרים הרבה פעמים מכות. אני אף פעם לא מת' לונג. אני לא אוהב להתלונן. השוטרים גם מקללים אותי ומאיימים עלי. הכי גרוע — איפה שהם רואים אותי הם עוצרים אותי בלי שום סיבה.

הפלה בגלל המישרה

המישרה גם הרסה את אשתי. התחתתי איתה לפני שש שנים. מאז לא נותנים מנוחה גם לה. כל הזמן באים שוטרים אלי הביתה ומחפשים אותי. כל פעם שיש איזה פיצוץ הם מעירים אותי באמצע הלילה. זה הגיע כבר לידי כך שאשתי הבטיחה לשוטרים שאני אבוא לבד אחרי כל פיצוץ. רק שלא יבואו אלינו הביתה.

בגלל כל הצרות האלה אשתי הפילה. ועד היום אין לנו ילד. היא מאוד עצב'נית. שלחתי אותה אפילו לטיול לחוף-לארץ, אבל גם זה לא עזר. ביגלל המישט'רה אין לי ילד. רק השוטרים גרמו לאש'תי להפיל. ובגלל זה היא לא יכולה לה'ביא ילדים.

אני כבר לא יודע מה יהיה הסוף. רציתי לרדת מהארץ, אבל גם את זה לא נתנו לי. המישרה החרימה לי את הדרכון. המישרה לא מתביישת לבוא לעצור

ביתו של רב ביפו — מוזי מקום הפיצוץ המכונית חנתה במקום הלא נכון

אדרי. אנחנו היינו החברים הכי טובים. השוטרים ידעו שלא יכול להיות שאני עשיתי את זה. ולמרות זאת עצרו אותי. **עד כאן סיפורו של יוסף רב.** היה ככל הנראה משהו שהאמן לגירסת המישרה, וסבר אף הוא כי אביר טום הוא האחראי לכמה מפיצוצי המכוניות שארעו בחודשים האחרונים. האפשרות הסבירה ביותר היא כי איש זה הוא קרובו או חברו של אחד מקורבנות הפיצוצים המיו'ר חסים לאביר טום. הוא התליט. כנראה, לחסל את החשבון עם אביר טום, ולשלם לו באותה מטבע.

המישרה חושדת כי מאחרי מילכוד מכוניתו של אביר טום עומדת מישפחת כחיל מיפו. לפי המידע שבידי המישרה, מנהיגה מישפחה זו את הכנופייה הערבית ביפו. השולטת על שוק נרחב של סחר בסמים. האיש החזק במישפחה, מוחמד חאג' כחיל, נרצח לפני שנה מצרור תת-מיקלע שגורה לעברו מתוך מכונית דוהרת. בבית-המישפט המתווי והעמדות לדין חמישה אנשים באשמת ביצוע והשתתפות ברצח זה, אך הם זוכו לבסוף.

השבע עצרה המישרה את חסן כחיל, אחיו של מוחמד, כחשוד בפיצוץ המכונית של אביר טום. המישרה יודעת כי אביר טום משתייך לכנופייה היריבה של מישפחת כחיל. לפי החשד החליטה המישפחה, אחרי מתו של מוחמד, להתנקם בכל אנשי הכנופייה היריבה, שאותה היא מאשימה במותו של ראש-המישפחה. המישרה חושדת כי ההתנקשות באביר טום היא עוד שלב במסע החיסולים שאותו מארגנת מישפחת כחיל.

אחד החברים המחוקקים את חשד המישט'רה קשור בזיכויים של הנאשמים ברצח מוחמד. ידוע כי מישפחת כחיל היתה מעוניינת בהרשתתם של הנאשמים. אחרי הזיכוי נודע כי בנייהמישפחה זועמים, וכי הם החליטו לקחת את העניינים לידיהם. זמן קצר אחרי הזיכוי החל גל של פיצוצי מכוניות ביפו. שקורבנותיו היו ברובם יריביהם של בנייהמישפחה.

המישרה אינה מוציאה מכלל אפשרות גם כיווני חקירה נוספים. יחד עם חסן כחיל נעצרו גם דויד ועקנין ואברהם סיני, שניהם שמות מוכרים ביפו. נוסף אליהם נחקרו עוד כמה אנשים.

בקרוב העולם-התחתון קיימת מבוכה רבה. עבריינים שונים חשים חוסר-ביטחון. וחור' ששים כי הם הבאים בתור ברשימת החי'סולים. למרות שמועות שונות על מגעים בין עבריינים בכירים בצמרת להביא להפסקת הפיצוצים, נראה כי לא הושגה שביטת-נשק. בינתיים ממהרים עבריינים רבים להיפטר ממכוניותיהם לפני שיהפכו למלכודות מוות.

אותי אפילו על פיצוצים במכוניות של חברים שלי. השוטרים יודעים שאני חבר של בעל המכונית, ובכל זאת הם עוצרים אותי. ככה היה למשל בפיצוץ של יהודה

איך להיזהר מפני פיצוץ

צ'ק-ליסט לבדיקה רכב אישי

1. מובאת להלן רשימת בדיקה ראשונית והכרחית לבדיקת רכבך האישי. בדיקה זו תבוצע על ידך לאחר כל חניית רכבך (אפילו חניית בינייח). מכאן שעליך להקפיד בנעילת הרכב בכל חנייה וחנייה, אט ברשותך מערכת אזעקה - הפעל אותה, הלטעם הלהשאיר חפצים אסורים ברכב. תכלליס האמורים לעיל ורשימת הבדיקה שתובא להלן כוללית תקפה גם בכל מתקן טאובטח.
2. זכור!!! במקרה שמתגלה לפינך פרט כלשהו השגורן חסר, התרחק וזהק חבלך.
3. להלן רשימת הפעולות שעליך לבצע ברכבך (יה לצידך שהפעולות האלו הינן בבדיקה ראייה בלבד).
 - א. בהגיעך לרכב הקפד להגליע לבד ובחור נקודת התחלה. הקף את הסכונת מקרוב בהיקף של 360 מעלות. בכיצוע החיקף התבונן בחיטנים מחשדיים או בהעדרם של סימנייה אלו על דפנותיו החיצוניות של הרכב, הגב ובחלל הפנימי של הרכב.
 - ב. בדוק את חוקעית הרכב - מהקרקע עד החלק העליון של הצמיגים.
 - ג. בדוק מהקצה העליון של הצמיג עד פתח החלון (כולל כפרייה).
 - ד. בדוק מקצה החלון העליון לכיוון הגב.
 - ה. בדוק את חזמת הוויכונת באי היא סטטית מבחינת האבזורים הסטותקני'ה בלית, בדוק סינוייה העבע' סופני גרוד וכו'.
 - ו. כנ"ל - הח'ק האזורי של הרכב.
 - ז. בדיקת החלל הפנימי של המכונית כולל מוחביוי (בבדיקה זאת איך לבצע כל פעולת התנעה ברכב).
 - ח. בדיקה טכנע.
 - ט. בדיקת תא המטען - הקפד על בדיקת מכרול ההתנעה ומכלול החיבורי לדוורסת.

הקפד על סדר נכון יול הפעולות ובצע אותן כדי קנות.

הגל הגואה של פיצוצי המכוניות גורם לרבים תחושת חלחלה בהתינעם מדי בוקר את מכוניתם. כמה מומחים בנושאי חכנה ניסחו רשימה של בדיקות שיש לבצע כדי לוודא שהמכונית אינה ממולכדת. בדיקות אלה יכול לבצע מי אדם, מבני ישראל זה ידע כשהוא בחבבה. הרשימה מובאת כאן כשירות לציבור.

(המשך מעמוד 37)

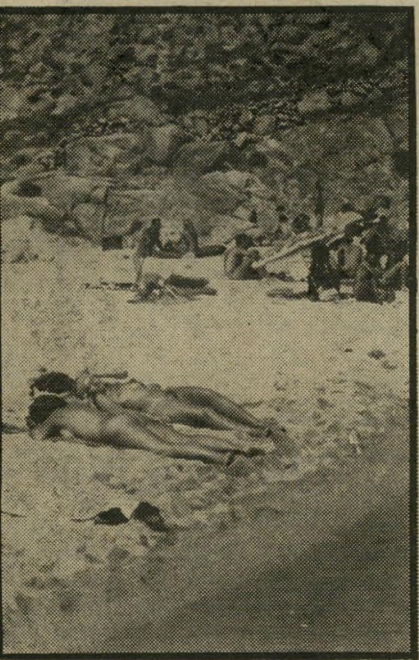
לסלעים, ולפעמים סתם על שפת הים, אפי' שר להבחין ללא קושי בגברים העושים אהבה לאור השמש. לא אכפת להם מאף אחד, ולאף אחד לא איכפת מהם. החוף השלישי הוא חוף אלייה. על חוף זה הש' תלטו נשים לסביות.

שלושת החופים האלה הצטיינו. עד ש' הגיעו הישראלים, בשתי תכונות יסוד'יות. האחת: הם נקיים מאוד, והתכונה השנייה: הם שקטים מאוד. אבל הישראי' לים גילו גם את מיקונוס וגם את העירוס, והביאו איתם מהבית את הליכלוך. הנור' דיסטים, שחיו עד עכשיו בשקט, גילו לפ' תע שיש מי שמסתכל עליהם, מצביע על אבן המין שלו, או על השדיים שלה. צוחק ומתייחס אליהם בגסות. הם גם גילו ש' לגבי ישראלי, בחורה שמסתובבת ערומה על חוף-הים, היא מסוג הבחורות המבק'רות שות לדעתם, שיתחילו איתה, וכאשר אותה בחורה לא נענית, למרות שהיא ערומה, היא זוכה למטר של קללות וגידופים.

להפסיק

לדבר עברית

כמו כד הישראליים, השתלטה גם הקבוצה שלנו על חוף ג'ה-עדון. חוף הפאראדייז. יהודית, החתיכה של הקבוצה, צעירה בלונדית מהרצליה, שמואליק ה'

ישראלים בחוף מיקונוס עוד הלום שנגוד

מדריך, אבנר שבבו, איש העסקים מפתח' תקווה וכל יתר החבר'ה, הסירו מייד את הבגדים, הצטלמו בלי בושה, והיו לנו דיסטים לכל דבר, כאילו הם נולדו עירו'מים.

אבל גם שם, גם בחוף, ראינו קבוצות שלמות של ישראלים שהתנהגות שלהם גרמה לנו להפסיק לדבר עברית. שלא יידעו שגם אנחנו מישראל. אנחנו ראינו מישפחות שלמות של חברה מאנגליה, גר'מניה ושבדיה, שהערות של הישראלים קילקלו להם את החופש בערום — הם פשוט שמו עליהם בגדיים, כדי שאף אחד לא יוכל להגיד להם מילה.

המיוזונים שעל החוף — אלה שהיו נקיים לפני שהישראלים הגיעו — הם ה' מיוזונים הכי זולים שאני מכיר. מנה סופי' לאקי, ששילק כבש עסיסי, בכמות שאי' אפשר למצוא באף מיסעדה בתל-אביב, עולה שם לאנגלי, גרמני, שבדי או יווני, משהו בסדר גודל של 30 לירות ישראל'יות. לישראלים היא עולה 100 לירות. ה' מוכרים כלל לא מסתירים את הכוונה ש' מאחרי הפקעת המחירים: „אם זה לא מוצא חן בעיניכם, אל תבואו לקנות.“ הם אומרים לישראלים „אל תבואו בכלל למיקונוס.“

אבל לישראלים יש עור של פיל. הם לא יודעים לקרוא את צו הגירוש שהוציאו נגדם היוונים, שהם לכל הדעות עם נחמד. הם ממשיכים לבוא למיקונוס, ממשיכים ללכלך, להרעיש, לדמות בבתי-מלון ולגי'בוב מחנויות.

מוטי רקוטש

יוסי היימן

רחל מרחלת על כל העולם

להתפשט

או לא

להתפשט?

הן באו בהמוניהן. מערכת יחסיה צעיר בור שהפעיל בוועד דוידזון לקראת הסרט החדש שלו. שיפשוף נעים, גרמה

אריאלה רובינוביץ
החבר הסכים

בעיניים. למרות שיפתח משחק גם בסרט החדש. הוא לא שכח את הדמעות של איבון בבית-המישפט. כשהיא ביקשה לחר תוך מהסרט את העירום שלה.

בסוף מצא דוידזון את נערת-החלומותיו החשה. היתה זו **נועה צפתי**, קיי-בוצניקית ויפה אמיתית, שהגיעה אליו ישר מדגניה. העיניים הגדולות של נועה אפילו לא נעו כשאנשי-ההפקה דיברו איתה, כבדרך אגב, על-כך שיפתח קצור יצטרך לזמזם אותה קצת על המסך, וכשבדרך אגב יראו לה גם קצת מהשדיים. אני לא יודעת איך, אבל התסריט, לפרטי פרטי, הגיע לקיבוץ. לגבי דעתם של הוריה של נועה יש בקיבוץ שתיקה רועמת. אבל אספת הקיבוץ החליטה שנועה בת ה-17 לא מוכרחה להיות שחקנית. והקולקטיב כולו אסר עליה לחשוף את חלק גופה העליון או להרשות ליפתח לשלוח ידיים מתחת לחולצתה.

כשנפלה מועמדותה של נועה, מצא דוידזון אחת שהיתה לו כל הזמן ממש מתחת לאף: **יעל פז**. יעל היא יפהפיה אמיתית, בת 17 גם היא, אבל יש לה עבר בימתי. אבא שלה הוא **שלמה פז**, מפקד ובמאי של אולפני הרצליה. והמחזר הכי נלהב שלה בעבר היה השחקן רורו

נועה צפתי
הקיבוץ התנגד

לכל הילדות היפות של האמא שלהן להיענות לקריאה שלו, ולבוא להיבחן לתפקיד הראשי בסרט. כל היפות האלה מהגימנסיה זכרו את ההצלחה הגדולה של **ענת עצמון** ושל **איבון מירבאדי** בסרטים הקודמים של דוידזון, אבל שכחו את הרגעים הקשים, המריבות והמישפטים, שהיו לשתיים עם דוידזון, כשהתברר להם לפתע שהן צולמו בעירום.

אילו היו שואלות את אבא של ענת, השחקן **שמואליק עצמון**, או את החבר של איבון, השחקן הצעיר **יפתח קצור**, הם בוודאי היו אומרים להם לחשוב טוב טוב לפני שהן כבר רואות את הוליווד

טופז. עם כישורים כאלה היה ברור לכל שיעל תצליח בתפקיד.

אני לא יודעת מה דעתו של דודו טופז על יפתח קצור, אבל אני יודעת שהוא לא הביע אותה. דודו היה שאנן לגמרי למצב האפשרי שהידיים של יפתח ישוטטו על גופה של יעל. לא כן האבא שלה. ברגע האחרון, ממש לפני שחתמו על החוזה, וביום שבו היו צריכים להת-חיל הצילומים, הופיע שלמה פז במישר רדי הפרודוקציה ואמר: חפשו לכם מישהי אחרת.

וככה בדיוק היה. מישהו נזכר ב**ארי-ארה רובינוביץ**. אריאלה שיחקה בתפקיד קיד מישני באסקימו לימון, ואחרי פיש פוש קצור בניירות ההפקה היא מצאו את מיספר הטלפון שלה, והזעיקו אותה מהר לסרט.

אריאלה, גייגנית ושמןמגות, גם היא בת 17, לא התנגדה כלל לעירום. "להר-רים שלי זה לא איכפת, וגם לחבר שלי לא איכפת. הוא יודע שזה בשביל הר-אמנות."

או יהיה לכם גם סרט, וגם חתיכה בחצי גוף עירום.

יעל פז (עם דודו טופז)
האבא אסר

פחד של חתן

אני לא יודעת איך זה בחתונות של אחרים, אבל בחתונה של **רב קול** היה ברור לגמרי, עוד לפני החתונה, מה מצב היחסים בין בני-הזוג.

רב היה אחד הרווקים המבוקשים ביותר בק"ק ירושלים. דובר הביטוח הלאומי לא חי כלל כנוקס-סעד, ואפשר היה לפי גוש אותו בכל מקום שבו היה אירוע חגיגי או הרבה חתיכות.

אבל יום אחד, כמו שזה קורה תמיד, נעלם רב מהבמות הציבוריות. החברים הטובים שלו, ויש לו הרבה כאלה, שהיו מודאגים, הקרו ובלשו, וגילו שרב מצא סוף-סוף את אהבת חייו. נכון שהוא לא היה צריך להתאמץ הרבה. היא היתה לו מול העיניים במשך כמה שנים טובות. המאשרת, **חנה מוראדוב**, עובדת גם היא בביטוח הלאומי, אבל אני האחרונה שאנסה להבין מתי קפידון יורה את החיצים שלו, ומתי הם נשארים באשפה. בשבוע שעבר הם התחננו. את הרחבה של מלון הולילנד בירושלים מילאו עיתור נאים רבים. חבריינסת ואישים נכבדים. לא רק מהביטוח הלאומי. מי ששם לב להרכב שם מיספחתה של הכלה, הבין

בן במקום מאהב

גיא ונירה עדי
אושר מטיים

בשבועות האחרונים סיפרו לי רבים שהשחקנית **נירה עדי**, שעברה את יום-ההולדת ה-40 שלה, מסתובבת עם חתיך צעיר ויפה. הייתי סקרנית לראות את החתיך החדש של נירה. היא כבר מסתובבת שנים רבות ללא כל רומן רציני, אחרי שהתגרשה מן השחקן גבה-הקומה **דויד** ("דודיק") **סמדר**.

סוף-סוף פגשתי אותם באיזו מיסעדה תליאביבית, וראיתי אשכרה נגד עיני את השחקנית, השומרת על מראה צעיר ביותר, בחברת בחור צעיר ויפה-תואר.

רב קול
תמיכה מוקדמת

מיד איך היא כבשה את ליבו של דוב. אבל חנה לא הטילה מורא רק על דוב, אלא גם על הבוס שלו, שריהווחה **ישראל כץ**. כץ הודיע כבר בחתונה שהוא הורה להעניק לזוג הצעיר את מענק הילדים שיגיע להם כשהיו להם ילדים. או כמז"ט.

נירה נראתה לי מאושרת, ומיד שמחתי איתה בחדר על כי מצאה לה אהבה חדשה וצעירה כזו. לא כל אחת מצליחה. אך אך כאשר ניגשתי לשוחח עימה, הציגה לפני בגאווה רבה את הצעיר. "את מכירה את **גיא**?" שאלה אותי. מובן שלא הכרתי אותו ואז הוסיפה מיד: "זהו בני!" גיא בן ה-17 הוא עדיין תלמיד בבית-הספר תיכון.

(המשך מעמוד 27)

מנכ"ל גרוסברד

זונות ובג'טים

מדיד שלה, בעל חברת נסיעות קשיש, כרטיס צד-אחד, על שמו של מנכ"ל מישרד התחבורה עצמו, אריה גרוסברד. על-פי החוק לא רשאיות חברות הצ'ארטרים למכור כרטיס לכיוון אחד. כשנערכה חקירה מקיפה בפרשה זו התברר שרג'ואן סיפרה לבעל אותה חברה שיש לה יריד זקן וחולה, והיא מוכרחה להטיס אותו לגיחות דחוף בארצות-הברית. רחמי של בעל החברה, שפרש כבר מניהול החברה, נכמרו על הקשיש החולה, והוא נתן לרג'ואן כרטיס לכיוון אחד. רג'ואן סיפרה שתקשיש החולה נושא את השם אריה גרוסברד.

כשכל אלה לא עזרו לא-על, הצליחה החברה להשפיע על גרוסברד ועל לנדאו להוציא עוד תקנה, המחסלת למעשה את הענף כולו. על פי התקנה החדשה, העומדת להתם בקרוב, יהיויב כל מפעיל טיסות שכן להפקיד ערבות בנקאית בסכום של 200 אלף דולאר לכל סידרת טיסות. פרושה של הוראה זו שעל כל טיסה יצטרך מפעיל טיסות-השכר להפקיד 2000 דולאר, שהם יותר מ-100 אלף לירות. הפקדה כזו הופכת את הסטת הצ'ארטר לבלתי כדאית, ואף עומדת בניגוד להסכמי תעופה עליהם חתמה ישראל.

מנהל שרותי הנוסעים של חברת טיסות השכר הגדולה מונאקו, קן פורד, שהגיע אף הוא לישראל בעקבות הידיעות על החוקים החדשים, טען בשבוע שעבר נגד תקנה חדשה זו: "אנו נותנים באנגליה, בסיס האם של החברה שלנו, ערבות בני-קאית בקרן מיוחדת לכל אותן מסרות שהערבות הישראלית באה להבטיח. מדוע צריך לתת פעמיים ערבות? הרי אפשר לבוא ולומר לנו במילים אחרות: 'אנא, הפסיקו להביא תיירים לישראל', ומיד נמחק את ישראל מפתת התיירות שלנו". חברתו של פורד מקיימת שש טיסות שבועיות קבועות מאנגליה לישראל — שתי טיסות לאילת, וארבע ללוד.

איש אינו רוצה בחיסולו של המוביל הלאומי של ישראל, חברת אל-על. דויד ויינגרטן, בעל חברת נשך הניו-יורקית, טוען: "אני לא רוצה לפגוע באל-על. אני עושה כל מה שאני יכול כדי שהחברה לא תיפגע, ואפילו מעביר אליה הרבה נוסעים כשלי אין מקום בטיסות שלי. אבל אל-על הייבת להכיר בכך שאי אפשר להתחרות בטיסות-השכר, השיטות האלה כובשות את העולם כולו. מי שבא לישראל בטיסות-שכר, לא היה בא אליה אם לא היו הטיסות הזולות. השיטות בהן נלחמת בנו אל-על אינן מכובדות".

בעולם כולו מנהלות חברות התעופה הסדירות מילחמה נגד חברות הצ'ארטרים. המילחמה נערכת בשני מישורים, והנוסע, המשלם עבור הכרטיס, הוא הנהנה ממנה. חברות התעופה הגדולות מורידות את מחירי הכרטיסים שלהן, כדי להתקרב למחירים של חברות הצ'ארטרים, ומשפי-רות את השרות.

גם אל-על מנסה לשפר את השרות. ההצלחה הגדולה ביותר שלה היא בנושא הדיוק. תוך תקופה בת כמה חודשים הפכה אל-על לחברה בעלת אחוז האיחורים ה-נמוך ביותר בעולם, וזאת אחרי שהחברה ניתה ידועה כמי שמטוסייה מגיעים תמיד באיחור. אולם עיקר המילחמה של אל-על היא לא בשיפור השרות והורדת תעריפי הטיסות, אלא בהפעלת לחצים על מישרד התחבורה בישראל שיתקן תקנות שיחסלו את טיסות-השכר.

אם תצליח אל-על בסגנון זה של מילחמה, ואם אכן ימשך מישרד-התחבורה את איומו, ויוציא את התקנות הדראקוניות שלו, תפסיד ישראל מאות אלפי תיירים מדי שנה. מצב שספק אם אפילו אל-על רוצה בו.

לישראל יסגרו כל בתי-המלון בעיר הר-דרומית, ואילת תחזור להיות עיר רפאים. כל זה לא מעניין את מישרד התחבורה, ולא מעניין את אל-על. לאל-על חשוב רק דבר אחד: העלאה של מיספר הטסים בחברה, אפילו אם זה יבוא על חשבון ענף התיירות כולו. סיפור בתי-הזונות, והתקנות החדשות שא-על הכתיבה ל-מישרד-התחבורה היו רק שלב ביניים במאבק אל-על בטיסות-השכר. קודם לכן שכרה החברה בלשים פרטיים שלא בחלו בשום תרגיל, כדי לנסות ולהביא הומר מרשיע נגד חברות טיסות-השכר, הבלשים ניסו לרכוש כרטיסי צ'ארטרים שלא על-פי תקנות קודמות של מישרד-התחבורה, ובי-מיקרים מסויימים אף הצליחו להפיל בפח פקידת מכירות של צ'ארטרים. בחברת טיולי הגליל, העורכת את טיסות הצ'ארטר ל-פאריס, נעשתה פריצה למישרדים. למרות שהיו בהם דברי ערך, לא נגעו בהם הפורצים. הם חיפשו מיסמכים מרשיעים בנושאי הצ'ארטרים, על סוכני נסיעות אחרים הופעלו איומים של ממש: אם תמכרו כרטיסי צ'ארטרים, אנחנו נשלול מכם את האפשרות למכור גם כרטיסים של אל-על.

כרטיס

לכיוון אחד

ה חזמר אותו אספו הבלשים הפרטיים של אל-על רכזו במישרדי החברה, עובד כפי שנוח לחברה, ונישלח למנכ"ל מישרד-התחבורה אריה גרוסברד. גרוסברד קרא אליו לשיחות כמה ממפעילי טיסות-השכר, על כמה מטענות אל-על הגיבו אנשי טיסות-השכר בצחוק רועם, וחשפו לפני גרוסברד את האיוולת שבהם. לגבי טענות אחרות הם הורו בעישו עבירות על התקנות, אך עבירות מסוג זה שגם אל-על עושה, או לאמיתו של דבר, כל חברת-תעופה עושה. במקרה מסויים גוייסה סוכנת נסיעות ירושלמית מפורסמת, גוגה רג'ואן, כדי לעזור לאל-על, גוגה הצליחה להוציא

בלירות ישראליות הוא 4255 לירות. לונדון עולה טיסת צ'ארטר 358 דולאר לעומת 363 בטיסה הזולה ביותר של אל-על. הפרש הקטן, רק 5 דולאר, מוסבר בכך שחברת אל-על עצמה מקיימת טיסות שכר ללונדון, ואינה רוצה להתחרות בי-עצמה. טיסות-השכר פתחו בפני ישראלים רבים, שלא יכלו להרשות לעצמם טיול בחוץ-לארץ, את הדרך לנסיעה. נכון שאת ממשלת-ישראל מעניינים התיירים המגי-עים לארץ, ולא הישראלים היוצאים ממנה, אך לכל איש תיירות ברור שטיסות-השכר לא תוכלנה להתקיים בצורה הדיסטרית, וכי כל פגיעה בנוסעים הישראלים היוצי-אים מהארץ, פרושה פגיעה או חיסול של ענף התיירות הניכנסת לישראל בי-טיסות-השכר.

בשמונת החודשים הראשונים של השנה הגיעו לישראל 150 אלף תיירים בטיסות-שכר. על-פי הערכת גורמי תיירות יגיעו עד סוף השנה יותר מ-220 אלף תיירים בטיסות-שכר, וזהו גידול של 45 אחוזים לעומת השנה שעברה. מישראל יוצאים במשך שנה, בטיסות השכר רק כ-10 עד 15 אלף תיירים ישראלים. מיספר זה, עליו קמה זעקת אל-על, ונגדו עומדות לצאת התקנות החדשות של מישרד-התחבורה, בל בשישים לעומת המיספר העצום של התיירים הנכנסים לארץ באמצעות טיסות-שכר. אולם מתקני התקנות החדשות יוד-עים שמתח הרווחים הנמוך של מפעילי טיסות-השכר יביא לכך שאם הם לא יוכלו להטיס כמה אלפי ישראלים, הם לא יטיסו גם את רבע מליון התיירים.

לא רק מפעילי טיסות-השכר נזעקו נגד התקנות החדשות. גם המלונאים, הצופים למשבר בתיירות לישראל עם ביטולם של טיסות השכר, יבאו בועקה אחרי פירסום הכוונה לתקן את התקנות החדשות. מנכ"ל התאחדות בתי-המלון בישראל, משה עמיר, החל להזעיק שמים וארץ, הוא שלח מיברקים לשרי הממשלה כדי לנסות ול-בטל את רוע הגזירה. גורמי תיירות בי-אילת, העיר המתפרנסת מטיסות-השכר, יודעים שברגע שתופסקנה טיסות-השכר

ליטו מישרד-התחבורה ואל-על למרר את החיים לחברות-השכר, כדי לנסות ולהסלקן. חברת אל-על עומדת, עם סיום שנת ה-כספים הנוכחית, בפני אחד המשברים ה-גדולים בתולדותיה. כל מי שמצוי בענייני החברה יודע שבי-31 במרץ בשנה הבאה לא יעזרו לבומה שביט כל תרגילי יחסי-הציבור שלו. המאזן של אל-על יראה הפי-סד גדול עוד יותר מההפסד של השנה שעברה. לפני שבומה הגיע כמושע לחב-רה, יש הטוענים, כי ההפסד של אל-על, כולל ההפסד המצטבר, יהיה בגובה של 200 מיליון דולאר. שהם במחירים של היום כ-12 מיליארד לירות. כאמך יחסי-ציבור יודע בומה את העתיד לקרות, והוא מכין לעצמו כבר מגינה מתוחכמת. שביט רוצה לתלות בחברות-השכר את האהאשה לכישלון שלו באל-על. לשם כך הוא מרכז את כל מאמציו במאבק בחברות-השכר. בי-מקום לכוון את המאמץ לשיפור אל-על. קו טיסות-השכר המרגיז ביותר, שביט הוא הקו לניו-יורק, בעולם התעופה ידוע כי הקווים הוצצים את האוקיינוס האטלנטי, הם הריחוקיים ביותר. לשם כך החליט שביט לרכוש את מלוא המילחמה בטיסות חברת נשך.

תחילה ניסו אנשי אל-על לשכנע את הנוסעים כי השירות בטיסות-השכר הוא גרוע, המטוסים אינם אמינים, הטייסים אינם טובים. אולם נוסעי טיסות-השכר ידעו, כי האמת הפוכה לגמרי. דיילי חברת אברג'ון, החברה האמריקאית שאת מטרי-סיה שוכרת חברת נשך, הם מהמפעילים ביותר, השרות מצויין. חברת נשך אף דאגה לכך שעל כל טיסה יהיה דיילי ה-מדבר בעברית, כדי לשרת טוב יותר את הישראלים שאינם מדברים אנגלית. לדיילי-לי אל-על, הנותנים לנסוע את ההרגשה שהם עושים לו טובה, קשה מאוד להתח-רות בדיילי אברג'ון. אררחות המוגשות בטיסות-השכר לארצות-הברית מעולות. אמנם האררחות נרכשות מאותה חברת קייטרינג בלוד, אף התפריט מפקחת חברת-התעופה. הפיקוח של אברג'ון שונה מזה של אל-על.

חיסול

התיירות

ב שבוע שעבר הגיעו לישראל כמה מ-ראשי חברות טיסות-השכר הגדולות בעולם כדי, לשמוע כמו אוזנינו על התק-נות החדשות. פראנק טפלינג הוא המנהל המיסחרי של חברת טיסות-השכר הנחשבת לגדולה בעולם, חברת דנאר. מסקנתו של טפלינג, שחברתו מטיסה מאנגליה ללוד ולאילת אלפי תיירים בתודש היתה אחת: "ננסיק לשלוח תיירים לישראל, אם ית-קבלו החוקים החדשים".

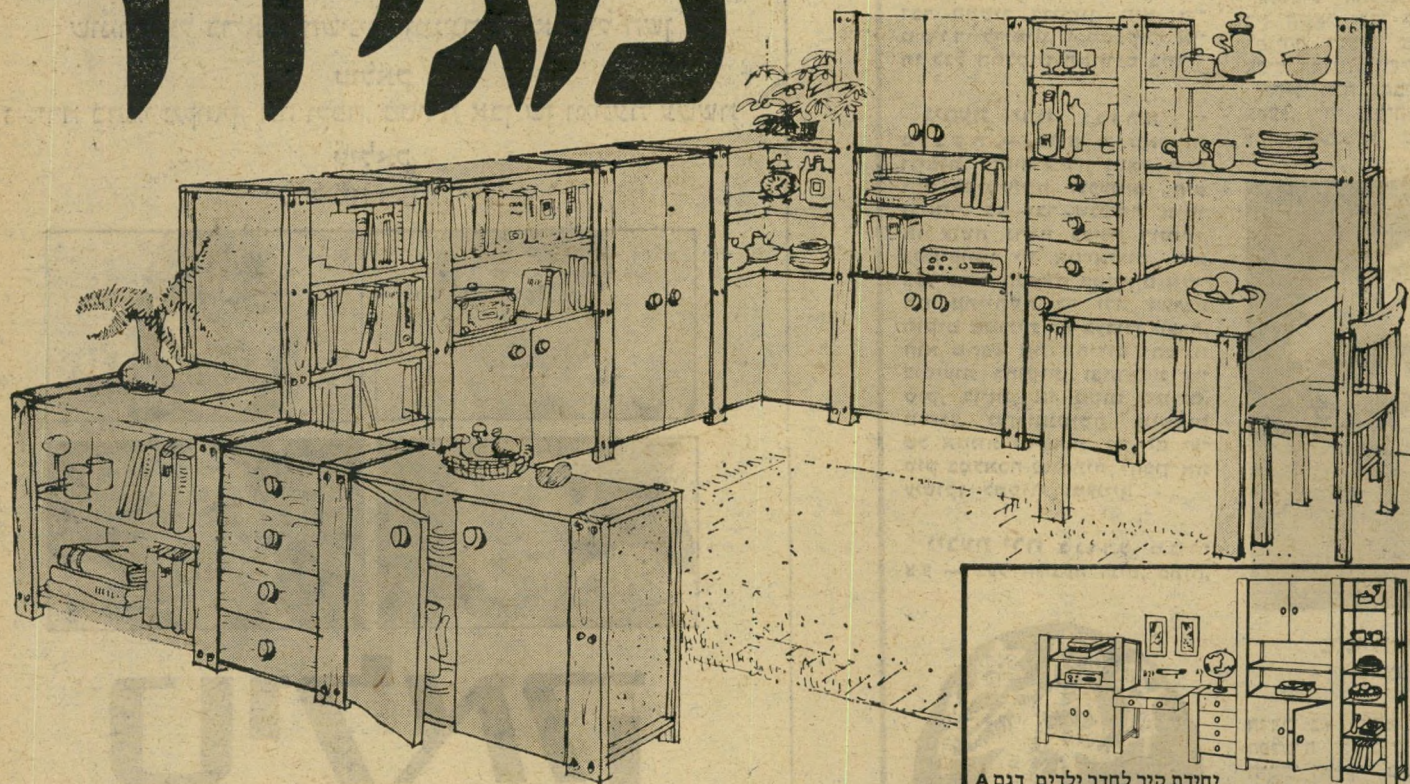
טפלינג אינו מסתיר את העובדה שהוא אוהד ישראל, אך טוען שאף חברת טיסות צ'ארטר לא תוכל לעמוד בתקנות החדשות של מישרד-התחבורה: "בגלל הבעיות הפוליטיות והביטחוניות של ישראל, אין זה מיבצע קל להביא הנה תיירים. למרות זאת, דווקא ממשלת ישראל, שיודעת את המצב ורוצה תיירים, מכבידה עלינו ו-ר מציקה לנו במקום להקל עלינו. כל ההג-בלות שמטילה ממשלת ישראל על טיסות-השכר נועדו רק לשרת את אל-על, שאינה יודעת לעמוד בתחרות בשום צורה אחרת. אל-על לא נכנסת למירוץ מתוך מגמה להיות טובה יותר, כל מה שהיא עושה זה לנסות ולהכשיל את יתר המתחרים". כשהתבקש שר-התחבורה חיים לנדאו להגיב על דברי בעלי חברות טיסות-השכר הוא אמר: "מארגני טיסות-השכר מפעיי-לים טורר מילולי. משום כך פשוט הפסקתי לקרוא עיתונים".

באמצעות מעוף יכול היום ישראלי לטוס לניו-יורק וחזרה תמורת 699 דולאר, שהם 45,142 לירות. כדי לנסות להתחרות בצ'ארטרים המציאה אל-על מחיר מיוחד, שזכה לכינוי טופד צ'ארטר, המגיע לסכום של 799 דולאר — תוספת של 5750 לירות. הטיסה הקבוצתית של אל-על עולה כיום 1000 דולאר (57,500 לירות), שהם למעלה מ-12 אלף לירות יותר ממחיר כרי-טיס צ'ארטר. טיסת צ'ארטר לפאריס בחברת טיולי הגליל עולה 385 דולאר לעומת הכרטיס הזול יותר של אל-על, 470 דולאר. הפרש בלירות ישראליות הוא יותר מ-5000 לירות. לאמסטרדם עולה לטוס בי-כרטיס הזול ביותר של אל-על 519 דולאר, ובטיס צ'ארטר 445 דולאר — הפרש

תיירת שכר ובזקת-ביטחונות בטוח כמו באל-על

מהיום הגידו - "מגידו"

יחידת קיר לחדר ילדים דגם A

יחידת קיר לחדר ילדים דגם B

יחידת קיר לחדר ילדים - דגם C

יחידת קיר לחדר ילדים - דגם D

זהו זה!
עכשיו כשתרצו רהיטים לחדר הילדים הכנסו ל"כל-גיל"
והגידו "מגידו".

המוכר יציג בפניכם מערכת רהיטים מודולרית שהיא ממש
יצירת מופת של נגריית גבעת ברנר, באיכות המעולה בעיצוב
המרהיב בגימורים המושלמים ומה בעצם לא.
אז בקיצור, הגידו "מגידו" ותחסכו לכם הרבה זמן של ריצות בין
חנויות בדיקות מוצרים וכו'.

בכל גיל

מרכז תצוגה ומכירה: תל אביב, דיזנגוף 201
חיפה: כל גיל, הרצל 32
ירושלים: ויסמן, תלפיות, דרך בית לחם 118

במדינה

אירגונים

מפלה במיגרש הבית

הרמזור יתקלקל.

המכוניות תיעצרנה.

הנהגים יראו

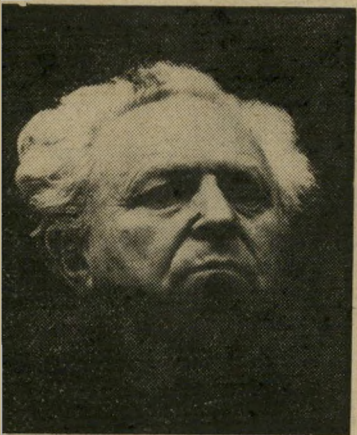
סמל הפלמ"ח ענקי

הפלמ"חניק מחפש את המחר - במוסיאון.

בבית הפלמ"ח תכנס כל ההיסטוריה הפלמ"חית, במתכונת שתהיה דומה לבית התפוצות. השאלה היא רק: היכן יקום?

השבוע התכנסו הפלמ"חניקים, בין השאר, כדי להחליט על כך. לפנייהם הופיע מי שהיה, פעם, אליל ההגנה: ישראל גלילי.

גלילי רצה שהבית יקום בשכונת אפעל, ליד תל-השומר, שבו יש לקיבוץ-המאוחד מיפעלים משלו.

פלמ"חאי גלילי
הרמזורים ייעצרו

הדבר בא להצמיד גם להבא את הפלמ"ח לקיבוץ-המאוחד, שהיה תומכו העיקרי בימי המאבק. לעומת זאת הציע שלמה ("צ'יצ") להט, שלא היה איש פלמ"ח אלא איש חטיבת-גיבעתי, הצעה מפתה. העירייה תנדב ל-מיפעל מיגרש גדול בין גשר הירי קון ובין רמת-אביב, בכביש חיפה. פלמ"חניקים שמחו. הם מתכוון גם להדביק לחזית הבניין סמל גדול של הפלמ"ח. "בכל פעם ש-הרמזור יתקלקל וייווצר פקקענק, הכל יראו את סמל הפלמ"ח!" התלהב אלוף-מישנה (מיל), שהיה מסרפא בפלמ"ח.

ברוב גדול החליט הכנס לקבל את הצעתו של צ'יצ. היתה זאת מהלומה אישית לגלילי. הוא הפסיד קרב במיגרש-הבית שלו.

תל-אביב

מוכרת הסיגריות

סגירת קפה "רוי"

בתל-אביב, מאיימת על

מוסף נוסף:

הזקנה של הסיגריות

קבצני תל-אביב נושאים את עיניהם אל עבר עגלה קטנה. היא ניצבת מול קפה רוול ברחוב דיזנגוף. כל חסרי הפרטה יודעים, כי שם יוכלו לקבל תמיד סיגריה בי-חינם, או קופסה שלמה בהקפה. מעולם לא הושבו פניו של איש ריקם.

במשך 31 שנה ניצבת גרטל מימון במקום. מוכרת הסיגריות הקשישה הפכה כבר חלק מהנוף (המשך בעמוד 52)

* שרוב מפקדיה, ובראשם שימי עון ("גיבעתי") אבידן עצמו, היו אנשי פלמ"ח, אך חזייליה באו משורות הח"ש, חיל-השדה של ההגנה.

הרוסקוב

(המשך בעמוד 4)

גיבעת ונוס שטוחה ו-קטנה - מראה שלבעליה גוף עדין ורגיש, קיסמו של בן המין השני משאירו קריר ומאופק, ו-אפילו אדיש לפעמים. האהבה והמסירות של הזולת משעממת ומעכבת אותו. הוא זקוק לחברה ב"מנות קטנות", ומוכרח למצוא לו שעות שבהן יימצא בחברת עצמו בלבד. לאדם זה טוב להי-נשא לבן-זוג בעל מזג קריר, בעיות מתחילות כשהוא מתחתן עם בן-זוג שצרכיו ותשוקותיו חזקות מ-שלו.

גיבעת הירח - מיקומה ב-בסיס היד, והיא מתייחסת לכל דבר הקשור בדימיון. היא ה-מקור לדימיון, ו"מספקת" או-תו לכל החלקים האחרים ביד.

גיבעת ירח גבוהה ו-מוצקה - צורה זו מאפיינת רגישות, דימיון פורה ויוצר. קשר חזק למיסטיקה, ולפעמים "חוש נבואי". כל דבר שבעליה אומר או עושה נראה בעיניו רומנטי, בשאיפתו יש אידיאליזם, הוא בעל כושר המצאה בשטחים אלי-הם מתייחסת כף ידו. מערכת חוקים שמרנית לא בעבורו נוצרה, הוא מחפש את החידוש והשינוי בנסיעות רחוקות, ובהחלפת עי-סוק, בן-זוג, או מקום מגורים. מושפע מהרומנטיקה בנושאים של אמנות וספרות. גם אם יע-סוק במלאכה שיגרתית, יהפוך את עיסוקו למקורי ומעניין.

גיבעת ירח בגודל ממו-צע - בעל הגיבעה רגיש, פתוח,

בעל דימיון רומנטי. נמשך לנסי-עות בים ומעבר לו, לפי המסורת גיבעה זו קשורה בהפלגות בים. זהו האדם האוהב סיפורות טובה, שירה ואמנות. כל דבר מיסטי מושך אותו, לפעמים הוא בעצמו בעל כישרונות כאלה.

גיבעת ירח גבוהה ורכה - בעל הגיבעה רגיש ונוגע ללב, מהיר להיעלב גם כשלא היתה כל כוונה להעליבו. נוטה למצבני רוח משתנים ולהתקפות עצבות, דואג יתר על המידה, פעמים ל-בעיות שקיימות רק בדימונו. ל-עיתים מוחד ממחלות שכלל לא קיימות. הוא הפכפך, ומתנתק ב-מהירות מהמציאות היומיומית. בונה מיגדלים פורחים באוויר, ו-חולם על הדברים שיעשה פעם, לעיתים-רחוקות ניגש לממש את תוכניתו, פעמים בגלל הפחד ש-ייכשל, ההתמודדות עם קשיים מרתיעה אותו.

גיבעת ירח שטוחה - אדם בעל הערכה עצמית, דעות מוגדרות מאוד ושמרניות. הי-ב-מיסגרת של חוקים והרגלים קב-רים, הדימיון שלו מופנה לאפני-קים מציאותיים, מעשיים ותועל-תיים. הוא אוהב לעזור לחברה גדולה, לארגן וליעל. לא מתייחס לאנשים בצורה ספציפית וקרובה, מעדיף להשאיר מרחק בינו לקר-יב. הוא מתאים לעסוק במולי-טיקה או בכל פעילות ציבורית אחרת.

חלקיק

צחצחק עם טילאק

טולאק

שומרת על בריאות השיניים ומגינה על אמאיל השן

טולאק

מסירה כתמי ניקוטין, תה וקפה, מסירה אבן שן ומונעת עששת

טולאק

לנשימה רעננה

טילאק

משחת השיניים לכל המשפחה

להשיג בכל בתי מרקחה, פרפורמיות ורשתות שיווק

דוסקו בע"מ

תשמ"א - שנה טובה?

של"י - סניף ת"א מזמין את הציבור לאסיפה פומבית

שתתקיים ביום א' 21/9/80, שעה 7.30 בערב, בבית בני-ברית, רחוב קפלן 10, תל-אביב, בהשתתפות:

- חבר-הכנסת אורי אבנרי
- חבר הוועד-הפועל רן כהן
- אלוף (מיל') מתי פלד
- ואליד צאדק
- מנחה: בועז עברון

הרצאות שבועיות מתקיימות כל יום א' ב-8.30 בערב, במועדון של"י - ת"א, רח' בוגרשוב 60, טל. 280807.

רשימת הרצאות תישלח לכל המעוניין.

מועדון 5 לתרבות חדשה רח' הס 5 תל-אביב טל' 297263

יום שלישי, 23.9.80 על פסיכיאטריה בפוליטיקה עם ד"ר יפתח סוכנבר

עומות: יצחק רבין - אליאס פרג' קרא בגליון החדש תהון של הירחון למי שרוצה לדעת יותר ממה שכתוב בעתונים. להשיג עכשיו בכל הקוסקים.

דולצ'ין חסר ליסכה

כאשר נבחר אריה דולצ'ין כיושב ראש הנהלת הסוכנות, היה עליו לעבור לליסכה חדשה. הוא סירב לזוז מן החדר שבו כיהן במשך שנים רבות כיוזב. המקום שבו ישב קודם לכן יושב ראש הסוכנות חולק לשניים, ונמסר ליוזב החדש, עקיבא לוינסקי, ולמנכ"ל הסוכנות, שמואל להיס.

דולצ'ין חידש נוהלים גם במיקרה חשוב אחר: כאשר קיבל לידיו את מימצי מבקר-הסוכנות על חברת הבנייה, "מבט", ובה אספקטים פוליטיים, הורה להעביר את המימצאים מייד למיטרה, בני רוף בקשה לחקירה.

לפני שבועיים עצרה המיטרה את מנכ"ל החברה וסגניו, כחלק מחקירה שחשפה חשד של קבלת שוחד בהיקף מדהים. מנכ"ל החברה נחשד בכך שקיבל שוחד בצורת שתי וילות, מקבליים שמסר להם עבודות-בנייה.

ההצעות

של בלומנטל

הדרך היחידה להגדלת הייצוא היא התפכחות מחלום הליכוד על משק חופשי, והערכת ענייני-הייצוא בהקצאת מקור, תוך צמיחה מהירה של המשק. ייצוא תוך מיתון אינו ניתן לביצוע — דב"ר בלומנטל, במאמר שפורסם בביטאון "בית ברל".

בלומנטל אומר, כי יש לתת למפעלי הייצוא תמריצים ישירים מתקציב הממשלה לפיתוח התשתית. יש להגדיל גם את חלקו של ההון הפרודוקטיבי בסך ההון במשק, על-ידי מתן תמריצים להון המופעל בייצוא, בדרך של הלוואות-פיתוח ממשלתיות. יש לזכות בהנחות-מיסים הון ורווחים שיושקעו מחדש במפעל.

במקביל יש לעודד מעבר כוח-אדם למפעלי ייצוא על-ידי תמריצים, בצורת שיפור התנאים הסוציאליים, הנחות במסים והטבות שכר. משוחררי צבא אשר יעברו למפעלי-ייצוא יקבלו העדפה בשיכון. יש גם לעודד בצורת מענקים מחקר ופיתוח במפעלים. יש לראות ב-

אכירת-חיסול

ב"ה'למון-עתיקות"

חנות העתיקות הידועה במלון "היל-טון" בתל-אביב מתחלת, בעליה, שלמה ויליאם וסאם דרומנטל, מוכרים את המלאי במכירת-חיסול, ורוצים לסגור את העסק.

לשניים חנות נוספת ברחוב אלנבי בתל-אביב. החנות ב"הילטון" נמכרה על-ידם לסוחר-העתיקות יוסי בנימינוף, שיש לו חנות-עתיקות בניו-יורק, ושלא-בין חנות עתיקות בירושלים.

"שלאגר" פתח

יציאת-חירום

יומיים אחרי הפירסום במדור זה על מועדון-הלילה "שלאגר", שהיווה סכנה לבאים אליו (מלכודת מוות בשלאגר, "העולם הזה", 2243), הופיעו במקום פועלים ופתחו יציאת-חירום מן המקום. "שלאגר" פועל במרתף ברחוב מרמורק, ועד כה היתה אליו רק כניסה ויציאה אחת, באמצעות מעלית.

סכנה:

פסולת פחם

תחנת-הכוח החדשה בחדרה תצרוך פחם. הפחם הנשרף מתיר אחריו פסולת-פחם. כעשרה אחוזים מן הפחם נותרים בצורת אבקה.

התחנה תשרוף בשנה 3.4 מיליון טון פחם, ותותר בכל שנה 340 אלף טון אבק-פחם, או אלף טונות ביום.

בעולם נפטרים מאבקה זו על ידי הכניסה חזרה למיכרות הפחם. בחדרה אין אפשרות כזו. לא ניתן להשמיד אבקה זו, ויש לקברה או לערמה לערימות. תוך זמן קצר יתחילו הרים של אבקי-פחם לקום בחדרה.

יש חוזה -

אין בשר

חודש אחרי ששרי-התעשייה, גידעון פת, התם בארגנטינה חוזים להספקת 3000 טונות בשר קפוא, במחיר 3100 דולר לטונה, הודיעו הארגנטינים כי אינם יכולים לבצע את החוזה.

בארגנטינה עלו מחירי הבשר ב-30%, והמפעלים מעדיפים למכור אותו במקום, תחת לייצוא. היא מוכנה לקיים את החוזה בתוספת של 400 דולר לטון. כאשר שאלו הישראלים כיצד מרשים לעצמם הארגנטינים שלא לקיים חוזה, השיבו אלה, כי עושים לישראלים מה שהללו עשו להם לפני כמה חודשים. הם התכוונו למצב שהיה לפני כן שנה, כאשר הצטברו עודפי-בשר במחסני הקירור בישראל, וישראל ביקשה לעכב לארבעה חודשים את מיסלוחי הבשר. בקשתה נענתה. עכשיו מבקשים הארגנטינים מיחווה דומה.

מכיוון שמיסלוחי-הבשר מדרום-אמריקה מתעכבים, חששה הממשלה מחסור בשר בעוד כמה חודשים, ורכשה במהירות 2500 טונות בשר-קפוא באירלנד. בשר זה יגיע ארצה בעוד חודשיים. אין הוא מפורק (כולל עצמות), והוא בעל תכולת שומן גבוהה. מיסלחת אחרת על מישרד-התעשייה התמה בימים אלה על חוזים באוסטרליה ובדרום-אפריקה לייבוא בשר קפוא משם.

התוצאה מכל אלה: יהיה בשר, אך מחירו יעלה בודאות, ביגלל המחיר הגבוה יותר שישלמו עבורו. השבוע ייצאו מאוסטרליה מיסלוחים של בשר כבש קפוא, שיגיעו ארצה בעוד חודשיים. הם יורידו את מחירי הכבש הטרי, שהאמירו בימים אלה ל-450 לירות הקילו.

הפקרות

בגרידת-רכב

מי שגוררים את רכבו בימים אלה, צפוי לשיבעת מדורי גיהנום.

בעל הרכב הנגרר בא במונית, או בדרך אחרת, לחניון הנגורים ברחוב גי' בורי ישראל בגבעתיים, מזהה את רכבו ומקבל טפסים של אגרות-קנס. הטופס האחד הוא רגיל, וניתן לשלמו תוך שבועיים בכל סניף בנק או בנק-הדואר, 1000 לירות בסך הכל. אך לא ניתן לשרר את הרכב בלי מירעון הטופס שני (1070 לירות).

טופס זה ניתן לשלם רק בבנק הדואר. לא ניתן לשלמו בבנק רגיל. משמעות הדבר היא כי אם נגרר רכב אחרי סניף רת סניפי הדואר, עליך לחכות עד לפתיחת המחרת. אם מדובר בסוף שבוע — עד יום א'.

המכוניות המסוכנות ביותר

מימצאי תאונות-דרכים באמריקה, שהוכנו שם על-ידי מינהל הדרכים הלאומי לגבי 12 מכוניות בינוניות, הראו כי רק שתי מכוניות מגינות על הנוסעים בהן מפגיעות ומרותות או ממוות בהתנגשות במהירות של 50 קילומטר ויותר. השתיים הן, "שאבט" של "שברולט" ו"פיאט" מדגם "סטראדה". שתי המכוניות הבינוניות האחרות היו מתוצרת פיאט, ואף אחת מהן לא עמדה בדרישות. מינהל הדרכים הוציא עתה תקנות המחייבות להתקין בכל זגמי המכוניות החדשות, החל בשנת 1982, כריות-אוויר או בולמים אוטומטיים לנוסעים.

שידור

צל"ג

"דיבוק צא!"

להנהלת הטלוויזיה הישראלית, שהצליחה לגנון את לוחי-השידורים לשלושת ערבי ראש-השנה, באופן הדוחה ביותר.

אם היה צורך בסמל כלשהו, כדי לסמל את חידלונה של הטלוויזיה הישראלית, היה זה הביצוע המבריק של גירסת ה"בייביסי" של הדיבוק. מן הראוי היה שביצוע כזה יופק באולפני הטלוויזיה הישראלית. התוכנית שנה טובה עם נעמי שמר, שבה אילצה המלחינה את הצופים לחנות ולהאזין בה כשהיא שרה את שיריה. היה דבר מאוס.

אין ספק שאילו נוהלה הטלוויזיה הישראלית כהלכה במשך שנת תש"ם, היה בכוחה להפיק לפחות כמה אירועים מסכרימים ואיכותיים בערב ראש-השנה. תחנת טלוויזיה שאין בכוחה לסכם שנה חולפת, ולו גם בשיטחיות, מן הראוי שמנהליה יבחנו עצמם במראה וישאלו אם הם מתאימים לנהלה.

מאחרי הקלעים

עשן לבן

הסתלקותו של יעקוב אחימאיר מן ההתחרות על הנהלת מחלקת-החדשות בטלוויזיה הפכה את ישיבת ועדת-המכרזים, שנערכה ביום השלישי, לשייבה קצרה, בה נבחנה ההצעות של שלושת המועמדים — טוביה סער, מיכה לימור ואלי ניסן. אחרי דיון קצר והשמעת הצעות ותוכניות של המועמדים לניהול-המחלקה, החליטה ועדת-המכרזים — שבה השתתפו יו"ר רשות-השידור, הפרופ' ראובן ירון; מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד; מנהל הטל-

מנהל-החדשות סער שינוי בתכנים

וויזיה, יצחק שימעיני; והעיתונאים ארי ווין פרנקל ודניאל בלך — לבחור פה אחד בטוביה סער, המשמש כיום כעורך מוקד. סער ייכנס לתפקידו ב-4 בנובמבר. כניסתו של סער לתפקיד שבו כיהנו בעבר צבי גלי, דן שילון והחיים יבין עשויה להכניס למעגל העשייה של המחלקה כמה דמויות חדשות, ולמתן אחרים במעמדם.

בין המקורבים לסער, במחלקת-החדשות, בולט עורך מבט שני, שימעיני טסלר, שלא הציג לבסוף את מועמדותו לתפקיד מנהל-המחלקה. מפני שראה את עקרונות התיקשרות באור אחר מאשר לפיד ושימעיני, ידיד אחר של סער הוא המגיש והעורך דניאל פאר.

כאשר נפוצה השמועה כי עשן לבן מיימך מעל לבניין חוסי ירושלים (שבו שר כנת מינהלת רשות השידור) החלו אנשי מחלקת-החדשות בבחינת קשריהם עם סער, בבחינת "המלך מת, יחי המלך". ראשון המתקשרים אל סער היה יאיר שטרן, בתוקף תפקידו כאיש ועד-הכתי-

ביים, והוא בירך את מנהל-המחלקה החדש. בעיקבותיו עשו זאת שאר הכתבים.

„מבט” חדש

עד לראשית חודש נובמבר ילמד טרי כיה סער את מכלול הבעיות של המחר לקה, שאותה עליו לנהל. במצב הקדוש הנוצר כיום בטלוויזיה ברור כי תפקידו של מנהל מחלקת-החדשות יתמקד ברובו בצד המינהלי של המחלקה, שיכלול הגי דלת כוח-האדם, הגדלת הצוות הטכני הי מסייע לכתבים והתאמת התקציב לצורכי המחלקה.

על סער יהיה לערוך שינוי באופן ובר סיגנון הגשת החדשות. הערכת כמה מי ראשי הדסקים במחלקה היא שגם אילו היה חיים יבין משלים את הקדנציה שלו ברגיעה, ובחירת המנהל החדש היתה נעי שית בלא השערוריה המציבורית שליוותה את הבחירה, היתה מגיעה העת לשינוי כמה ממתכונות המחלקה, כפי שטבע אור תן דן שילון לפני כשש שנים.

נראה שהשינויים יהיו הדרגתיים. רא שית, בסגנון ההגשה של מבט לחדשות, כאשר ההנהגה היא שמערכת-החדשות תאמץ כמה מהפעולות שאותם מתכננים אנשי ערוץ 2 באולפן הרצליה, למיקרה של איחור הערוץ. הכוונה לשולחן-הגשה ארוך יותר, שבו יישבו כמה מראשי-הדסקים וידווחו אישי-איש שטח התמחותו.

סידרת-השינויים השניה תתחיל בימי שישי וראשון. את השבוע — יומן אירועים תחליף מתכונת גמישה יותר של מגאי זינ-חדשות טלוויזיוני, במתכונת שבה יהיו לש התיחקור ויורחב הדיווח. מישקל-הכובד של כתבות-החקיר יועבר, כנראה, לתוכנית מבט שני, שתעבור מן הסתם שידוד-מערכות. העורך יוחלף, ויחד עם זאת תהיה תוספת בתיקוב, שתאפשר חקירות מלאות יותר של נושאים חדשניים.

אשר לכותר, „עמידות” של טוביה סער מול לחצים פוליטיים, בחרה ועדת-המיכר רזים בגדם הנוקשה יותר מקרב שלושת המועמדים שהיו. יש המקווים שסער עשוי להתגלות כמנהל-מחלקה גמיש, שיידע על מה להתמודד עם מנהל-הטלוויזיה החלש, יצחק שימעוני, ומנכ”ל-הרשות, יוסף לפיד. סער אינו שייך לירושה של יצחק דיבני וארנון צוקרמן (מנכ”ל הרשות ומנהל הטלוויזיה של טרם-המהפכה), וזה עשוי לרכך את יצר-ההתמודדות של לפיד ושימעוני.

יתכן שהנהלת רשות-השידור גם לא תוכל להרשות לעצמה סיכוסכים עם מנהל אשר מונה מטעמה.

היתרונות המיקצועיים, שנתרו במחל-קת-החדשות מאז עידן דן שילון, ושל

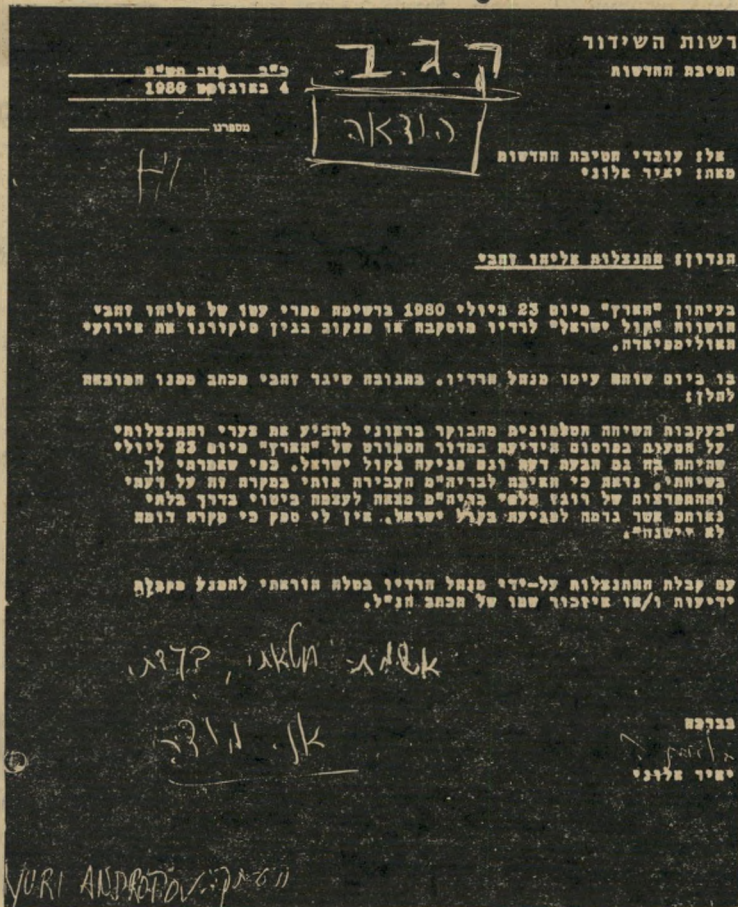
מנהל-קודם שילון מחלקה הרוסה?

כורסמו בימי כהונתו של חיים יבין, יעמדו עתה במיבחן. בימי הקדנציה של טוביה סער.

מילכוד אחימאיר

יכולת-יעמידותה של מחלקת-החדשות, בתקופה שבה תנהל בידי טוביה סער, תחוק על-ידי יעקוב אחימאיר, העיר מד להמשיך בתפקידו כעורך מבט, מיש רה שאותה קיבל במיכור אשר תוקפו יפוג רק במחצית שנת 1982.

הודאה בקג"ב

לוח-המודעות בחטיבת החדשות של הרדיו היה בשבוע שעבר מקור לצחוק כללי בחטיבה. סביב מיכתב של מנהל החטיבה, יאיר אלוני, לעובדי-המחלקה, הצטופפו עובדים רבים, חלקם עם עטים שלופים. הם קראו את המיכתב, צחקו, והוסיפו עליו את הערותיהם.

הפרשה כולה החלה כשכתב הארץ בקופנהגן, אליהו (בוזי) זהבי, יצא במדור הספורט של הארץ נגד הרדיו שסיקר את האולימפיאדה במוסקוה ושרת בכך, לדעת זהבי, את האינטרס הרוסי. זהבי הישוה את קול ישראל לרדיו מוסקוה ולרדיו פנקוב בבולגריה-המיוחית. כשקרא מנהל הרדיו, גרעון לב-ארי, את כתבתו של זהבי, הוא רתח מלעס. זהבי הוא לא רק כתב הארץ בקופנהגן אלא גם כתב קול-ישראל שם. „אם יש לו ביקורת על מקום העבודה שלו, הוא יכול לומר אותה לי, הוא לא צריך ללכלך בעיתונים.”

אולם לביארי לא רק כעס. הוא טילפן לזהבי והודיע לו: „אצלנו אתה לא עובד יותר.” זהבי הנהגם התנצל. „ההתנצלות שלך אינה מספיקה לי.” השיב לו לביארי בקולו הרועם. „אם אתה רוצה להתנצל, תתנצל בפני כל המחלקה, ותשלח לה מיכתב.”

זהבי עשה כן. ההתנצלות שלו מעוררת צחוק כללי במחלקה. „גראה כי האיבה לברית-המעצות העבירה אותי במקרה זה על דעתי, וההתפרצות של רוגז כלפי ברית-המעצות מצאה לעצמה ביטוי בדרך בלתי נאותה אשר גרמה לפגיעה בקול ישראל,” כתב זהבי למנהל החטיבה, אלוני.

אלוני מיהר לכתוב לעובדי המחלקה שלו, ולהביא ציטוטים ממיכתבו של זהבי. הוא תלה את מיכתבו על לוח-המודעות. אולם מה שמצחיק יותר מעצם ההתנצלות הן הכתובות שהוסיפו עובדי המחלקה על מיכתבו של אלוני. „ק.ג.ב. הודאה”, אלה הן שתי כותרות שנכתבו בראש המיכתב. „אשמתי חסאתי, בגדתי אני מודה!” הוסיף מישהו ליד החתימה. „העתק ליורי אנדרופוב” כתב מישהו אחר בשולי המיכתב.

אחימאיר, איש-חדשות מובאק, בעל תפיסה ייסודית בתיקשורת, ימשיך לבי חזן חדשות, ופרשנויות לחדשות, בצורת העניינית והמיקצועית שלו, כפי שעשה עד כה.

קיימת סבירות-מה לכך שאחימאיר יר סער יתפקדו כצמד. סער יודע שהצלחתה של מערכת היחסים סער-אחימאיר היא הבסיס להצלחתו בתפקידו, מאחר והוא זכה בתפקידו ביחד עם עורך-מבט שיש לו חוזה בתוקף. גם העומס המינהלי הי מוטל על מנהל מחלקת-החדשות יגוול ומן רב מסער. הצלחתו המרתקת של שיי לון בתפקיד מנהל-המחלקה נבעה מיכולתו תו להתמודד עם הבעיות האירגוניות, להגדיל את תקציבי המחלקה ולפעלם נכר בה. פיזור והאצלה של סמכויות למנהלי הדסקים ולסגנו, יתרמו להצלחת הצוות והמנהל.

יבין חזר

המנהל (עדיין) של מחלקת-החדשות, חיים יבין, חזר בשבוע שעבר מקונגרס של מנהל-מחלקות לחדשות, שערך איר-גון השידור האירופי באיטליה. ביום שבו

שיחות שילון

מנהל הקודם של מחלקת-החדשות, דן שילון, המסיים כסוף שנה זו את תפקידו ככתב הטלוויזיה בניו-יורק, ביקר בחשאי בארץ בשבוע ראש-השנה. שילון, שבא להכין את הרקע להחזרתו ארצה ולבקר את מישפחתו בתל-אביב, סירב לבקר, במהלך ביקורו, בבניינהל-טל-וויזיה בירושלים.

שילון נפגע עד מאוד מכמה הצהרות שהעניק יורשו, יבין, לכתבי עיתונות. יבין אמר שהוא „ירש מחלקה הרוסה...” ובי שיחת-טלפון, שערך מתלי-אביב עם מער-כתב-החדשות בירושלים העיר שילון: „...השארתי לכם מחלקת-חדשות הרוסה, היא עומדת לרדת מהמסך. ככוונת הני מספר פעמים בשיחת-טלפון עם אנשי הי מחלקה מניו-יורק.

גימוק נוסף לסירובו של שילון לבקר בירושלים: „אני לא רוצה להתערב בי צורה כלשהי בתכנים המתנהלים כיום במחלקת-החדשות...”

לפיד מייעל

מאבק סטרטגיקים עומד להיפתח, אחר רי החגים, במיסדרונות רשות-השידור. הי סיבה למאבק: גיסונו של מנכ”ל-הרשות, יוסף לפיד, לצמצם את מיספר השעות הנוספות של כל עובדי-הרשות. בכונתו של לפיד להעביר הוראת-קבע, המגבילה את מכסימום השעות הנוספות המותרות לאנשי-המינהל 50 שעות בחודש, ולאני שיי-החדשות ל-120 שעות בחודש.

מאחר ומחלקת-החדשות, בטלוויזיה ו-ברדיו, פועלות בתקנים מוקטנים, עשויה הגבלת כמות השעות הנוספות, המותרות לעובדי החדשות, להביא למאבק על רקע מיקצועי, שישבית בשלב מסויים את מחר לקות-החדשות.

פסקול

הסירוב של שימעוני

בחוגים המקורבים לחיים יבין טועי נים כי הסיבה להדחתו מתפקידו כמנהל מחלקת-החדשות היתה עורסת השבוע — יומן האירועים, יעד חן, לדברי המקורב בים, התמודדה חן עם יבין, שהתנגד למי עשה למרבית הנושאים בעלי הגוון הסקני דלי. היא ניצחה את הממנה עליה ושידי רה ביומנה את הקטעים, שהפכו אחרי כן לשערוריות ציבוריות, ושהביאו בסופו של דבר להדחתו. מפיקי ומגישי תוכנית-הבידור של ערבי-שבת שעה טובה, אהרן רון גורדפינגר ומנני פאר, מצאו רעי יון מבריק, שנועד להיות הצייר המרכזי של תוכניתם בראש-השנה. הרעיון היה שיחזור תוכנית-הבידור הרדיפוגנית הפור פולאבית מאמצע שנות החמישים, שלושה בסריה אחת. כונת המפיק והמגישי היתה להגיש שיחזור מותאם של התוכנית, שי היתה מעין ניקוי ראש של ימי ריור בך גוריון. כוכב התוכנית, עורך מעריב בי עבר, שלום רוזנפלד, היתנה את השי

מנהל שימעוני

שלושה בסריה, אחד חסר

תפתו בכך שהמנחה יהיה מי שהינחה אותה במקור, יצחק שימעוני, המכהן כיום כמנהל הטלוויזיה. משתתפים אחרים, כאמנון אחינעמי ודן בן-אמוץ, לא הציבו תנאים כלשהם לשיחזור התוכנית. אך הופעה של 15 דקות של שירי המר שורר/מר יהונתן גפן, באחת מתוכניות שעה טובה, העלתה את זעמו של שימעוני, שסירב להופיע כמנחה השיחזור, שהיה תורם, מן הסתם, לשיפור איכות מישדריי החג של הטלוויזיה בראש-השנה. תוכנית מוסר, בהנחיית גרשון לסקר, הוגבלה לימספר מוגבל של גיסיונות, ורי היא עומדת לרדת מהמסך. ככוונת הני הלת-הטלוויזיה לשנות את המתכונת של הנושא הספרותי על המירקע.

יום שלישי

16. 9

ידידים בעוקים (5.30).
תוכנית-ינעור - גלריה של ילדים המייצגים אביטיפוס של ילדים ברחבי העולם כולו. **מתוך יותר, גבוה וי יותר, חזק יותר (5.55).** תוכנית הספורט לצעירים ש בה אל המסך, לאחר פגרה ארוכה.

תשע כריכות (8.03).
תוכנית-בידור, המלווה בחיי קווים של טוביה צפיר.

ספארי במכסיקו - ים קורמז (8.30). הבמאי ג'וליו בוזוול וצוותו עקבו אחר בעלי-החיים והצמחייה של ים קורמז. באי מדברי קטן מצויה מושבה גדולה ומגוננת של עור פותיים. ניתן לראות בו שחי בעלי סנפיר ושאר חיות-מים, הניזונות מסחף הנהרות.

ימים נוראים בארי (9.30) - שידור פים נדירים ופיס, לוויתנים

המישמר לקיסר. נבואת הסי- ביליות מלפני שנים רבות, שעוררה צחוק, מתממשת במ- ציאות.

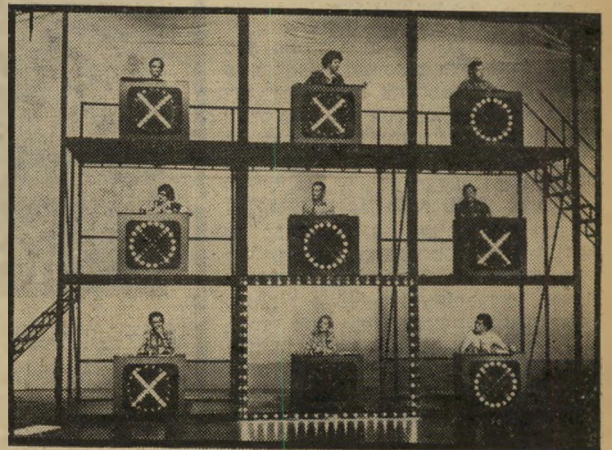
יום רביעי

17. 9

שלוש, ארבע, חמש וחצי (5.30). תוכנית בידור לילדים, בהשתתפות נירה עדי וישראל גרוימן.

שעון הפדא (6.00) - שידור בצבע. מגזין של קטעי סרטים מצויירים. **ניקולאס ניקלבי (8.03).** הפרק האחרון בסידרה המבוססת על סיפורו של צ'ארלס דיקנס. ראלף חושף בידע מסעיר, בעוד שבעיותיהם של ניקולאס וקייט נפתרות.

אדם עם שחר (10.05). אדם גיינס (מייקל דאגלס), מרצה צעיר בקולג', נמצא בחופשת-קיץ. בחיפוש אחר מידע הנוגע לקרובי-מישפחה במיסורי, הוא יוצא

צפירי וחברים: תשע כריכות

יום שלישי, שעה 8.03

חיים עלי ארמות (9.30) - שידור בצבע.

הפרק השלישי בסידרה התי- עודית הנהדרת, שהיה מתוכנן להקרנה ב-4 בספטמבר ונדהה בשל מישחק כדורסל. סיפור היערות הראשונים; שלושת אלפים מיליון שנה שבמהלכם התפתחו היצורים החיים בימים שעל פני כדור הארץ, בעוד שהנוף היבשתי היה עדיין שר מם לחלוטין. דייוויד אטנבורו פותח את הפרק באיסלנד, שם מצויה דוגמה שיכבתית המי תארת את ימי הקדם ואת השוליים הירוקים שבגבול ה- יבשה והמים - שוליים של אוב, שהם ראשית פלישת ה- יצורים החיים מן הים אל ה- יבשה. אטנבורו מתאר את אבות-אבותיהם של מרביה- רגליים ושאר חרקים פרימי- טיבים, שניצבו בפני בעיית התאקלמות על פני היבשה. ה- תהליכים הראשונים באבולוצ- ית הדרווינית - בצבעים מר- היבים ובהרבה מתח.

סיפורו של אדן (10.25). דרמה שסיפורה מת- מקד בוזג צעיר החי באנ- גליה, היוצא לסיור בעיירה שבה נולד הבעל, באזורי ה- ספר של ג'ורג' לונד. האשה פוגשת לראשונה את בני ה- מישפחה של בעלה. הפער בי- השקפות החיים השונות של בני הזוג הצעיר ושל מישי- פחתה של הבעל מעורר חיכוך- כים רבים.

יום כיפור

19. 9

אין שידורים

בטלוויזיה הירדנית: 1.15 כנפיים, 2.30 החלום ה-

עדי וגוריון: שלושה, ארבע, חמש וחצי

יום רביעי, שעה 5.30

יום חמישי

18. 9

פטר והזאב (6.00). עוד ביצוע של יצירת פרו- קופיב, בביצוע תימורה רשות-השידור ירושלים, בניי צוחו של מנדי רודן.

מישחק השבוע (8.03). המתכונת החדשה של תוכנית הספורט הנודעת; אל מישחק השבוע מצטרפת מעתה תחנית לקראת מישחקי השבת הקרובה.

לאומי. 3.15 כדורגל בינלאומי. 5.20 פרוע פרוע המערב. 8.30 חרשות בעברית. 9.30 סטר קארד צאנינג (קומדיה). 10.10 ספינת האהבה. 10.50 המקצרי ענים (גם בערוץ 3).

שבת

20. 9

מבט להדשות + ראיון מיוחד, שיעסוק בי מידחמת יום-הכיפורים (9.00).

עונה מזהירה (10.00). סרט המתאר את סיפורו האמיתי של רץ מצי- טיין, שבגופו מתגלה סרטן והוא נלחם בו באומץ ובנחיי- שות החלטה. השנה היא שנת 1969, וג'ון בייקר הוא רץ מצטיין השואף להשתתף בנב- חרת האולימפית של ארצות- הברית ב-1972. הוא עובר כ- מורה להתעמלות בבית-ספר יסודי בעיר הולדתו אלבוקרק, ניו-מכסיקו, ומאהב בנערה יפה בשם מרי אן. הוא מתעלף במהלך אימון ריצה, ובבדיקה מתגלה הגידול הממאיר. ג'ון בייקר עובר ניתוח וממשיך לעבוד כמורה, אך חדל מפגני- שותיו עם מרי אן מפני שאינו חפץ ברחמיה. הוא מסרב להי-

יום ראשון

21. 9

כפתור ופרח (5.30). לקט מהתכונות ששודרו בי- סידרה, שירים חדשים וישנים, עם יונה עטרי, אילי גורליצקי, צמד הפרברים, צילה דגן, מיכל טל ואחרים.

עוד להיט (8.03). בתוכנית השבוע להיטים עבי- ריים.

הכל נשאר במשפחה (8.30). אפיזודה נוספת בי- סידרה, תחת הכותרת העברית "למענך ארצ'י" שבתרגום נכון היה צריך להיות "אדית הטובה מדי".

הקמפוס בצד המלי- חמה (10.00) - שידור בצבע. הפרק התישי מולך את ג'ובי הסידרה אל סוף המלחמה, כאשר רוס מארגן מסיבה לבוגרי "הארווארד". פרי עוזב את המסיבה מוקדם, רוס מפלרטט עם אחייניתו של פרי וכריס לומדת כי מזל הוא שלא נישאה לרוס.

שיחה בשניים (10.45). ד"ר מרדכי רביד מבית-החולים "מאיר" (מרצה בבית-ה"ס לרפואה של אוניבר- סיטת ת"א) משוחח עם נתן דונביץ על יחסי רופא וחולה. **פרק בוטומס (11.15).** פרק 66 בסידרה. עוד התפתחויות ברומן של ג'סיקה הפסיכיאטר פונגר.

בוטומס: עונה מזהירה

מוצאי כפור, שעה 10.00

יום שני

22. 9

בית קטן בערבה (5.30). האפיזודה מסע באביב. **הרפתקאותיו של רב פעלוק (6.20) - שידור בצבע.**

מסך גדול מסך קטן (8.30). בתוכנית קטעים רבים מקומדיות אמריקאיות חדשות, ביניהן "הפלישה להוליווד 1941", "טיסה נעימה", "ספצת עירום", "האחים בלון" ו"מכור- ניות משומשות".

מוות זכר כמים כחיי לים (9.30). סרט תיעודי, המזכיר במידה רבה את סיפורה של מלוויל "מובי דיק", שהוא מצוד בעיקבות הלווייתן הלבן. סרט זה מתאר קבוצה של צר- ללנים אמיצים שיצאה 1969 ל- אוקיינוס ההודי כדי לעקוב אחר הלווייתן הלבן במרחבי הים. המירדף נמשך מאפריקה עד אוסטרליה. אלפי לווייתנים צו- למו עד שהלווייתן הלבן הופיע סמוך לחופי אוסטרליה. הסרט מתאר את הממודתו של ה- אדם עם היינק המסוכן מכולם.

כנע לסרטן, ומקדיש את עצמו לאהבתו הגדולה - אימון ילי- דים. בתפקיד המרכזי של ג'ון בייקר מופיע השחקן טימותי בוטומס, כוכב ג'והני מח ב- שד'ה הקרב והצגת קאליגולה ה- אחרונה, ואחד מכוכבי סידרת הטלוויזיה המיוזן אחרי הג- לימה.

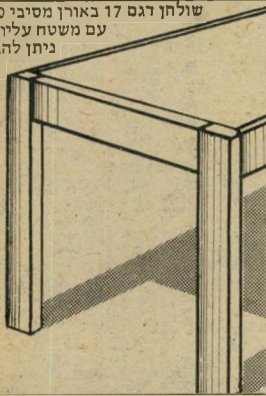

דוגלס, פוריל ודון-בייקר: אדם עם שחר

יום רביעי, שעה 10.05

14,080

שולחן דגם 17 באורך מסיבי 1.20x0.80 עם משטח עליון רחיצ. ניתן להגדלה עד 1.80 מ'.

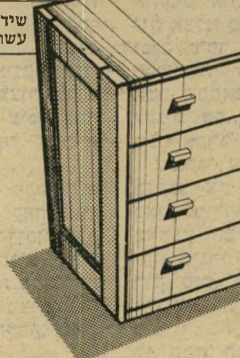
17,490

BIBA המיטה המוצלחת של דניש באורך מסיבי כולל שידות, שולחנות לילה ארון קיר במידות שונות ומראה המחיר ל מיטה

11,480

שידה 4 מגירות עשויה עץ ארון מסיבי

ניחוח הארון בדניש.

בדניש עכשיו - מבחר רהיטים מעץ אורן באיכות שרק דניש יכולה. חדרי שינה, פינות אוכל, מערכות ישיבה, חדרי ילדים ופריטי ריהוט אחרים - כולם עשויים עץ אורן מאסיבי ובעיצוב בלעדי.

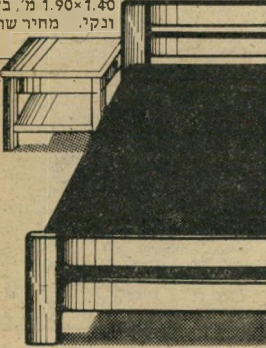
רהיטי ארון מקסימים - עכשיו בדניש.

8% הנחה על תשלום במזומן ואפשרות לתשלומים הנחה נוספת בקניה בשיטת "שלם וקח".

המחירים בלירות וכוללים מע"מ

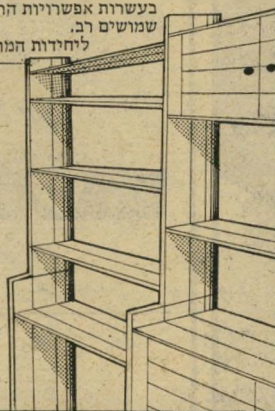
13,530

מיטה דגם 501. עשויה עץ אורן מסיבי. 1.40x1.90 מ'. בעיצוב פשוט ובקל. מחיר שולחן לילה - 4.680 ל"י.

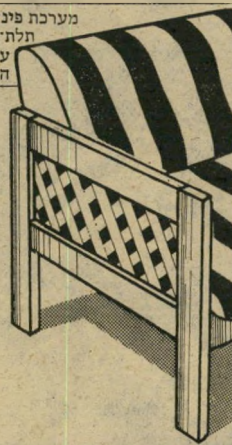
24,755

PINE WALL מונח מודולרי מעץ אורן טבעי, מגרות, מדפים, תאים פתוחים וסגורים, כעשרות אפשרויות הרכבה ומגוון שמושים רב. המחיר - ליחידות המופיעות כאן

47,660

מערכת פינלדיה מעץ אורן, תלת-ימושב ודרימושב עץ או בלי כורסא. המחיר ל"י 2 + 3.

אדניש

רמת-גן: דרך ז'בוטינסקי 104.
ירושלים: רח' הסורג מול בנק ישראל.
חיפה: אחוזה, רח' חורב 53.
באר-שבע: רח' החלוץ 124.

פולין 1980 - מבט משמאל

כתבנו כי:

"איננו אדישים לתוכנן של דעות חורגות למיניהן והננו מבחינים היטב בין ביקורת על המציאות הקיימת, המקבלת את יסודות הסוציאליזם ודורשת את הרחבת הדמוקרטיה הסוציאליסטית ובין האופוזיציה הימנית. נראה כי במידה לא קטנה השיטות המופעלות כלפי "הימין" מופעלות תוך חשש מהביקורת משמאל. בכל מקרה אנו מתנגדים לדכוי אדמיניסטרטיבי של דעות מתנגדות."

אין בבקורת זו, בקורת של סוציאליסטים על המשטר בארצות בהן ההון אינו שולט, כדי לצרפנו אל כל המנצלים (בארצות ההון) את המצב בפולין לצרכיהם. הבורגנות בארצות ההון מנסה לחזק את שליטתה על הפרולטריון בארצות השונות תוך שימוש בארועי פולין להתקפה על הסוציאליזם באשר הוא. כן נותנים יד להתקפה זו בעלי אידיאולוגיות "חופשניות" (ליברליניות) השמים דגש על מושג חופש מופשט במנותק מהדכוי המעמדי.

ש"י מתנגד, בתוקף לכל שימוש באמצעים מינהליים (מעצ-רים, ניתוק קווי טלפון וכו') או אמצעי כפייה אלימים (משטרה, צבא) כדי להתייר את הסכך הפולני או דומים לו. לא ע"י גורמים פנימיים וודאי שלא ע"י גורמים חיצוניים.

כתבנו כי "השתחררות משליטת הביורוקרטיה והמעבר לדמוקרטיה פועלית, אם לא ייעשו ביוזמת המפלגה עצמה, יתבצעו ע"י לחץ ומרי של הפרולטריון."

בכך אנו מוסיפים להחזיק. קידום הסוציאליזם ודמוקרטיה פועלית בפולין יחזקו את מעמד הפועלים בכל מקום בשאיפתו לשנוי פני החברה ולסוציאליזם.

עו"ס"י - שמאל סוציאליסטי ישראלי

ת.ד. 33076 ת"א
ת.ד. 9596 י"ם
ת.ד. 2478 חיפה

תרומות לכסוי ההוצאות נא לשלוח לת.ד. הנ"ל.

חוברת מעודכנת "קוי יסוד" של ש"י תפורסם תוך חודש - להשיג תמורת 30 ל"י, לפי הכתובות הנ"ל.

גל שביטות הפועלים בפולין שהקיף לאחרונה מאות אלפי עובדים חשף את חולשת הטענות בדבר הזהות הקיימת בין הפועלים, המפלגה והמדינה בפולין ובשכנותיה. בלי להכנס בפירוט לשאלות כמו: מהו סוציאליזם? כיצד ניתן לעבור מחברה קפיטליסטית לחברה סוציאליסטית? ננסה להתייחס כאן לעמדות ש"י (שמאל סוציאליסטי ישראלי) ביחס להגשמת הסוציאליזם בארצות בהן ההון אינו שולט.

בקווי היסוד של ש"י טענו כי בארצות בהן מוגר שלטון ההון יש צורך לעבור לשלטון המועצות. קבענו כי:

"בתוקף נסיבות היסטוריות וחוסר נאמנות ליסודות הדמו-קרטיה הסוציאליסטית, שכבות ביורוקרטיות שונות צברו עושר ועוצמה שלטונית והשפעה תרבותית וחברתית מוגזמים. כתוצאה מכך נבלמו תהליכי הבניה של הכרה ותודעה סוציאליסטית, ונתנונה שיטת שלטון המועצות... הדרך היחידה לפתור את הבעיות הללו היא העברת השלטון הלכה למעשה בכל הדרגים מידי המנגנון המפלגתי לידי מועצות פועלים הפועלות ונבחרות באורח דמוקרטי."

אין זאת אומרת כי השינוי שצריך לחול בחברות בהן ההון אינו שולט זכה למהפכה חדשה, שכן הניגוד אינו בבסיס הייצור אלא במבנה העל הפוליטי:

"הניגוד מתמקד בסתירה שבין מתכננים ומבצעים, בין צמרת מפלגתית כל יכולה לבין המוני העם משוללי השפעה פוליטית. סתירה זו עשויה עדיין להפתר באופן דיאלקטי ולא אלים, אך עלולה להפוך לסתירה אנטגוניסטית" (כלומר - אפשרויות דרכים שונות למימוש הפתרון).

מאורעות פולין מוכיחים כי הניגוד פועלים-מפלגה קיים, והדרך לפתור היא הרחבת הדמוקרטיה בפולין, דרישות כמו: הקמת איגוד מקצועי דמוקרטי, חופש בטוי, העמקת השוויון החברתי וכו', הן דרישות שיקדמו את פולין לסוציאליזם ע"י עידוד העברת הכוח הפוליטי מהמפלגה והמדינה למועצות הפועלים.

העובדה שחלק מהפועלים נתפסו להשקפות לאומניות ודתיות אינה משנה את מסקנתנו, אלא - אדרבא, מחזקת את הטענה שהמאבק כנגד השקפות אלו צריך להיות אידיאולוגי-פוליטי ולא אדמיניסטרטיבי (הגליות, מאס-רים וכו').

כבר את החפיסות המתאימות. בין הלכות נמצאים גם תיירים. הללו שמחים לראות בכל ביקור שלהם בארץ, כי גרטל עדיין עובדת במרמז. לוא המרץ. ישנם תיירים שבאו לבקר בארץ לפני הרבה שנים. עזר נמצאת, הם מחבקים אותי. אנחנו תמיד נתנו יחס מיוחד לתיירים. הסברנו להם את הדרך והצענו להם איפה לבלות.

עכשיו אני עדיין לא יודעת מה לעשות. בלילה הייתי מכניסה תמיד את העגלה לתוך קפה רוול. משפחת קצנגולד, הבעלים של רוול, הם אנשים מאוד טובים ועזרו לנו במשך השנים פרצו לנו הרבה פעמים את העגלה. ברול היא היתה בטוחה. עכשיו אני לא יודעת איפה לשים אותה. נשארנו כאן לבד ברחוב. רוול כבר איננו וזה חבל.

כיום הן סוגרות כבר בשלוש אחר הצהריים.

„כשאנחנו לא פותחות“ מספרת אולי, „הקונים שלנו מדוכאים. כולם אוהבים אותנו. אנשים באים לקנות אצלנו מכל העיר. רק לפני כמה ימים סיפר לי לקוח, שנגמרו לו הסיגריות בתחנה המרכזית. הוא אמר שהתאפק כל הדרך כדי לבוא לקנות פה. אצלכן יש לסיגריות טעם אחר, הוא אמר לי.“

אנחנו עומדות כאן בחמסין וי בגשם. את כל המילחמות עברנו כאן. במלחמת ששת הימים פתחנו באמצע המלחמה, כדי שלחיילים יהיו סיגריות. אנחנו תמיד במצב רוח טוב. הקליינטים אוהבים את זה. מי שאין לו כסף, תמיד קיבל סיגריה בחינם, או שהיינו מלווים לו. תמיד הסתדרנו עם כולם. בגלל זה אף פעם לא היו לנו בעיות.“

(המשך מעמוד 46)

הדינוגופי. היוכה הלבבי, עיניה המאירות, כושרה לזכור ולהכיר כל אדם שאי פעם קנה אצלה חפץ סת סיגריות, והאווירה הידידותית שהיא משרה סביבה — הפכו שם דבר בקרב ציבור הקונים העצום שלה. אפילו כאלה שאינם מעשנים, מרגישים צורך לעצור לרגע קט ליד דוכנה ולהחליף עימה כמה מילים. כזאת היא גרטל, מוכרת הסיגריות.

בשבוע שעבר ניחתה מכה קשה על עיסקה של גרטל. קפה רוול נסגר. המדרכה ליד הדוכן שלה נשארה מיותרת. השולחנות והכיסאות, שלצידם מכרה את הסיגריות שלה, נעלמו. חלק ניכר מציבור הלקוחות שלה, באי בית הקפה, נאלץ לעזוב את המקום.

„קשה לי מאוד“, סיפרה גרטל.

גרטל מימון ואחותה אולי ליד דוכן הסיגריות מזר, „רוול“ גולדה עישנה סומריין

מישפט

יותר מדי שוטרים

זולא נפגשו השוטרים

במיקרה לא היה

העברייני נתפס

שני השוטרים שתו קפה של שח רית בבית קפה במרכז בתים. הם שוחחו על הא ועל דא. כאשר הר אחד מהם לחברו בחור שעמד ליד הקפה הסמוך. „אתה מכיר אותו?“ שאל השוטר הראשון. „זהו יצחק מסגי, כל השוטרים מכירים אותו.“ השוטר השני מעגף התגורר עה במישטרה, תקע מבט בבחור ואמר: „אני מכיר אותו טוב, רק לפני ימים אחדים היה מעורב בתאונת דרכים מזוהה. אבל שמו יעקב בן-שושן, אתה בטח טועה.“

היה זה תורו של השוטר הראשון לנעוץ את עיניו באיש שלא הבחין עדיין, כי הפך מרכז התעניינותם של שני השוטרים. „מה אתה מדבר, זה מסגי ללא ספק. אני מכיר אותו שנים רבות. יש לו עבר פלילי עשיר, ולא הייתי יכול לטעות בו.“ כך נמשך הוויכוח בין השניים, ושוטר התנועה סיפר לחברו כיצד הכיר בימים אלה את הבחור השנוי במחלוקת.

האיש שאותו הוא מכיר כבן שושן, פגע בתחילת החודש, ליד

(המשך בעמוד 67)

עוברי-אורח בדינוגוף נדהמים לפעמים לגלות עד לאן מגיע זיכר רונה של גרטל. הקשישה כפופת הגו, מסוגלת לזכור אנשים שקנו אצלה סיגריות לפני שנים. תמיד היא מברכת בחביבות את הכל. לעולם אין מצביה-הרוח שלה נוטש אותה. היא מתייחסת אל כולם כאל ידידה האישיים.

בין ציבור לקוחותיה של גרטל נמצאו גדולי הישוב. „אני זוכרת שאשתו של משה שרת היתה באה לקנות אצלי“, סיפרה גרטל. „גם גולדה מאיר היתה קליינטית שלי. היא היתה קונה סיגריות סומריין תוצרת-הארץ. היום כבר לא מוכרים את זה. כל הקליינטים הגדולים שלי נפטרו אחד אחת. השני, כמעט לא נשאר אף אחד.“

„פעם מכרנו הרבה סיגריות סומריין, דגל דובק 10, סילו וי אל-על. היום מיספר אחד בשוק זה סיגריות טיים. אנשים מכל הסוגים מעשנים אותן, וכולם באים לקנות אצלי. הממשלה קונה אצלי, המישטרה, וגם אנשים פשוטים. הם כולם רוצים רק את הסיגריות שלי. כולם אוהבים אותי, אפילו השוטרים. הם עוצרים כאן במיוחד עם המכוניות שלהם. עוצרות גם מכרי ניות אחרות, אבל היום הרפורטים יקרים. רק אתמול קיבל מישהו רפורט של אלף לירות.“

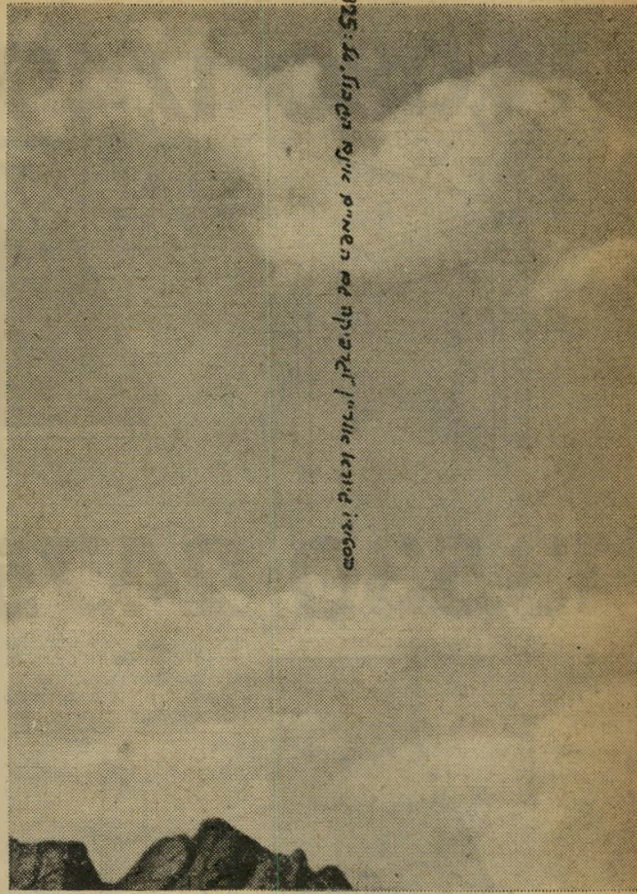
גרטל זוכרת איזה סיגריות מעשנים לקוחותיה הקבועים. כאשר היא מבחינה בהם מרחוק, היא מכינה

„הסיגריה של רוול היא מכה קשה בשבילי. תמיד ישבו כאן אנשים מסביב, דיברו וצחקו. עכשיו הכל נעלם. אין כלום יותר. בלי רוול המקום הזה מת.“

אני נמצאת כאן כי מעט מהזמן שרוול נפתח את המקום הזה נתן לי ראש-העיר ישראל רוקח. בעלי ואני עלינו ארצה משנתאי, בסין. אנחנו שנינו וינאים. עזבנו את אוסטריה בשנת 1938. נשארו בסין 11 שנה ואז עלינו ארצה. כאן לא היה לנו כלום. רוקח רצה לעזור לנו והציע לנו למכור סיגריות.

„אז היו זמנים אחרים. מכרנו קופסה בכמה גרושים. גם האנשים היו אחרים. תמיד היינו נחמדים לכולם ועזרנו למי שרק יכולנו. כולם היו חברים שלנו. גם השוטרים וגם הגנבים. היו הכל יותר גדול. צריך לדעת איך להתייחס היום לאנשים. כשבא איזה בריון, ואני רואה שאין לו כסף, אני תיכף אורמת, היום בטח היום-הולדת שלך ונתנת לו קופסה סיגריות במתנה. הוא מחיך, לוקח והולך. אבל על ההתנהגות של האנשים היום אני מעדיפה לא לדבר.“

לפני 14 שנה נפטר בעלה של גרטל. במשך כמה שנים עזר לה במכירה ידד מבוגר, אך גם הוא נפטר. כיום מנהלת גרטל את ה-עסק יחד עם אחותה, אולי. מדי יום הן פותחות את הדוכן בשעה תשע בבוקר. פעם אפשר היה לקנות שם סיגריות עד השעה 11 בלילה, אך

03232885:6. Foto: אילן גולדמן. סיפור: אילן גולדמן

האם את מוכנה לקיץ?

„ויט-או“, מכין אותך לקיץ!

קרם „ויט-או“, מדחיק שיער מרגליך ומכית השח במחירות בקלות ובעדינות. „ויט-או“ מעניק לעורך מנע רך ומלטף ועושה אותך יפה ונחשקת. „ויט-או“, התכשיר להרחקת שיער הנמכר ביותר באירופה!

מכיל לינולין

PERFUMED תנושם

Vito

הדרך היפה ביותר להבטחת שיער

דיסקו בעים

על המסלול

אופנה רומנטית

אופנת אדירס (אשלס שיף לשעבר), יצ' רני אופנה סרוגה לנשים, מציעה לאביבי קיץ 1981 קולקציה עשירה ומגוונת. ה' מעוצבת בסיגנון קלאסי בצד מראה ספורי טיבי, פרי יצירתה של המעצבת מירי שפיר.

בקולקציה, המבוססת על גורה אורירית, באים לידי ביטוי כל החידושים האופנתיים הקיימים בבדים רגילים, כגון: וריאציות על נושא הוולנים, הדפסי מוטיב היוצרים מראה רומנטי, ומישחקי צבעים של פסי אורך ורוחב המשקפים את המראה הספורי טיבי. כמו כן בנויה הקולקציה על שילובים בים והתאמות של חלקי הלבוש השונים הכוללים: שמלות, חולצות, חצאיות, ז'קטים ומערכות תלת או דו חלקיות.

הדגמים הסרוגים ברמה גבוהה, עשויים מתערובת של כותנה, אקרילן וויסקוזה, עם אפקטים של הדפסת יד ושגיל (דוגמת סריגה בולטת), כשסממני האופנה הבולטים הם שרוולי קימונו, וי עמוק, וחגורות סרוגות הנקשרות במתניים.

החצאיות מעוצבות חלקן בגיורת חצי קלוש, חלקן ישירות וחלקן עשויות מפליי סה סרוג, השמלות בעלות כתפיות, סטרפס, ללא שרוול וחצי שרוול. במערכות הדו והתלת חלקיות מופיעה הד' פסת מוטיב של קבוצת פרחים ענקית בר חולצה, בחצאית ובז'קט. הצבעים השולטים בקולקציית הסרוגים הינם פסטליים כמו: ורוד עתיק, תכלת דהוי ולבן.

תפרים בוהקים

מה כבר אפשר לחדש באופנת הגיינס? תתפלאו אבל יש מה לחדש או להפתיע. אופנת פירוצי מאיטליה, המתבססת בעיקר על הקו הצעיר בשילוב הקו האופנתי, הוציאה לעולם האופנה מכנסי גיינס עם תפרים מודגשים בעזרת צבעים בוהקים

מסריג קל בצבע פסטל, חצאית, חולצת סטרפס, ומקטורן קייצי עליון עם קשירת שרוך במותן. המיוחד פה, הוא הדפס היד על הסריג, מוטיב פרח טרופי החוזר על המקטורן ועל החצאית.

של אופנת אדירס עשויים מתערובות של כותנה, ואקרילן, עם אפקטים של הדפסת יד. בתמונות, חליפה בחלקים

דגמים סרוגים

בריקוד

תצא אחת שתנעל נעלי בלט אופנתיות אלה, הרווחה והנוחיות עם נעליים אלה, לאחר שנות הסבל עם נעלי העקב המחודדות והגבוהות. נעליים שטוחות אלה בסגנון נעלי הבלט הן מאוד אופנתיות, תוכלי למצוא נעליים אלה בצבעי השחור, טורקיז, סגול, ורוד, ואפילו ירקרק.

לכן, שהרי אשה לבושה בטעם משמחת גם את לב בעלה, או מדוע שגם הוא לא יהיה בתמונה? הפעם תרשו לי להפנות את מבטכם למטה, אני מתכוונת לרגליים, או ליתר דיוק לנעליים. גם בתחום זה יש שינויים וחידושים כדרכה של אופנה. כוודאי נתקלתם בעקב המחודד שהיה מורדני בעבר, ושוב חוזר אלינו בדלת האופנתית, אבל מה שהולך חזק בימים אלה היא דווקא הנעל השטוחה, זאת הנראית כנעל בלט. הצבע הבסיסי הוא שחור אבל תוכלי למצוא נעליים כאלה גם בצבע טורקיז, סגול, ורוד ואפילו ירקרק.

(פלורוסנטיים). הצבעים הם ירקרק, ורוד ואורנג', כשהגיינסים בצבע שחור. בסיגנון הזה אפשר למצוא אוברולים לנשים ולגברים, מיכנסיים עם ז'קט קצרצר, כשר הכיסים מודגשים בעזרת הרבה תפרים בוהקים, ואם החליטו לבלות בדיסקוטק שבו יש מישחק תאורה, תופתעו עד כמה בולטים המיכנסיים בתפרים הבוהקים.

נעלי בלט

בדרך-כלל אני נוהגת לספר לכם על חידושי האופנה. בכוונה כתבתי לכם ולא

מישקפי קיטש

בסיגנון הצבעים הפלורוסנטיים הבוהקים יש גם אופנה לייצור מיסגרות למשקפיים. אופנה זו נקראת קיטש וכך זה גם נראה. אבל זה אופנתי. הזכוכיות הן שחורות

לבבות

על העיניים, אלה הם אחד מזוגות משקפיי השמש החדישים והאופנתיים. הזכוכיות הן שחורות וכהות, והמיסגרות מעוצבות בצורות שונות ומזרות, כדוגמה בתמונה.

בדרך-כלל, והמיסגרות בצבעי ורוד חזק מזעזע, ירקרק ותפוז. המיסגרות מעוצבות בצורות שונות, לב, עגול וצר, מרובע וצר וגם מוארך.

חניטה צנטנר

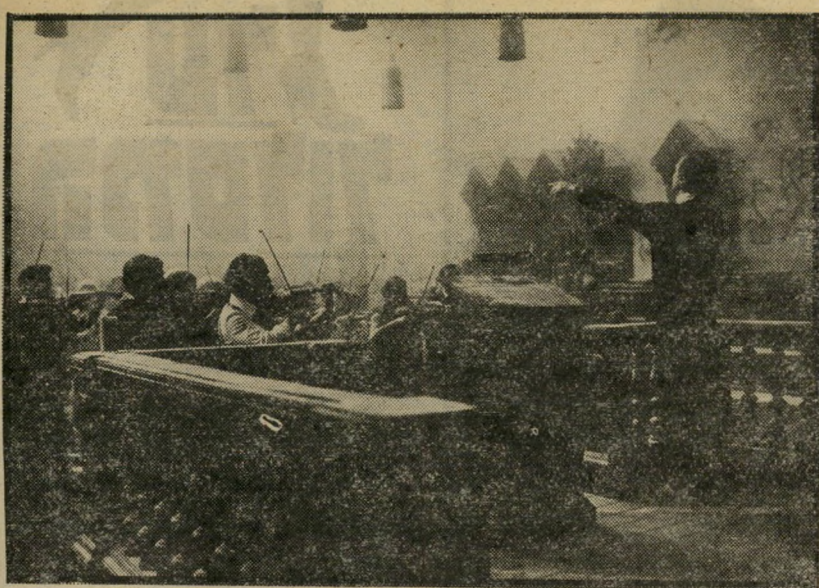
הקים. צבעי הגיינס הם בצבע שחור, בסגנון זה אפשר למצוא אוברולים לנשים ולגברים, מיכנסיים עם ז'קט קצרצר, כאשר הכיסים מודגשים בעזרת הרבה תפרים בוהקים.

התפרים במכנסי הגיינס של פירוצי, החברה יצאה עם קו חדש של הדגשות תפרים על המכנסיים והז'קטים בעזרת צבעים בו

קופצים לעין

1. נישואיה של מריה בראון (גרמניה)

2. חזרת התזמורת (איטליה)

ט הטוב תש"ם * הסרט הטוב

מי שחושב ששנת תש"ם היתה שנה מוצלחת, שיקום! מי שחושב שהכל כלה משגשגת, היחסים הבינלאומיים פור-חיים והתרבות חוגגת את נצחונה על הר בערות — שיקום!

מה זה, אף אחד לא קם? אולי שנת תש"ם בכל זאת לא היתה כה מוצלחת? יש אמנם תיאוריה האומרת, כי כשאומה במשבר הקולנוע שלה פורח. ההמונים נוהרים לאולמות החשוכים, כדי לשכוח את הצרות. אבל כנראה שהצרות של עם ישראל היו כאלה, שלא נותר לו שארירות כדי להיכנס לאולמות ולחלום.

המיספרים היבשים מדברים בעד עצמם. בהשוואה לשנה הקודמת, מיספר הצופים ירד בכ-10 אחוזים. בחודשים האחרונים, הכלולים ב"עידן האושר ההורביצי" החדש, מסתכמת הירידה בכ-25 אחוז לפחות. אילו שאלו את בעלי בתי הקולנוע, הם היו סוגרים את הטלוויזיה, וחסל. לא מפני שזהו מוסד אנטי-ציוני, שאיננו שותף לתנועה המשיחית המנהיגה את המדינה, אלא מפני שברוב חצפתו הוא מעו להציע להמונים אלטרנטיבה לקולנוע. אלא שבעניין זה יצטרכו המתלוננים להתרגל לרעיון שהטלוויזיה חיה, קיימת ומתחרה בהם. ולא זו בלבד: יהיו עוד ערוצים,

שחקנית השנה:

נסטאסיה קינסקי
"טס"

שחקן השנה:

ברונו גאנץ
"ידיד אמריקאי"

הכל ישודר בצבע, ומכשירי הווידאו, עם הקאסטות המובחרות של כל הסרטים הר אחרונים, יהיו בעתיד בניית-חרות קשים ביותר. תחת להמשיך ולקטר רצוי היה להיערך לתחרות, ולחפש פיתרונות. כאלה נמצאו גם באירופה וגם בארצות-הברית, ואין שום סיבה שלא יימצאו גם כאן.

נישואין

נוסח ישראל

באשר לסרט הישראלי — על גבי הנייר הוא מרגיש טוב מאוד. 15 סרטים ישראליים חדשים הוצגו השנה, ומיספר הצופים הכולל בסרטים אלה לא ירד בהשי וואה לשנה שעברה. ובמקום שבו הכל פונה אחורנית, מי שנתר על מקומו דומה לאלוף המהירות.

מבין 15 הסרטים, שניים הם תיעודיים. הים האחרון, שהוצג מדי פעם בסימנטקים, ושיגעון של מולדת שזכה לתגובה צוננת מאוד של הקהל.

סרט שלישי מבין ה-15, אהבה כוזבת, נעשה בשלמותו בפאריס, עם שחקנים צר-פתיים, אבל משום שהבמאי הוא עווי

ט הרע תש"ם * הסרט הרע

1. ליל המסיכות (ארצות-הברית)

2. חבורת הלוחמים (ארצות-הברית)

4. שיער (ארצות-הברית)

3. מנהטן (ארצות-הברית)

תש"ם * הסרט הטוב תש"ם

הרבה פחות, אם תפרוץ שביחה ב-4 באוק-טובר.

להיות שם — במופע הקולנוע

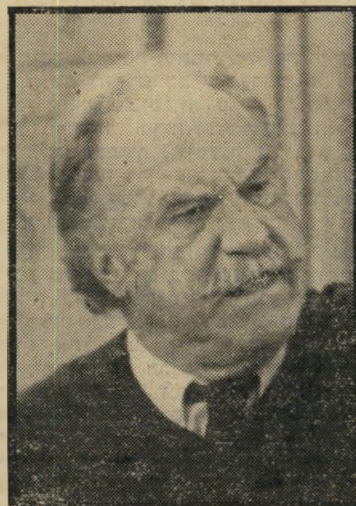
בקווים כלליים אפשר עוד לומר, שי-מלאכת ההפצה מטפלת היום בעיקר בשני סוגי מוצרים: סרטי קולנוע רגילים, ואירועים חברתיים — סרטים טובים, רעים או סתמיים, המתקשים בהילה של יוצאי דופן שאסור להחמיצם.

מובן שכל אחד רוצה, במידת האפשר, להפוך סרט מן הסוג הראשון לסרט מן הסוג השני. זה לא מתאפשר תמיד, אבל תש"ם ראתה כמה וכמה דוגמות מן הסוג הזה. למשל, אפוקליפסה עכשיו. סרט ש-הדיעות עליו חלוקות, ושרבים לא שבעו נחת מחלקו האחרון, אבל ברור היה שכל מי שרוצה להיות מעודכן בחדשות האמנות והתרבות חייב היה לראותו. מן הדין להזכיר סוף שבמקרה זה מדובר באחד המיבצעים הנדירים ביותר של הקולנוע האמריקאי, מיבצע אנטי-מימסדי מפורש ונסיון — אולי לא מושלם, אבל מעניין ביותר —

שחקנית-מישנה השנה:

דלפין סייריג
„שלחתי מכתב לאהובי“

שחקן-מישנה השנה:

ג'ק וורדן
„וצדק לכל“, „להיות שם“

פרס, הכניסו אותו למניין הסרטים הישראליים.

הסרט האחד והיחיד שניתן לכנות בלב שלם „הצלחה“, הוא הקומדיה של יהודה ברקן, חייד, אכלת אותה. עוד אוסף של מתיחות עם מצלמה נסתרת, שבו ידע הקהל לקראת מה הוא הולך וקיבל בדיוק את התמורה.

ובאשר להישגים אמנותיים, אפשר להציג ביע על מאמצייה של מיכל בת-אדם לעשות סרט אישי — רגעים, אבל התוצאה היתה כל כך אישית, עד שנדמה היה שכל העולם מסביב מצמצם לממדיה של תפאורת קרי-טון שטוחה.

על הויליזל באדם המבצע מתוך נישור אין נוסח תל-אביב, על הכישלון של חיקוי הקומדיה האילמת בטעות במיספר, על הי-מיוזאנתרופיה המתחסדת שבפחדנים, או על דמיון ראניון שהתדרדר לנתניה ב-מלך ליום אחד מוטב שלא לדבר.

סרטי היבוא של תש"ם לא היו, אולי, כליל השלמות, אבל יתכן שבהשוואה למה שצפוי בשנה הבאה, עוד נתנגע לתש"ם. השנה לפחות ראינו סרטים. בשנה הבאה, בעזרתה האדיבה של צ'צ'י, יש סיכוי סביר מאוד שלא נראה בכלל סרטים. או שנראה

תש"ם * הסרט הרע תש"ם * ה

4. אחרון הזוגות הנשואים (ארצות-הברית)

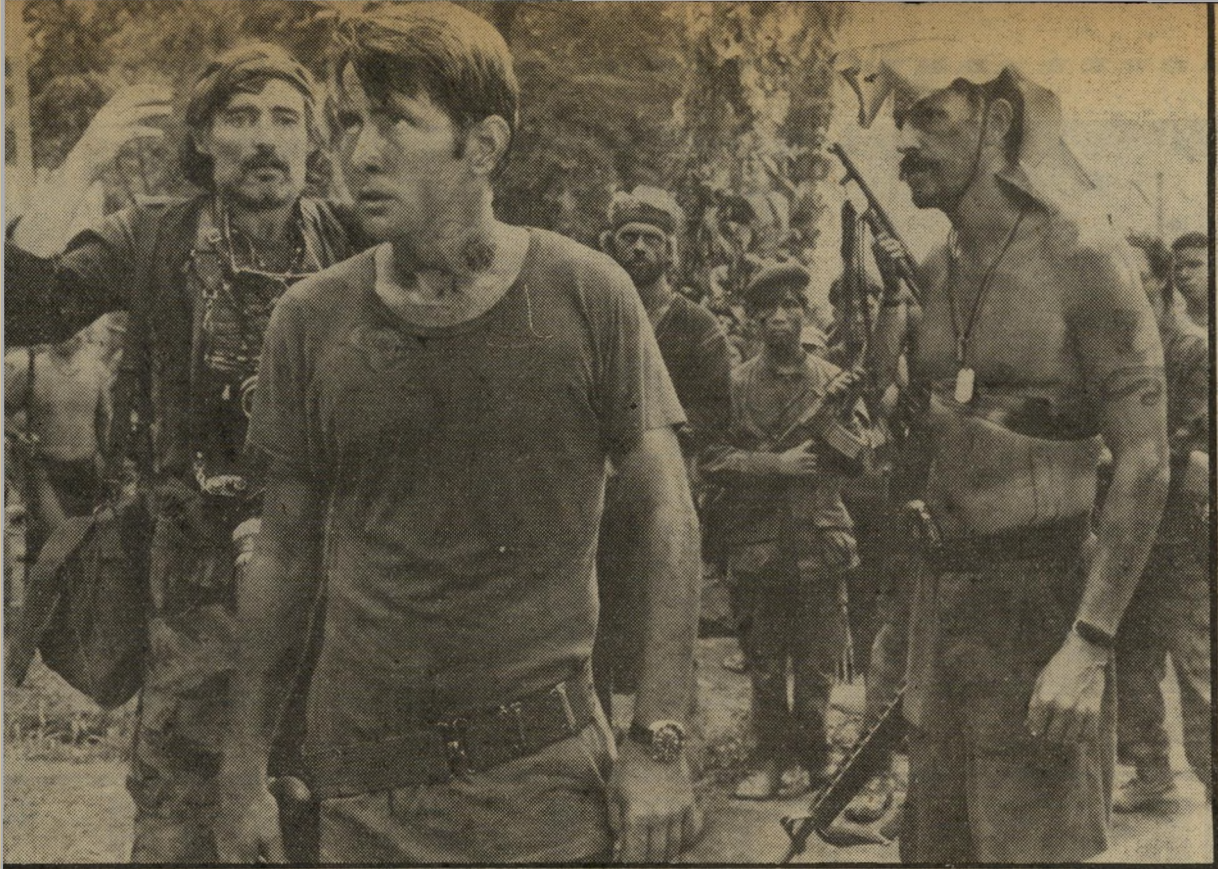

3. עוץ (ארצות-הברית)

(המשך מעמוד 53)

להראות את מלחמת ויאטנאם על כל זוויותיה.

דבר דומה אפשר לומר על תוף הפח, המקושט בפרס הגדול של פסטיבל קאן ובאוסקר של הסרט הזר הטוב ביותר; על טס, שנהנה מכל התהילה של רומן פרי לנסקי ומביקורם של הבמאי והכוכבת הראשית בארץ; על כל הגיאז הזה, הסרט המוסיקלי העשיר והיומרני ביותר שיצא מהוליווד מזה שנים רבות, שגם זכה בפרס קאן; ועל להיות טס, ששימש הספד מכובד ומאלף ביותר לשחקן פיטר סלרס.

מרטין שיין (במרכז) ודניס הופר (משמאל) ב"אפוקליפסה עכשווית" של פרנסיס פורד קופולה
חטט אל לב השיגעון

ואת עמך כאחד. סרט שבו השחקנים מתעלים על עצמם, והרקע הוא חלק בלתי נפרד מן הסיפור (העיר ניו יורק). סרט על נושא רציני מאוד — אנקת גיל היר מעבר של משכיל יהודי המתלבט בכל — שאין שום הכרח להתייחס אליו ברצינות, אם לא רוצים בכך. בקיצור, וודי אלן הוציא מתחת ידיו את הסרט שהכל מרוצים ממנו. הוא מוכיח שוב, שאם אינו לוקח את עצמו ברצינות יתרה, כמו ברגשות, ואם הוא מתגבר על חרדתו שמא הקהל לא יתפקע מצחק, הוא משפר את שליטתו במדיום.

הסרט הרביעי גם הוא אמריקאי, אם כי בספק. אמנם שיעור הוא מוצר לאומי של ארצות-הברית לא פחות מעוגת-תפוחים וכוכבי-בוקרים, אבל נוסף לו תבלין אירופי חזק מאוד, בדמות הבמאי הצ'כי הגולה מילוש פורמן. אהבת האדם העונה של פורמן, היכולת שלו להפיק בעזרת המצלמה וקצבייה-עריכה חווייה רגשית עמוקה, והימנעותו מהפרכת גורם כלשהו לנבל של ממש, נתנו לזעקת המחאה של שלהי שנות ה-60, שהיתה אמנם מלאת עוצמה אבל בוטה וחד-צדדית, את העדנה, הרגיי שות והאוניברסליות שהיו חסרים לה. ולא זו בלבד, אלא שפורמן מצליח בסרט זה להציע סיגנון חדש של סרט מוסיקלי, שונה מזה של ימי שיר אשיר בגנזס או קרון הלהקה, אבל אינו נופל ממנו בערכו.

של אומה המשנסת מותניה, מכופפת האשה את ראשה וחוזרת במרץ לעבוד את אל הממון ואת הרכושנות, כאילו דבר לא קרה. ניסיונה של מריה לעצב לעצמה דמות של אשה עצמאית, וניסיונה של גרמניה למצוא לעצמה דרך אחרת, עולים שניהם בתוהו, באחד הסרטים הרגישים והמעודנים והמפוקחים שנראו השנה בישראל.

שונה לגמרי היא חזרת התיזמורת של פליני. סרט קצר שנעשה עבור הטלוויזיה והצליח לעורר סערות-רוחות בעולם. ולו רק משום שפליני העז בפעם הראשונה לנטוש את עולם החלומות הפרטי שלו, כדי להביע את התמרמרותו על העולם שבתוכו הוא חי. ומכיוון שהוא, פליני, נעשה הדבר באמצעים פיוטיים, בסרט שגראה כמו תעודה על מערכת היחסים בין מנצח לתיזמורת. ללא תיפאורות-ענק, ללא שמנות אימתניות וללא חלומות-ילדות — בסרט הצנוע והפשוט ביותר מבחינה טכנית שעשה מזה שנים רבות, מוכיח פליני לכל מי שהאשים אותו בהסתיות עורקים, כי כוחו עדיין במותניו. ושני סרטים אמריקאיים. בסופו של דבר הוליווד עדיין שולטת על המסכים — לא רק בכמות, אלא במקרים רבים גם באיכות. מנהטן של וודי אלן הוא אולי מוצר היר קולנוע האידיאלי שהוליווד יכולה לאחל לעצמה. סרט שגון, גדוש בברקות, עם דיאלוגים שיכולים לבדר את המשכילים

היו בו תופעות קיצוניות. לכאורה היה זה חלק מגל סרטי הכנופיות שפשט לאחרונה על ארצות-הברית, אבל הבימוי של פיטר ייטס (שנדוע קודם לכן דווקא לא מעודן ביותר), הסיפור האנושי והרגיש של סטיב טסיץ' ואוסף השחקנים שלא ניסה להעביר אל הצופה יותר מכפי שהיה בתסריט, התגברו על כל המיכשולים.

ידיד אמריקאי, הסרט הראשון של הר במאי וים ונדרס, המופץ מיסחרית בישראל, חשף בפני הצופה הישראלי את היר אסכולה של מעריצי הקולנוע האמריקאי באירופה. אלה משלבים בנוסחות של סרט הפשע הקלאסי את אותם היראהורים על מוסריות, צדק והשפעה הרדית בין תרבויות

הספיה השחור
היפהפה

סרט אחר, שהתחיל כסרט גורמאלי ויר הפך תוך זמן קצר להפנינג בפני עצמו היה מופע הקולנוע של רוקי. בהשפעת עולים חדשים מארצות-הברית, שהביאו עמם את הפולחן, התקבצו מעריצי הסרט מדי ערב, לחוות בו שוב ושוב. הם ישבו בחושך, מדליקים נרות קטורת ומזמרים יחד עם המסך. הם הפכו את הסאטירה המוסיקלית החביבה על סרטי האימים לעבודת-אלילים במלוא מובן המילה. וזהו תופעה חדשה בנוף הקולנוע הישראלי.

דוגמה של סרט שבו כמעט כל הביקורת הסכימה עם כמעט כל הצופים — וזה קורה רק פעם באלפיים שנה — היתה קרמר נגד קרמר. הדרמה המישפחתית הצנועה, על אשה הנוטשת את בעלה ואת בנה כדי להגשים את עצמה, ומופיעה שוב לאחר שנה וחצי כדי לבקש את זכויותיה כאם, הפכה ללהיט הקופתי הגדול ביותר של השנה. קרמר הוכיח שבימוי פשוט, סיפור תכליתי ושחקנים היוודעים את מלאכתם הם עדיין סגולות שלא יסולאו בפז.

תרגילים בהתבוננות. סרט צנוע אחר על ארבעה צעירים בעיירה אוניברסיטאית במרכז ארצות-הברית. היווה את אחת ה-הפתעות של השנה. לא היו בו כוכבים ולא

ידי-פלא ג'פֿטין הנרי
החמוד

שנות, שבמודת סרטי-הפשע, ארצות-הברית, מעדיפים להצניעם ברקע.

מנהטן
וכל השאר

ר' **לארבעת סרטי-השנה**. מבין כל הסרטים הגרמניים שהגיעו השנה לארץ, הבולט, השלם והמוצלח ביותר היה נישור איה של מריה בראון. זהו הסרט הפחות בעייתי של הילד היותר בעייתי בקולנוע הגרמני — ריינר ורנר פאסבינדר. סיפור מלודרמאטי מאופק, המספר את קורותיה של אשה בשנים שלאחר תום מלחמת-העולם השנייה. על רקע ההריסות של גרמניה המובסת, הנוכחות הצבאית והכלי-כלית של אמריקה, וההתאוששות המהירה

ידי-פלא דיוויד בננט
המיפלצתי

איסטווד

ואלו פאקולה

פני שנעבור למפחי הנפש של הר שנה, כדאי להזכיר כמה סרטים שלא היו אולי כליל השלמות, אבל היו ראויים לתשומת לב גדולה מכפי שניתנה להם, וכדאי שהסינמטקים יתנו על כך את דעתם. לדוגמה, ברונקו בילי של קלינט איסטווד, הדבר הקרוב ביותר ל-סרט אישי שעשה כוכב-במאי זה עד היום, סרט בעל חולשות צורניות רבות אבל בעל נשמה יתרה או "סיפור אהבה על גלגלים", סרט בן 10 שנים של מונטה אלמן, על עידן הפורשים מן היר חברה והמחפשים מפלט בתוצע עולם פרטי משלהם, אופנת מחשבה שהייתה מקור בלת מאוד בדור המחאה של אותם הימים. אמנם ההתנהגות, דרכי המח-שבה, והאידיאלים השתנו מאז במידה רבה, אבל האירוק של הבמאי מונטה אלמן, עקשנותו השיטתית להימנע מדרכים קלות כדי לרתק את הקהל, הפכו סרט זה למעט אדם בעקבות גורלו לאינטי-טעם, וזאת אולי הסיבה שהסרט נכשל בזמנו, ולא הצליח גם עכשיו למצוא לעצמו צופים. ודוגמה נוספת, "החיבוק האחרון" של ג'וזפן דם, במאי צעיר שהשתמש בסרט זה כמחווה אינטליגנטי

לאשף סרטי המתח, אלפרד היצ'קוק, מחווה שלא יכול שלא לקסום לחובבי הקולנוע.

ועוד מילה אחת, לפני שמגיעים לנפשי לות, זאת, כדי להזכיר את שני הסרטים המסחריים האלגנטיים של השנה, הפרש החשמלי ולהתחיל מחדש. שני ה' במאים, סידני פולאק ואלן ג. פאקולה, ידועים דווקא כבעלי שרירים גוקשים

בו דרק מיתוס בלי כיוסי

רוי שניידר דמות קולנועית מרתקת

איכות אך למעשה מוליכים שולל. בגל סרטי האימים, שניסה השנה לפעול ישרי רות על בלוטות הצופה ולהגיעיל אותו, הצטיינו הליה ה'9, הנוסע השמיני, ו' כנפי הליה. ואם ליל המסיכות מרגיז במיוחד, הרי זה משום שהבמאי ג'ון קאר- פנטר, המוכיח שליטה יסודית בכל רוי שפת הקולנוע, משתמש בכל התעלולים כדי ליצור חרדה היסטורית.

הדוגמה הבוטה ביותר בגל סרטי המיש- פחה היתה אחרון הזוגות הנשואים. סרט שבו השתלבו להפליא דיאלוג מורכב מפטיפוטי-סרק, סיטואציות שנגנבו כולן מסדרות טלוויזיה לנשים בהריון, פילור סופיה של רומן-משרתות, והמישחק ה' גרוע ביותר שג'ורג' סיגל ונטאלי ווד ביצעו מעודם. אל כל אלה נוספה ה' "יאנטע" התורנית של הקולנוע האמריקאי - שחקנית בשם מרילין סוקול.

הכישלון המוסיקלי המפואר של השנה שייד בעצם לשנת 1978. הכוונה לעוץ, הגירסה המוסיקלית החדשה, השחורה ו' המפוארת לקסום מארץ עוץ המפורסם. סידני לומט, שמרגיש הרבה יותר טוב

טלת בקרמר נגד קדמר. רוי שניידר החל בדרכו אליעל בשני תפקידים ראשיים - בחיבוק האחרון ובכל הג'אז הזה, והוכיח שהוא דמות קולנועית מרתקת. אולם השחקן ששיכנע יותר מכל, כי ביכולתו לחדור לבכי נשמת הדמות שהוא מגלם, לחשוף את חולשותיה ואת כוחה הנסתר, היה ברונו גאנץ. שחקן שווייצרי זה, המרבה להופיע בסרטים בשפה הגרמנית, הוא ללא ספק אחד מגדולי השחקנים באירופה של היום. הופעותיו אצל במאים כמו אריק רוהמר (המארקוזה א.), ורנר הרציג (נוספראטו), ריינהרד האוף (סכין בראש) הם כבר שסיידבר בכל היבשת. מישחקו בידיד אמריקאי, שבו הוא מתחיל כבן התרבות הישנה, הבטוח בערכים שבהם הוא מאמין ובמערכת שבה הוא חי, ומסיים כרוצח שאינו מסוגל לעמוד אפילו במי- נימום ההתחייבות המצפונית המתחיי- בות, הוא אחת הדוגמות המאלפות למיש- חק קולנועי מעולה.

בין השחקניות: בט מידלר, שגילמה את עצמה ברוז, חנה שגילה, שהלמה בי עוצמה כמריה בראון, רומי שניידר שי שיכנעה בלאהוב בראון, בו דרק, שהיתה

פול מאורסקי, כאשף מחשבים מתוסכל בנבר, אשה ובנק, ברצינות אפשר לדבר על טריט ויליאמס, התגלמות ילדי-הפרחים בשיער, או על פול דולי, האב ההמום מתעלולי בנו בתרגילים בהתבגרות. נראה, עם זאת, שעל כולם עלה השנה שחקן מישנה מנוסה מאוד, ג'ק וארדן. ב...וצדק לכל הוא גילם שופט יוצא-דופן, שמשתולל במסוקים אוכל ארוחת-צהריים על מעקה מרפסת. בלהיות שם הוא גילם נשיא אמרי- קאי מתוסכל ומפחד שאיבד את כוח ה' גברא. בשני התפקידים הוא גייס את כל חוש ההומור ואת כל התבונה שרכש בי שנים הרבות שבהן הוא מופיע בהוליווד.

הווה ועתיד

בין שחקניות-המישנה נמצאו כמה הבולטות. למשל, מאריאל המינגווי, האחות הצעירה של הדוגמנית המהוללת, שהיא חנינית, וכנראה גם כש רונית הרבה יותר מאחותה הבכירה, אם מנהטן הוא קנאימדיה נכון, דוגמה אחת:

אני גולדן

ג'ק קייבורג המדהימה, החינית והחד-פעמית

בט מידלר

מריה סטריפ עתיד רוד

ניסיון לייצר אליל-מימן חדשה ואנו גולדן, שהיתה מלכת-הטבע בשיער. אולם הדמות הנשית שנטלה על עצמה את המשימה הקשה ביותר השנה, ונשאה על כתפיה סרט שלם, היא נאסטאטיה קינסקי הצעירה. רומן פולנסקי בחר בה כדי לגלם את טס ד'ארבוויל, הגיבורה האומללה של תומאס הארדי. ואם כי שחי קנית צעירה ויפהפיה זו חסרה עדיין את העומק הדרוש (ואולי אסור היה שתפגין עומק כזה, כי אז היתה חוטאת לדמות,

רומי שניידר הווה חזק

שגם היא לא הצטיינה חיצונית בתכונות אלה), היא ניחנה בנוכחות קולנועית שי אינה מוטלת בספק.

מי שרוצה להתחכם יכול לבחור לתפקיד המישנה של השנה דמויות חריגות כמו יודה, נביא האור של הממלכה מכה שנית (המעוצב עליידי פרנק עוז, אביה של מיט פיג), או כמו וינסנט, הרובוט העגלגל מן החור השחור. וביתר רצינית אפשר להצביע על הופעתו המשעשעת של הבמאי

כשהוא מטפל בדראמות. נטל להיט של ברודווי, ביובו עליו כ-24 מיליון דולר, ועשה את כל הדברים-הלא-יכונים בו. דיאנה רוס בתפקיד הראשי משופשפת מדי מכדי שתיראה חסרת ישע וניסיון כילדה. לומט מנסה לדהוף סמליות סוצ' יאלית בכפות מרק גדולות והסצינות ה' מוסיקליות שלו מרשימות בעיקר בממדים אבל לא בתנועה או בסגנון שהוא מעניק להן.

אופנה אחרת שהיתה מקובלת מאוד השנה היתה אופנת הכנופיות, שמטרתן העיקרית להזיק לזולת לפני שהזולת מס' פיק להזיק להן. יתכן שהמסוכן מבין כל הסרטים הללו, לפחות מבין אלה שהגיעו לישראל, היה חבורת הלוחמים של ואלתר היל, סרט שבו כל מעשה אלימות הפך למיפגן בלטי נאצל ומעורר התפעלות, ושבו בריונים מסוג מסויים צריכים להת' חבב על הקהל משום שבריונים מסוג אחר נראים דוחים יותר. כל זה מתרחש במעין חלל האמור להיות העיר ניו-יורק בליה. אלא שזו עיר רפאים והסרט כולו נראה כמו אורגיה של אלימות שצריכה לספק את גדודי הממינים של המרקין דהיסאד ושל סאבר מאוזן.

עם הוליווד הסליחה, אם כל ארבעת הסרטים הם מתוצרתה. הסיבה פשוטה מאוד: הוליווד פשוט סיפקה למסכים הרבה יותר סרטים מכל התחרותיה, ובניהם גם הטובים וגם הגרועים ביותר.

חור שחור

שחקני השנה, כמה מן המיב' צעים שלהם היו מרשימים ביותר. פיטר סלרס הצליח לתקן בלהיות שם את הרושם שהוא מוקיין החצר. באיפוק ראוי לשבח הגיש את אחת הדמויות המרשימות ביותר בקאריירה שלו.

דייויד בננט סיפק השנה את הנוכחות המפחידה והמפלצתית ביותר של ילד, בתוף הפח. דסטין הופמן חזר לשחק את עצמו כקורבן הסביבה בהצלחה בלתי מבו-

הרבה יותר, אלא שהפעם נטלו שניהם פסק זמן, כדי ללסוף את הקהל. זה אולי לא עשה היסטוריה, אבל זה היה נעים. אין מנוס, אם נרצה או לאו, צריך להזכיר גם את אשר לנפילות - ואלה השנה נבחרו יותר כנציגות סימפוטמיות של אסקולות מסויימות, מאשר כשיאי איולות בפני עצמן. צריך אולי להזכיר פעם נוספת, אין זו חכמה גדולה להצ' בייע על סרטים כמו ההבטחה כעל סר' טים גרועים. זאת אקסיומה, כאילו אמר- נו של הדרך הקצרה ביותר בין שתי נקודות הוא הקו הישר. חשוב הרבה יותר להתרכז באותם הסרטים המתקשי טים בנוצות של איכות וזהר, אלה נבחרו עליידי הקהל.

קרמר ואחרון הזוגות

כאשר לנפילות, אלה נבחרו מתוך אותם הסרטים המתקשטים בנוצות של

מה עושים נגד קרחת

סיפור

מן החיים

רפי נלסון

הולך לכדורסל

רפי נלסון, זה תמרור בארץ. כל חשוב, ישר איך שמגיע, דורש דחוף, ישר לכפר שלו שבאילת.

שם הוא בא, רואה פאטה-מורגנה; עצי תמרים מון נדיר, שכל תמר בהם בגודל עכברוש — שדרת עצים ישר על שפת המים — בקתות של קש בנוסח ממבו ממבו — וגן-חיות קטן עם צימחייה עבה בתוך המלח, כאילו שם הוא. חיה אשת ליאון, נותנת מה ללעוס, ומוסיקה של מלחינים גדולים — ישנים באדמה מזמן — נשפכת באוונטיים.

ברחבת הבר, יושב קינג סולומון עצמו — האבן השואבת, מדליק כל בירה בזנב של ז'ולפני, כובע טקסט על הראש, מחרוזת משיניים, מגפיים של בוקרים — סחורד בלי זיזים, תמיד חצי ערום, פיסע כמו נמר, שומר הכל שיהיה פרוע, אבל מסודר

איש מיוחד. תקצר הידיעה למנות אכן מה הספיק. את המדינה אוהב, כמו חתן צעיר, עם התרומות שלו לגברת, התחיי ממש מזמן. במלחמה אחת, בה קמד המדינה, תרם לכבוד העסק, עין חדשה שנייה אצלו, עדיין בשורות. את מה שהיה רואה איתה, עשרים פיקחים לא יקלט כל החיים. למשל? למשל! הוא יכונ לדבר עם בן-אדם את השיחה הכי מרוכזת עם הגב לכניסה, ובאמצע לתת צרחה ולקפוץ עד לב השמיים. "צידנית!!!"

הוא פולט בהיסטריה, "הכניסו לי צידנית!!!". ובאמת אם מסתכלים במישקפת רואים גבשושית רחוקה ליד השער הראשי שלא יודעת כלום מהחיים שלה, חושבו שזה פארק צארלס קלור, ומביאה צידנית הוא לא יאומן האיש הזה. יש לו עיניו גם בתחת. קריאת השבר "צידנית!!!". זה נכס צאן ברזל, חומר לפסוקו של יוב מצאנו את הוונדרקינד ליד גיידת השידור, עם אלכס גילעדי. האיש אף פנו לא עובד את המקום שלו לבר, חוץ מין שבת, שאז בא הארבה. אם הוא כבר עונב ובא לתלאיבי, זה מנימוק חמור, ובאמר מיושק פרייה של ברודי, זה נתח ש סיבה, הוא איש רגשן, סנטימנטלי דפ אבל לא מודה. נלסון בחיים שלו עוד ל

להיות אמא

של דנה

המנהל

הבת שלי, בת השנה וחודש, עדיין ל הולכת. אין לה צ'אנס — אתם מכיניו יש לה מוטוציקלט פרטי בדמות סבת שמתרשמת עד עימקי נישמתה מכל יבב נורויות שבאה עם ידיים קטנטנות פש טות, והרי היא טסה איתה בכל רהו הבית למעלה למטה, צפונה דרומה — כשאת הכיוונים היא מקבלת ישר מן הגבורה. כשהציפולוג הוערורי רוצה שן מוטוציקלט הנ"ל יערוך לרפנית, הן פשוט נוסקת עם כל הגוף לאן שהי רוצה, ומותירה בידו הסבתא המבוהל בירכיים בלבד, לאחיה מבועתת, אז הסבתא רוצה לתפוס מחדש את כל נדך שמהירכיים ומעלה, היא פשוט חייב לרוץ בנוריות לכיוון הנסיקה של הקטיה בכדי להקדים את הריצפה. עם הזמן הן הכוללת בתי — רב-האמן-לענייני-קין בנוחיות, היא למדה לתופף עם כל הכו על הראש של הסבתא כדי שהיא ו צצפה, ומריטת שיער עזה מימין ומשמא

כשנים עשר על כשלושה ס"מ. פיסת העור בצורת המלבן נגזרת בכל צד של הראש, במין מקרוני רחב כזה, מעוקל מעט, בכדי להשיג יותר שטח עם מתיחתו. הן פיסות נגזרות משני צידי הראש. בכל צד אותו סיפור. מהעורף, התוך מכל הצדדים, עד מעל האוזן, ליד הרקה. ליד האוזן משאירים את זה מחובר לראש. כעת ישנן שתי רצועות שיער "מתנפנות" כאלה, מחוברות לראש רק ליד האוזן. מהמראה הממורקת, דהיינו הקרחת, גוזרים ומפרידים מהקרפת, שתי רצועות של עור ערום, כנ"ל. כעת, רצועה ימנית מחברים לראש מאוזן ימין, בשער ניצחון פריסאי, כמו קשת בענן, עד אוזן שמאל דרך המצח. נשארת עוד רצועה. נכון? נכון. או את השנייה תופרים בעוד שער ניצחון כזה, מיד לאחריה, מאחוריה. כך משיגים כיסוי של שטח יותר גדול. בטח מעניין אתכם מאוד, מה קורה עכשיו לאתר התורם, להחליף קרחת אחת מקדימה, בשתי קרחת בצד, זה לא עסק. גם הד"ר חושב אותו הדבר. לכן הוא לוקח החוט, לוקח המחט, מעיף מבט אחרון על נחל האכזב שהוא יצר, ובלי להתחשב בכלום, פשוט תופר ומחבר ביחד, שפת שיער אחת, עם זור ממול. ויהי ערב ויהי בוקר, אין פרך יותר. נשארת רק צלקת, מוסתרת בשיער. לפעמים דרושות רצועות שיער קטנות, או טלאי שיער נוספים, תיכף תבינו למה, בכדי להשלים את הסיפור.

התוצאה היא צמיחה לא נורמלית של שיער תמידי. אחד המינוסים של העברת פס השיער הקולוסאלי הזה, הוא הצלקת הבולטת למדי, הנותרת לפניו קו השיער. אפשר להשתדל, לתפור את זה עדין, וזה לא זה. אבל ישנה שיטה, משתמשים בטלאי שיער קטנים, כמו בהשתלות של התיפי

סוף היה לו לא נעים, הסכים לומר הכל. כמה איפה מי ואיך. או ככה. זה ניתוח פלסטי חכם מאין כמוהו. הרבה יותר חדיש מהשתלת שיער בנקודות קטנות שכואבות חוק. זו למעשה המילה האחרונה בעיסקי הקרחות. זה לא מתאים לכל קרחה, ביחוד אם נשאר לו זר כומר קתולי קט מסביב הראש. זה כן מתאים לכל זכר שהשיער נטש אותו, רק עד הקדקוד. צריך סחורה עצמית להתרמות, כמה שיותר — כמה יותר טוב.

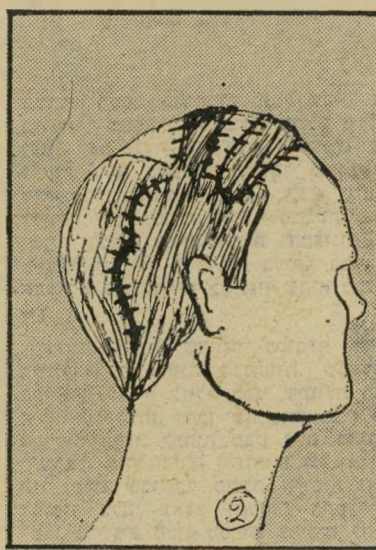
עדה עדה קרחה ורד שיער

טלפון. "שמעו!!!" צרחה לי חברתי, "יש לי סיפור, את משתגעת!!!" טוב, זו בכלל לא בעייה. אני משתגעת באופן וולונטרי, באקסטזה, ומיד, צריך רק לרמוז לי, ואני בפנים.

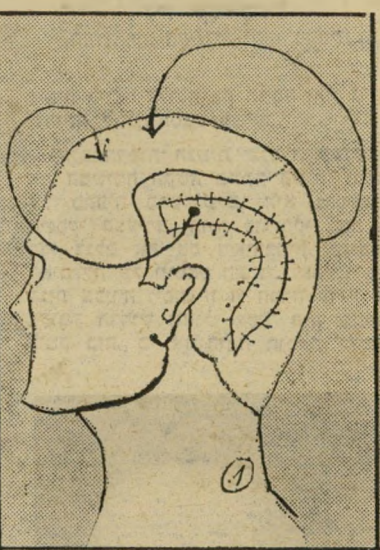
היה אמצע הלילה, איזה תשע בבוקר בלבד, עברו רק שעתים, מטקס המטירות היומי, בו הייתי קמה — ציפור חרוצה — להכין קפה בוקר לאיציק, כבר אז ידעתי לזייף מבחוצ עירנות אדירה, ומבפנים עוד לגמרי לישון. הראש הדוויו שלי היה מאומן להחזיק מעמד רק עד טריקת הדלת, ואז ליפול כמו גוש בטון עתיק, ישר למצעים הממתינים, לשאיפת המצנן של עוד שלוש שעות. הייתי כבר כמעט בסוף מיכסה, כשצילצל העסק, התחיל לי רעב לחיים, עם כזו פתיחה! שפכה-שפכה-שעות, ומתוך הבררה, הבנתי מה קרה. מבר קלוש של עש, שתינו, קרה די הגון, גידל פתאום שיער. לא פיאנה, ולא שורה, אפילו לא השתלל לו נקודות שיער, כמקור בל. עשה דבר הרבה יותר חכם. אמרתי: נס כזה, צריך לדאות לבד, להצנן בו יומיים, הסכים להפגש. ראיתי, לא יהושיע הפרוע, אבל לא חלק. היה לו מצח מעוצב, ככה, די נחמד. התחלתי עם הגשם-שאלות.

אמר האיש: "ראשית, אנלא מדבר, אם זה לא בעילום שם". בעילום בעילום אמרתי לו. נו נו תמשיך. — ואני גם לא מוכן שום צילומים, אין אין התחננות. ויתרתי לי ישר על מסיבת-עיתונאים, מינשר לעם, וגם תוכנית מוקד. רק אז נרגע. פתאום עשה עצמו נוכר. — איפה יתקן כותבת? — כאילו לא ידע. אמרתי: איך הוא נטו? — "לא בא בחשבון", אמר בחשיבות של איש צופה גורל. "אני אופיע ברחל המרחלת!"

למה-שתופיע-למה? הייתי אכזרית. אתה הרי בכלל לא מפורסם. — אני יכול להיות אחר כך, הציע בזהירות. וזהיתי ניסיון תחינה קצר, אבל שיהקתי בקשיחות. אצלי רוצה עילום שמות, ושם להתפרסם? אה פייג, מה יכתבו עליו? היה היה אדון, שהסתרק בשביל אופקי אימץ, פסוק מאוזן — לשניה, בכל רחוב הראש? או שחצי תבואה, שיער רגיל גולש עדי-א-עורפו, וחצי מתארך, ומכסה עם פוני-טרס-בולבס, ובקומוסודר, קרחת אגדית? בי

מראה אחר ההשתלה קווים מקווקווים הם צלקות בתוך השיער

גיזרת מקום לקיחת "התרומה" החיצים מראים איפה זה יודבק

זורת, וכך מסווים מעט את העיניין. נוסף על כך, אם תעקבו אחר הדיאגרמה, תבינו שהאתר התורם צומח מטה, אבל בהדבקה, זה יוצא כיוון אחר. וזאת קצת בעייה, כי פוני די מסוה. שכחתי לברר אם ניתן לגזור לגמרי את הרצועה, ואז "לשתול הפוך" שתצא צמיחה קדימה, סטייל אלביס פרסלי.

קעפעלה קרחה, זה הכי פשוט. מצריך רק פס שיער אחד, שמתלבש כמו כרף של עגורן, ישר על העיניין. זה הכל בערך. יום יומיים אחרי העסק, המצח והעיניים מתנפחים כמו פרנקשטיין צעיר, אבל אחר כך זה יורד. במחשבה שנייה, אז מה אם זה צומח לאחור, ורודוף ולנטינו, עשה קארירה סופר אגדית עם אותו סיפור. דבר אחד בטוח, מרדמים את המקום שלא ממלכתי — לא ייערך יותר. וגם תיסרוקת פארה, גולשת רק בגב, בתור פיצוי — אפשר כבר להוריד.

מצח אינטליגנטי מדי, זה קיין קל, ר- קעפעלה קטן ערום ומבוויש — באמצע הפדחת — ממש הכי פשוט לתיקונים. לפי מיטב ידיעתי אותו רופא ששמו נמסר לי, עובד יחיד בשטח בשיטה הזו. את שמו אסור לי להדפיס, אבל אם יש אדס-עטרותשייה, שקר לו בקרחת, במערכת יגלו לו את הכל. ברתתי את המחירים, כמה זה היום, ובכן, שישים עד מאה אלף, תלוי בעבודה, לא צמוד לאינדקס, סחורה באחריות. מחיר של טלוויזיה ציבי עונית, אבל מחזיק כל החיים.

מה עושים? או. הולכים לד"ר שיבדוק בראש, אם יש מה לדבר. אחר כך מביאים את כל הד דוקומנטים על בריאות כללית, וסוג דם, אם הכל בסדר, מרדמים את המקום שלא יכאב, האיש שוכח לשלוש שעות מאוש-רות, לזכור את הצרות. כעת מתחיל הנס. לוקחים קטע עור נושא שיער, שגדלו עד

היגינה

איך מפסיקים

כאב שיניים

על מכה

לפני הרבה זמן כתבתי על חומר פלא הראוי להמצא בתור מציל נפשות בכל בית, ומיועד לכבות נפחות אדירה של חניכיים. שם העסק למי שעוד (בושה!) בושח! לא קרא את המדור — "ג'יפי" — מטפטים שלושים טיפות מהעסק לתוך כוס מים, ומגרגרים, תוך השהיה, את התמיסה מעל החניכיים הדלוקים נפוי חים, שלא מאפשרים שום טיפול בהם, כאשר הם במצב נפוח. זה משהו לא נורמלי. הפעם — אני באה להשלים את הסט. אם יוצא לכם לראות פתאום בן אדם

כזה חדש בקלושמרל

סנדלים

ערומים

מזה כמה זמן נמכרים בארץ, ולא בי פופולאריות היא, סנדלי קיץ עדינים, המשווים לרגל מראה עירום חתך. מדובר בסנדל, שהוא למעשה סוליה פלאסטית יצוקה נפלא, בגימור ועיצוב נהדרים, שמחברים לזה שרוכים בלבד, והרי לכם נעל קיץ חלומית. ניתן להחליף את השרוכים בכל פעם לצבע אחר, אבל אני בכל זאת מעדיפה צמידות למראה מתמזג לסוליה הפלאסטית היצוקה, גוון תכלכל סגול שקוף כשל מדוזה — ונא לא להיגעל מהדימוי, כיוון שמי שלא יודע — מדוזה בתוך מים, זה מראה מרהיב. כאשר לובשים את העסק, נדמה שלא דורכים על כלום. העיצוב כאמור נקי מאוד, "חכם" כזה. הולך נפלא עם כף הרגל,

רפי גרסון בגינאה
טל פה וטל שט

החומר זופצצי
מפטיק כאב כמו טי

ולא כל כך מהר משתפסף, הסנדלים האלה זה הדבר הכי מוצלח לדרוך בהם על שפת-הים האבנית של חוף אילת, כינרת, וחוף הזפת של שאר המקומות. זה כמי ללכת יחף. העסק נמכר בחמש מאות לירות בלבד בירידה-מינרת, בהוד-השרון, וברונדל ששון, בכיכר-המדינה בת"א. מקבלים את זה באריות שקופה יפה, עם שלוש זוגות שרוכים בצבעים שונים, ועלון ציבועני עם רעיונות ואופני קשירה. הפאשלה זה במיספרים. נמכר רק בר מידות 36, 38, ו-40.

שמסתחרר בחדר כמו זנוב מסומם, טס מפינה לפינה בתזוית כבלון נפוח מאוויר שפתאום משחררים לו את הצ'ופציק, יוצר קו סילוני לוליני מטורף, והגיגיו הכמור סיים ביותר מסתכמים ב"אויח! אויח! אויח! איייה!!!"

ראשית, שימו לב רבותי, לא להתקע לו באמצע המסלול, האיש מצוי אותה שעה באמק בילתי-רצוני של חיפוש אש-מים למצבו — והתקלות ראשונה ומקריית בכל עצם אחר, במצב שכזה, זו הרשעה ברזקה. השמרו לנפשכם מלבוא לעזרתו בקיצור זמן חיפוש האשם, ע"י הצבעה אמיצה לעבר בעל הדבר, מישפטים כמו: "אמרתי לך כבר אלף פעם לתקן את הסתימה הזו!" הם הזמנה לרצח, גם אם במשך החודש האחרון, כל ארוחה שהיה האיש בולע — היתה מתנקזת בשלמותה לתוך הבור שבשן, ובכדי שהגוף יהגה מקצת תזונה, צריך היה לגרד אותה משם עם מגרפות, גם אז — נא לא לומר מילה. מה שכן לעשות, זה לקנות שיהיה בבית, ליד ה"ג'יפי" לחניכיים, עסק שקוראים לו "Jiffy" והוא "בזק נגד כאב שיניים". מותר להשתמש בזאת אך ורק לכאב שיניים שמחמת חור בשן. מסלקים מתוך חור השן מזון שהצטבר

בו, מרטיבים כדורית זערערה צמר גפן ב-Jiffy, משתמשים בקיסם המצורף כדי לשים את הכדורית הרטובה בתוך חור השן, ומקפידים שלא לגעת ברירית. זה אגדה העסק הזה. אגדה! מפטיק על מכה כל כאב שיניים שבא מבורות פעורים, אפילו כאב קטלני, שמנסר וקודה ישר למוח. יש לזה ריח של רופא שיניים ממש, וזה מאפשר פסק זמן סביר, נהיגה בראש צלול עד הבחור שיעשה את ה-סתימה. כמו עיני ראיתי את אחד האריות הכי משתוללים במערכת, גומר לעצמו על המקום את הקריזה, עם טיפה אחת של חומר. קונים את זה בבית-מירקחת, ואם אין להשיג, הרי שהיצרן הוא סטפורד-מילר, הספילד הרץ אנגליה, ומייבא את זה דנטל-דפו, קלישר 27 תל אביב.

אבא שלה מתחת לשמיכות, והמיסכן כל כך נפגע, עד שנאלצתי לעשות גם לו את אותו הטיפול. ביי, ביי.

שעת-חירום שהכין איזה-מזל, בעוד מועד, לחיוק המיתקנים הפרטיים. מה אומר, שגעו אותו אלה, ווללה שיגעו אותו. כל הזמן הראש שלו היה צריך ימינה שמאלה ימינה שמאלה, כי כשיושבים ממש על המיגרש, לא מספיק להזיז עיניים. עייפו לו את העין אלה, עייפו לו, בלי רחמנות. טוב כמה כבר אפשר, התחיל לשעמם. אם לא האחריות — הוא לא נשאר, התחיל לגרד לו בגוף, הוריד גופייה, לבש גופייה. הלך להשתין, חור מלהשתין, וכל הזמן סחב לאלכס בשרוול כמה כמה. פתאום גילה תגלית. "תראה תראה תראה!" התחיל להשתגע. "סתכל באורות המצפץ צפצפים!!! אפשר לראות גם שם!!!"

אחר כך עוד פעם היה לו מעניין כשליך התיקיה, הוא גילה אנשים ביציע. קשה לשבת שעתיים, בלי להיות בעסק. כולם מתרגשים, ורק אצלו הזמן לא זז. אבל יש אלוהים, וסוף סוף בא רגע מותח. אחד מהאויב קיבל לזרוק זריקות עונשין. התחילו שם שריקות אימים, בשביל ההפרעות באטמוספירה, שלא תהיה קליטה בסל. אחד משחקני המילואים, לקח ביני תיים קל קר, והתחיל לשותות. גלסון לא יכול היה שלא לראות את זה. סוף סוף הוא היה דבר מוכר. כולם צרחו-עלי הגולית בוז!!! בוז!!! ורק אחד עם כובע פנצ'ו וילה, צרח במלוא ריאות: צידנית!!! צידנית!!!

ראה מישחק, דווקא התרגש. ברודי, וכל זה, אבל אמרתי כבר, הוא לא מהמודים. "להפקיר את גילעדי לבד" הסביר, רק עם שתי עיניים, לא אצלי! החזיק אותי חזק ביד, כי תל-אביב גדולה. נכנס איתו עד האולם, הושיב אותו על הכיסא, כיוון לו את המיקרופון, מן איפה שיסביר לעם המחובר עם שטקר למסך, כל-מה-שהוא רצה-לדעת-אבל-התכניש. לקח הפופו הר פרטי, ושם אותו ממש על יד, סימן של התמצאות, אם אלכס יאבד. על המישחק לא אדבר מילה, אם לא טל ברודי עומד על הארגו, אפשר היה גם לכווא.

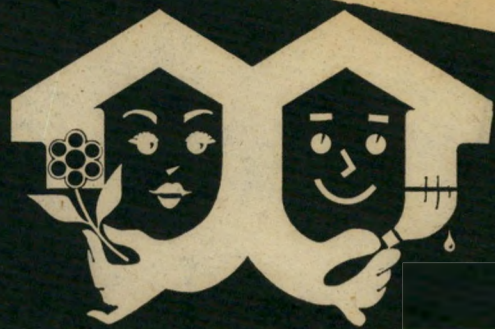
— הקיצר, בכל הענפים האופקיים, גלסון איש חזק, אבל הכדורסל-שמאונג, זה צד חלש, אם לא האחריות לאלכס. היה נשאר בכפר. החלק עם טל ברודי, היה מיספר חזק. כל השערות ביד עמדו עשרים דקות. אחר כך נהיה חלש, הפטיק האקשן. ישב שם גלסון עם הכובע, מדרדר משקה, אחר משקה, מאמפולות ויסקי.

— זה כנראה הוינקר, מחשבה זדונית עולה בראשי ללמד את בתי, בהודמנות הראשונה, להשתמש גם בענף קטן, בו תדקור באחורי הסתבה לזרון הנסיעה. אני בטוחה שגם מזה, האמא הבלתי-יאפשי רית שלי תתמוגג. מעניין מאוד שכאשר הסתבה לא בסביבה, ילדתי לא מבקשת ממני הסעות שכאלה בכלל, מה שחשד עלי מאוד כמקרה קלאסי של — לא זעגל — אבל אסור לי לרמוז שום כלום על כך, כי זה הירוס לסבתא את כל ההקרבה.

כאשר הילדה נמצאת איתי, היא מעדיפה דווקא ללכת לבד, זאת אומרת לא בדיוק, אלא לדחוף את עגלת הטיוול שלה במסלול תחתיתם לאורך כל הבית, מה שכן, הס ותלילה אם העגלה נתקעת בקיר כלשהו. המזג המישפתי יוצא החוצה תיכף ומיד, הבת שלי, הבן אדם הקצר הזה, נושך את העגלה והלפתע-לא-ינוסעת שלו בחמת זעם, וגם מגידה תוך כדי כך את הראש ברעד מטורף של מאמץ. ולמרות ששיניה הייבות לעבור דרך שכבות בדי-ברונט, ריפוד גומאיות עבה, ושילדת אלומיניום, הן נפגשות בנשיכה. הן נפגשות.

"בבקשה" מורה לכיוונה האבא המועזעזע. "בדיוק כמו האמא שלה! מדוייק!" האמא שלה אומדת אותו רק שנייה לפני צלילת הקרב, ורגע מאוחר יותר, כבר יש לו הזכות לקביעתו.

סמל מלכות

בחסות שבועון "לאשה"

תערוכות "עשה זאת בטעמד" "לזוג הזעיר"

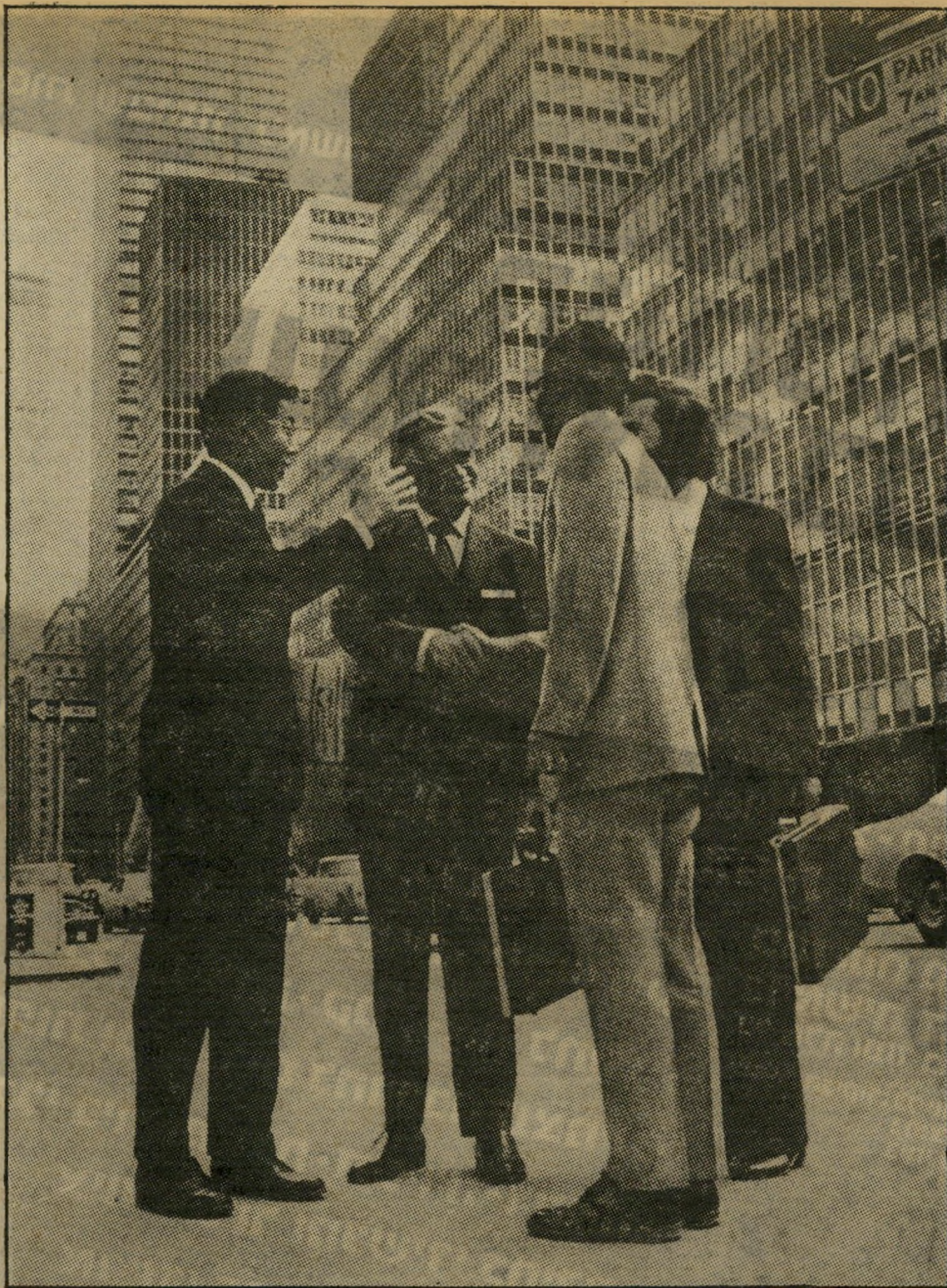
גני התערוכה תל-אביב 4.10.80 - 22.9.80

שפע הצעות ורעיונות לעשייה עצמית ומסכונית לבית ולמשפחה

כתרונות מידיים לזוגות צעירים
בראשית דרכם המשותפת
כל אלה ועוד בגני התערוכה ת"א - חוה"מ סוכות
שעות הביקור: כל יום מ-5 אחה"צ עד 11 בלילה
במוצאי שבת ומוצאי חג עד חצות
בימי שישי וערבי חג סגור

- רהיטים להרכבה עצמית
- אינסטלציה • ציפויי עץ
- כלי עבודה • קמין-אח לחורף
- כספות ומנטולים להרכבה עצמית
- כלי בית ומטבח • תכירה-רקמה
- ציוד לציור ומכשירי כתיבה
- אביזרי רכב • ריהוט במבוק
- שעונים להרכבה עצמית
- ציוד ראשוני לבית
- אביזרי חשמל ותאורה
- סככות לצל • עיצוב פנים
- תנורי אפיה • מיטות ומזרונים
- ריהוט מקוביות זכוכית
- לציצים וצמחים
- חומרי הדברה
- סורגים וגדרות
- ספרות מקצועית

תקשורת מתועדת- לאנשים

שיש להם מה להפסיד.

גם אם יש לך מכשיר טלקס במשרדך, כדאי לך לשדר את הודעותיך ישירות למחשב קונסורטיום ולחסוך כסף רב.

עובדה. אלפי חברות ועסקים בארץ ובעולם, משתמשים כבר למעלה מ-10 שנים, בשרותי קונסורטיום, לתועלתם המירבית.

אם ברצונך לשפר ולייעל את קשריך בחו"ל תוך חסכון. ניכר בהוצאות – הצטרף גם אתה אל מנויי קונסורטיום.

חדש! בקונסורטיום תוכל להזמין גם מערכות מחשב מסוגים שונים, החל מתחליפים מתוחכמים למכשירי הטלקס הישנים וכלה במערכות I.B.M לעבודה בתקשורת בנפח גדול.

אם אתה קשור בקשרי מסחר עם גורמים בחו"ל והצחתך תלויה במידה רבה בתקשורת מהירה, אמינה... ובמחיר כלכלי. אתה זקוק לשרותי קונסורטיום אינטרנשיונל.

קונסורטיום אינטרנשיונל – היא החברה הוותיקה והגדולה בישראל, אשר הגתה ופיתחה את רעיון שרותי הטלקס הפרטיים והיא היחידה המסוגלת להציע לך מגוון כה רחב של שרותי טלקס מתקדמים ביותר, באמצעות מערכת מחשבים מתוחכמת, צוות הפעלה יעיל ומנוסה ורשת מרכזי תקשורת: בת"א, לונדון, ניו-יורק, סן פרנסיסקו, וינה, אמסטרדם, והונג קונג.

שימוש נכון במגוון שרותי קונסורטיום אינטרנשיונל, יכול לחסוך לך עד 50% מהוצאות התקשורת שלך!

סודיות מוחלטת!

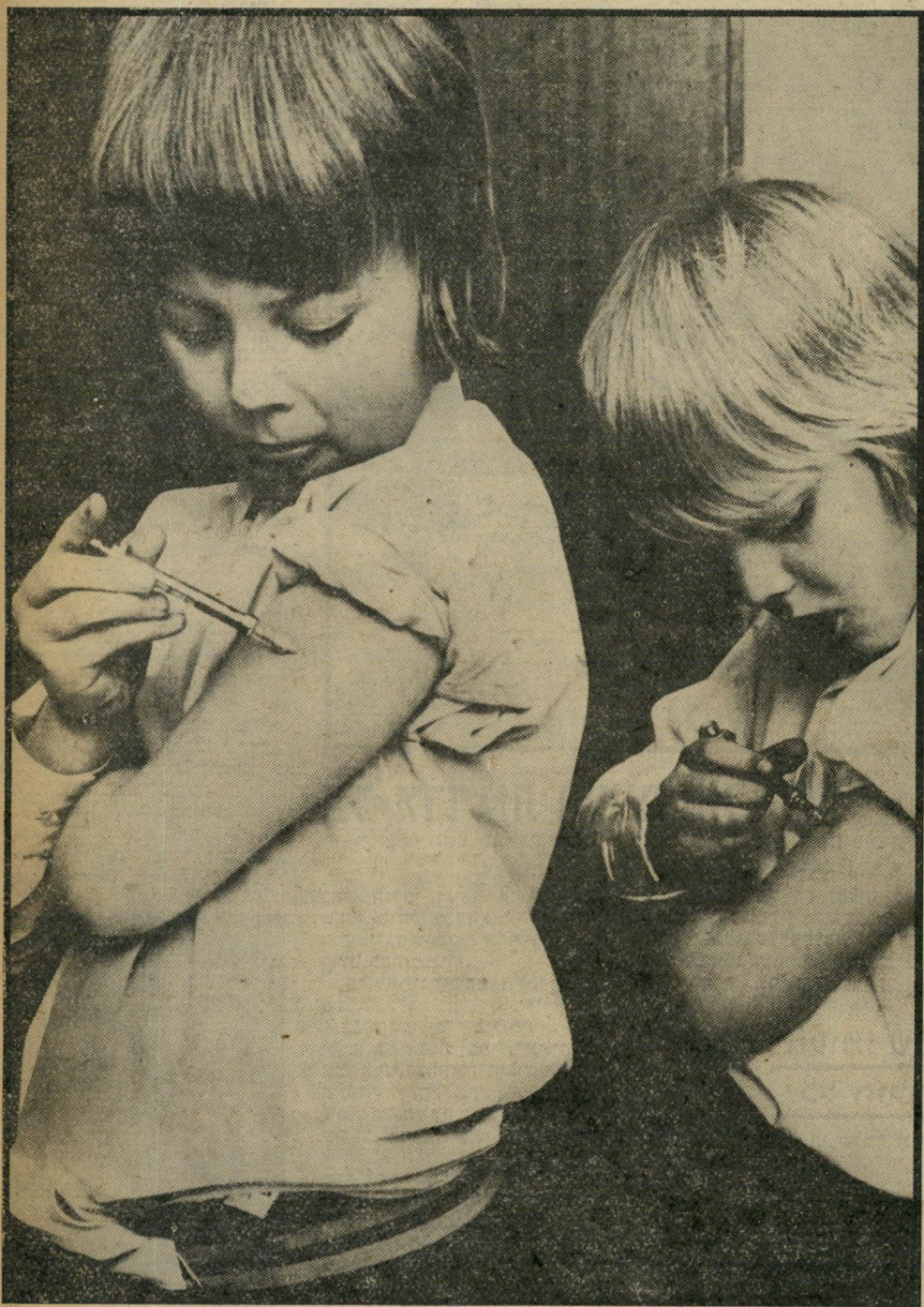
- לכבוד:
- קונסורטיום אינטרנשיונל בע"מ
- רח' בר כוכבא 15-13, ת"א טל' 299161
- נא לשלוח אלי ללא כל התחייבות מצידך
- פרוספקט מפורט.
- שם:
- שם החברה:.....טל'.....
- כתובת:
- ציין אם יש או אין לך מכשיר טלקס.....

קונסורטיום אינטרנשיונל בע"מ
שרותי תקשורת עם העולם הגדול

ילדים ישראלים שחלו בסוכרת ניצד התמודדו עם המחלה, ניצד למדו להזריק לעצמם את הזריקות הדרושות וכיצד הם מתפקדים

הילדים המתוקים של הסוכרת

הקייטנה דמתה לכל הקייטנות. מילבד פרט אחד: הילדים התרוצצו בה כשבדיהם מבינות שבהן ערכו בדיקות-שתן. סיסמתם: „אלוהים, תעשה שזה יהיה כחול!“

הצבע הכחול הוא סימן שאין סוכר בשתן. כל הילדים בקייטנה, שהיתה בחופשת-הקיץ, בנווה-הדסה ליד נתניה, היו חולייסוכרת. השיר שהושמע ביותר במקום היה „הי, הי, היפו!“ אבל ההיפו שלהם אינו ההיפופוטם, כמו בשיר אלא היפרגליקמיה שהיא מצב של ירידה ברמת-הסוכר.

לא בפעם הראשונה באו הילדים למקום. הקייטנה קיימת בחופשה מזה 20 שנים, מאז שהגה את הרעיון הד"ר קארל בנדר מכפר-חיים.

„להורה של ילד סוכרתי הקייטנה הזאת היא חופש. הילד נמצא תחת פיקוח רפואי, ורואה שהוא לא הילד היחידי וש אפשר לחיות עם זה.“ מספרים הוריו של אמיר סירקיס מרחובות. אמיר בן ה-10 בהיר שיער, גבה שובב וחיכני, אינו נבדל למראית עין מכני כיתתו.

נזכרים הוריו, אמה ואב-אבן סירקיס:
כשאמיר היה בן 8 יצאנו לחוד-

לפני שלושה ימים עלו פילפלים 12 ל"י לק"ג, וידוע לי שאמיר יכול לאכול פילפלים ללא הגבלה. מיד קניתי, כשהגעתי הביתה הסתבר שאמיר מסרב לאכול — הפילפלים לא היו לטעמו.

נאלצתי לחזור לשוק ולקנות מלפפונים, שעלו 22 ל"י לק"ג, כשעגבניות עלו 80 ל"י לק"ג, היה אמיר היחידי בבית שאכל עגבניות. אין חשבון במחלת הילד. לפני שש שנים עברנו לדמת-יגאל שברחובות, איזור חדש בלי קוויטלפון. כשבגנו חלה, ביקשנו לזרז את העברת הטלפון. הבאנו למשרד-התקשורת מיכתב מהרו"פא המטפל, שבו נאמר „זקוקים לטלפון כפיקוח-נפש“. במשרד ה"תקשורת לא התייחסו לפנייה. כש"לא נענינו, הסתבר לנו שהנהגה הוא שמשרד התקשורת צריך להפנות אותנו לרופא המחוזי, ר"הוא הקובע אם למיקרה שלנו יש עדיפות. כשחזרנו מהרופא המחוזי נאמר לנו: „רחובות היא כמו ירי"ח, אין יוצא ואין בא.“

פקיד אחר השיב לפנייתנו החוזר-

כך גבוהות, שהיה להם קשה להא-מין.

הילד הגיע לבית-החולים כשיש לו 840 מיליגרם סוכר ב-100 סמ"ק של דם. לא האמינו, לאור תוצאות הבדיקה, שהילד מסוגל לעמוד על הרגליים. הסבירו לנו שאמיר חר"ה סוכרת. באותה תקופה גססה אחותי ממחלת הסרטן, וכשהגעתי עם בני לבית-החולים קיננה בלבי הרגשה רעה מאוד. כשאמר לנו שבני חולה בסוכרת, רווח לי שה"בשורה היא זו, ולא גרועה ממנה.

אמיר נשאר בבית-החולים לשם איזון הסוכרת, ובמשך השבוע הזה נודע לנו פשר המחלה, וכיצד חיים איתה. הבנו שאמיר יחיה עם זרי"קת אינטולין.

עד לפני זמן דיברתי עם הילד על כל דבר. היום אני מוצאת את עצמי מדברת רק על שתן. בן"אדם מבוגר אוכל בעיניים. ילדים אוכלים לפי תחושת הקיבה. אם הילד שבע, הוא לא יתפתה אפילו לעוד גלידה. ילד חולה סוכרת צריך לאכול לפי מנת קלוריות

שיים לארצות-הברית לטוול, ושלו"שת ילדינו נשארנו בהשגחת הסב"תא. כשחזרנו מהטוול מצאנו את אמיר עצבני, מתוח ועייף. אמיר ביקש לאכול הרבה, ומה היינו מרוצים מאוד. איוה אמא לא תהיה מרוצה כשבנה מבקש עוד ועוד תוספות אוכל? גם לשתייה המרו"בה לא ייחסנו חשיבות, כי זה היה בחודש אוגוסט, וחשבנו שהילד צמא בעונה החמה של השנה.

אולם אמיר התחיל להרטיב בלי"לות, וחשבתי שזהו תוצאה של געגועים בשל הנסיעה שלנו ל"ארצות-הברית. יחד עם זאת שמתי לב שאמיר מאבד ממשקל גופו (7 ק"ג).

מכנסיים חדשים, שהתאימו לו שבוע קודם לכן, פתאום נפלו מנו.

בשל הירידה במישקל ניגשתי עם הילד לרופאה. חשבתי שה"רופאה תיתן ויטאמינים, ושאני אגש לפסיכולוג כדי להבין את פשר ההרסנות.

הרופאה בקופת-חולים שלחה בדיקות שתן ודם, והשתוממו כ"אשר התבקשנו לתת בדיקות חוז"רות. הסתבר שהתוצאות היו כל

תווית אזהרה שימענו בר, שחקן הקאמרי, תולה תמיד על צווארו דיסקית האומרת: „אני חולה סוכרת, אם תמצא אותי חסר הכרה, אנא תן לי משהו מתוק לשנות וקח אותי לבית-החולים.“ במסעותיו הוא מתאים את הכתוב לשפה המקומית.

* נורמלי: 70 עד 110 מיליגרם. מחושבת המחולקת בין פחמימות, שומנים והרבה ירקות ופירות.

(המשך מעמוד 63)

רת ונשנית: „אפילו עם פרוטקציה, ברחובות אי אפשר.“ אחרי שנה וחצי נאמר לנו ש- אושר לנו טלפון. באותה שנה ר- חצי עברו עלינו הרבה לילות של יציאה לטלפון הציבורי, כשב- לבנו תפילה שאכן הוא יעבוד. באחד הלילות הרגיש אמיר ברע. בדיקת שתן הראתה שהמצב חמור. הייתי צריכה ייעוץ רפואי דחוף. מהטלפון הציבורי התקשרתי ב- שעת לילה אל הרופא המטפל, ש- הינחה אותי מה עלי לעשות - להוסיף עוד יחידות במנת זריקת- האינסולין. כעבור כחצי שעה, לפי הנחיות הרופא בשיחות-טלפון חוד- רות, התבקשנו להוסיף עוד יחי- דות אינסולין נוספות. בלי קשר טלפוני עם הרופא הברייה היא לנסוע לבית-החולים. המתח נמשך חמש שעות.

כשחזרנו מבית-החולים והיה עלינו לעבור אצל מנהל בית-הס- פו, כדי להסביר מדוע נעדר אמיר לשבועיים מלימודים. המנהל גי- חזר: „אה, סוכרת זו מחלה של מבוגרים.“

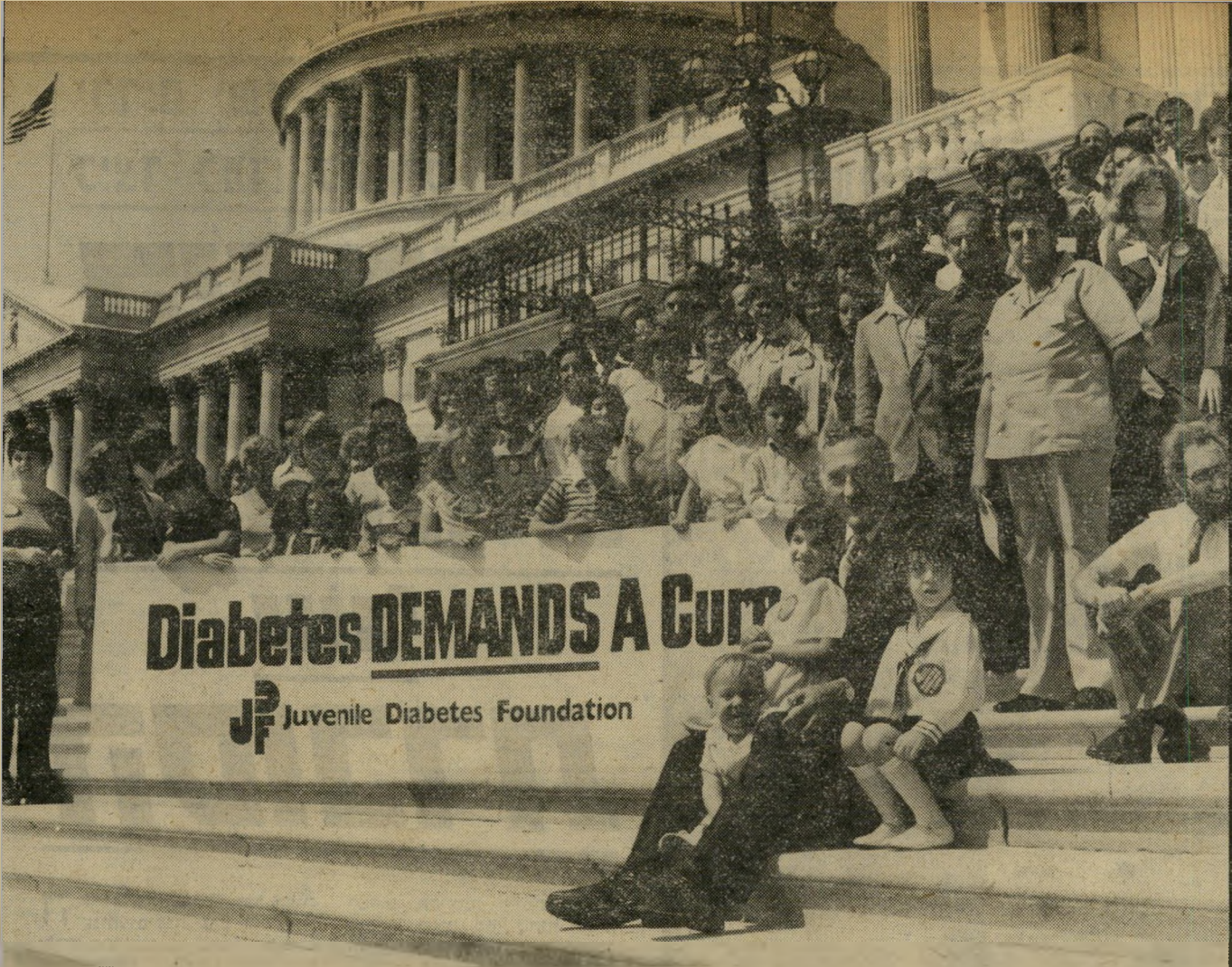
המורה בכיתה, שהיתה בהריון, ברחה מהכיתה. היא חשבה שזו היא מחלה מדבבת.

הילדים בשכונה לא רצו להת- קרב לאופניו של אמיר, פן יידבקו במחלה.

היום כולם מכירים את אמיר כי ילד רגיל לכל דבר. הוא יוצא איתם לפעילויות ספורטיביות, ילד שובב, הייכן ככל הילדים. בטי- לים הוא מזריק לעצמו את זריקת- האינסולין בעצמו.

למדנו כולנו להיות עם המחלה. הסוכרת לא נראית מבחינה חיצו- גית, אבל המחלה היא דומיננטית, וכל הבית סובב סביבה.

עד כאן דברי הוריים.
באותה קייטנה גם המדריך אליה, בן 23 מתל-אביב, הוא חולה סוכרת. הצעיר הוא אחד

על מדרגות הקאפיטול

(מימין עומד זוהר לויתן, מתנדב פעיל, יעקב שור, אב לילדה סוכרתית, נציגים ישראלים בשנת 1971 הזמנו למחקר המחלה, ולנסות למצוא דרכים כדי להקל יותר על הלוקים בה.

אמנון טירקיס, אב לילד סוכרתי) כדי ללמוד מהפעילות בארצות-הברית, שמטרתה להפיץ את הסימנה „הסוכרת דורשת ריפוי“, כדי לגייס כספים למחקר המחלה, ולנסות למצוא דרכים כדי להקל יותר על הלוקים בה.

אצלי בדם, חרונו התופעות של הז- עה, רעב וטישטוש. הבדיקות הראו שעלי לחזור ל- זריקות האינסולין. זו היתה תקר- פתי-משבר עבורי, אבל הספקתי להכיר את המחלה ולהבין שאין לי ברירה אלא להשלים עם הזריקה היומית.

בקיבוץ הגישה למרפאה היא חופשית. את בדיקות השתן וההז- רקה עושים לי במרפאה. גם בח- דר-האוכל מכינים עבורי את ה- אוכל הדיאטטי. כך שבבית המחלה לא מהווה מעמסה. בקיבוץ החלי- טו בשבילי שאעבוד בבית-החרושת לשעוני-לחץ, ואחרי תקופה קצרה הפכתי אחראי על 25 איש.

אני משהק טניס. יש לי מיגרש ליד הבית. אני לא מרגיש ביחס מיוחד. החברים התרגלו אלי, כולם יודעים, ולכן נחסכות ממני שא- לות מביכות.

אני מרגיש בנוח. בחלומי הייתי רוצה שלא להיות תלוי בהורקה. אני מתעניין בכל מידע חדש על הסוכרת, ומטרידים אותי סיבוכים אפשריים מהמחלה, בפרט הירידה בכשרי-הראייה עד עיוורון.

אני אב לשלושה ילדים. כשהיל- דה הבכירה נולדה, התעניינתי כי- צד להתנהג איתה, אם לתת לה ממתקים, ילדי בריאים, ואני חר- שב שאני מתנהג איתם כמו כל אב רגיל עם ילדיו.

דיברתי עם רופאים על החשש מפני תורשה. ידוע לי שאין הוכ- ה לה לכך שסוכרת-נעורים עוברת בתורשה, אבל בי מקנן בכל זאת החשש. הייתי רוצה שיימצא ריפוי לסוכרת, במציאת הריפוי אני רואה ביטחון לילדי.

עד כאן סיפורו של שלמה.

תענוג

מזוכיסטי

ח וזה סוכרת אחר הוא ה- שחקן הידוע שימעון בר, מ- רביעיית מועדון התיאטרון בעבר. כיום הוא שחקן בתיאטרון הקאמ- רי שימעון בר בן ה-52 הוא נשוי

קת-שתן ומצא סוכר. הוא שלח אותי לבית-החולים רמב"ם. לא ידעתי מה זאת סוכרת, וכי- שעת הנסיעה חשבתי שזה דבר שעובר, ושחוזר לגדוד בהקדם, גם אחרי שמצאתי את עצמי ב- אישפוז לצורך איוון הסוכרת. המ- שכתי לחשוב שזה מצב חולף.

היתה במחלקה אחות נחמדה, ו- השהות בה היתה נעימה. למדתי להזריק לעצמי אינסולין. הורי ו- חברתי לא הראו תגובות פליאה או דאגה, ואני חושב שהם, כמוני, לא הבינו את פשר התופעה.

זה קרה בחודש האחרון לפני סיום שירותי הצבאי, כך שלא הש-

(מרק), ואני יכול רק לטעום מהם. עם בחורות עדיין לא עמדתי ב- מצב שאספר על מחלתי, ואני חר- שב שבחורה שתוצה להינשא לי, תקבל אותי עם המחלה.

עד כאן סיפורו של אליהו.

חלומי של כל חולה

ב קיבוץ אפק חי שלמה וולף בן ה-32. סיפורו:

עברתי את מלחמת ששת הימים בגדוד-השיריון. הגדוד עלה לכר-

ראש. חזרתי הביתה. אחותי חששה שאני סובל מזעזוע-מוח, ועודדה אותי לגשת לבית-החולים, שהיה קרוב לבית מגורי.

אני לא זוכר כלום, הייתי מטוש- טש.

בבית-החולים ביילתי חודש ימים. לא הבנתי מה הרופאים רי- צים ממני. בתחילה חיברו אותי ל- אינפוניה, היה כיף. בפעם הרא- שונה הבנתי את מצבי כאשר חבר, ששכנ במיטה לידי בחדר, אמר לי: „לא חלך לצבא.“ לא האמנתי שזה נכון. המישפחה שלי לא רצ- תה להגביר את ההלם, ואמרה לי שאני אלך לצבא.

באותה התקופה עברה אחותי ניתוח מסוכן. לא רציתי להוסיף דאגה להורי, וקיבלתי על עצמי את כל הלמידה של הטיפול ב- מחלה.

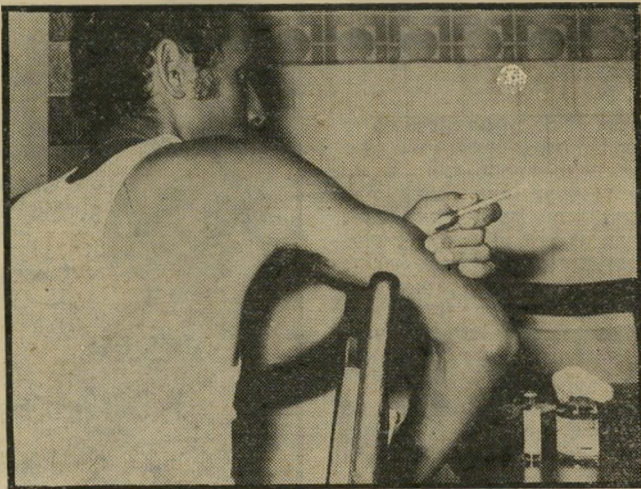
זכור לי שבשנתיים הראשונות לא יצאתי מהבית לטיולים ולפיק- ניקים עם החברה. בבית פינקו אותי יותר מאשר את שאר אחי. כשהגעתי לגיל-הגיוס, וחבריה הת- גייסו, סיפרתי לחברים שעוד לא הגיע מועד גיוסי.

בגיל 19 נתנו לי הורי טיול ל- חו"ל כמתנה. אף אחד אחר במיש- פחה לא חלם על נסיעה לחו"ל, הורי נתנו לי את הכסף כדי ש- יהיה לי טוב. בנסיעה זו למדתי להסתדר לבדי, מהוץ לבית, עם המחלה.

קרה שהתעלפתי בחוף הים. הגעתי ללא הכרה לבית-החולים כשגופי בגדים בלבד, כך ש- בבית-החולים לא יכלו אפילו לאתר את מישפחתי, ואבד זמן יקר עד שהבינו שצריך לתת לי את הטיפול המתאים לסוכרת.

הקיצ נידבו אותי להדריך בי קייטנת ילדים חולי-סוכרת, ואחרי תקופה זו החלטתי לגלות לסובבני אותי את פשר המחלה. החרדה פן יקר לי משהו, ואנשים לא יידעו לתת לי את העזרה הדרושה לי, הביאה אותי להחלטה זו.

המאכלים התימניים בבית הם עשירים בפחמימות ובשומנים - ג'חונן, מלוח, חילבה, חוואג'

המדריך אליהו

הבחור התימני, שהחברה מתפלאים מדוע הוא שם סוכרתי בקפה, מתלבט אם לגלות את דבר מחלתו. הדרך השנה בקייטנה לילדים סוכרתיים.

פיע עלי שלא חזרתי לגדוד. יצאתי לחיים האזרחיים, והרופא הציע לי לנסות לשמור על דיאטה, ולחיות עם כדורי דיאבנו (חלומי של כל חולה סוכרת, המטופל בזריקות, הוא לעבור לטיפול בכדורים). כך חייתי שנה שלמה. כעבור שנה, כנראה, שובש שוב מאזן-הסוכר

נגות בביקעת-הירדן. הייתי איש- מיבצעים, והיינו כל הזמן תחת הפגזות. שמת לי לב שאני מרזה, למרות שהיה לי תיאבון, ורצתי הרבה לשירותים להטיל שתן. לכן, כש- הודמנתי לגדוד ברמה, ניגשתי ל- רופא, שעשה לי בו במקום בדי-

אמיר

אמיר טירקיס בן ה-10, הילד הכי שובב בשכונה, מזריק בעצמו מדי בוקר את זריקת האינסולין.

מששת אחיו ממישפחה תימנית, רזה וחביב.

כוספר אריהו: כשאני במסיבה עם חברים, מת- פלאים שאני לוקח סוכרית במ- קום סוכר לקפה. „רוזה כמוך שומר דיאטה?“ אני מתחמק מלהסביר את פשר התנהגותי, לא גיליתי לאיש, מלבד מישפחתי, את דבר מחלתי.

אני אוהב לשחק כדורגל, והייתי אפילו קיצוני שמאלי בליגה א'. אני אוהב לרקוד וריקודי-עם, וחב- רים לא מרגישים במחלתי.

בגיל 16 התחילו להופיע סימני המחלה, חשתי בכחילות, הקאתי, הרגשתי שהראש כבד, ונאלצתי לרוץ פעמים רבות לבית-השימוש כדי להטיל שתן. בשבת בבוקר הלכתי עם החברים לים, חשבתי שזה ישפר את הרגשתי, ואחרי הצריים שיחקתי עם החברים כדור רגל.

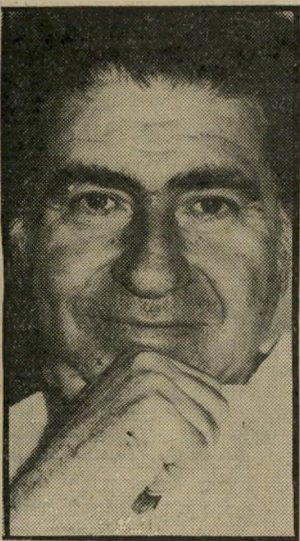
בשעת המישחק קיבלתי מכה ב-

הילד חולה, בדיקת-השתן נראית קלה ופשוטה. ההורקה היא הבעיה הגדולה. ההורה חושש להזריק לילד, הילד בוכה ומתנגד. לאט-לאט מתרגלים. אני מלמדת את ההורה להזריק בלי שלבי-ביניים של הדגמות על בובה. המחט היא קטן

(המשך מעמוד 65) מחפש פיצוי. לעיתים הוא מחפש איך לנצל את הוריו, מנסה להשיג זכויות-יתר בבית-הספר, בחברה ובמקום-העבודה. הוריו ומישפחתו, מוריו וחבריו נוטים גם הם להתייחס אליו ברחמנות, בפנינוק ובוויתורים. המטרה שלנו היא לעזור להם

בדיקות השתן
בדיקת רמת ויחוכר בשתן מאפשרת לסוכרתי לדעת על מצבו באמצעים ביתיים פשוטים. בתוך מבחנה מערבבים שתי טיפות שתן ועשר טיפות מים, מוסיפים כדור קליניטסט ואז התמיסה משנה את גווניה בהתאם לרמת הסוכר בשתן. בתמונה: האחות הנזי נאמן עם טבלת גוויניצבעט.

הדוקטור
משה קרפ, מנהל המכון לטיפול בסוכרת-נעורים בביילינסון.

נה ודקה, והחומר איננו מכאיב. כשהורה הצליח להזריק לילד, וכי שתגובת הילד היא "זה בכלל לא כאב", זה גורם להקלה ולשימחה. בדרך-כלל, בגיל 10-12 הילדים בעצמם מבקשים ללמוד להזריק. יש במכון ילדה בת שש המזריקה לעצמה. כדי לסייע, ולו חלקית, למישהי פחות ולחולים עצמם, הוקמה ה"אגודה למען חולי הסוכרת בישראל".

לקבל את מישטר הסוכרת, ולמצוא את הדרך הבריאה להתמודד ולהסייג תגל למחלה. חשוב שהחולה יפתח דימוי עצמי בריא. למשל: צעיר פנה למקום-עבודה והציג את עצמו כחולה-סוכרת. ש"קשה לו לעמוד במצבים מסויימים. גישה כזו יצרה מייד הסתייגות מהעסקתו. בנק הפועלים ובנק מיוחדים מקבלים חולי-סוכרת. חולה שבטיפולו עמד לפני קב"ל תתפקיד של מנהל-סניף, ומע"סיקיו שוכנעו, אחרי שקיבלו חוות-דעת מאיתנו, שהבחור מסו"גל לעמוד במשימה. ואילו בנק לאומי וחברת החשמל אינם מוכ"נים לקבל לעבודה חולי-סוכרת באופן חד-משמעי.

צה"ל התחיל בשנתיים האחרון נות לקבל לשירות הצבאי חולי-סוכרת. על בסיס התנדבותי. בארץ אין חולה-סוכרת יכול להסתיר את עובדת היותו חולה. מכיוון שבכל מקום-עבודה מבקשים פינקס יוצא-צבא. בעת חופשת-הקיץ פנו אלינו ילדים הרוצים לעבור ללמוד במסלול פנימיה. בי-מיקרים אלה אנו נוהגים לפנות ישירות להסביר בבית-הספר ש"יתייחסו לילד בהתאם לכישוריו, וילד חולה-סוכרת הוא כמו כל ילד בריא. ע"ד כאן דברי העובדת הסוצי-אלית. הנזי נאמן היא אחות במרכז ה"רפואי בביילינסון, ומזה ארבע שנים היא מלמדת את הילדים הי-חולים ומישפחתויהם כיצד לחיות ולתפקד. היא מספרת: לעומת גודל ההלם כשנודע ש-

את שוב מלאה?

נפיחות? עצירות?

תה ביקונים לעיכול טבעי: נמס היחידי בישראל - עלים וטבליות מיוצר מצמחים.

תה בקונים Bekunis

חזרה לעיכול טבעי

להשיג
בבתי המרקחת
בלבר
אישור משרד הבריאות
11146-929-002

**קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת**

פידסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פנינת אנטווקולסקי)
772118, 227117 טלפון

גזר - ושומר
חתום ע"י

מידע

העתון שלנו בארה"ב

אל תסתפק בשמועות - השאר מעודכן. הבטח קבלת "מידע" לביתך מדי חודש. שלח המחאה ע"ס \$10. (מנוי שנתי) בצירוף שמך וכתובתך אל:

MAIDA, P.O.Box 833, Havertown, Pa. 19083

עורך ומו"ל: רוני צפרייר, (215)649-5038
מידע - העתון לאלה שרוצים לדעת יותר

רשיון נהיגה

2400 שקל

בי"ס לנהיגה
"גבע"

טל. 253230

דרושה פקידה / מזכירה בהנהלת חשבונות

עם ידע

להתקשר לטל. 03-232262 לחנה

מזור בדרך חיפה תל-אביב, כי לוש מכוניות. איש לא נפגע, אורם בעלי המכוניות אשר ביקשו את ימי הפוגע נענו, כי שמו יעקב יושון, וגם מיספר תעודת הוויי שמסר היה של אדם בשם בן ושן.

ביטוח בשם מושאל. עכשיו זו שני השוטרים סקרנים לדעת מהם צדק, ואיש התנועה אמר, יזמינו את האיש למישרה, זקירה בעניין התאונה, ואז יתברר מהשניים צדק.

בשל שתי העבירות, היה זה כבר בצוהרי היום השישי, ולא היה שור פט בבית-המישפט. המישרה הזי עיקה את השופט עזריאל גרשוני מביתו לתחנת המישרה במסובין. מסג'י הודה למעשה, כי מסר פר-טים כוזבים בעת התאונה, והגיש תביעה לביטוח בשם המושאל. סניגורו, סמי יונה, טען, כי ה"קקירה בעניין הפריצה הסתיימה למעשה ובגלל הודאתו בעבירות התעבורה אין טעם למעצר נוסף. השופט קיבל את טענתו ועצר את מסג'י לארבעה ימים בלבד.

מפגנים דתיים ברחוב המרכזי של רחובות
אם אין הקצבה למועצה הדתית —

שוטרים ומישמר-הגבול מתכננים לקראת ההפגנה
— לא יהיה בשך חזיר ברחובות

האיש אשר הוזמן לתחנת-המישרה אמנם הופיע, ושוטר-התנועה לה, כי הוא אשר טעה. הגיע נחנה אדם בשם בן-שושן, שאינו מה כלל לאיש שגרם לתאונה. א נשאל מדוע מסר הפוגע את יטיו, וכל מה שיכול היה לאמר א כי פעם גר ליד מסג'י, הם ירים מאז, אבל מסבר נוסף ז היה לו. בעיקבות תגלית זו שם מסג'י כמבוקש על-ידי ענף נגועה במחשב מישרתי.

במקביל גילתה היחידה-המרכזית ועה חשודה בשכונת-התיקוף. זו יריות באוויר, וכחשוד בפריי נעצר יצחק מסג'י. תוך בדיקה מחשב התגלה, כי הוא מבוקש על-ידי ענף התנועה. כאשר רצו שוטרים להאריך את מעצרו,

דת
חזיר בראש חוצות
כניעתו של ראש עיריית
רחובות דתיים שבמועצת
העיר, הביאה להפגנות
אלימות לפני שבוע

קריאות, "שעבאס" אדירות הצי-פו את רחובות במוצאי-השבת לפי ני שבוע. מאות דתיים, על נשותי-הם וטפם, נערכו להפגנה אלימה, שנהדסה על-ידי עשרות אנשי מישרה ומישמר-הגבול, שהיו מצויידיים בקסדות ואלות. במיתחי השכונות החרדיות אין מחסומים ושרשרות אלא רק של-

מועצת העיר בטענה, שהתקציב שאושר להם אינו מספיק. ראש העיריה, יהושע הרמלך, איים שמי שלא יופיע לשיבת ה"מועצה הבאה, יוצא מהקואליציה. האיום עמד להתממש מפני שהנצי"גים הדתיים לא הופיעו. הרמלך שכח את איומו והשאיר אותם בקר-אליציה.

הדתיים הבחינו שהרמלך חושש מהם והציגו דרישות חדשות: לסי-גור את 15 בתי-קפה הפתוחים ל"טענות בשבתות ולהפסיק מכירת חזיר, בראש חוצות". כוונתם לה נות מעדני מזרע הפתוחה בעיר כבר כמה שנים. כן דורשים הדתיים למנוע תנועת אוטובוסים הנוסעים מאז הנהגת שעות הקיץ עוד לפני שיוצאת השבת.

תן טרמפ לחייל

למד צילום
קורסים למתחילים ומתקדמים
בשחור לבן וצבע
קמרה אובסקורה
שלמה המלך 58, ת"א
טל. 234162

שיטות לגילוי העתיד
1. חוברת עם הסברים מפו"רטים לקריאת הקווים בספל הקפה — 700 ל"י.
2. שיטת השישי-בש המצרית — 250 ל"י.
3. שיטת גרעיני התיורם (צוענית) — 250 ל"י.
4. שיטת קוביות הדומינו (מצרית) — 250 ל"י.
5. קלפים עם הסברים ב"עברית — 250 ל"י.
6. שיטה צוענית באמצעות קלפים רגילים — 100 ל"י.
הנחה בגובה 10% תינתן לרוכש שני דברים.
עם קבלת התמורה הסחורה תישלח בואר רשום.
גלאור — ת.ד. 37612, ת"א.
גלאור — ת.ד. 37612 תל-אביב.

סע
בטיול סוכות
של
אוניברס 19 יום
רק \$ 1350
● 15 ימי חוויה בלתי נשכחת
ביוגוסלביה
● 4 ימים מופלאים
ביוון
● פרטים והרשמה:
„אוניברס", רח' רמב"ם 17 ת"א, טל. 622976/7

בריזה
מוסיקה
הרברט סמואל 80 טל 66992
בלוז, פולק,
ג'ז, רוק
פתח כל יום כולל זמ"א משעה 21.00

תן טרמפ לחייל

נאמר של נייר

העברית המצחיקה של אטינגר * הדפיקות של

קושינסקי * הרדירות של יעל דיין * עיתון העילית

תולעי תרבות

מעפורת

ברשימה הדיסקונטאים, שראתה אור במדור זה לפני כשבועיים, ועסקה באייר ג'ון הנפל של מר משה אטר ומרעיה, תאומיה המיכתבים למערכת בלפור וחר" צל חקק, ציינו כי האירגון המתכנה קל"ע הוקדש לזכר אביו של אטר, ד"ר אטינגר. מסתבר ששמו של אטינגר לא ידוע לשוחרי העברית. אלמוניות זו היוור חה עילה רבים מהם להתקשר ולקבל הסבר לקטע "ד"ר אטינגר, מי שחיבר בימי המנדט את אחד המילונים המצ" חיקים ביותר — מילון כצוריים..." (העורך הזה 2244).

כותרת מילונן הנישכח של ד"ר אטינגר היא מראות — מילון ציורים * ובו 76 פרקים טבלאות של ציורים, ובתוכם אביר זרים ובני-אדם ממוספרים, כאשר למיט פורים יש פירוט מילונאי בעברית הבלע דית של האטינגר הנ"ל. האמת היא, שי כוונתו של אטינגר היתה טובה, ליצור מילון במתכונת של המילון הגרמני המ צויר דודן הגדול, אלא שכישורו של אטינגר בציור, ועניונו בעברית, הולידו יצור-כלאיים מבחיל של ציורים מוזיים

המחשות של העברית נוסח אטינגר, בנו וקלי"ע הן: פיליון של ראש (מיגבעת); מופופת (מברשת לציחצוח הנעליים); בעלת שיער משתרנ (תיס פורת אפרו); שיער כנלישין (שיער מתולח; ברקי (בוקר); עריסה (אלונקה); תורן המשישה (אנסנת רדיו); לחמתיים (כרי); מקיון (אקוריוס); ארר קצויר כנפות (סמוקינג); לוח-ככוס (מישטח כביסה); פטפוט למגהץ (כו עבור מגהץ); שיגמון (ידית הרוכסן); ושאר דברי אי וולת, שהעברית מוטב לה שלא תדע ולא תכיר.

את העמוד המצויר תחת הכותרת צעצועי ילדים פותח ד"ר אטינגר בערך "שומ, פרגול, כצלפה (מגלכ) קת, ידית, רצועה..." מן הסתם לסמל, שאם ליטשה ככה אמר דרטוסטרא גטל את השוט בטרם הלך אל האשה, הרי שאטינגר גר גטל את המצלפה, בטרם לכתו אל הילדים.

הציור המתנוסס בעמוד זה של נחר של נייר, הוא טבלה מס' 58. במילון המצחיק לעברית של אטינגר מצויים מס' פרים ואותיות לטיניות כמסמני מילים. קוראי מדור זה מוזמנים למצוא למילים הבאות את המיספרים או האותיות הלי טיניות שבציור, ויזכו בפרס מטעמו של המדור. בציור של טבלה 58 הביא אטינגר גר את הכותרת "רובע אירופי".

אין ספק שהעברית המצחיקה של אטינגר גר ממחישה את התהום המפרידה בין עברית בלתי-שפויה לעברית שפויה.

תרגום

הזקיפה

יוזי קושינסקי מחבר הציפור הצבו" עה, להיות שם ופגישה עיוורת הפך כנראה להצלחה מסחרית חסרת-תקדים בישראל. שהרי אין הסבר אחר מדוע פירסמה הוצאת תפוז את סיפורו צעדים, ספר שהמילה תועבה תשמש לו מחמאה בלתי-מוצדקת.

ספר זה הוא ספק אנתולוגיה של סיפורי רים, ספק אודיסיאה משעממת של קושינסקי — מפולין אל השלווה של החלום האמריקאי שלו.

קושינסקי הוא מה שמכונה בעגה מק צועית "סופר של סיפור אחד". את הסיפור האחד שלו הוא סיפר כבר ביתר כישרון וביתר הצלחה בספרים אחרים שלו. ספר זה מהווה עלבון למוניטין הבינלאומי שבו זכה המחבר. הטכניקה היצירתית של קושינסקי היא זו: מדי

מישה מהם היו יושבים סביב שולחן כשלאיש האבר של כל אחד קשור חוט ארוך... חייל אחד, שכונה 'המלך ארתור', החזיק בידיו את קצות כל החוטים בלי לדעת אברו של מי נמצא כקצה איור חוט. המלך ארתור היה כוחר חוט כל יוה, ומישד בו סנטימטר אחר סנטימטר לפי סימון שעל השולחן. החיילים היו סוקרים אלה את פני אלה, יודעים שאחד מהם סובל. הקורכן היה עושה כמיטב יכולתו להסתיר את כאביו ולהישאר כי

יוזי קושינסקי

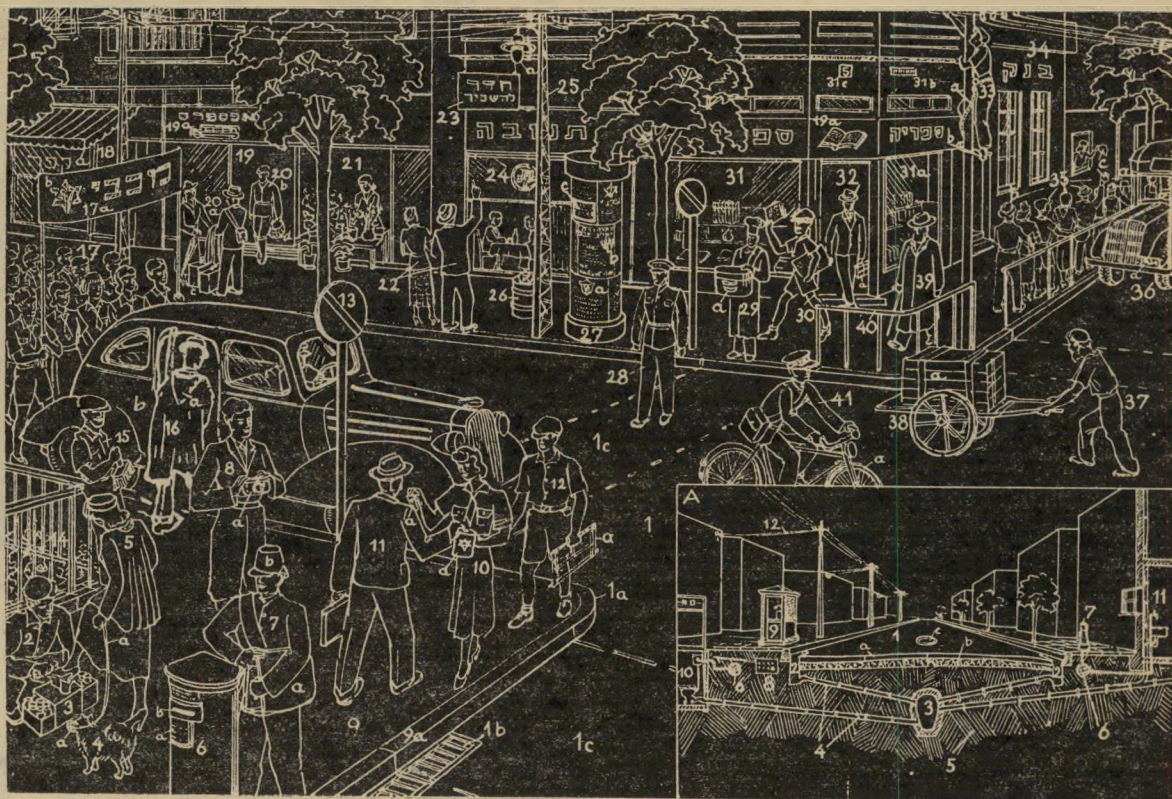
הנימולים שבחבורה לא יכולים

תנוחתו הרגילה... קושינסקי אינו יכו שלא להכניס בסיפור זה את המימ היהודי, והוא מציינ כי "אמרו ביחוד שהחיילים הבודדים הנימולים שבחבורה לא יכולים להחזיק מעמד כאחרים של נימולו, שטרלתם מגינה על אברם..." וה אמת היא שסופו של סיפור זה גרו כפתיחתו. מרוקן מכל עומק, עניין א משמעות.

מקור

פרצוף ישן במראד

גברת יעל דיין, שהיא עיתונאית בו לת טור בירחון נשים, בתו של מי שהי רמטכ"ל שריביטחון ושריחוף, בתה ט מייסדת חשכית, אחותו של הבמאי המו שר אסי דיין, רעייתו של תתאל ותיק, הסבירה לפני כמה שבועות ו תוכנית שיחה בשניים כי היא אינה מבין את הביקורת הספרותית בארץ, היות ו הביקורת בעיתונים רבי-התפוצה שבעור מלטפים אותה ואת ספריה באהבה רב אם להתעלם מהשקרה-הטכני של ה"ב קורת האוהדת" בעולם, שהרי הקור ווילים, הדן-מירונים והניסים-קלדרון של פאריס, לונדון וניו-יורק מעודם ה טריחו עצמם להניח יד על כתב של הגב' דיין, בעוד שכתבלבי הביקור של מדורים בלתי-השונים, שהניחו ועט על כתביה, לא הצליחו לשפרם. ספרה החדש שלושה שבועות

עמוד מצויר מתוך מילון אטינגר

מזופת, ערסה לחמתיים, פטפוט למגהץ, שיגמון, שולחנית (בנק)

כמה עמודים, כאשר המחבר התחיל לי- השתעמם במלאכת הכתיבה שלו, הרי שהוא הזקיף את אחד מאבריו והמשיך לכתוב בו במקום במכשיר הכתיבה שלו. הוקיפה התוורת על עצמה כמה פעמים בספר זה, היא משעממת ורוחה, כמו הסיפור הנפתח כך: "כאשר שירתתי כי צבא נהגו רבים מן החיילים להשעשע במרשק מיוחד. עשרים אי עשרים וחי

רשימת המילים היציגיות של אטינגר היא: אשה מודרנית (בעלת כלב); ציקלון של דוור; צלם נוד; מפסעה; מעפורת; מכונית-מסע קטנה לשרות; תהלוכת כנייאספורט; משפלת; בית-משאל ספי רים; שולחניה; פרידה במנולין; ויות; פרונקא.

עם מילים מוזרות עוד יותר, מילים, שכל קשר ביניהן לבין העברית היומיומית הינו מקרי בהחלט. עברית זו היא, מן הסתם, העברית שאטר, בנו של אטינגר, ותאומיה המיכתבים למערכת הפצים לכפות על חושי ישראל הרי כגיגית של מים דלוחים.

* ד"ר אטינגר — מראות — מילון בציורים, מופיע בהמלצת "ברית עברית עולמית", בהוצאת ישרון, תל-אביב, בשנת 1943, 64 עמודים (כריכה קשה).

* יוזי קושינסקי — צעדים, הוצאת תמוז, 141 עמודים (כריכה רכה).

* מכונית-מסע קטנה לשרות — מונית. שולחניה — בנק.

סתיו * שראה אור בתחילת השנה בארץ צותיהברית, ולא זכה להד ולו אף קלוש ביותר מצינה של הביקורת האמריקאית, ראה אור באחרונה בעברית. (המחברת אינה מבחירה כלל בפתח הספר, כיצד קרה, שספר שראה אור קודם לכן בלשון אחרת, רואה אור בעברית מבלי להיות מתורגם).

הגב' דיין החליטה, מסיבות השמורות עמה, שמילחמת-יוס-הכיפורים עשויה לש- מש לה חומר גלם לקובץ בן 161 עמודים

יעל דיין בתו של מחבר

מוצעים, בהם היא תפרסם אנתולוגיה רדודה של קיסור דור לוחמי מלחמה זו, בעוד היא רושמת על הקיסור הזה את הקופירייט (זכות היוצרים) שלה.

ספר זה הוא עוד פרק בספר המילחמות של מישפחת דיין. אבל בתוך תלי תילים של רדידות נייר זו, אין הקורא יכול להימנע מכעס מה, כעס בנוסח תנועת המחאה של מוטי אשכנזי, למקרא דברי הגב' דיין בעמוד 153. כפי שהם מגוססים בפי גיבורתה: „מאמרי המערכת רמזו על מה שעתיד להתרחש, הדברים התנהלו שלא כשורה, ויהיה עלינו לגלות היכן ומדוע. מה שלפני שבעיים שלושה נר- אה כהשערה מפחידה נהפך עכשיו לזוהר- אות שיש לפלל בה בעדינות. לאחר ה- התאישות מן ההלם הראשוני החלו ה- אצבעות והמחוות של אמצעי-התיקשות לחקר כפרשת הכישלון. אמצעי-ה- תיקשות עשו זאת — כמו שעשה כל אחד מאיתנו באופן פרטי — בהיסוס, ועם שמין של רגש אשמה...“ אלא שרגש האשמה של המספרת אין מספיק אותיות בספר זה, מאחר והגב' דיין כבר ביזבה את כל מלאי האותיות על כל מיני מישקים בפסיכולוגיה למתחילים. והיא מסיימת את סיפרה, שהוא חלול וריקני, בבשורה המהממת: „גם פרום היתה מלאה בחומאים, אבל ממנה יצא אברהם, מנהיג רוחני עצום. המבול הוציא את נח...“ חבל שבתו של מחבר לחיות עם התנ"ך משגת את סדר התנ"ך ומביאה את מהפכת סדום לפני המבול.

הקריאה בספר בנאלי זה חיוקה בי את התחושה של ראיית פרצוף ישן במראה. ואת הרגשה שהגב' דיין, שאינה צעירה עוד, לא שיקללה ולו אף במעט את יכולתה לכתוב מאז היותה בת 17, כאשר פירסמה את פנים חדשות במראה.

כתבי-עת

M 87

„אם אכן מצויים חורים שחורים ביקום, סתיו, הוצאת זב"מ, 163 עמודים (כריכה קשה).

שיכון אחד מהם בגלאספיה הענקית M87 ומאסתו שווה למאסה של 5 מיליארד שמשות" כתוב מתחת לתצלום הפתיחה של ספק כוכב ספק כביש חלב, המתפרסם בחוברת מחשבות 48*, המוקדשת ליובל ה-30 של חברת אייביאם בישראל.

בדומה לפירסומים קודמים במיסגרת מדעית-מסחרית זו, הרי שגם גיליון זה הולם את ציפיותיהם של אנשי העלית התרבותית והמדעית בישראל. המאמר ה- ראשון, מאמרו של ד"ר איליה ליבוביץ, היקום מסביב לנו, בוחן את הדרך שעשה מדע הפיסיקה מאז שנופץ התחום של גלי האור לפני כ-30 שנה, דרך ההליך פיענוח מקורות האנרגיה של ה- כוכבים, התגלות כוכבי הניוטרונים ומיש- פחת הכוכבים לשאלה שטרם נמצאה לה תשובה האם יתכנו ציביליזציות מחוץ לכדור-הארץ?

מרכיב רופף מעט בחוברת מחשבות הוא הראיון של אבנר כוהן עם פרופ' קליפורד גריין, אנתרופולוג אמריקאי נודע. הראיון נושא את הכותרת האדם כהומו-טימבוליקוס. ראיון עם איש-מדע השייך לאסכולה מיושנת במיקצת, בהתי- חשב בפריחתן של גישות חדשניות בי- אנתרופולוגיה, כאסכולה של הצרפתי פוקו. אלא שהעניין בחוברת גדל למקרא

פרופסור חיים הררי

המוטו של ג'ון הוק: „הבה נניח שה- נפש היא כמו נייר לבן, נקי מאותיות ומרעיונות. כיצד יתמלא הנייר? מנין לו מאגר אדיר זה, אשר הדמיון הפעיל והבלתי מוגבל של האדם צייר עליו כעושר אין סופי כמעט? על כך אישכ- במילה אחת: מהניסיון...“ מוטו למאמר הפילוסופיה של המדע במבט לאחור מאת ויליאם ו. ברטלי, המחשובים שבין הפילוסופים החוקרים הנמנים על הזרם הביקורתי שבהשקפת קארל פופר. נתי- מן גבעולי יוצא לבחינת טבעו המת- מטי של הטבע בעקבות הפראקטילס של ד"ר בנואה מנדלברוט, מתמטיקאי בעל שם יולמי, הנמנה על צמרת מדעני חברת אייביאם בארצות-הברית.

רבישיח מעניין הוא זה שבששת-השפות הפרופסוריים איתמר אבן-זוהר, עוזי אורון, עלי איתן ואליעזר רובינ- שטיין, בהנחיית אסא כשר על עברית קדומה ועברית בתימינו — לשון אחת? פרופ' חיים הררי, במאמרו בנבכי החומר, מביא את ראיית עידן החלקיקים האלמנטריים דרך גילוי הפרוטון והניו- טרון שבגרעין האטום.

תחת הכותרת אירופה — מיטשרים זחורות בתמורה מראיין אחד, ג'ד פרוי- דנטא, את הפרופסור יורגאן האב- רמס, הנחשב לפילוסוף הגרמני הראשון במעלה כיום ולאחד מהבולטים שבהוגי העולם המערבי בתקופה שאחרי מילחמת העולם-השנייה. מאחר ואין ספק במע- לותיו של האברמס, הרי ששאלותיו של מר פרוידנטאל הן בלתי מתאימות לפרוים

מכובד כמחשבות. הפניה של תלמיד לרבו מעוררת את הגיונו של המראיין ופוגמת במיפגשו הראשוני של המראיין עם הקורא העברי וחבל. יורגאן האברמס היה ראוי לחוברת שלימה של מחשבות, שי- תעניק את מחשבותיו לקוראי העברית. אלא שהמראיין אינו מצליח בשאלותיו לפגום ביכולת הביטוי של המראיין, ומ- תוך התשובות מתגבשת לה פרספקטיבה של מחשבה גרמנית שונה מזו המוכרת לישראלים מפי הגרמנים האהודים על מוסדות השילטון כאן — פרספקטיבה רבת עניין וכנות.

מאמרים נוספים, וביניהם לחיות עם המחשבים מאת הירש כוהן ורבי-יח- עי הקיבוץ כאדיאיה, נקראים כמט שעור- כי החוברת משלמים לאי-ביאם ולישראל.

לסיכום, כל שנתר לקות הוא, שכתבי- עת מעולה זה, שהופעתו נוסקה בשנים האחרונות, יחדש את הופעתו וישו-ב- לת- רום את חלקו בנושאים שכתבי-עת אחר- רים אינם טורחים או אינם מסוגלים לעסוק בהם.

אמנות

קלסטרון

פעם היו זרמים באמנות. היה דאדאיזם, טוריאליזם, אבסטרקציה וכו'. בשנים האחרונות מתפתח בישראל זרם אמנותי

חדש, אשר מן הראוי לכנותו קלסטרון ניזם.

הקלסטרונים הוא כינוי הראוי לאמנים שעבודותיהם סובבות מסביב לעולם ה- מיסטר, ואין הכוונה למישפט של קפ- קא או ליצירות ספרות דומות. מרכו- של זרם הקלסטרונים באמנות העולמית הוא בירושלים. רק בחודש שעבר הש- לימו שני אמני לווייתן, העולים מרוסיה מיכאיל גרובמן ושמואל אקרמן, ציוריקר ענקי במטה מיסטרט ירושלים. ציור של ציפור רוסית אגדתית, שנועדה מן הסתם ליטול את רוחם של הנאסרים ולהרימם לשיאים שגיאים של האמנות.

מסתבר, שהקמרים הרוסיים גרובמן את אקרמן אינם בודדים, ובימים אלה זכה בית האמנים בירושלים לכינוי בית אמני המיסטר. וזאת בשל תערוכת ציורים שנפתחה בו, של אמנושטר בשם רפי פרי, שבנוסף לתרומתו לאמנות הקלס- תרונים הרי שהוא מכהן גם בדרגת סגן ניצב, כראש הענף לתפקידים מיוחדים. בראיון אותו העניק האמנושטר פלד לכתבת מוסף ירושלים של ידיעות אחר- נות, ניצח אכירם, אמר: „אני מעבד נושא מסויים ונותן לו משמעויות בלתי שיוגרתיות...“ אמירה שהביאה אמן ירו- שלמי נודע, שהודיעו מעצם הרעיון של אמנושטר, כי מטב יהיה אם סגן-ניצב פלד יעבד את נושא רציחת הנשים הזק- נות בירושלים בחודשים האחרונים ויתן לנושא זה משמעויות בלתי שגרתיות, אין ספק שהאמנושטר פלד הוא הצייר הטוב שבשוטרים, והשורר הטוב שבציירים, אבל שיפתור קודם את עניין הקלסטרונים הבלתי מופענחים אשר בירושלים.

בחתך אברהם חלפי על המוקד *

צעקתו האחרונה של מלך המינוס

* הדלת הכחולה ומסייד ההרים

●● בערביוכרון שנערך במועדון צוותא בירושלים למשוררי-שחקן אברהם חלפי, אמר איש אוניברסיטת הנגב גבריאל מוקד: „הוא היה איש אירופי עברי, שומר על ערכיו באמצע קהל ההמונים...“ אחד השבועונים המקומיים בירושלים ממשיך ומדווח על הרצאת מוקד: „הוא נאלץ לסיים בעקבות קוצר סבלנות כלשהו בקרב הקהל...“ ●● כתבה-הפשע של מוקד, „הוא נאלץ ל- הזג בראיון הביע לב את השקפת-עולמו כסופר: „כדי להרגיש את הקורא, וכדי לראוי הביע לב את השקפת-עולמו כסופר: „כדי להרגיש את הקורא, וכדי להעביר לו רגשות הודדות (לא הודדות מוחלטת!) עם גיבור הסיפור, חייב הסיפור לעבור דרך רגשות הכותב... אם מישוה בוכה בסרט — הוא זיהה את בעיותיו של הגיבור עם בעיותיו שלו. כלומר, הוא הודדה עם עצמו ולא עם הגיבור בסרט. בכל ספרי יש יסוד אישי. ככל שאני מרבה לכתוב — המאגלים מתרוקנים, ובין כתיבה לכתבה אני מתמלא מ- חדש...“ אגב, את ספרו האחרון של לב, צעקתו האחרונה של מלך מינוס, כינה אחד מעובדי הספרות במערכת חעריב כ„צעקתו האחרונה של מלך המינוס...“ ●● אחרי שתמה ההמולה המלאכותית אותה הצליח לעורר ה- גיאולוג אמונו ברזל שהוא בעל יומרות להיות „נותן טון“ באמנות הישראלית, ליד אריה תלחי, שמן הראוי להתייחס לשריד אחד של אירוע זה הראוי להתייחסות. קביעתו של בר- זל, בסאקום, לעבר עמוס קינן, ש- תקף בטלויזיה את המופע הגלילי שלו כ„מגדל פטרוליה במירפסת בתליאביב...“ במכתב שנשלח ל-

קינן ברזל החול הצהוב זל

נמר של נייר על-ידי הגברת בתיה א', נמצאו ניסוחים אהדים יותר, שכתב הגיאולוג-לשעבר ברזל, בימי שמשו ככתב בהארץ. על קינן, עם זאת ספרו הדלת הכחולה ופתיחת תערוכתו, הים קווים לדמותו. ברזל, שבעבר הספיק לשמש בחצרותיהם של האמנים אברהם אופק, רני קרוון ומנשה קרישמון, כתב אז על קינן: „בין הקווים הנקיים והזורמים, נחים משטחי צבע רחבים ומתוקים, בנוסטהגיה לימים שהיו: החול הצהוב זל עם גמלים ודקלים. על שפת הים בכחול-אולטראמארין (,הים האחר" של הצלבנים, שהוא כעת אחר מאוד מכפי שזוכר ומצייר אותו קינן) נחות חתיכות ומשיקות גביעי שמפניה ורודים עם גברים שופים, עטורים ורידפנה ואישונים משולשים. שוטרים תורכיים קורצים לשיער צהוב ומשקפיי-שמש סגולים מתחת לפרגולה אדומה. דמות עוטה תוגה כתומה מגישה לימונדה לישו על הצלב, המשתוף לצלילי גיטארה, ופיל ירוק חוצץ את החוף לעבר חושות מזרחיות במרחק...“ הגב' בתיה א' מציינת בעניין „ברזל וחוצצארץ...“ כי בהופעתו בטלויזיה, הוא מילמל משהו שדומה לכך שאנחנו על המפה, ושכח כי הפסל המושגי, מהראשונים בעולם, היה „ריטום מחצבת נשר“ שעשה האמן יצחק דנציגר, שהיה אמן ישראלי מקומי, ארצישראלי, שלא נזקק לתיווך הברזלי עם העולם הרחב ●●

לפני 25 שנה

היו: "עלי ככא ו-40 השודדים", "ראסטריו", "אבן על כל מיל" ו"אנו הנשים". כוכבת-השנה, גינה לולוברג'יחה, זכתה גם בכתבת-השער, השביע לפני 25 שנה, בשל תפקידה כמירדת סרבו של הנבואי ויטוריו דה-סיקה, סירדת, "לחם אהבה ו...". בעער הגיליון: כוכבת-הקולנוע של השנה, גינה לולוברג'יחה.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, פורסם, תחת הכותרת, "האיש שהכריז מלחמה במישטרה: רומק", את סיפורו של ראובן ("רומק") גרינברג, מאנשי הלח"י בירושלים ויורדו של מלכיאל גרינוולד ("פרשת קסטנר"), מגינם של ערביי אבו-גוש, שהסתבך עם מישטרת ירושלים והכריז עליה מלחמה. רומק, שדוה מעין קורבן פוליטי של מפד"ץ מישטרת ירושלים מאותם הימים, לוי אברהמי, הצליח לאלץ את פרקליטות-המדינה ואת הפרקליט גבריאל באר, לתבוע אותו לדיון. רומק יצא זכאי. כמינהגו מדי שנה, הקדיש, "העולם הזה" כתבה מרכזית בגיליון סוכות למינים של הסרטים הטובים והרעים של שנת תש"ז. הסרטים הטובים של השנה היו "לפני המבול", "בורד אך לא ברדי", "חופי הכרד" ו"גיבועה 24 אינה עתה". הסרטים הרעים

"העולם הזה" 936
תאריך: 22.9.1955

גרשום שוקן יוצא נגד מפלגתו * מסכיחי חושיסתאן

כינויי המחתררת של אנשי הצמרת

מצוה היא ואל תחמיצנה. שלך, מ. שרתוק. האיש שקיבל מיכתב זה מידי מי שהנהו כיום (עדיין) ראש ממשלת-ישראל בפועל, עמד השבוע בבית-מישפט השלום בחיפה, נאשם על-ידי דרייפוס החיפאי, מרדכי שטטנר (העולם הזה 930) בגניבות-ענק. נראה כי ההמלצות הוילו בשעתו, כי

מחזרה היא ואל תחמיצנה. שלך, מ. שרתוק. האיש שקיבל מיכתב זה מידי מי שהנהו כיום (עדיין) ראש ממשלת-ישראל בפועל, עמד השבוע בבית-מישפט השלום בחיפה, נאשם על-ידי דרייפוס החיפאי, מרדכי שטטנר (העולם הזה 930) בגניבות-ענק. נראה כי ההמלצות הוילו בשעתו, כי

הממשלה

הילכו שלושה ירדיו?
תחילה נראה הכל כמישחק — אחד התמרונים האופייניים של דויד בן-גוריון, כדי ללחוץ על המפלגות הדתיות ועל הימין, במטרה לסחוט מהם ויתורים, כי מיסגרתם של המהלכים להקמתה של ה"ממשלה החדשה. אמר בשעתו עסקן מפ"מ: "הוא פונה אלינו ראשונים כדי לגמור איתנו ולהתפנות לתוכניתו ה"אחרת...".

הסיבה לאי-אמונה כללית זו בקואליציה שמאלית היתה הגיונית למדי. במשך שבע שנים היתה הממשלה נלהבת ביותר לוצר טרף לכל ברית אמריקאית. ואילו מפ"מ לא יכלה לוותר דווקא בנקודה זו. הצטרפותה לממשלה, שתמשיך לנקוט בקו אנטי-סובייטי, עשויה להשתיר את פניה בעולם הקומוניסטי ולהנחיל ניצחון גדול למק". כדברי הנביא, לא ילכו שניים בלתי אם נועדו.

59+5- מתוך אי-אמונה יסודית זו באפשרות של קואליציה פועלית, נילד במפ"מ קו תכסיסי מפוכח: לא לדרוש כמעט דבר, ולהטיל את הכישלון במשאר ומתן על בן-גוריון. מפ"מ היתה מוכנה לוותר על הכל, פרט לניטרליות במדרי גיות-חוץ, והקלה לערבים במישטר הצבאי. ואו קרה הפלא: שלושת השותפים, מפ"מ, אחדות-העבודה ומפ"מ, מצאו כי הפער בין דרישותיהם מעט. תוך ימים מעטים הושג הסכם על תוכנית הממשלה.

ממשלה כזאת, בעלת 59 חברים יתר דיים בכנסת, בתוספת חמשת הקוויזלינגים גים הערביים של מפא"י, יכולה להבטיח רוב. הדתיים והפרוגרסיבים פולו לעבר הכסאות ליד שולחן הממשלה החדש, אולם קשה היה להם להחליט להצטרף לממשלה שמאלית, שבה תהיה השפעתם קטנה עד אפסית. החבר החדש בכנסת של המפלגה הפרוגרסיבית, גרשום שוקן, הפך את עיתונו, הארץ, לשוט כדי לקומם את דעת-הקהל נגד כל חלום של מנהיגי מישלטתו להצטרף.

כמעט איש לא האמין כי ממשלה כזאת תחזיק מעמד זמן רב. הניגודים הפנימיים הסיודיים חזקים מדי מכדי שאפשר יהיה להתעלם מהם לזמן רב. אולם כל בד יכול להרוויח מן הניסיון.

מישפט

"חפסו את הרוצח"
מדינת ישראל, הממשלה הזמנית. מישטר-החוץ, לישכת שרת-החוץ. 2 בספטמבר, 1948; מס. ח/פ/1209/59. לכבוד מר דוד הכהן, סולל-בונה, חיפה. דוד היקר, מר אברהם ואסרמן מיועננו הטוב ועוזי רן הנאמן מלאטרון, אינו זקוק להמלצה בפניך. צר היה לי מאד לשמוע, כי לאחר צאתו מן המאסר הממושך, לא הצליח להסתדר בעבודה קבועה. הנני בא לבקש לתת דעתך על מצבו ולהביאו לידי סידור של קבע אם בסולל-בונה, או בעיריה או באיזה מוסד.

האיש שהכריז מלחמה במישטרה ראובן ("רומק") גרינברג, שנקלע לעלילת-שווא מטעמה של מישטרת ירושלים, בשל תמיכתו בערביי אבו-גוש ובמלכיאל גרינוולד, מי שהתפרסם בעת מישפט קסטנר.

בת חוטייתל ועמגוי-ברול ממחנה צבאי (אך זוכה מחוסר הוכחות מספיקות). הוא השתומם מאד כשהגוש התצלום בבית המישפט, ונאלץ להודות שאמנם הוא המצולם בו. **איך פנאי.** הוא לא היה העד המזור היחיד במישפט המזור, שנמשך זה למעלה משנה ואינו מתקרב לסופו. במקום להכי חיש את האשמותיו של שטטנר, האיש שהגיש את המישפט הפלילי בקשר לגניבות בות המכס, הסתפקה הסניגוריה בהשמצות על שטטנר עצמו.

כך עשה נחום גוטמן הצעיר, המחייך והבלונדי, גם הוא פקיד מכס גבוה בחור שיסתאן, שנאשם כמסייע לצבאי שטק ולי וואסרמן בגניבת 20 אלף קופסות, אם כי לפי שטטנר יש לזקוף לחשבוננו גם גניבה פרטית של 360 אלף קופסות רולמופוס (מין דג מלוח מגולגל). 2 קרי טונים של קופסות בשר ו-12 בקבוקי סירופ. התרעם גוטמן: עדויות הפועלים שהעמיסו את הקופסות הן שקר בלבד. מדוע? כולם הוטחו נגדו. לבסוף הגיע לשיא עדותו: המאשים, שטטנר, רצה את אשתו (שמתה בשנת 1929 בתאונה בה התהפכה פתיליה).

אך גוטמן הועמד בצל כשהופיעה אתל שפיגל, שני עדים טענו במישפט, שהיא היתה אהובתו של ליאון האבס, מפסק המישטרה היהודי במחנה-ריכוז נאצי ברומניה. האבס נידון לעשר שנות מאסר על-ידי הרומנים, אתל עלתה ארצה. עתה סיפרה אתל, כי שטטנר הלשיך עליה בפני הנאצים, וכי הדבר נודע לה מפי יהודי אחד שמונה על-ידי הנאצים לראש עיריה. יהודי זה, גרינברג, הואשם אמנם בהאשמות דומות לאלה שהוטחו בפני קסטנר, נידון ל-25 שנות מאסר. טענה אתל שפיגל: שטטנר היה פושעי מלחמה, והיא היתה תובעת אותו לדיון לו היה פנאי. הפרט שלא הוסבר היה: כיצד הגיע שטטנר בכל זאת כ"פארטיון מסוכן" למחנה-ריכוז.

כך נמשך המסדר המפליא, כשאשמות של רצח, הלשנה ותבלה מנסרות באולם בית-הדיון. מה שלא היה ברור: מה כל זה נוגע להאשמה הפשוטה כי גדולי המכס של חושיסתאן גנבו את סחורות המכס.

אנשים

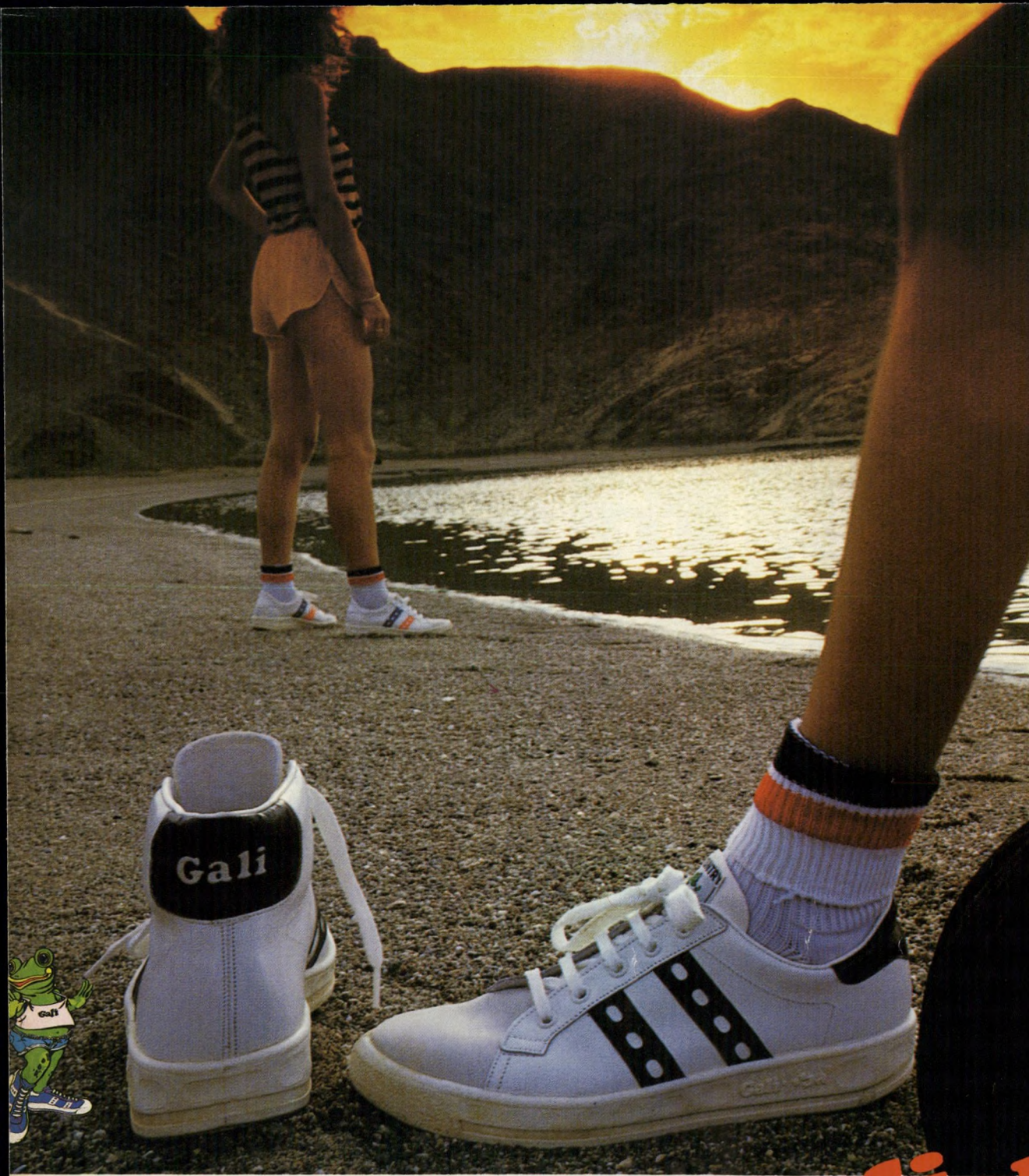
● עתה מותר לגלות: הגיליון האחרון של מערכות, ירחון החגן ואיש הצבא העברי, כולל סוף-סוף רשימה של כל הכינויים המתחרתים בהם השתמשו אנשי ההגנה, וגם שמות עט. דוגמאות: הרמט"כ "ל רב-אלוף משה ריין נהג לחתום השתמש מדין, סגנו, אלוף חיים לסקוב, השתמש בשם-העט ח.ל., בעוד שהרמטכ"ל הראי שון. רביאלוף יעקב דורי, השתמש בשם יד. רב-אלוף ד"ר יגאל ריין חתם י. כרמלי. הפלמ"ח מיוצג על-ידי "אישי-הח" טיבה" (כינויו של אייער שישני) ולריאן קונסקי (המוכר יותר כאלוף יצ"ח חק שדה המנוח) וי. תבור (כיום ח"כ שלמה שמיר, שהניח-יורק טייחם הגדיר אחדות העבודה יגאל אלון). אלוף אותו פעם כ"אדם היחיד בהיסטוריה שי פיקד גם על חיל-יבשה, גם על חיל-הים וגם על חיל-האוויר, מופיע ברשימה בשם מפקד עברי, ואילו פרופסור-הטכניון — כיום, אלוף ירחון רפנה, נקרא בה בשם בן-גוריון. אלוף-מישנה עקיבא עצמון, מפקד הגדנ"ע לשעבר, נקרא ע. בצר.

לך על מה שבראש שלך

אלו

הנער

לך על משהו ספורטיבי. לך על טורנדו של גלי-
נעל הספורט לאלופים, השילוב המרהיב של עור אמיתי
במבחר דגמים וסולייט הפוליאוריטן שאיננה נגמרת.

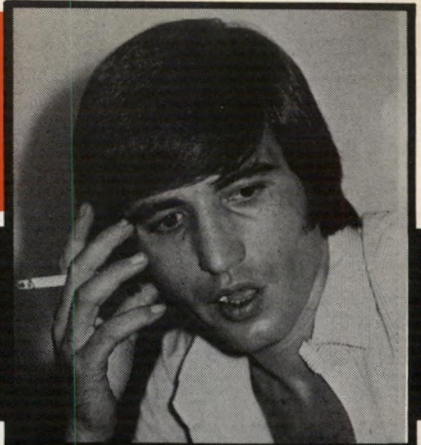
לפעילות ספורטיבית מהנה, לכיף של יום יום.
לך על זה.

tornado של גלי,

לנוחיות מושלמת של הרגל.

Gali
ימים שבראש

גולן החדה

יום לפני שונפצע

קשה בפיצוץ מכוניתו - הדגים

"מלך הסמים" ביפו כיצד

עומדים להטמין פצצה במכוניתו

יוסף
לב

"כך יפוצצו אותי"